

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گۆنزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ۱۹۷۶

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتەرنیتدا: ستۆکھۆلم ۲۰۰۴

xxx

پيشه‌کي

پهنده مهنده مه‌شوره‌کهي کوردي که دهلي «چهم بي چه‌قل نابي» له جيهاني جانه‌وهر و پروه‌که‌وه ويته‌يئکي خواستوتته‌وه و به‌سه‌ر جيهاني مروفي دابريوه. گوته‌ي «بي چه‌قل نابي» بو خوي نيشاره‌ي به‌هيزي تيدايه بو بووني جانه‌وهری له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شير و پلنگ و به‌ور . چه‌م، به‌عاده‌ت، گيا و دره‌خت و جانه‌وهری که تيدايه، بابه‌تي له يه‌کتر نزيک و هم‌ناهنگ و يه‌ک ريکارن. ناوناوه ليره و له‌وي دره‌ختي که سه‌رکesh وهيا گولي که يه‌کجار گesh وهيا جانه‌وهری زيده به‌هيز خوي له ريزي ناوه‌له‌کاني دره‌دها و ژوروي ريکاريان ده‌که‌ويته‌وه و ده‌بيته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگي هه‌لکه‌وتويي دره‌ده‌کات. ميلله‌تانيش، وه‌ک چه‌م، به‌ پي ده‌ستوروي که به‌رچاو و بنجي سروش و کومه‌لايه‌تي، زوربه‌ي تاکه‌کاني خزمي يه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمایه‌تي ته‌واو نه په‌يدا ده‌بيت و نه په‌يدا بوونيشي سوودبه‌خشه بو مروفي، چونکه هاوتايي و هاوسه‌نگي ته‌واو له نيوان تاکه‌کاندا کاتيک مومکين ده‌بيت که مروفيش وه‌ک ناله‌ت له کارخانه دره‌ده‌چيت و قالبگرتوو بيت، که نه‌مه له نيوان مريشکي مه‌کينه‌ه‌ليناويشدا به‌دي ناکريت.

جوداوازي قابليه‌ت له تاکيکه‌وه بو تاکيک که ديارده‌يئکي گشتي و جيهاني و هه‌ميشه‌ييه، وا ده‌بي له سنووري جوداوازي عاده‌تي دره‌ده‌چيت و مه‌ودايي که به‌رچاو له يه‌کترين دوور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پيچه‌وانه‌ي پيشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، نه‌ويش ناوناوه له عاده‌ت به‌در ده‌بي و ده‌گاته پله‌ي ده‌به‌نگي و گيلي تا سه‌ر به‌ شيتييه‌وه ده‌نيت.

جوداوازي به‌روه‌پيشه‌وه‌ي تاک له‌چاو تاکه‌کاني تر له مه‌يداني بي نه‌ژماردا خوي ده‌نويني نه‌ک يه‌ک مه‌يدان و دوو مه‌يدان، هه‌ر يه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وپيش چونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بايه‌خي خوي هه‌يه له ناو که‌لدا: ده‌نگخوشي، جواني، ده‌ستره‌نگيني. هيز، نوکته‌بازي، هونه‌رکاري، خه‌تخوشي، پسپوري له که‌سب و کار، شاره‌زايي، سوارچاکی، سه‌رناسي، شوينه‌ه‌لگري، زيره‌کي، چالاکي، خوشبه‌زي، ماندونه‌بوون، مه‌له‌واني، کابانپوختي، زانايي، وه‌ستايي... ته‌نانه‌ت فيلبازيش هه‌موويان هوي هه‌لاواردني

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه ليکيش لهو خاسيه تانه دهگاته پله ييکي هينده هه لکشاو که به دهگمنه نبي تاکيشی ناگاتی. واته هه موو ئه و خاسيه ته تايه تيانه ش پلهی خوار و ژووريان هه يه تا ئه و راده يه ی که به يه که وه کو نابنه وه و ناچنه ژير عينوانيکه وه. هه رچهند ده زانين «قابليه ت» به ته جره به و فيرکردن و راهينان تيزتر و به برشتر ده بي و له کار نه هينانيشی کولی دهکات و به ره و کوژانه وهی دهبات، ديسان ده بي بزنانين «قابليه ت» هه يه زگماگه و به فيرکردن و راهينان خهلق ناکريت. ته نانه ت ئه گه ر خهلقيش بکری له پله ييکي نزمدا ده مينی که رهنگه ئه رک و مه سره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ئاموژگای موسيقا وه دهنگ ناخوشیک فيری گورانی بکه يت به لام ئه م دهنگ ناخوشه هه رگيز ناچيته ريزی پيشه وهی گورانيبیژانه وه. هه روه ها هه مان ئاموژگای موسيقا دهنگ خوشی زگماگ به ره و پيش دهبا تا سنووری بلیمه تی، له هه ردوو حاليشدا مه و دای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مينیته وه.

ئه ده ب به تيکرايی يه کيکه له و مهيدانه فکريانه ی که به شيکی هه لکه و تووی ميلهت تييدا ده توانن بزین و په روه رده بن، چونکه ئه ده ب قابليه تیکه به نده به خاسيه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور ئه سته مه. وهک ده زانين ئه ده ب، سه ره رای بوونی قابليه تی زگماک، پيويستی به خويندن و فيرپوون و مشت و مالدان و ته جره به و له کارهينان و چه ندين ئه رک و زحمه تی تريش هه يه که ئه گه ر لييان داببري هه ر ده مينیته وه خوی و برشتی قابليه ته زگماکه که ی.

يه کيک له مهيدانه کانی ئه ده ب مهيدانی هه لبه سته که ئه ویش هه مان ده ستوراتی به ره و پيش چوون و وه ستان و دواکه وتنی به سه ردا ديت که به سه ر قابليه ته کانی تر دا ديت، به لام که بين هه لبه ست به په خشان بگزين هه ندی جوداوازی له نيوانيان دينه به رچاو له رووی پيويستی به ره و پيش برده وه يانه وه. په خشان که خوی زاده ی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نهک پهيدا کردن، هه ر له هه مان ريگي ئه و تايه تيانه ی که له هه لبه سته جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جره به و مه شق و راهاتنه وه به ره و پيش بروات. قابليه تی بويزی که کيش و قافيه و موسيقا ده خاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست، پتر به نده به هه لکه وتنی سروشته و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روهک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهروون، که متریش له و زاده ی مه شقن.

مهيدانی هه لبه سته کوردی له سه ده ی نوزدهمدا ئه م جوداوازييه ی پله ی پيشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بويزيکه وه بو يه کيکی تر به ئاشکرايی تييدا ده ديتريت. بويزی کورد هه يه له و سه ده يه دا گروگاليکی مندالانه ی لاسايی و خوتيه ه لسوونی کرده که به هيج مه زه بينک و ليپووردنيک و خاترگرتنتيک ناوی شيعری پی رهوا ناديتري هه رچهند ناوناوه ش ئه و جوړه بويزه له لايه ن هه ندی که سانی ناشاره زای شيعر به بويز له قه لهم دراون، رهنگه پله شيان به ره ژوور بر درايی، که ئه مه کاريکه نه بايه خي هه يه و نه ده شتوانی راستی بگوري وه يا برياری کيشانه و پيوانه ی «بويزی» به هه له ببات، ئه و که سه ی بويز نيه به پيدا هه لگوتن و بخور له دوره سووتانندن ناکری به بويز هه روهک مي زه ر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوا ی به سه رچوونی کزی عاتيفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جيگه ی راسته قينه ی خوی پی ده دريت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هی واشمان ههیه تا بويژی هه ره پيشكه وتوو و پينگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رمه ندى رۆژه لاتى مسلمانان. هه رچه نده ئەم جۆره شاعيره ی كورد له نيوان گهلانى مسلماناندا شوهره تى يه كيكى وهك خوى وهيا له خوى به ره ژيرتري تورك و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هوى شوهرت نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ی شاعيره تى، به لكو ده گه رپته وه بۆ بیدهسه لاتى ميلله تى كورد، كه ئەمه ش ئەنجاميكي كوتوپر و يه كسه رى ده ستورائى مرؤقايه تيبه به تيكرايى، كه وا نهك هه ر له مهيدانى شيعه ردا خوى سه پاندوو به گره له هه موو مهيدانيك فه رمان په واپه: قاره مانى ميلله تيكي بیدهسه لات به قه ده ر پاله وانپفيكي ميلله تى خاوه ن كيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نايه ت، هه روه هاش هه موو بليمه ت و زانا و هونه ركاره كانى كه زوريان له به ر بى خاوه نى وهك پشكوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سپرته وه.. زۆر به داخه وه. يه كيك له و بويژانه ی كورد كه به راستى و بى موجه له له گه ل خۆدا كوردن له ريزى هه ره پيشه وه ی بويژانى مسلمانان وه ديت، زۆر جار انيش له تاك تاكه به يت و دوو به يتدا به رايى له زوره بيان ده گريت ئەگه ر نه ئيم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چكه كورديكي شاره زووريبى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ی ئاره قه و ئهرك و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاكوخۆل»، گيرۆده ی چه ندين تهنگ و چه له مه و چه كه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ی كۆمه لايه تى -ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زه برونهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، تهكان خواردووى بينه وپه ره ی گوريس كيشه كينى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ی ميلله تيكي هه رگيز خۆشى نه ديتووى به ئەبه د ريز لينه گيراو و تى نه خویندرايه وه، ئاكامى موعاده له ی چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هوى سه ره ژيربوون و به خۆداشكانه وه و دالهنگان و كه مائه تى و نزم بوونه وه و چوونه وهيه... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره ره شى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» ی شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى كوردي له هه موو سه ده ی نۆزده مدا ... گه وه ره سنجى كانگه ی واتا و جوانى و عيشق ... شيرازه ونى خوليا و خيال و ئەفسوون ... جيگه ی شانازى و سه ربلىدى هه لبه ستى كوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ی ئابرووى مه عنه وى له تهك دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و كيانى كورد ... پروته له ی به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن كيل... ئاواره ی بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ی ترى ده ست به تالى و دلتيرى، فه خر كردن و تهوازوع، بلندنورين و خاكنشيني، خۆ به كه مگرتن و فيزوناز كه وا له م نمونه نه ی گۆناگۆنى هه لبه سته كانى ده ر ده كه ویت:

يا گه داييكي غه نى يا پادشاهيكي فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه ره سه رى بازانه كه وا هه مسه رى بوومن
 موشكيل بگه نه ساعيدى شاهيكي وه كو من
 نالى كه غولامى مه ده دى زولف و برۆته
 شاهيكه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ هەودا دەکا
 قلابی جیھان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی هیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بوەتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قووەتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب هەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سی مولکە دیوانی هەیه

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش هەروەک غەزالە ی بەر هەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاہد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوەفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو هەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی نانیه
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بی

نالی هەروەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعیر دۆستی کوردیش پییەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، هیشتان لەمیان رەھا نەبوون دەکەونە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پی ناچی حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گێژەنی ئەو شیعیرانە بەلینی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهری لایب، زهخمی بیمرههم دهخوم

رهمالنی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکهی مهشغوول به نالییه وه تروسکهی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بۆ دهبریسکیتته وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهری لایب: زهخمی بیمرههم

چونکه به درهنگه وه دهزانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی دهوه شیتته وه «زهخمی
بیمرههم» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهری لایب» یش دهمینیتته وه له ههر
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی دهمیکه «نالی» خه لقی به خۆیه وه خه ریک کردوه: له وه تهی شیعرى گوتوه ئەو پایه
دیارکراوهی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بۆ خۆی هه لئاوه. یه کیکى وه کو حاجی قادر که
هاوچه رخی به شی زوری ژيانی نالییه، هه رچه نده باوه ر ناکه م دیبیتی، له خۆوه به ره و پیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه ده چیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وه هر نابى
«که مه ندى زولفی دوو لانه له بۆ گه بر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میلله تی که ساسی وهک
میلله تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایى ئەدهب و هونه رى
نه و باوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که ی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بۆ تیشکه
گه شه که ی راده کیشیت. په نگه شتیکی راست و دروستمان گوتبى به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خۆیه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه ناها به رچا و ده که وى. هه ر ده لئی خاسیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خۆشئامه دی له هه موو هیژیکی خۆ نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دواپۆژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا و چین و
پشتا و پشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به ریا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپی‌شچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌كه له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راره‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلویه‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكیکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوپه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیک زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بێ ساییقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌ «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لیان پرسی «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خۆكردنه‌وه گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راره‌ستانم» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بێ سه‌كویه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپییکی كورد دروست بكړی، ئه‌وه‌نده‌ كات تی ده‌په‌رێ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بکه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بجێ، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپییکی كورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ رهاوه‌ راره‌ستان، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپی نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگریت. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فره‌ده‌ر نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومكینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوته‌وه‌ و دوو جار مان مومكین بوونی ئه‌م كاره‌ی دینتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تییکی تر داكوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌رێ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناكړی.

ئه‌دیپی كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بێ بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشتان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکی بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گریت و دلی پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونەر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بگریت. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینی و

پیرى، راستى هەر ئهوه دهبيى كه كورد جارئ له زمانى دوينئ و پيرئى خوى پتر حالى دهبيى تا زمانى ئهدهبيكى نوئى ئهوروپايى. ههروهك جوړى ژيانى دهشت و دهري كوردستانى ١٩٧٦ پتر له ژيانى كوردستانى ١٨٧٦ دهچئ، گيروگرهفتهكانيش خزمى گيروگرهفتى ئهوه سهردهمهن، ههروهها زهوق و ههزليكردن و كهيف پيهاتن و ئهدهبدوستى و هونهرويستيشى كه زادهى واقيعيكي نيزيك لهو واقيعهن پتر خزمى مهعنهوياتى ئهوساكهن تا مهعنهوياتى شانزهليزى و ترافالگارى ئهمرؤكه. دهشى ئهديبيكى كورد بؤى بلوئ و ببئته بهچكهبيكى پاريس وهيا رؤما وهيا پراگ و به زمان و زهوقى ئهوه شوئنايه بدوئ، گروگالهكەشى له رؤژنامه و گوڤار و كتئباندا چاپ بكرئ، بهلام لهگهلهمهشدا دهبيى بزانييت و بزانيين كارئيكى دهيكات پئوهندى به كوردهوه نيه چونكه كورد به تئكرابى لهو گروگاله ناگات، له فهرزى تهرجومانئيش بؤى وهركئپئته سهر كوردى ههر تئيناگات چونكه بابتهكه و تهصهورهكه و وئنهكه و ههموو ناوهرؤكهكه نائاشناى كوردن. بهراستى و بئ له گهमे تا ئئستا صهدى نهوهدوئنجى كوردهواريى دهزانئ لهگهله گؤراندئا بلئ:

گۆل نهبيى بؤ سهرم ئال چهپكى زهره چهپكى
 نايهم بؤ زهماوهند نايهم بؤ ههلهپركئ

بهلام صهدى پئنجى كورد زهوق وهرناگرئ لهوهدا كه بگوتئ:

له لؤجى بهرانبهر شانؤكهوه... !!

به دووربينى شهوانه... !!

كهوا قايشهكانى بهسهر سواري قهشهنگهكهتدا دهخولابهوه... !

پئكهوه سركه و كوركهمان لهگهله سهر پههجهكانى بالئيرينا دهكرده... !!!!!

من لهم گوتهيهمدا ههركيز نامهوى دژى سواري و بالئ بوهستم وهيا ئهوه ئاخواتنه مهنع كهه كه زمانى سواري و بالئيه، ده جارائيش له خاوهنى گوتهى وهها پتر ههز دهكهه كوردهواريى بگا بهو پلهيه كه كههجهكانى قهلاذره و ههبابهيليى له ئاههنگى شهوانهئى بالئوه، قؤل له قؤلئ دلدارهكانيان وهيا دهزگيرانهكانيان وهيا ئاوهلهكانيان، بهرهو تالارى كامهرائى سهدهئى بيستهه، دمهوبهئيان، به ئؤتؤمؤبئيلئ شيك و شهنگ بگهريئنهوه، بهلام دهبيى ئهوه بزانيين كه گهئيشتنئ گهئنجى كورد بهو پلهيه له ژيانى پئشكهوتوودا نابئته گهئيشتنئكى رهسهئى كوردانه و رهگ داکوتاه ئهگهر كوردانه بؤى سههرنهكهون. دهبيى واقيعئ كوردستان به ههموو بارئ مادئى و مهعنهوييهوه بهرهوئپئش ببهن بؤ ريزئ ژيانئ مادئى و مهعنهويئى كؤتايئ سهدهئى بيستهه كه ئهمهش مومكين نابئ ئهگهر پهئتى پئوهنديئ ئهمرؤكهئى كورد به دوئنيئيهوه پچرا. مرؤف مار نيه ههموو بههاريك كئيفى كؤنى فرئ بدات. ئهوانهئى واش دهزانن كه پئشكهوتنى راست و دروست له بهرگ گؤريئ وهيا خوگؤريئيدايه نه دهزانن پئشكهوتن چيه نه ئهگهر دواكهوتئيش روى دا پهروئشيان دهبيئت، چونكه دياره كهسيك راستئ شتيك نهزانئ پئچهوانهكەشى نازانئ.

لەم قسانەمدا مەبەستم ڕەخنەگرتن لە جۆر و شیوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئه‌وه‌یه شیوه‌ش له‌وانه‌ بێ به ئاسانی بێته ناو ته‌صوره‌وه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیواز و ڕوخساره‌که‌یه که ده‌بی کوردانه‌ بێ ... له‌ هه‌ناوی کورد رسکا‌بی نه‌ک له‌ زمانیکی بێگانه‌وه‌ هلگیرابینه‌وه‌. ده‌شی خۆینده‌واریک بتوانی خۆی شاره‌زا بکا له‌ ده‌مودووی نه‌دیبی نزیک و دوور، هی ئه‌م ڕۆژگاره‌ و هی هه‌زار سال پیش ئیستا، وه‌ک ئه‌وانیش بدوێ وه‌یا ئه‌گه‌ر شاعیر بوو شیعر هه‌لبه‌ستی. به‌ولاتریشه‌وه‌ دوور که‌وتیه‌وه‌ به‌ره‌و کاویژکردنه‌وه‌ی خۆراکی ئه‌وان. به‌لام ناتوانی به‌ خۆی بلێ نه‌دیبی کورد، ئه‌ده‌به‌که‌شی به‌ ئه‌ده‌بی کوردیی له‌ قه‌له‌م بدات.

له‌به‌ر ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه‌یه‌ که‌ من زۆر چه‌ز ده‌که‌م ببینم نه‌بوای کورد به‌ خۆی و ڕابردووی میلیه‌ته‌که‌ی و ئیستا که‌ی میلیه‌ته‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌، له‌م خه‌ریک بوونه‌شیدا ڕابردوو و ئیستا که‌ بداته‌ به‌ر یه‌ک نیگای سه‌ره‌به‌ر و بێ که‌له‌به‌ر که‌ لێک پچه‌رانه‌وه‌ و لێک ترازانی تیدا نه‌بیت، چونکه‌ به‌م جۆره‌ نه‌بی که‌سایه‌تی «کورد» له‌ به‌ره‌می ئه‌دیبه‌کانیدا ده‌رناکه‌وێ، به‌لکو ده‌توانم بلێم گه‌وره‌ترین هۆی تیچوونی دروشم و که‌سایه‌تی میلیه‌ته‌که‌مان له‌وه‌دا ده‌بی که‌ ئه‌و ئه‌دیبه‌انه‌ی لێیان چاوه‌ڕوان ده‌کرێ ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئه‌وان وینه‌ی لاوه‌کی و خوازاویه‌وه‌ له‌ جێگه‌ی وینه‌ی راست و دروستی دوینی و ئه‌م‌ڕۆمان دانین. ده‌بی بزانی فه‌رقیکی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌ نیوان ناسینی میلیه‌تان و له‌ نیوان خواسته‌وه‌ی شیوه‌یان. که‌ بمانه‌وێ له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌لمان بگه‌ین ده‌بی له‌ ڕینگه‌ی راست و دروستی تیگه‌ییشه‌وه‌ بۆ ئه‌م ئامانجه‌ ڕۆین نه‌ک ئه‌وان له‌ خۆماندا بدۆزینه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند ناسینی میلیه‌تان و شاره‌زابوون له‌ ئه‌ده‌بیان پێویستیکی ڕۆشنبیرییه‌، به‌لکو شه‌قلێکی به‌یه‌که‌وه‌ژێانی ئاده‌میزادی ئه‌م ڕۆژگاره‌یه‌، دیسانه‌وه‌ خۆناسین و شاره‌زا بوون له‌ ئه‌ده‌بی نژاد به‌ر له‌ هه‌موو جۆره‌ ناسین و شاره‌زابوونیکه‌وه‌ دیت. ڕه‌نگه‌ بتوانم به‌ شه‌کسپیره‌وه‌ خه‌ریک بم، هه‌ندیک له‌ نووسینه‌کانیشی وه‌رگیرمه‌ سه‌ر کوردیی، نه‌ک ئه‌وه‌نده‌ و به‌س، به‌لکو وه‌رگیرانی شاکاره‌کانی «شه‌کسپیر» و ئه‌دیبه‌ زله‌کانی میلیه‌تان کاریکی پێویستیشه‌ له‌ نیوان کاری پێویستدا. به‌لام خه‌ریک بوونی من و تو به‌ خۆمانه‌وه‌ له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا دیت. عه‌ره‌ب ده‌لی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمه‌ش ده‌بی ڕه‌گ له‌ هه‌ناوی خۆمان داکو تین تاکو بژین، به‌ دوا ژیندا ده‌ست درێژ که‌ین بۆ میوه‌ی باغی جیرانان. خۆدانه‌پال بیروباوه‌ری ئه‌وتو کورد و غه‌یری کوردمان وه‌ک یه‌ک بێنیته‌ به‌رچاو، وه‌یا کورد بخاته‌ پله‌ی دوومه‌وه‌، کاریکه‌ وه‌ها بێنرخمان ده‌کات به‌ که‌لکی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ش نه‌یه‌ین. به‌ ڕاده‌ی ڕیز له‌ خۆنانت دۆسته‌که‌شت ڕیزت لی ده‌نی، عه‌مری ئه‌و دۆسته‌ نه‌مینی ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ بێ پتر له‌ خۆمان ڕیزمان لی ده‌گریت، که‌ ده‌زانم دۆستی وه‌ها نه‌ هه‌یه‌ نه‌ ده‌بی. مالمیان ئاوا بێ. هه‌موو میلیه‌تانی جیهان پتر به‌ دم هاواریانه‌ و له‌ گوێی میلیه‌تی بیه‌یز ده‌زیرین و ده‌لین تا ئه‌و ڕۆژه‌ی حورمه‌تی خۆتان به‌ سه‌رماندا ده‌سه‌پین ئیمه‌ هه‌ر به‌زه‌ییمان پیتاندا دیته‌وه‌، ئه‌دیبکی کوردیش هه‌ر ئه‌و ڕینگه‌یه‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میلیه‌ته‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا یه‌ که‌ بتوانی حورمه‌تی میلیه‌ته‌که‌ی تیدا بچه‌سپینی. ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ راست و بێ قۆرتانه‌ی یه‌کسه‌ر ده‌مان گه‌یه‌نیته‌ قۆناغی ڕیز و حورمه‌ت. ئه‌وانه‌ی به‌ نالی و ئه‌مسالی نالییه‌وه‌ خه‌ریکن، بێگومان، له‌و ڕینگه‌یه‌ راست و ڕه‌وانه‌دا به‌ره‌و حورمه‌تی نژاده‌که‌یانه‌وه‌ ده‌رۆن، منیش شوین پتی ئه‌وان هه‌لده‌گرمه‌وه‌ له‌م نووسینه‌مدا هه‌رچه‌ند ده‌شزانم که‌موکه‌سه‌ر و به‌که‌له‌به‌ره‌.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی ههژاری و بی سهروشوونی و بهرچاو نهبوونی ژيانی رهشۆکییهوه به پلهی مههارهت و بلیمهتی خویاندا سهرهژوور تییهلکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، کهم تا کورتیکی بهسهرهاتی راستهقینه و بی دهمهتهقهی به ئیمه گهیشتوووه. له ئاههنگی پهلهفره و جریوجۆپانی گوزهرانی پر کویرهوهری و دهردی سهر و ناگزوورییهوه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامهفهوم به جووته جوگهلهی گوتهی دهماوهدم و ههلبهستهکانیدا دیته بهر گوپی حالئیهبوونمانهوه که ههر بایی ئهوهنده دهکات تهرجهمهییکی پچرپچر و پردهمهتهقهی سهلماندن و نهسهلماندنی بخهینه سهر خوانی لیکۆلینهوهوه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شارهزووردا پیتی ناوته ئهم جیهانه. نیسبهتی لهگهڵ «خاکوخۆل» جیی گومان لئ کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانهکهیدا ئهم نیسبهته مۆری به راستگیانی له لایهن نالییهوه لئ دراوه:

داخل نهبی به عهنبهرسارایی «خاکوخۆل»
ههرتا نهکهی به خاکی سولهیمانییا عبور
تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
تری مندالاوراق من تۆز و گرده

بهلام داخهکهم ئهم تاکه خه بهره گومان لئ نهکراوه ههر دهلیتی ئهو «اقرار»یه که دهلالهتی بۆ غهیری خوی لئ وهرناگیری. چونکه ئهوهندهی تیی دهفکریت هیچ شتیکی پی ساغ ناگریتهوه ببیته تروسکهی رووناکایی که تاریکی له دهووبهیری خوی دهروینیتهوهوه.

من ئهمه دهلیم ههرچهنده له بهشی یهکهمی «حاجی قادری کۆبی» بایی روونکردنهوهی ههندئ چهندوچونی سهرهتاکانی ژيانی «حاجی» دهلالهتیکم له نیسبهتی نالی بۆ «خاکوخۆل» وهگرتوه که هاتووم ئهو پیوهندییهم به پیوهندیی «حاجی» لهگهڵ «گۆرهقه رهج» گرتوه و به پیی لیکدانهوهییکی که لهو کتیبهدا کراوه گهیشتوووم بهو باوهره که نالی قوناعی مندالی خوی له دهشتودهر بهسهر بردوه به پیچهوانهی حاجی که دهبی له ساواوییهوه فییری ژيانی شار بوویت. وهک دهبینیت دهلالهت وهگرتنهکه پتر لایهنیکی ژيانی «حاجی قادر» روون دهکاتهوه تا «نالی» چونکه به دوا ئیسپات کردنی فرچک گرتنی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و دهشت و دهردا ناگهین به ئیسپاتی هیچ شتیکی تر غهیری ئهو فرچک گرتنه. ئیمه که ئیسپاتمان کرد نالی سهرهتای ژيانی ساوایی و مندالی له گوند رابواردوه و بهمهدا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوهندیی ژيانی به شارستانهوه نهبووه، نه هیچ خه بهریکی سهر به نالییهوه بهم زانیهمان دهچهسپی نه هیچ خه بهریک لهو بابته ههلهدهشیتهوه. بهسترانهوهی سهرهتای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک ئهوهوه لهو روداوانه که پهنجه بۆ هیچ شتیکی دهرهوهی خویان دریژ ناکهن. ئیمه هیچ خه بهریک و رووداویکمان به دهستهوه نییه پهکی لهسهر ساغ کردنهوهی چۆنیتهی بهسهرچوونی پلهی ساوایی نالی کهوتبی تا ئهگهر له خاکوخۆلی رابواردبی خه بهرهکه قالبیک وهگرئ غهیری ئهو قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وهردهگری. به کوردیی و به کورتی ئهم نیسبهتهی نالی وهلای «خاکوخۆل» راستییکی نهزۆکه وهچهی لئ ناکه ویتتهوه ههرچهند به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئه مه شدا چاوه پروانمان دهکرد ویرای زانینی ئه م راستییه سهره تاییه ساده و قوتیله یه دوو خه به ری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتیا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی روظانه و بیله و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیهیشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندو ته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و سه دای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هوهالی ئه م چه ندوچونی به کوهیته بهر گویمان وه، ده مینیته وه خه لقی شاره زوور و ئه و شوینانه ی له وئی نریکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئه گره که س له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان که م، مافی کورده واری پی لپی داوا دهکات ئه و شته به نالی دویستان رابگه یه نی. ئه مه ده لیم و باوهری پی ده که م، به لام به ته مای هیچ نه جامیکیش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه تی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیاپی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و ساله ناو ده ر کرده ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه ده ستانین به رانه ر ئه م ساله، ده ستوه ده ستانیش ده بووین به رانه ر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئه وه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا هه ر ئه وه نده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلی له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئه مان به وه له د بوه. هیچ یه کیک له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکی شیان نه به لگه ی ئیساتی هه یه نه به لگه ی به دروخسته وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه رهاتی ساغ نه کراوه ته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیک له و سالانه خوش هه لستیته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئه گره گوترا له ۱۷۹۷ هاتو ته دونیا کام به سه رهاتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندی به وه وه هه یه پتر جی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئه و رووداو و میژوانه ی لیان دلنیاين؟ ئه گره «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حیسابمان لی هه لده وه شیته وه؟ هیچ هه ر به جاری هیچ. ئه وه نده ی بیته بهر حیسابانه وه هه ر ئه وه یه که نالی ده بی له کاتی پاشایتی «سلیمان پاشا» دا ئه و عومره ی هه بوو بیت که توانی بیته ی بلی:

هوده ودی دل حه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستانیشان دهکات. ئه گره سه روسوراغه کی به ریو جی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئه ویش له لای خویه وه بیته یزی وهیا به هیزی ئیحتیمالی ساله که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونیه وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئه و عومره ی هه بوو پی شتی وا به یزی و پرچورئه ت بلی. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی ساله که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریته وه، به تابه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئه و قه صیده بیته رده یه

وا رادهگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئی، وهک که ده لئی:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابی
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بی <۱>

وهیا که ده لئی:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر ته ختی کرابی
چه ند خوینی رژیبت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه کهم هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گهر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای بهیته کان ناچنه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خۆی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده کهن، تیگراییان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستیه کی بی دهمه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینابی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هینا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه درۆی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بێن که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بیه وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گهر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یر نه بووی، بیگومان ئه مرۆ له سه یر سه یر تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله که م له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بیده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خۆی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده ی بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بینین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، که م و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر ریشاله کورتیه ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گهر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چینه ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گهر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستیت و چیمان به ده سته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پینچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شینیته وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہ رای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ ککش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہ پی کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکرین بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہ یہی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہ پہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریٹ کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتیٹہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا علائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیتريت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہی نووسہریکی تر بگرم، بہ لام نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہ ریش کہ ناردزووی موقارنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریٹ و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لام بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژوانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا علائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربانی توژی ریگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بیئو وهی بزانی له چ سهراوه بیکیشه وه هه تقو لیوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سهرا
راستییه وه نه بی. به لام که ی چوووه بۆ حه ج، وه یا خود که ی نه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی
عیراق کرد، نه مهیان پرسیاریکه لیكدانه وهی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وهی تیدایه که هه ر جاره به
شیوه بییک باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردووه، نه وهی شرایه وهیه له م به یته دا درده که ویت (لیزه دا به
پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردووه):

هوده و دی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

نه م «شاهی ئاصه فی ثانی» زور به ئاشکرای دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی
به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی
ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غهیری «سلیمان پاشای بابان» نه و شاهی ئاصه فی دوومه بی و نالی
دامه نگیری بیت.

مونسه به بیکی ئاشکرا قه صیده که ی «نه م تا قمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه رسه ی تایبه تی
یه کییک له دوو پاشای بابانی پی دهکات: یا سلیمان پاشا، یا نه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی
نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار دهکه ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه
دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ نه و پیروزیایی بۆ
نه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالع ی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خوووه دیاره نه م قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی»
هونرا وه ته وه، که واته دیاره نه مهیان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خوشبه ختانه،
قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردو ته وه که ۱۲۵۴ دهگریته وه. نه م
ساله ی ۱۲۵۴ دهکه ویت به رانه ر «۱۸۲۸-۱۸۳۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع
۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که نه مه ۸-۹ سال دهکه ویته دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی
چ گومان له وه دا هه بی که نالی نه م هه لبه سته و نه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناون نه که له
هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری رووداو وا داوا دهکات نالی به ره و
حزور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی نه مه مان بۆ
ئیسپات کات. تو سهیری ده مودووی نه م به یته بکه:

قصه بی پهرده و کینایهت خوشه شاهی من که و عدلی بو قهت عدیلی ئو له دونیادا نه بوو

چهند جوان دیاره شاعیر وتووژی به ره و پرووی مردوو و زیندوو، سه ره رای ئه وه که تاکه وشه بییک له هیچ بهیته کی قه صیده که دا نیه به وه هم و خه یالیش دوربوونی نالی له سلیمانیه نیت. به لئی موسته حیل نیه خه لئق له دوروه و پرسه بنیرن و له پرسه شدا باسی دوربوونی خویان نه که ن، به لام موسته حیل نه بیون به شی ئه وه ناکات، بی هیچ به لگه، راگه یاندنی حال به درۆ بخاته وه. وهک گوتم ئه م میژوهی ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالی چوونه حه جی نالی له ۱۸۳۰ وه ته و او یک راده گوژی، هر نه بی ۸-۹ سالی. له حالیکدا سوور بین له سه ر ئه م سالی ۱۸۳۰ یه که هیچ به لگه ییکیشمان به دهسته وه نیه بۆ سوور بوون له سه ری، ده بی خومان یقناع که یین به وهی نالی له حه ج گه رایه وه و حازری مه رگی سلیمان پاشا بو، که ئه مه شیان راییکه له هه واه ده یقوزینه وه. چونیشی بۆ ئه سه مبول له سالی ۱۸۳۵ ئه ویش له خووه ده سپرته وه چونکه ده که ویته پیش سالی مه رگی سلیمان پاشا و «تاریخ جم». به لگه بیکی تری بی ده مه ته قه ی ئه و سرانه وه یه له وه شدا یه که «ئا. خۆدزکو» له گوتاریکی خویدا که له سالی ۱۸۵۷ له «گوفاری ئاسیا» دا بلا وکرا وه ته وه ده لی ئه حمه دخان له پاریس سالی ۱۸۵۳ پتی راگه یاندوه که «نالی» له شام ده ژیت (دینه وه سه ر باسی ئه م گوتاره). که واته نالی نه له سالی ۱۸۳۴ له شامه وه نامه ی نارده بۆ سلیمانیه، نه له ۱۸۳۵ ییش چووه بۆ ئه سه مبول. که ئه مانه وا بن، گومانیش نییه له وه ها بوونیان، سالی ۱۸۳۰ که لکی ئه وه ی پیوه نامینی سالی چوونه حه جی نالی بیت، چونکه له تاکه حالیکدا ده شیا له و سالی دا چووبیته حه ج، ئه ویش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامه ی له شامه وه بۆ سلیمانیه نارده بی چونکه نالی له چهند سالیکان پتر پیی ناکری به دیار ئومیدیکی گه رانه وه به شامه وه بگیریسته وه، که چی ده زانین، به شایه دی «ئا. خۆدزکو»، ۲۳ سالان دوی ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستی ئه م گوتاره ی «خۆدزکو» گه لیک یارمه تی ره واندنه وه ی نادیاریه ئه وان سالانه ی ژیانیه «نالی» مان ده دات و زور هه له مان بۆ چاک ده کاته وه.

با بزانی له به ر رۆشنایی راستی بیفیل و میژووی بیده مه ته قه دا کام ئیحتیمال له گه ل لیکدانه وه ی به بنج و بناواندا ریکتور دیت: ئه مانه ی خواره وه رووداو و میژووی ژوروی گومانن:
له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلیمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دیته جیگه ی.
له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداری ده که وی. عبدالباقی العمری له م مصره عه دا شکانی ئه حمه د پاشا به ده ست نه جیب پاشای والی به غدا وه به حیسابی جومه ل «له فره هنگی «المجد» دا وشه که «جمل» نووسرا وه > ده ردینیت: «بسدید رایک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شایه دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه. هر له مه وه ده رده که وی ئه و له و سالی ده نامه ی نووسیوه بۆ سالم و سالمیش وه رامی به عینوانی شام بۆ ره وان کردۆته وه.
هر لیکدانه وه بییک له گه ل ئه م راستیانه دا نه گونجیت ناشی بیته سه رچاوه ی لیله لینجان چونکه دیاره ته فرمه مان ده دات. هه تا خه ریک بین بنگه بیکی لیکولینه وه بدوزینه وه بنگومانتر له و سئ میژووه و ده لاله ته کانی، ناگه یین به هیچ ئامانجیک. تۆ بلئ چیمان ده وی پتر جیی قه ناعه ت بی له وه ی که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالىيە، ئا. خۆدزكوش پىمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويته دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەک شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پىرۆزبايى پىشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سلىمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سلىمانىوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ بپروا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالی از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالی و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەپوا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ دىت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆپزگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنيايى بە دەستەوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچوويىت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەريى پرسى مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سلىمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پىش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلەيەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سلىمانى لەوانەيە بىتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خىرا رايکيشىتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سلىمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئى، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيى لە ھەناويدا گرپى بەستوہ ئەوجار نامەکەى ناردوہ کە دەلئى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بىمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بىسامانى و بىئىشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوووه بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که‌ی چووبایه‌ حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که‌ گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به‌ حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوووه.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌ نمونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌ حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزوم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجییکه و بۆ حه‌ج چوووه و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌که‌ن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باس‌م کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک ریکه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دووربیانه‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «رپی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به‌ میژوواندا بگه‌رپنه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌وه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوهر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋەيا شۈينىكى تر مابىتەۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لای ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانهۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لای. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەرۋىكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانهۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىى كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبول ۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بوۋى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىى ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋام بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇى رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۆژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوۋنەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە ميانى حەجەكەى ۋ چوۋنەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاي نەكردوۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوۋ لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە درۋدەخەينەۋە. ۋا رۋىشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لای ئەحمەد پاشاي بەسەربردوۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوۋى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بوۋى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتەى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوۋ بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنيتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لای ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايەدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز چىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا ھێمایەک ناکا و چ موناقلەشەیی لە خۆیان بە پیشەوێش ناكەن ئەم
سالە لە کوێو ھات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستەنەوێ ئەم سالە بېمەو بەو ھەدا کە بلیم، دوای دەرکەوتنی
ھەلەبوونی ھەموو پیشەکیەکانی کە تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان ھەلەییە، بەلام ئەمە رەوشتیکی زەلیل گیرانەییە و لەو کەسە دەوێشیتەو بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆھەلدانەو و خەلق شکاندەنەو، کە زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەو، زۆریشم ھەز دەکرد لێرە بە پیشەوێ راستیی لەبارەیی بەسەرھاتی
نالییەو و ھا روون بووبایەو کەسی تری بە خۆیەو ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلتی
«خۆزگە داریکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەو ھەییە بە ھیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەیی ۱۸۵۵- سالی
مەرگی نالی بیت، یەک لەوان ئەو بوو کە ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگرتن کە سالەکەیی ۱۸۵۵
دەکەنە ئالقی زنجیرەییکی خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوادییکی ئەوتۆ نامینیتەو لە نیوان ۱۸۵۳ و
۱۸۵۵ بەشی رەفاقەتەکەیی ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەیی دوومی لێکدانەو کە لە دیوانی نالی دیتە دەستەو. بەشینی ھەلبەستەکانی کە لە پیریدا
دایان و گەلیک لەو تەمەنەیی ۵۸ سالی پتر بە دەستەو دەدەن کە دوو میژو شۆرەت بەستووەکەیی ۱۷۹۷ و
۱۸۵۵ پیمانی رادەگەییەن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو ھەلبەستانە ھی مرۆفیکی سالخوردهی
دایان و بەسەرچو نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیر لەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەیی نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێھەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعەرەکانی بدۆزیتەو ھەر لە
سەرھاتی دەستپیکردنی عیشقی ھەبیبەو تا دەگاتە پلەیی لێ کەوتویی. ھەلبەت ئەم شیعرانە کە لە
ئاوازیاندا نالەیی پیری و ھیا نرکەیی جوانی و جھیلییان لێ دەفامریتەو، جاریکی تریش بەھۆی
رووداویکی کە لە ناوەرۆکیاندا دەرەکەوێ، تەمەنی نالی لەکاتی دانانیان ئاشکرات دەبێ، وەک کە
سەرھۆشی لە ھەبیبە دەکا دیارە ئەم ھەلبەستەیی پرسەیی لەکاتی جھیلیدا ھۆنیووتەو سەرھەرای ئەو
کە زینگەیی ھەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زینی گوێگرەو. لەگەل مندا سرنج لە دەموووی ئەم
دوو نمونەیی بەگرە:

-۱-

بەو گریەیی تو رەنگە منیش ھیندە بگریەم
گەوھەر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-۲-

رەوگەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەو دا سەقەط

ھەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانی بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتیییەو جۆش دەدا،
ھی دوھمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لیتره‌دا کارمان به‌وه نیه په‌یژه‌ییکی سه‌ره‌ژوور چوونی ته‌مهنی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه دۆزینه‌وه‌ی پیری ری راسته‌قینه‌یه که له ته‌مهنی ۵۸ سالی‌دا پیک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی
لیکدانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یتیکی ته‌مهن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم نارده‌وه، وه‌ک لیتره به پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پتی ئه‌وه‌ی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مهنی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مهنه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌کوا له ده‌ست پیری تیدا نادۆزیته‌وه،
هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزیاه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جیتی خۆی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شیعه‌ره‌کانه‌وه بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مهن. تا‌که یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له‌و باب‌ه‌ته‌وه
تیدا بیت ئه‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگۆیانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینیته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوندنا. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نویسی هاواری تیبه‌ر ببوو له چه‌نگ پیری:

له‌به‌ر پیری ئه‌وه‌نده بی‌حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بۆته لۆکه
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه پشمین و کۆکه

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری
راسته‌قینه‌ی تیخوینده‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زۆر به سه‌راحته‌ت باسی پیری راسته‌قینه‌ ده‌که‌ن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری ده‌رده‌بریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شۆره شه‌ط
شۆره شه‌ط یه‌عنی که تیدا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شیعه‌ره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زۆر جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نیویاندا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه م ما وهره ق زهر د و سياه
با «مخطط» بئ به كافور يى كه شيدى خوش نه مه ط

موو ليده دا بو به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جەوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستم كه به سه رچووم <۲> - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش دهبه خشى -

تو يووسفى نه وحوسنى له سه ر ميصرى جه نانى - من پيرم و فانى
له م كوله يى ئه حزانه نه زين دووم و نه مردووم - هر وا به ته ماتم

جارى تریش ده لاله ت له م «مستزاده» وهرده گرین.

له ديوانه كهى شيعرى تریش هەن بيى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى ليده دا به نمونه خرا نه به رچاو
بايى مه به ست ده بئ به تايه تى كه رابگيرين له تهك قه صيده كهى «قوربانى تووزى ريگه تم» ي عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگه نه به س بن بو هه لوه شانده نه وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كهى ۱۸۵۵ كه له هيچ
لايىكه وه چ كه سيك به لگه يىكى بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هر چى له
بار ده يانه وه گو تراوه له خو وه هه لده وهرين.

به لام هر ئه وانه به لگه نين، هي تریش ماوه. يهك له وانه شايه دى مرؤف، يه كىكى تريشيان
راگه ياندى هه نديك له هه لبه سته كانى وهك لي ره به دواوه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه ياندى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هر وهك هه ردووكيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونجين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه باپيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا باپيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ره تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كويى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتووه به زين دووى. گوتبووى نالى زور پير بووه، رهنگه نزيكى هه شتا سال بووى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده ور به رى ۱۷۹۷ به وه له د بووى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تىكى
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و ده مه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي باپيرم نالى له مه ككه نيسته جئ بوه نهك وهك حاجيه كى وه قتى له
مه ككه ي رابواردوه، ته نانه ت گوتبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنى هەشتا سالیدا گەشتی دوور و دریزی بی لزوم بکات. گویا ئەگەر له مەككە سەفەری کردبا بۆ کوئی دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ کامێکیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلکوئی لهو ئاخەلیوەی ژیانیدا. وا چاوەڕوان دەکری له مرۆفیکی دینداری وەك نالی تەنیشت و پۆخی کەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جێیانەو دەچن بۆ مەككە تا گۆری مەرگیان له نزیک کەعبە وەیا قەبری پێغەمبەر «ص» بی، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیروزه جی بهیلتی، بیگومان کە نالی لهو عومردا له مەككە بووی هەر له ویش ماوەتەو تا مردن.

ئەمە شایەدیەکی باپیرم. مایەو ئەو هەلبەستانە کە تیشکیکی روونکەرەووی هەندئ ئەو لایەنانە ی باسمان کردن، دەدەنەو. هەلبەستانەکان له خۆیانەو به دەنگ نایەن، دەبی له ریی بەراوردکردنەو به دەنگیان بینین.

له دیوانەکی نالی چەند قەصیدە ی سکالا و نەعت هەن پێوەندیان به حەج و مەككە و مەدینەو هەیه. ورد بوونەو لهو هەلبەستانە دیاردەییکی به دەلالەت دینیتەو بهرچاو، بەلام ووردبوونەو کە دەبی به دل و هۆشی کرایەو بی، به نیازی گەیشتنە حەقیقەتیش بی نەك بۆ مەبەسی دەمەتەقە هەلستاندن و رەخنەگرتن.

ئەو هەلبەستانە له رووی دەلالەتیانەو بۆ کیشانی نەخشەییکی خەتی بزوتنەووی نالی دەکری به دوو بەشەو:

بەشی یەكەم ئەم پارچە هەلبەستانەن:

۱- ئە ی ساکینی ریاضی مەدینە

۲- ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا

۳- شتریا نا

۴- له جوملە ی موعجیز ئەندەر موعجیز.

بەشی دووهم ئەم دوو پارچەیه:

۱- وە ی کە رووزەردی مەدینە و رووسیا هی مەككە خۆم

۲- ئە ی تازە جەوان - مستزاد -

بەشی یەكەمیان چەند دروشمیکیان هەیه کە دەست دەدن دەلالەتیان لی وەرگیری بۆ تەرجیحی یەکیک لهو رایانە ی دەربارە ی چەندوچۆنی ژیا نی نالی به یەكتر دەکەونەو. دروشمەکانیش ئەمانەن:

۱- پێیانەو دياره کە هەلبەستی یەكەم رووبەر و بوونی مەككە و مەدینەن:

ئە ی ساکینی ریاضی مەدینە ی مونهو وەرە

رەحمی بکە بفرموو مەدینە ی منە و وەرە

ئە لا ئە ی نەفسی بوم ئاسا هەتا کە ی حیرصی وێرانە

لهگەل ئەم عیشق بازانه برۆ «ئازانه بازانه» / «بازانه ئازانه»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئمه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عرار و عرعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دوردی شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر ده میک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غریبی و دوور که وتنه وه له ولات ناکه ن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانبه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دیری و شتی وه هایان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مهنی پی ناهیلئی هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئی به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که ده میک له ولاتی خو ی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خو م
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غریبی لی دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دیری که له دوو قه صیده که دا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسيه تانه ي که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسينه وه، زور به ئاشکرایي دياره هی ته مهنی پیرین، پیرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاییه تی قه صیده ی «ئهی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنه و هرده گیریت، نالی له یه ک جاری چه ج کردندا هه ر دوو به شی قه صیده کانی نه هونی وه ته وه، به شی یه که میان هی یه که م چه ج و سه ره تای دهر چونه تی له سلیمانی، به شی دوو میشیان هی چه جی دوو مه که درهنگتر له پیریدا کردو ته، هه ر بویه شه له به شی دوو مه و ه صفی ریگی چه ج و که عبه و ره و ضه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری یه که م له مانه بوته وه، نه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتر دهکا که له به شی یه که مدا نادیتریت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئی سپات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، هه ر ئه وه ندی لی چاوه روان ده کریت که وا بگونجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندینیکیان به یه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وهک پوداوو، میژوو، واتای شیعر و گوته و راگه یاننده کانیان، باری مادی، داخوازی کومه لایه تی، رامیاریی... هتد. به لگه ی فیکری هه رگیز نابیته ئه و دیواره ی که له چه مه نتو و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه هه ستی پی دهکن، هه روه هاش دوزینه وه ی ته مهنی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه ریته وه بو زهوق و هه ست و وردبینی گوینگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وهک: «ته مهنی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته مهن، دوزینه وه ی ئاواره بوونیش هه ر ئه وه ندی ده کری که له و به یئانه دا دوزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که یه کیکی وهک نالی له سوژی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوومه ته وه و پیر بووم وهک ئه و کاته نه ماوم که فلانه شیعر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تو و من و یه کیکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی دمه ته قه په یدا بیت و پیچه وانه ی راگه یانندی ئه و شکایه ته ئی سپات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یانندی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیی وه، ئیتر بو باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاننده ش دیواری چه مه نتو و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تئیه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بو ده لاله تی گوته - شیعر بی یا په خشان - به لووس و لیکه له گه ل رووداو و میژووی بیگومان بگونجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژبانی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداودا پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تو که له یه کیکت بیست گوتی دوو کیلوم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه یت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغورس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. هه ر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلو ترییه دا. ئه وه ندی به سه بو باوه ر کردن که کزی ترئ گه ییشتن هاتنی و کزی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش هه روه هایه، به لگه ی پتری لی داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داواده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه ستی بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایزی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کۆمه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لینی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ئاگات له‌وه‌بێ ئاخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه جیگا؟ ریت نیه بلایی ره‌نگه‌ وابی و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه شت بی و ده‌شی...! پیویسته ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌ل‌یاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتی‌کدا. من ئه‌وه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کری جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه هه‌لوه‌شایه‌وه‌که، چونکه هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بی بنج و بناوان نیه، به‌ پیچه‌وانه ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیتته سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه به‌راورد بکه له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بی ده‌مه‌ته‌قه ره‌د کرانه‌وه تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان ریکه‌ی بی پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که دیتت شایه‌دیه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جاریک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سپه‌وه که نالی له ۱۸۵۵ له ئه‌سته‌مبول مرده‌بی. سه‌ره‌رای ئه‌مانه هه‌موو، له‌ بیرت بی پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له هه‌واوه قسه‌ ناهینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه ده‌رده‌که‌وی که له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که نالی مردوو، دهنه‌ ئیشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوووه و زیندوووه... هتاد، چونکه ده‌زانین له‌ نیوان سالی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساله‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه تا ۱۲۸۹ که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆیی، ده‌وری ۱۷ سال هه‌یه، ئه‌مه‌ش ده‌ جارن بایی ئه‌وه ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه که‌وتۆته سه‌ر زار و زمانان.

لیرده‌ا شتی‌کم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانی که ده‌لی له ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له ۱۸۵۵ رۆیشتوووه قسه‌که‌ جیی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌هه‌لستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلایی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره نه‌ی گوتیی سالی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیتته ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارن رووی داوه، ته‌نانه‌ت وا بووه ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوه و چۆته ناو کتیانیشه‌وه.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه که ناتوانم بیروه‌ینمه‌وه ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساله‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که دیوه ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه ده‌کات له‌ شامه‌وه چووینته‌وه ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردیی و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ سال، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردیتته‌وه، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه وه‌یا راگه‌یانندی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بیگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پیویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه هه‌یه ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌وستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بێ. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه به‌ بیری خه‌لقه‌که دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیبه‌ و نالیده‌وست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بێ. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه که هه‌میشه باسی حه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه به‌و جوژه قسه‌ی بێ بنج و بناوان بسرپیتته‌وه. که ریگه‌ هه‌بێ به‌ قسه‌ی ساده‌ی بێ به‌لگه‌ جووته‌ خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردووی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریته‌ ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه‌ حه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه بدرینه‌ به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وس بیگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تێ به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که حه‌بیبه‌ نه‌بووبی و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبیتته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابرووی کچه‌که‌وه که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپرینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه‌ به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جیگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه‌ راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه‌ غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌لماندن هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وی به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه به‌ یه‌کتر بگرن، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تاکه‌ کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جاریک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بێ، لیکۆلینه‌وه له‌م غه‌زه‌لانه‌ و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کییان ده‌شی بکری به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه‌ و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه له‌ حالیکه‌دا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه‌ تا‌کو به‌ نالی بپری. ئه‌مه‌ سێ چوار نموونه‌ی ئازارکیشانه‌ به‌ ده‌ست بێ مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده / «به‌لابه‌ندی هه‌یه قه‌ندی نیه» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه به‌ندی نیه»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌حزه‌بیک و له‌مه‌یه‌ی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وی

کی ده‌لی وه‌حشی غه‌زاله‌ مه‌یلی ئینسانی هه‌یه

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه لعه تی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظولمه تی شامه

ئایا ئەمانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئەفسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من ئەگه ره ئەمجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی ئەو
عیشقه وه هه بی؟ ئاخۆ دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا که شاهه ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو رۆژم له تاو هیجرانی ئەمسال
ته مه ننا ی مردنی پیراره بی تو

بو به ده ست لی که به ردانیکی یه که جاری؟ ئەم بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ره جی هیشتنی ولات
به ره وه چه ج؟ ساغ کردنه وه ی ئەم پرسیارانه به ئەرک و کات و لی که دانه وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که و یته وه کاره که زه حمه تر ده بی، به لام ده بی بزانی ئەم به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه که خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر ئەوه یه بلیم تیان ناگا. خسته وه سه ری که ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
ئو راده یه ی و توویژیکی مه فهوم و مه عقوولی لی وهر ده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، ئەو کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بۆی ده چیت هه روه که حالی بوون له شیعه ره کانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی واتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه ئەگه ره لیسته ش ریک
خه ین بۆ ئەو هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و ئەوانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
ئەوانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و ئەوانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه پامان له و لیسته یه تی بگه ین و تیگه ییشتنه که بکه ین به تصویری سه رانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه که ریکخستنی فه ره نه نگۆک له و شتانه ی واتایان زه حمه ته چ مه وداییکمان
نزیک ناکاته وه له واتای شیعه ره کان مه گه ره مه وداییکی یه که جار کورت، چونکه له وانیه به ییتی که له هه موان
وشه ئاسانتری نالی له هه موان واتاسه ختتر بیت، وه که ئەم به یته یان:

تیژاوی سه روشکم وه کو ئیکسیری سه وه یله
روخساره یی زه رد م وه کو ئەوراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سه وه یل غه یری واتا ئاشکرا که ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سه وه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، واتای تریشی هه یه له وانیه مه یله و داپۆشراو وه که ئەوه ی پایزان کاتیک
ئەستیره ی سه وه یل هه لات و شه وقی به ره په لکه قه میش که وت په لکه که سه ور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی ئەم شه وقه ی سه وه یل که به پیستی سه ختیان ده که وی: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خۆی به ئهستیره تهشهبیه دهکری... ئەمانه ههموو بزانیته جارێ بهیتهکهت نهزانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیتهکه پتر سههرگهردان دهبیته. خولاسه ئەم حیکایهتهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی ته نکاوێک نیه نهختیک دامهنی جلکه کانمانی بۆ هه لکهین و لیتی بهپهینهوه.

ئهمه له لایه ن بوونی مهعشوقه و ناوی هه بیبهوه، له لایه ن «مالیاوا» شهوه وا دهزانم دهبی هه ر ئه و دێیه بچکۆله یه بیته له نزیکه ی به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه که شی هه ر به ناوی ئه وه وه ناوی دیت. زیوه ر له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئه م مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئەم بهیته دهلی:

کورپه کاژاو و شاخی ماییاوه سهیری دهشتی هه مووی جه لای چاوه

وا بزانه دوور نیه له و سه رده مه دا که نالی نزیکه ئه و دهو روو به ره بوه ناوی دێیه که «مالیاوا» بووبیت و به تییه پینی کات گۆر ابیت، وه یاخود نالی وای به راست زانیی که ناوی دێیه که له بنه ر هتا «مالیاوا» بووبیت وه ک که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور په رحمانی کاکی جه لیم دیتوو نووسیوه تی «قریه ما ورا ء النهه ر» مه به سیشی دتی «ماوه ران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئه صله که ی ئه وه بووه خۆی نووسیوه تی. ئەمه ش نه بی ده شی نالی به نیازی و اتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کرد بیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئه و کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دێیه که شی هه ر ناویک به خۆیه وه ده نی با بی، ئه و په رسیاره ده مینیته وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانه سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتوو، به لامه وه دوو شت په و نه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وه ک له مه و پیتش په و نه مان کرده وه- ناشزانه ن دوا ی مه رگی ئه و با به خوی نه ستینی کچه که چیان به ربار داوه.

دوهم: نالی له بنه ر هتا ژنی نه هیناوه تا کو سه ره نه جامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گه رت. ئەوانه ی ده لین نالی ژنی هیناوه و له گه لی بوه تا کۆتایی ژیا نی قسه ییکی په شوکی بی بنج ده که ن که له گه ل مه نتیقدا ریک ناکه ویت. جارێ با له وه بگه رین که لیان په رسین کوا ئه و ئیسه پاته ی ئیقنا عمان ده کا به وه ی خوی نه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئه وه شیان لی ناکه ی نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به و هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نانی هه بیبه به جارێ پی گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خۆی کویر کردۆته وه. ئەمانه واز لی دینین و به ره نگاری ئه م تا که په رسیاره یان ده که ی ن: ئایا ئیوه له وه فه ر یوون که ئه گه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خۆی به ر دبێ بۆ سه فه ری هه ج، ده بی له ویشه وه به ر دبیتی بۆ شام و بۆ ئه سه ته مبول و سه ره له نوێ هینا بیته وه بۆ مه ککه له و هه موو ها توچه یه شدا مرۆ فیکه ی بی په ره ی بی حالو بار و بی یار مه تیده ر بوه، به شیکی سه فه ره درێژه که شی ده که ویته ته مه نی په ریی؟ له مه ش پتر په رسیار هه لده ستی: نالی که چوو ه بۆ هه ج خۆی نه یه دزانی له و

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى یەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لى بووبایە بار گرانی پى نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە یەكەم جارەووە نەى دەتوانی لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەووە بەرەو دەرەووەی ولات رۆیشتوون بى ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبووبیت. لێردەا دەتوانین، بە تايبەتی، بەراوردی حالى نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە رەبەنى بۆی دەرچوو. تايبەتەکەش لەوهدایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناووە. حاجی دەلی «لە سایەى شیعەرەکان بابى کورنام». نالیش لە چەند جێگەیهکدا ئەم دلدانەووەى خۆی کردووە:

شیعەرەکانم که جگەرگۆشى من، دەر بەدەرن
 دللى نالی چ رەقە قەت غەمى فرزندى نیه
 لە جگەرگۆشەى شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەکەى بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەکیش نادۆزیتەووە ببیتە دەلیلى هەبوونی مالوحوالیكى نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لى گێراووەتەووە که لەگەڵ مروڤى بى ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەکەى «ئا. خۆدزکو» گەلیک جار ناوی هات و سوودی لى وەرگیرا. مایەووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایى لى دوانەووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەووەى تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جیى باوهر پى کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاووە پەیدا نەبیت بۆ سەلماندى. خۆشەختانە، خەبەرێک هەیه هەم نوێ و هەم دەشى ببیتە پالپشتى قسەکەى ئەحمەدخان.

خوالیخۆش بووى مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دلأوهر» دەبگێرایەووە کهوا لە نیوان فەقییان سیپارەییكى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییەووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تێدا بوو. «دلأوهر» بۆ خۆی تاکە یەك بەیتی ئەو سیپارەیهى لە بیر ماوووە که میسالى «البر الکر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەکەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّه به چوارده پاره
 وهقتى گوتت حَقَّه ضه میر دياره

لە میسالىکەى عەرەبیدا ضەمیرێک قرتاوە که دەبوو بگوترى «... الکر منه»، دیارە لە بەیتەکەى نالیش بە پى روون کردنەووەى مەصرەى دوهم دەبوو بگوترى «... حقەى بە چوارده پاره» که لەویشدا ضەمیرێک قرتاوە.

وا پى دەجى ئەم سیپارەیه لە ناودا نەمايیت، وهیاخود ئەگەر مايیت لە پەناو پەسیوى قوربنا تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژیر تۆزدا خنکايیت. بەراستی حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که مته رخه می و دیا بی ههستی تی بجیت. به لکو له لاییکه وه دهنگوباسیکی و دیا شوین و ریگایه کی به سه ر بکریته وه. به هه مه حال ئەم سه رگوزشته په روشی نالی به زمانی کوردییه وه نیشان ددهات، ویرای پایه ی له زمان و ئەدهدا، تا رادهیه کیش وهرامی ئەو که سانه ددهاته وه که نالی به که مته رخه م داده نین له ئاست کوردایه تی چونکه به م خه به ره دهرده که ویت نالی یه کیک بوه له ناو چند که سیک که وا رهنگه به په نجه ی یه ک دهست بژمیژدرین، له وانیه ی خویمان به زمانی کوردییه وه خه ریک کردبی له دهره وه ی جغزی شیعی عاتفی. بزر بوونی سپاره که ئەوهش له قه ناعهت نیزیکتر ده خاته وه که وا به شیکی هه لبه سته کانی عاتفی فۆتابن به دووریشی نازانم نالی زۆروکه م له و سپاره یه دا چاویکی بریپیتته مه عرووفی نۆده هی له ودا که پیشتر فهره هنگۆکی ئەحمه دییه ی به کوردی دانا بوو.

مه رحووم «دلاوه ر» ئەوهشی له باسی نالی ده گنرپایه وه که کاتیک هاتۆته کوپی بۆ خویندن ویستوه تی له مزگه وتی «بایزاغا» دامه زری، به لام مه لای ئەوساکه ی مزگه وته که له بهر شوهرتی شاعیرییه تی نالی له وه ترساوه مه لایه تیه که شی وها به هیژ بیت و له کاتی دهرس گوته وه دا زۆری ماندوو بکات نیتر به به هانه ی نه بوونی جیگه دای نه کرده. له وه به لاره نازانم ئایا چۆته مزگه وتیکی تر ویا هه ر به جارن له کوپی دهرچووه.

به ر له وه خوینه ر له پیشه کیه که وه بۆ ناوه رۆکی کتیه که بروات، به شکلی پیش دهستی، یه ک دوو تیینی ده هینمه پیش نیگای: له باره ی خیرایی کردنی نالی له حه ج رایه کم دهربریوه، ئەوه ی راستی بی، له سه ر بنیچه ی سالی ۱۸۳۰ هه لستاوه که به پیی قسه ی نووسه ری له من به پیشه وه تر حه جه که له و ساله دا بوه هه رچه ند له کاتی دهربرینی ئەو رایه دا باسی ساله که ی ۱۸۳۰ نه شکراره.

له م پیشه کیه دا، به توژینه وه و ساغ کردنه وه، گه یشتم به و ئەنجامه که سه فه ره که ی حه جی پاش سالی ۱۲۵۴ (۱۸۳۸، ۱۸۳۹) رووی داوه، پتریش بۆ ئەوه چووم که نابن له سالی ک زیاتر پیش به سه رچوونی حاکمایه تی بابان له ۱۲۶۱ سه فه ره که ی حه جی کردبی. ئەم لیكدانه وه یه م به لای که مه وه حه جه که ۱۲ سالان به م لاره ی ۱۸۳۰ دینی. به و پییه خیرایی کردنی نالی له حه ج ده بی بدریته به ر ده لاله تی ته مه نی ۴۵ سالی نه ک ۳۳ سالی.

له شوینیکی تر دا گوتمه مه شره بی نالی له ته سه وه فا قادیری بووه نه ک نه قشبه ندیی. له ئاست ئەم بیرو رایه دا ده بی فه رامۆش نه که ی نالی له ته کیه ی مه ولانا خالید خویندوویه تی که ده زانین مه لانا سه رۆکی ته ریه تی نه قشبه ندیی بووه له سه رده می خویدا. له مه وه ده شی بیر بۆ ئەوه بروا که وا نالی نه قشبه ندیی بووبن نه ک قادیری. به لام به ر له وه ی رایه که ی من هه لوه شیته وه، ده بی ئەوه بزانی که خویندنی نالی له ته که یه ی مه ولانا دوا ی دهرچوونی مه ولانا بوه له سلیمانی. که واته لیكدانه وه که و بریاری قادیری بوون و نه قشبه ندیی بوونی نالی به هۆی زانینی مه شره بی ئەو مامۆستایانه وه ساغ ده کریته وه که نالی دهرسی خویندوه له لایان.

خوینه ری به ریز ده بینی سه ره له به ری نووسینه که په له ی لئ کراوه. به عاده ت توژینه وه له ئەده ب و ژیا نی شاعیریکی وه ک نالی کاری چند سال خه ریک بوون و که رسته کو کردنه وه و پرسین و لیكدانه وه و به یه کترگرتن و به راوردکردن و ئەوان ته رزه چالاکیانه یه، له حالیکدا ئەم نووسینه له سه ره تا وه زه نه ی عه فویی «نالیدۆستی» بوه له ویژدانی خاوه نه که یه وه. به لام له گه ل ئەمه شدا زه نه ی ویژدان له پاشخانیکی به رین و قووله وه ته ره شفۆی کردوو و به سه ر دیوانی شیعر و میژووی به رده ستدا خۆی بلاو کردۆته وه.

لەم ڕۆهوه عەیبی پەلەکردنەکه ئەو عەیبە ڕووت و قووتە نیە که لە کاری سەرپێیدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکیە و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی ش مرۆف ئەو کات و دەرفەتە ی چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمرۆکە ی بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارە ی منیشی تێدام، که وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگی ش. لەگەڵ ئەم تێبینیانە شدا ئەو راستییە هەر باقییە که بەرەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخێ زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە ی خاوەنەکە ی پێوێ خەریک بوو، چی هەیشە وا لە پیش چاوی خۆینەر و ڕۆشنبیرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شار دوونەو و نە پێی دەرخیستی هیچ راستیی و نەینییکی لەبەر هەنگاوی کە سدا کوێر کردۆتەو، تەنانەت ئاشکرایەکە ی لە رادەینکدا یە هەر دەلێ شتیکیە لەو شتانە ی بەر مەفهومێ ئەم دێرە شیعرە ی نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخشوش و جەمع و حازرە گەر خێر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پیشەکییدا، پەیرەوی شاکاریکی نالی دەکەم که لە ئاکامی مەهارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتە که گەیشتۆتەو یەکتەر بە جوړیک ئەو کۆتایی هینانە ی که لە ڕوالەتدا داخواری بەیتەکیە، دەبیتە دەستپێکردنەو و تێهەلچوونەو ییکی سەرلەنوێ و بێبیرانەو، وەک کارەکی من لەم نووسینەدا، که ئەگەر غەدری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپلیکی پەیزەییکی لیکۆلینەو لە ئەدەب و شیعر بەسەرھاتی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆینەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانە ی پوختەگی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختە ی
بە حوججەت / «حجة» / طە ی بکە نامە بە حیددەت پە ی بکە خامە

«بە حجة نامە طە ی کردن» هەر وەک لە زاھیردا بە توندی پێچانەوێ نامە رادەگە یەنی، لە راستیدا ئەوێ مەبەستە که وا نامەکەت وەھا بگە یەنە سەر کە بێتە «حجة» و بەلگە بە هۆی تەواویی و بێ عەیبییەو.

«بە حیددەت پە ی کردنی خامە» ئەویش لە زاھیردا بە هەژمەت شکاندنی قەلەمەکی رادەگە یەنی، بەلام واتاکە ی راست و دروستی هەلبەست پێچەوانە ی ئەمە یە، چونکە لە پێی تەوریەو دە یەوێ بلی قەلەمەکەت بۆ تێژکردنەو دادە تاکو باشتر بنووسیت:

«بە حیددەت پە ی بکە خامە-بە تیزی بېرە قەلەمەکەت»، نامە طە ی کردنەکە و خامە پە ی کردنەکەش هەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەو نای، بەلام بە برشتن کە ئەمە ئەو پەری پوختە بوون و پێگە ییشتنە.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندە ی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دواڕۆژیکی مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلىنەو و تۆژىنەو وەى ديوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى بژاركردن و ساغ كىرنەو وەى ديوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۇ راست كىرنەو و شى كىرنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركىرنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو، لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەو يىش دەخاتەو سەر خەرمانى ديوانەكەى. لەنئىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كىر كە ھەردوومان ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جارار پىتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۇ تەپكىرنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پىي خەرىك بوون و يەكتر خەرىك كىرن بە دۆژىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوھكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يىبەكانى تاك تاكە بە يىت و دوو بە يىتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسەدە يەى كەوا دەماودەم لە نئىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراو وەى و نەزانراو يىيان گە يىشتوتە پادەى «يەقەن» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتىمان دەدا و بەسەر يەككىك لەو گەوھەرەنەدا دەكەو يىن و پوالەتتىكى واتا نەپنىكەى لە زىھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە خنكەى شادمانى دەمانگە شىننىتەو، ھەر دەلئى شىرى مووسامان دۆژىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر ھەق دەزانىن چونكە باوەرمان ھە يە بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە مىرات بۇ گەنجىنەى ئەدەبى كوردىي بەجئى ھىشتوو ھاوتائى نرخدارترىن گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان بژاردەى بكەن، ئەگەر نەلئىم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەين لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رەسمى» مان بە ديوانى نالىيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلىكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەين بەلكو ناوناو نازووقە و تووشە يىكى دواپۆژى تى بكەو يىت. لىرەدا نمونە يىكى بەرھەمى پىشەدەستى كىرن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پيكرندم بەم نووسينه، لە دواى سالةهاى حيرهتەوه، بۆره ماناييكم بۆ ليك درايەوه لەم بەيتهى سەرەتاى قەسیدەييكي:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه جەوابى نادەم
مودەتيكه لە قەفەسدایە عەزابى نادەم

بەيتهكه لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناوەتەوه بۆ تيكراى ئەديب و شيعردۆستان. بەراستى ئەم بەيته يەكيكه لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جيگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوه بۆ وردى و قوولييان تاكوو جاريكيان پاتەوپات پيمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقيقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشليى راستى فەرموه: دل كە بەينيك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن ديتە باوەرەوه كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوەنۆر دەكرى بيگوتبا چيتر دريژه بە عەزابى نادەم و بە قەسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شيعرەكه يەكجار «صريح»ە لەودا كە «تناقض»يكي بى فيلى تيداىە، نيوەى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتيكى نيه لەگەل هى دوهميدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم هەموو ريك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتهكه واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازيتەوه و خۆى نەختيک پى دابىن كا. لەم روهوه بە دلى خۆمدا هاتوو و لە خەلقى تريشم بيستوه ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوه نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوه و فيرى وەزعى بەنديخانە بوە. ئيتىر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبیتە هۆى عەزاب بۆى چونكى هەر دەبى لە چەمەنەوه بگەریتەوه بۆ ناو قەفەسەكه ئەوساش هەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا هات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نيه سوآل و سەدەقەى واتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازينەوه. ئەو لەوپەرى بەخۆنازىن و دەسەلاتى شاعيرييهوه «تناقض»يكي واى داناوه لە ناو بەيتهكهدا كە لە چاوى نووستووش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تيكەهەلكيشانى بەيتهكه خويدا چارى ئەو «تناقض»ە و هۆى رەواندەوى هەبى، هەر لەمەشدا زیدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»يە.

لە نكاو تارمايى واتاييكم بۆ كەوتە ناو ليلايى پشت پەردەييكي تەنكەوه. لە كورديدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمیان وەرام نەدانەوهيه، دوهمیان لەووه ديت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قەسەى رەت كردهوه، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتهشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوهم «قەسەى رەت ناكەمەوه» دەرواوت چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوتري «جەوابى نادەمەوه - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» ليرەدا دەبیتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆره نيوه بەيتهكهى يەكەم لە رووى واتاوه واى لى بەسەر ديت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشه، رەتى ناكەمەوه و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەى سەخت دەبرین لەو ھەلدیر و بەردەلانە زێھنیە کەوا نالی لە خەيالاتی شیعەر ناسیماندا ھەلى ناوہ.

واتای نیوہ دیری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک روالەتى خۆیشی بمینتەوہ و ھیچ شیوہى ونى لى بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشى تازەى لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشى بییتە تەواوکەرى نیوہى دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم بە رەت کردنەوہى داخواریە کەى و نەبردنى بۆ سەیرى چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستى، واتای نھینى ئەوتوى تىدایە مەودای بەرفرەوانترى پى بوى. نالی خۆى بەوہندە ریککەوتنە سادەبە لە میانى نیوہى یە کەم و دوہمی بەیتە کە رازى نابى. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەى خستە روالەتى واتای نیوہى یە کەمى بەیتە کەوہ، ھەر نەبى بۆ خاترى پیکھینانى «توازن» و پارگرتنى لەنگەر، دەبى تەلەییکی زلیشى لە نیوہى دوہمی بەیتە کە نایتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سى تەلەى تىدا نەبى. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہى راستى بى، بە دۆزینەوہى تەلە کە بەرەو رەھایى دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریى و سیحەر و دارشتنى بەیتە کە. بابزاین چۆن!

نیوہ بەیتى دوہم لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت وەک لیرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم» لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت و بخوینریتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابى نادەم». وشەى «دایە» لیرە بە واتای «ملی نایە...» وەک ئەوہى کە بلپی «دایە بى عارى - ملی نایە بى عارى». کە ئەمە وای لى بەسەر ھات رستەى «عەزابى نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابى ناکات... عەزابى بى کات و سەعات - واتە عەزابى ھەمیشەبى». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواوی دەگۆریت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داویە تە عەزابى نادەم - بى کات و سەعات و دائیمی. کەواتە جى خۆیتى لە نیوہ بەیتى یە کەمدا نالی گوتبیتى «دل دەلى سەیرى چەمەن خۆشە، رەتى ناکەمەوہ و قسەى ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆى دەبیتە پیشە کى بۆ بەیتى دوہمی قەسیدە کە:

مەجلیسێكى چەمەن و بولبول و بەزمى گول و مول

بە دوو صەد مەدرەسە و دەرسى کیتابى نادەم

باوہرم ھەبە بەم واتا لیدانەوہ و دەرخستنى شیوہییکی نھینى مەبەستى نالی لە بەیتە کەدا چ سامانىکم بۆ دەسەلاتى نالی پیکنەھیناوە و لەوانەبە نەختیکم لە سامانى حەقیقەتى نالی کەم کردبیتەوہ چونکە دەشى ئەم واتا لیکدانەوہبەى من پەردەى خستبیتە سەر واتای تری لە خۆى جوانتر و لەبارتر و لە چاوى سرنجدەرى شارەدبیتەوہ لەو رۆوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبى خەریک کردنى زېھن بە شتیکەوہ رپی شتى تری لى دادەخات.

بە خەيال گۆیم لئى ھەندى خوینەرانى ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەى تازە لە خویندەوہى بووینەوہ ھیندە پىدا ھەلگوتنە دینى؟ چ فەرقیکی دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ە کەى نەخستبا ناو شیعەر کەوہ و پىووستیش نەبا بە ھوى وشە سازیبەوہ بى رەوینیتەوہ؟ گویا زېھن خافلاندى بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیکی مادى و نامادیمان پى دەگەبەننى، چ مایەبیک لە سامانى رۆشنبیرییمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتای وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهدا؟ چ دهر دیکمان به شیعری وهها تیمار دهکری؟ چی؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزامه ندی له و له منیش.

من بۆ رت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابه مه بهر شیعری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپۆشی ورده کاری و «تجرید» له شیعری نالیدا چونکه بۆ خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعره نه ویاوانه ههرچهند گه لیک له شیعری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانی شیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیا نه وه «تصور» یان بۆ واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا روم ههر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوهن نمونه کانی نازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعری توئیکالوی کهس تینه گه بیشتوو بلین ههقی رهخه تان نامینی له شیعری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له روبرواری رهخنان به رمه وه. نه شیعری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یازکردن له نمونه ی شیعری تازه داهاتوی کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. ههرچی شاعیری ره مزی توئیکالوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم به دنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن ههر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوومان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعری ئەو شاعیرانه خۆیا بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بۆ رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی ههر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نه به عه ییدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له ههرچی به ره می ئاده مزادا ههیه به دی دهکری به مه رجیک له و به ره مانه بی خۆ پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

ههرچهند مه یلی خۆم له شیعردا پتر بۆ «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» دهچی تا چۆریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعری سه رکهش و سهخت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی ههست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دل م ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بییک هه لبه ست وایا په یکه ریگ ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نهست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فوگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بۆ مه به ستیان درێژ که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زۆر به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراوپر دهر ژیته شکه فتی مه وه وومی متمانی و قه ناعهت له نه فسدا.

به دهست من نیه و خه تای تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و سادهی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تییان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پییان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو روونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌چی دهره‌په‌رینی و تیشکی هینده خیرا به ئاسۆیدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانی وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینئ چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیندا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بێته‌وه په‌راویزی «تفعیل» هکانی به‌زینی.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جو‌داوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جو‌ریک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نی به‌ ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خووی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بیته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانی ئەندازه به‌کاربێنی له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به‌ خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غه‌تییه‌دا لپی به‌سه‌لینین وشه‌ییکی ئەو به‌ هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له‌ ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و دهره‌وونی گوئیگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به‌ زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی موسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئی فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی موسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بو ئاسمانیش بچی. بو ئەم مه‌به‌سته شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جینگه و هاوئا‌هه‌نگ له‌گه‌ل وشه دراوسیکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی موسیقایی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بو «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دییری کردنی موسیقای وشه به‌ییتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بو روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه پر قه‌رقه‌ف له ره‌رفه‌ف شاهی عالی ره‌رفه‌ف

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینى له ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى
وشەى «قندیل» ی له جى داناو. بۆ دۆزینەوهدى مۇسقىفا دۆستى نالى له هەلپژاردنى وشەدا، بینه وشەى
«قندیل» له بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح»
چەند ناقولاً دەر دەچى و مۇسقىفای بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاتە جینگەى «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندوو بۆ خوارووه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشوو
حەسانەو بەوهدا بزوينى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوينى سەرەوژوورى ستوونیه، کردى بە بزوينى
«ی» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژووریکى ستوونیه. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی
گۆرى بە «ی»، سەرەتاکەشى له سەرەتای «کمشکاة» دوور کهوتۆتەو، لەوهدا جاریکى تریش له عەبدایەتى
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەو بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەرەفتى خۆ ئاشکرا کردن بۆ شاعیریک
گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خوار دەمەنى بازار و لۆقنتەى
گوفتار کاویژ بکاتەو. له شاعیر چاوەرپوان دەکرى تەجروبهییکى خۆى بخاتە ناو چارچیوهدى
هەلبەستیهو. مەرج نیه تەجروبهکه رووى دابى، با زادەى «تجرید» ی تەجروبه کۆنەکانى بى که ئەوسا
بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. له هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینه «سابقه» که له قوولایى
دەروونى هەستیارووه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلپژى هیندە کىوبى و بىگانه دیتە
بەر گوپى گوینگرهوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانیکى غەریب خۆ بنوینى و لى تىگەییشتنى گەلیک بەولای
زەحمەتەو بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوهرۆک» و حیکایەتە پر تەقە و رەقەکهى.
نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعهوه دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلأو
کردنەوهدى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکهى «حاجى قادری کویى» کهوت. لێرەدا یەکجار
بە کورتى لى بە کۆتایى دەگەم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوهرۆکى قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەر مەنددا وشکایى بە بەرهمى بایەخدار دینى له سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و
هونەر. که رەوا بى ناوهرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوهرى دەستەى دەسلالتدارى کۆمەل
دەبیتە ناوهرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خۆى دەکاتە سەرچاوهدى فەلسەفە و بیروباوهر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانى وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوتیه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانى هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه هیچ لایان به‌وه رازیبی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که رازیبی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له میانى ناویان دیاره هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه هلبیئى.

من هه‌قم نیه به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئاخۆ تۆ چه‌ز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له کامیانه‌وه نیزیکتى، له‌مدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکرده‌وه نه‌که‌وتبى بیخه‌مه به‌رچاوت سه‌پاندنى بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له‌ رووی وشک بوونى سه‌رچاوه‌ جوړ جوړه‌کانى به‌ره‌مى فه‌لسه‌فى و فکرى و هونه‌رییه‌وه. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکانه‌ی له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستى به‌ هیزیان هه‌یه و هیچیان ناتوانن ئه‌وانى تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالاکانه‌ ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکى لیشیان بگریت ده‌لئى خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانى میلیه‌تم.

خوینهر له‌ عاست ئه‌م گوتیه‌مدا هه‌ر هه‌لوه‌ستیک ده‌وه‌ستى با بوه‌ستى، من له‌سه‌ر هیندئى پى داده‌گرم که‌ وا ده‌بى نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه ئه‌م ئازادییه‌ ببیته‌ هۆی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌رپى به‌رژده‌وندی گشتى. سه‌یره له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه نیه، به‌لام ترسمان نه‌بى له‌وه‌که‌سه که‌ ده‌سه‌لاتى سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنى به‌ ده‌سته‌وه‌یه. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لته‌کیشاوه میلیه‌تی پى بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانى و ره‌سم و مۆسیقا... یه له‌ خۆوه ناتوانن هه‌نگاوى مندالیک خوار که‌نه‌وه مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بى و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خۆی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پلیشینیتته‌وه که‌ بى و داواى دهم کوت کردنى فلانه‌ جوړ و فیساره‌ ناوه‌رۆک بکا به‌ توه‌مه تیگرتنى دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چى، چونکی رۆژه‌ک دئى هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکى تره‌وه که‌ باوه‌رى له‌ هی ئه‌وان جودایه، هه‌ر به‌ توه‌مه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکى تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوى به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که‌ ترسى توه‌مه و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونى خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌نیکى بیژوو له‌وه‌ه‌ناوه‌دا ده‌رسکى. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزارى ئازادى گوتى زمان و کرده‌وى ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌ییکى تریان نیه له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیا بۆ پیکه‌وه بنى، چ ریگه‌ییکى تریشیان له‌ به‌ردا نیه تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌رى خۆشیا جگه له‌و تاکه‌ ریپازهى نووسین و هونه‌ر. که‌ بین و ئه‌وه‌ش له‌ خۆیان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجى عه‌لى و له‌ هه‌موو روویکه‌وه نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته‌ قه‌ناعه‌تمه‌وه شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <٣> چاوه‌ هه‌ندئى راستى بپۆشن و به‌ زاھیر له‌ ریگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودى گه‌له‌وه‌ داوا بکه‌ن ده‌ستى بازگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه هه‌ر نه‌بى ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودى خۆیان نادا. به‌لام خۆشه‌امه‌دى کردنیا له‌ یاساغ کردنى بیروباوه‌ر مال کاولى بى ده‌مه‌ته‌قه‌ی خۆیانه. چ دوکانى عه‌تار بپنچیه‌وه و چ ئازادى ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه هه‌مان کارى ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردووین کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیریک و

هونهرمه ندىك به هوى خۇدانەپال دەسەلاتدارەوہ توانىشىان دوكان بگەنەوہ و بەرھەمى بىژوو باوینە كۆشى مىللەتەوہ، ھەزاران شاعىر و هونهرمەندى تر كە تواناى خۇ لە قالب دانىان نىە دەبنە ھەرىسەى قولپ و جۆشى مەنجەلى «ياساغ كردن و تەنگ پى ھەلچنن».

لەم رىگە دانە بە سەرىاكي نووسەر و شاعىر و هونهرمەندان بۇ ئازادىيى بىروباوەر و كردهوہ، تاكە يەك مەترسى لەوہدا دەكرى كەوا ئەو كەسەى بەتەمايە خەلق دەم كوت كا و رىگەى ئازادىيى تەعبىريان لى بېستى ئەویش وەك ئازادىخوازەكان سوود وەردەگرى لەم رىگە بەرەللا كردهدا. سوودەكەش ھەر بە نىازى گەپشتنە دەسەلات و خەلق تۆقاندن لە كار دىنى. واتە بە نىسبەت ھەندى دلكرمى و ناحەزى ئازادىيەوہ،

رىگەدان و ئازادىيى تەعبىر ھەر ئەوہندە چاكەى تىدايە كە مەوداى پى دەدا بۇ ئەوہى پۇژدەك لە پۇژان ھەموو رىگايان بېستى و ھەموو دەرگايان داخا... قەفەس دروست كا بە دەورى غەبرى خۆيەوہ. لەگەل ئەم مەترسىيەش دىسانەوہ رىگە دان و دەرگە كردهوہ تاكە رەفتارىكە لە ئازادىخواز بوەشیتەوہ، ياخود با بلىم سروشتى ئازادىيى ئەمەى بە بەرەوہىە و خۇ لى قوتاركردنى ئاسان نىە. ئەوہندە ھەيە دەتوانم بلىم تىكرای مىللەت و نووسەران و شاعىران و هونهرمەندان و ئازادىخوازان كە نەيانتوانى كەمايەتى ئەوان دل كرمىيانە پەك بخەن و بەوہدا ئازادىخوازىيى خۇيان دۇراند و ئەوانى لى بوونە جەللاد، چ لزوم نامىنى بۇيان بگريەين و خەفەتيان بۇ بخۇين، ديارە بە لايانەوہ ئازادى ئەوہ ناهىنى بپارىزىت. خۇ پى ناوى من بلىم، كە حالى ئازادىخوازەكان ئەوہ بى ئەوسا لە ھەموو حالاندا ناتوان ئازادىيان بپارىزن. بە ھەمەحال ئىمكان نىە يەك جۇر ناوەرۇك لە شىعر و هونەر و ئەدەبدا بسەپىندرى بى ئەوہى يەك ئاھەنگىنىكى ئىسك قورسى ناقولای بى زەوق لەو بەرھەمانەدا بىتتە ئەو زەرە رەنگە كە رەنگ كراوہكە عەبىدار دەكا و چا و لى ھەلدەبەزىتەوہ. بۇ خۆت ئەو وەزەعە بىنە بەرچاوت كە لە تاكە يەك كولانەوہ سەبرى جىهان بگەيت و پىشت نەكرى جىهانەكە بە بەر كولانەكەدا بخولىتتەوہ تاكو ھەر نەبى لەو تەنگزەيەدا دىمەن گۆرىي بگەيت.

لە گۆشەى نىگای نرخاندىن و سەنگاندى ناوەرۇكەوہ راستىكى تر ھەيە خۇ لى بە سەھوو بردنى دەبىتتە شەرى پروبەروو (جبهوى) لەگەل ئادەمزاددا ھەرچەند ئەو شەرە بەرگى مرؤقدۆستى و چاكەخوازىش لە خۇى بئالنى تا بەقەدەر گۆرى چاك و پىران پەرۇيان لە دەورى خۇى كۆبكاتەوہ. راستىيەكە ئەمەيە: ھەر ناوەرۇكىك پەسەند بگەيت مافى ئەوہت نىە بەرھەمى رۇژگارىكى رابردوو بە گەزۇگرى سەردەمى خۆت بپىوى. تۇ جارىكيان خۆت كرده سەرىشك لە بەرھەمى ھاوچەرخەكانت، بە تەماى لە مردوانىش بىتتە سەر پشك! ئەم كارەت سەرەراى نارەوايى، زەرەر لە خۆشت دەدا چونكە لە دوارۇژدا دىن و بەرھەمەكەى تۇ بە گەزۇگرىيى خۇيان دەپىون و ئىفلاست پى دەكەن.

ئەم وتوويزە پتر روو لە مرؤفى سياسى و «ملتزم» بە باوەرپىكى رەسمى دەكات، چونكە ئەوان بۇ مەبەسى خزمەتى ئامانجە رامىارىيەكانىان دەيانەوئ ناوەرۇكى ھەموو جىهان رام بگەن و بىكەنە نۆكەرى ئەو ئامانجانە. مرؤفى سەرىخۇ لە بىروباوەرپدا پىويستى بەم رامكردن و بگرە بىستە نىە. ئەو ھەر ئەوہى دەوى لە خۇى و لە خەلقىش گەرىن بە ئازادىيى بنووسن و بلىن و بگەن.

لىرەدا قسەيىك خۇ دىننیتە پىش: سياسەت پتر و خىراتر لە گۇراندایە تا بىر و باوەر و ناوەرۇكى تر. لەوانەيە بەرژەوہندى سياسى لە رۇژىكەوہ بۇ رۇژىكى تر تەقلە لى بدا و بەرەو پشت ھەلگەرىتەوہ، ئەدەب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بكەن دەبىي لەگەڵيدا بگۆرپين... لە راستيدا دەشگۆرپين، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبىي سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگە، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلىك جاران ئيعداميش دەكرى و گوتنەوہى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوہ حكومەتيك كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتەوہ و ھەر خۆى دواى ساليك پۆليسى بە دوادا گيراوہ كۆى كاتەوہ و بيشاريتەوہ. لەم حالانە «ناوہرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوہ بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيتە بخوينەوہ:

«امرء القيس» لە ھەلواسراوہكەيدا دەلى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

وہفايى ئەمەى گوتوہ:

بەس عومرى من بە با دە
رپوت بينە زولفت لادە
دل بۆيە نامرادە
بەم شەوہ رۆژ گيراوہ

«كليم»ى ھەمەدانى گوتوہتى:

شد دامن الوند كنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوہ دەژين، كەس پارەى بۆ خەرج نەكردوون و ھەرەشەشى لە خەلق نەكردوہ
ئەگەر نەيانلینەوہ سزا بدرين، كەچى ھەموو شيعەرە سياسىيەكانى سەردەمى ھيتلەر و مۆسۆلىنى و
كەريم قاسم كە گەورەيى و «وحدانيە»ى ئەوانى دەگوتەوہ، وەك مردوويان لى ھات. بشزانە ھەرچى
شيعرى ئەوتۆيى ھەيە رۆژەك دى و دەمرىت. ئەدەب و ھونەر، ئەوہى راستى بى ھەموو بەرھەميك، تا
وتوويزى لەگەل سەرچاوہ قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوہى ئەو
سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گوڤگى دەبى. سەرچاوہ قولەكانى نەفسى، بە
پيچەوانەى چاوہروان كردنى فەيلەسووفە مادىيەكان، يەكجار رەگ داکوتاوترە لە سروشتى مرۆفدا لەوہى
بەرژوہەندى سياسى و ھيا ماددى كەم عومر ھەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى لە رپى فەلسەفەوہ «گۆرانى
كۆمەلايەتى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خوشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە
بگۆرپت، كەچى ھيسابەكە وا دەرنانچيت. سوودى مرۆفیش لەو دەرنەچوونەدايە چونكە ئەگەر نەفسى
مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا لە مرۆفایەتى دەشورا و دەبوہ گيانلەبەريك كە
ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايەتى و بە يەكەوہ بەسترانەوہى تاكەكانى مرۆف گەلىك بەھيزترە لەو پەيوەندىيەى
كەوا بەرژوہەندىكى سياسى و ھيا ئابوورى چەند مانگى و چەند ساليى پيكي دىنى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پروه مزگهوت دهر وایا پیداکردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا روژ بپیوری، ههر روژگار هه گهز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه رگی تو به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی ده هیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه ده چوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پئی سه رده می خوی، شیعر نالی له رووی ناوه روکوه تا بلئی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبئی له موقارهنه د نالی بهر له شاعیرهکانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لییان پیشکوهتوه. که بیی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیرهکانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره گوته وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هیندهی به به ره وه نیه بق روونکردنه وهی ئه م مه بهسته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چه ند نمونه بییک بینمه وه مه ودای دریژه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک به وی سرنج بگری ده توانی نمونهکانی ئیره بکاته «محک» ی نراندنی شیعر تریش بق ده رخستنی لایه نی کۆمه لایه تی تییدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبزاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سه یریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالیکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پئی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جارئ واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا دهسته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بق سکا لاکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره کهی» که به مردووی حیساب بکن له بهر شیده تی په ژاره بی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوه و غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به رینووسی کۆن دوو جو ره خویندنه وه و دوو جو ره واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له م حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويىندىنەھى «بارى» ئەھىيە بىكەيتە «بارى بىشكىن». ئەھىيە «با» بۇ ھاندانە ۋەك بلىنى «با بىت، با بروت، با ئاۋ بخواتەھ». وشەي «رى» ئەھىيە بە واتاي «رىگە» دەھى. بەھەدا ماناي بەيتەكە ۋاي لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگە ھاتنى يار بىشكىن بۇ لاي» دەھىنى واتايىكى كۆمەلەيتى زۆر بە نرخ ھەپە لە بەيتەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعەرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رىي بە ۋوردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەۋە نەگرتوۋە و مەۋداي لى تەسك نەكردۇنەتەھ. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىش ھەستى گويگر دەبىزىون بەھەدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئەھ. غەرىبى و مەرگ. كە مروھتەك ھەبى لە نىوان خەلقدا دەھى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەھە نەكا رەھمى ئەم يارە بى رەھمە بىزىون ئەھە مەرگ لە بەھىندايە و سەردانى قەبران چ عوزران قىبول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەپە پر لە سۆز و پرووزى بەيتەكەدا، خويىنەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەھەستى و ھەردوويكىشيان بە ديار سەردانىكەۋە لە چاۋى بەيتەكەدا قەتەس ماون، ھەر بە جارى دلى دەھىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەھەي لەم چاۋەنۇر كىردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەپىكى ئەم بىرەھمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن
ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەۋە ئاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەۋە چونكە ۋا رادەگەپەنى چ كەسەك بە سەرلئىدان رىي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەھ. سەرەراي سۆز بزاۋتەھ، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەپىكى زىنگەدارىشمان دىنئەتە بەر گوي، ئەھە دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەھە و خەلق تى دەئالين و دەبىشكىن.

سرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلئىدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەۋلاي «صرىح» دەھىيە بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاھاۋتن.

لە ھەر روۋىكەۋە سەرى بەيتەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۇك و وشەسازىي و ئەھە بەند و باۋەت لە بىر دەباتەھ، ئەگەر بە بىرىشت بىتەۋە خاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئەتەھ. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەۋە لە بەيتەكە رامىنى و سرنج بدە ھاۋمۆسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەھە ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتەكەدا كۆمەل بوون و بىانخەۋە سەر تىكرايى سامانى. با ئەھە تىبىنىيە گىرگەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردنەۋەي بەيتەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتەكە بخويىنئەتەھ: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن» ۋەياخود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەۋە ھەر جارەيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەھى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بۆلێن «یا توربەتی یا غوربەتی» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەو لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەو سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانیتەو بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جێى خۆیان نین. لە لای واتاشەو هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جێى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهو، جێ گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرێ، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جێگۆرکێیهدا لەناو دەچێ. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رێ خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەو. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەو تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەو پتر تىیدا هەلکشىوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لىوم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەلاتى مرۆف لە ناخىنى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهەر لەو تىپەر ناكا. فەرموو لەگەڵ مندا سەیرىكى بكە:

سەر خاتىمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتىحە و دەئىبى زيارەت

خاتىمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتىحە «فاتحة» - سورهتیکى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپیکردنى کار.

دەئب «دأب» عادت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادتە شیرینهكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەى «خاتمە و فاتحە» يەكەميان كۆتايى، ئەوترىان دەست پيكردە، مومكىنە «فاتحە» سوورەى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم و اتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەو، جارئيكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەو و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەو رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەو رەگۆزە بۇ سەرەتاي، واتاكەى واى لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتيمەى حوسنى عيادەت...) وا چاك بوومەو ھەر نەبى جارئيكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەو.

«فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەگەر بكرىتە «فاتىحەى دەبىى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىى «فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەو دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەككيان لەگەل «چاك بوونەو» دەگونجىت.

كليلى كردنەو قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق» ەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەو كە زانيت «فاتحە» ھەر سوورەى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەو، ئەوساش وشەى «سەر» لە خۆو بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەو بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىى بەيتەكە رازىى نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكۆپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىى رازىيە، تىداوى و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىى نەبى لەوانەيشە نەگەيشتبى بە نيوەى ئەو مەودايە كە بەيتەكەى نالى تىى ھەلكشىو لە ھەموو رويكەو، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەو.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بکەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە
با نەنالى لىى مەدە «عن لطمه كُف الكف»

بىستوتە لە سەرگۆزشتە و حىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەو رىى حىكايەتى راست و ئەفسانەى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنيتەو سەر پەردەى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتەشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبوو بە بەندە، نالى دەفەى بىگىانى ھىناو و نالقەكانى لى كردو بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه وەش. جاريكي تريش «حەلقە دەرگۆش» دەفەكە خۆشەويستتر دەكا چونكە سكالای بەيتەكە بۆي دەپاريتەو. دواي خۆشەويست كردنى دەيكا بە جيتي حەسوودي پي بردنیش كە دئ و دەيخاتە ناو ئەو دەست و پەنجە رەنگينانەو.

دەفە حەلقە بە گۆشي دەستە رەنگينەكاني خۆتە با نەنالی و لیتی مەدە، دەست بگرەو لە مست لیدانی.

چ پارانەو هەيكي ناسكە لەم دەستە رەنگينانە، لە مونسەبەيكي وا پر جۆش و جەزبەي دەفە لیدان و لەرزین و زرينگانەو هەي ئالقەكاني؟ «كف الكف» چەند ريك هاتوون لە تەك يەكترا! وشەي «الكف» لە كۆتايي بەيتەكەدا كە عەرەبيیە پيتي «ف» هەكەي گۆشراو، واتە «شده» ي بە سەرەو هەي. نالی كوردانە بۆ راست هينانی كيشي شيعر، گۆشینهكي لاداوه و «ف» هەكەي بەرەللا كردوه و وشەكەي هيناوته سەر زهوقی خۆمان. چەند لیتی شیرينه ئەم رەفتارە كورتيلەي كوردايەتي؟ نالەي دەفي ئەلقە بەگوي لەبەر دەست و پەنجەي رەنگين چ هەستتيكى نەرم و ناسك لە دەرووني گويگردا دەبزيوتی؟ دەفە لیدانەكە خۆي چ ديمەنيكي زۆر بەرچاوي ناو ئەم تابلۆيە هونەريیە. «كف»، واتە «لەپ» ي رەنگين، عادەتي خەنە تيگرتني دەستي ئافره تانیش دەكاتەو بە ئارايشتيكي بەيتەكە ئەو لایەنەش رادەگەيەني كەوا مەبەس لە «دەس رەنگيني» نەك هەر خەنە تيگرتن، بەلكو شیرينكاري و مەهارەتي دەستەكە بيت، ئەوساش دەفە لیدانەكە لەو دەستە رەنگينەو دەبيته كاريكي پر هونەر و جوان. «كف و دەف»، «كف الكف» لە پروي موسيقي دەنگەو چەند وشەي هاوئاهاهنگن. وردەكاريي، كۆمەلایەتي، تينوتاو، ئارايشت و موسيقي پراوپري بەيتەكەن. سەيرە بۆ ئەديبي واتادۆست لەبەر خاتري بابووني بيريكي سياسي عومر كورت ئەم گەوهەرانە لە كيس خۆي بدا و بە شيعريكدە هەل بلتي كە واتاكەي نەك هەر كوتراو تهو دە گاسنیش كراوه، بۆ خۆشي سألەهايە دەيكاته بابەتي گوتار و دوان و بزوتنهو و دروشي نمایش، ناوناو هەش ئيفلاسي كردوه و سەر لە نوئي بەرەييك لە چەند كژ و وەرزيكي سياسيدا كردو هەتي بە سەرمایەي بازاريكي كاتي.

ئەمەش بەيتيكي تري نالی لەوانەي بە لي وردبوونهوي لانی كۆمەلایەتي تيدا دەردەكەوي:

دامەني پاكي مەداري دائيري خامەك نيه
خويني مەقتولانە و داميني ياري گرتوه

جاران عادەت بوو، رەنگە ئيستاش هەر مابني، پەراويزي خامەكي مۆر بە دەور و دامەني كەواي ئافره تانەو دەدوورا. نالی ليرەدا ئەم عادەتەي پۆشاکي ئافره تي كورد دەكاتە ماكي خەيالبازي و «تجريد» لە شيعردا. لەو هەرا ديارە خەيال و «تجريد» هەكە زادهي واقيعيكي زيندوون نەك رەهەوا كەوتني وەهم.

لە گۆتەي «دامەني پاك» هەو راستەوخۆ بيري مرؤف دەروا بۆ لایەني «پاك دامەني» و پروسووري ئافره ت كە لە كۆمەلگەي كورددا ستوونيكي ئايين و ناموسە. تۆ سەيريكي ورد و قوولتي ئەم كۆكردنەو هەي «دامەن پاكی» يە بکە لەگەل سووربووني دامەنەكە بە خوين... هەر دەلتي ئاو و ئاگري لەيەك زەرفدا كۆكردۆتەو و بەر يەكيش ناکەو نەو... دامەني بە خوينە بەلام هەتا بلتي دامەني پاكە.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتېكى كۆمەلەيەتى رېز
لىگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لايەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەوہ
دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وىنەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خويىنى عاشقان و پارانەوہى خويىنەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھاناي دىننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولاي دەربىنى واتاي شاعىرانەي تەر و پاراو و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتېيدا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پىتر لە پىسپۆرېكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گىتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرې و دەستەگولې رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنىتەوہ. كە
سەيرى ھەموو ديوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لى پىك دىننىت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكرىتە دىارى و يادگار.

با لەگەل بەيىتىكى تىرىدا ماملەتېكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرى ئەو بە سەرى

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتاي «تاي مو» دىت
كە زولف خۆي موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازووہ و جىي خويەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
بەولاي دل كىشانەوہ ئەم تەرازووہ زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرېنى زىر و ئەلماس و گەوہەرى پى بىكىشەرىت، كەچى تەرازووى زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شويىتىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پى ھەلكىشەرىت تەنھا يەك دەستەي تەرازووہ كە مالا
نرخدارەكەي تى دەكرى، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوېژرى، ھەر كاتىك مالا نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دىت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى
ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبى وەزنى
سەرەكەي تىشى زياد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەرەوہ كۆتايى ناي... تەرازووى
زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بى...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تىشى ھەيە بۇ
كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بى «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاک و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوى دهرى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئ ليردها نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فرؤشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئ له كار نهكهويئ؟ چ شاعيرت ديوه هيئده تهرارزووناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوه ههر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبي، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبي، وينهكهى پر دهبي له ناوهرؤك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهدها كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهى سهرچنار گوتوه. نهخشهكيشانهكهى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهتوي بهمهنده رازى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهده دهبيته عيب. چؤن دهبي بگوتري ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهئى ئهستيرهكان ههر خويان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيته «تفسير الماء بالماء» گهليك كه سيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوره دهرهويتهوه:
وشهئى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهئى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern» ي پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهئى ئهوى روالهتى بهيتهكه له وشهئى «ئهستيرهكانى» دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهى سهرچناردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهده كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچنار به خوى و راکشانى ريزهئى ئهستيراوهكانى ههر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نوري رادهكشين. سهرچنار وهك ئاوينهئيكى لئ بهسهردئى بهرامبهر ئاسمان راگيرايئ له شهودا.

وشهئى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه به واتاي «مرآة - نهينؤك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه كه وشهئيكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زير دارپژاروا، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارپژاروا، دروستكراو» ئهوسا دهبيتهوه سهرچنار خوى كه برئتيه له ئاو.

وشهئى «ئهستيرهكانى» ههر وهك مومكينه «جمع، كو»ى ئهستيره بئ مومكينه ههئى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردوويان ههوزى ئاون...

بشزانه له كوردبيدا دهگوتري «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».

لهم بهیتهدا نالی ئەوهی کردوه که پیتی دهلین «تشابک» واته تیک ئالقان، بهلام تیکئالقانی وشه و واتا نهک هر وشه یاخود هر واتا: ئەستیرهییکی له زاهیردا هی ئاسمان بی، داویهته سهراوهییکی زهویی. راکشانی ئەستیرهکەشی کردۆته پهنگدانهوهی ئاسمان له ئاوینهدا کهچی له راستیدا راکشانهکه هی ئەستیراوهکانی سهرزهویییه. نالی هاتوچۆ به زیهنت دهکا له میانی ئاسمان و زهوییدا. که هاتی بلتی به ئاسمانهوه گیر بوو خیرا دهتاهووتهوه ناو ئاوی سهراوه، که دلنیش بووی لهوه مهله له سهراوه بکهی ههلت دهواتهوه بۆ تاقی ئاسمان. شاعیریکی عهزب له دوو بهیتدا «تشابک»یکی جوانی دروست کردوه بهلام نیو هیندهی بهیتهکهی نالی نابی:

تشابه دمعي از جری و مدامتي
فمن مثل ما في الكأس عيني تَسْكُبُ
فوالله ما أدري أبالخمر أسبلت
جفوني أم من عبرتي كنت اشربُ

دهلی فرمیسک و شهراوهکهه و هها له یهکتر دهچن نازانم چاوم شهراوه دهریژن یا له فرمیسکم دهخۆمهوه. شهراوه و فرمیسکی تیک ئالقاندوه و زوریش تینیدا سهراوهوتوه بهلام نه له «تشابک»هکهدا نیوهی رپی نالی بریوه نه ئەو ههموو ئارایشت و وردهکاریی وشه و واتای بهیتهکهی نالی له هی عهزبهیهکهدا ههیه. لیرهدا چ مهبهستم نیه شاعیریکی عهزب بۆ یهکیکی کورد بشکیتمهوه، ئەگهه پێچهوانهیهی ئەم وهزعه هاتبا پیش و نمونهییکی عهزبهی زال به با سهراوهکیکی کوردییدا چاوشارکیم نهدهکرد و چۆنهتیهکهه وهک خۆی دهنووسی. ئیستا مونساهبه لپی داوا کردم جاریکی تریش بهراوردی بهیتهکی نالی بکهه له گهه یهکیکی وهک ئەو بهیته له شیعری شاعیریکی «متصوف»ی زۆر به ناوبانگی عهزب و ئیسلام. «ابن الفارض» دهلی:

فلولا زفيري أغرقنتني ادمعي
و لولا دموعي أحرقتني زفرتي

نالی ئەم واتایهی هیناوه و گویزاوهتیهوه بۆ ناو بهیتهکی خۆی:

ناری سینهم گهه نهبی غهرقم ئەمن
ئاوی چاوم گهه نهبی سووتاوم ئەز

گومان نیه لهوهدا نالی واتاکهی «ابن الفارض»ی دهست بهسهردا گرتووه، بهلام هونهریکی خۆی له دارشتندا خستۆته پال واتا دهست بهسهراوهکهه کارهکهی بردۆته پایهی هافرکی «منافسه» و گرهو بردنهوه. گرهوهکەشی بردۆتهوه. «ابن الفارض» دهلی ههناسهه نهبی فرمیسکم دهمنکینیی، فرمیسکیشم نهبی ههناسهه دهمسووتینیی. «نالی»ش هر ئەمهه گوتوه، بهلام له نیوه بهیتهی یهکهمدا که

دهلئى ئاگرى سىنەم نەبى غەرق دەبىم پىت نالى به چى غەرق دەبى، ناچار ت دەکا برۆى بۆ نيوه بهيتى دوهم لهويدا هۆى غەرق بوونهکهى بۆ داناوى که فرمىسکيهتى. که دهلئى ئاوى چاوم گەر نەبى دەسووتيم ديسانەوه هۆى سووتانهکهت له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه نادا، سەرەوژيريش بيتهوه بۆ بهيتىكى تر هەر نايدۆزيتەوه. دەبى سەرەژوور بيتهوه بۆ نيوه بهيتى يەکهەم لهويدا ئاگرى سىنەى بۆ هەلگرتوى به هۆى سووتان. ئەم هاتوچۆ کردنەت، سەرەوژير و سەرەژوور، له بهيتهکهى «ابن الفارض» دا نيه چونکه واتاى سەرلهبهرى «هۆ و ئەنجام - سبب و نتيجه» ى له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه داوه و خۆى بهتال کردوه. نالى دوو جار تينووت دەکا و هەر دوو جار انيش دواى گەشتىكى فکرى تينووتيت دەشکينى. ئەم گوتاره بايى ئەوه ناکا، جىشى بۆ ناکریتەوه له گۆفارهکهدا، کۆتايى به قسه بينى له بارهى «ناوهرۆک و روخسار» چ به جۆرىكى تىکرايى بى چ به نيسبەت شيعرى نالى خۆيهوه بى، ئەنجام دانى ئەم کاره دهکهويته گوتارىكى تر له ژمارهينى تری گۆفارهکهدا، که هيچ بهرهههست ريم لى نهگرى و دەستم نهبستى.

لهم چەند نموونهيهى ناو گوتارهکهدا هەر لايەنى کۆمهلايهتى و وردەکارى واتا و ئارايشتى وشه و دارشتنى بهيتهکان مەبهستى نووسين بوه، گەلێک راگەياندى تری ميژووبى و ئەدهبى و بهراوردى هەن تياندا، دريژهيان مهوداى بهرفرهوانترى پى دەوى له گوتار. به نموونهى روون کردنهوهى مەبهست دهلئيم «حەلقە دەرکۆشى کەفى رەنگين...» له زۆر پوهوه وا ديتە زيهنهوه که نالى بهر له جى هيشتنى کوردستان گوتبىتى چونکه ديمەنهکه لهم بهيته و سهراپاکی غەزلهکهدا ديمهينى کورد و کوردستانه، ياخود هەر نەبى به نيسبەت نالييهوه له کوردستاندا زياتر لواوه خو به دلسۆزىكى دەستى رەنگين و دەفهى ئالقه دار بزاني، رەخنەى دواتريشى له «شېخى سەر لينگە دەستار» هەر يەکیکه لهو رەخنەى پەيتا پەيتا له شېخەکانى ناو کوردهوارى گرتوه هيز و نهفهسى شيعرهکانيش دهيانباتهوه بۆ تهمهينى گەنجايهتى که «تا فهلهک دوروى نەدا» و «ئەم تاقمه مومتازە» ى تيدا گوتوون.

سەرەراى ئەمانه که دەشلئى «رەندم و دەستارى کهلهى من دەفه نەک مەندەفه» ئاشکرايه له خۆرايى نالى «رەندم»، دياره له تهمهنيکدا بووه رەندايهتى لى بوهشيتەوه... لهم بابەته تيبينيانه زۆرن که نهمهيناونهته ناو نووسينهوه، تىکراشيان له پیکهينانى سامانى بهيتهکان بهشدارن و نرخى نووسين زياد دهکەن. له شیکردنهوهشدا هەر ئەوهندەم کردوه که خۆم تىي گەيشتووم و پيوستى روونکردنهوهى مەبهست داخوازيى کردوه. بيگومان زۆر واتاى نهينى تر لهو بهيتانهدا هەن که من بۆيان نهچووم، هەندى وردەکاريشيان تيدا به ئانقهست لىيان نهوام.

دەست بژارکردنى شاگۆل و شابهيت له ديوانى «نالى» دا ئەرکينى بى کۆتاييه چونکه ئەوهنده شاكارى بى مانەندى تيدان و شى کردنهوشيان هيندهى به بهرهوهيه له رىي دىراسهينى قول و بهرفرهوان نەبى جيان بۆ ناکریتەوه جگه لهوه که گەيشتن به تهختى بنى دهريايى بهيتهکانى کارىک نيه به تاکه کهس بکرى. ئەوهى راستى بى واتا ليدانهوهى زوربهى شيعرهکانى پيوستى به هاريكارى تىکرايى ئەديبان ههيه که هەر يەکه چى بۆ روون بۆتهوه له نهينيهکانى بهيت و دوو بهيتى، يا بۆ روون دهبيتەوه له دوارپۆژدا، بيخاتهوه سەر گەنجينهى مهعلووم کراوى واتاى هۆنراوهکان له هەمان کاتيشدا هەموويان ياريدەى يەکتر بدن بۆ کردنهوهى ئەو گرێکۆرانه که کردنهويان له دەسهلاتى تاکدا نيه و هەر گرێهش به لای کهمهوه دانه گەوههريكى لهناو خۆيدا شاردۆتهوه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشە وەش دەزانم هەر هیندە واتایە له دەریاکە یان هەل دینجم که له زەرفی دەسە لاتمدا جیتی دەبیتە وە، دوا ی لئ بوونە وە ی من و پر بوونی زەرفە که م لە و واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پر دەبی له دانە گە و هەری ژیری دەریاکە.

ئەم برە شیعردە ی لێرە بە دواو خەریکی شیکردنە وە یان دەبم نمونە ی نایابترین شیعری کلاسیکی رۆژە لاتن، که دەلیم «کلاسیک» چ رینگە ییک لە و شیعرانە نابرمە وە بۆ بەراوردیی کردنیان لە گەل شیعری نویدا، حەز دەکە ی بیانە یینە و بە پیشکە و تووترین شیعری نویمان بگرە. تا ئە و رۆژە شاعیری نوئی کورد دەتوانی لەم نمونە یە ی نالی پیش کە ویتە وە، کات و سە قافەت و خو پی گە یاندنی گە لیک پتری پی دەوی لە وەندە ی لە و چەند سالانە دا بۆ ی لواو.

سەر جوملە ی شیعردە کان شەش بە یتن بە پی ئە وە که له دیوانە چاپکراو وە کاندایا و کراو و تە وە. لە مە را وا پی دە چئ هە ندیک ی لئ فۆتابی چونکە بە عادەت، شاعیر ژمارە ی بە یته کانی لە یه ک هە لبه سستا تاک دە بوون نە ک جوت.

زۆر شیعردۆستی نالیدۆستم دیو و ایزانیو بە یته کان هەر یه که بۆ خو ی له واتادا سە ربه خو یه و پە یو هندی بە وانی تر وە نیه. بە لام ئە م هە لبه سته یان وە ک چە ندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تیدایه و تە جره بە ییک ی سە ر دە می گە نجایه تی نالی دە گێریتە وە که گومان نیه له روودانی. فرکە ی دە مار و گە رمی نە فە سی نالی له هە لبه سته که دا ئە و ئیحتیما له پاشگە ز دە که نە وە که زاده ی خە یال بی. با شیعردە کان خۆ یان بە دەنگ بین و پە یامی راست بوونی رووداو که را گە یه نن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیو هە ودا یه
چ هە ودا یی که هەر حە لقیکی صە د زنجیری سە ودا یه
برۆت تیغیکە وە سمە ی، «صیقل» ی مە سلوول و مووکاره
که عیشو ه ی جە و هەرە، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مە ودا یه
بە نە شئە ی سستی و مە سستی وە ها مە ستور و مە خمورە
نە زانم خە و له چاوتدایه یا چاوت له خە ودا یه
له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە
مە لئین زولەت خراپە وە سلی پە روانه له شە ودا یه
هە ناسە م زولفە که ی لادا و مە یلیکی نە کرد چاوی
نە سیم ئە نگووت و شە و را برد و نە رگس هەر له خە ودا یه
له «دور» ی تۆیه ئە ی خورشیدی پرتە و بە خشی شە وگە ردان
که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نە ودا یه

نالی لەم هە لبه سته دا پاتە و پات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گە نجایه تی خۆ یمان بۆ دە گێریتە وە. له تاریکی شە ودا پاریزی بردو بۆ بالینی خۆ شە و یستە که ی و گە یشتۆتە تە نیش و رۆخی تا ئە و رادیه هە ناسە ی زولفە که ی لادا وە له سەر رووی، نە ک هەر لە رزاندو هتیه وە، بە لام نە ویرا وە یاخود له دە رفه تی

رانه دیوه نه وونده له ووزعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بیئ. دزانه چوه و دزانه گه راوده ته وه، هیندهش تینوو و که سهر له دل بوه دوا دلۆپی له ززه تی لهم چند له حزه کورتیله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می برده بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سهیری ئەم روخساره په ستراره ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه ریایکی به یته کاندای تارمایی نالی به دهوری یاره نوستوه که یه وه هه نده ی دیه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونساه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هوی ئەو هه موو «اعجاز» یه که وا له سه رانسه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته وای لییان ورد بینه وه به سه ر وشه ی وادا ده که وین له به یته کاندای به تنها خۆی به سه پی بگوتری «معجز». گر و سوژی عاشق و تام و له ززه تی هه لوه سته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وهک ناو رهوان بن بی قورت و گرفت، له هه ندی شویندا رهوانی ئەو فه ندانه که یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مروّف لییان هه لده زه لی و به سه ریاندا تپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فرهوان بی و په له م لی نه کا. سه ره رای په له نه کردن ده بی له لای خۆیه وه یارمه تیشم بدا له ته وای کردنی ئەو واتایانه ی بۆم ته وای نه کراون وه یا خود ترسی دریزه کیشان هه ندیکی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به دهنگ بینین و من له گوته ی خۆم بوه ستم:

سه ری زولفت که رشته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه
چ هه ودا یی که هه ر حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولیر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کوتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستییی که ی ئەوه یه لیره دا نووسیومه که «تیدایه» ببیته قافییه دوو جار ان به یته که ده شکینیته وه. جاریکیان له وهدا که «التزام» ناهیلی به نیسه بت قافییه ی ئەم به یته وه، قافییه کانی تر سه ر له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بینی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وهدا که واتای به یته که زور بیهیز ده بی و به شیکی زلی شیوه دارشتن و واتابازی نالی له ناو ده چی. به دم شیکردنه وه ی به یته که ئەم لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.
خضر - خدری زینده وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.
سه ودا - شهیدایی عیشق، شیتی.
سه ودا «سوداء» - رهش، که بۆ واتای عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نهک هه ودا ی ته وای» به قه ده ر رشته ی عومری «خضر» دریزه، ئەو «خضر» ه خدری زینده بی که مه شووره له «ناوی حه یات» ی خواردوته وه و قهت نامری، یا خود نالی خۆی بی. دیاره که مه به س خدری زینده بی ئیشاره ی به هیز بۆ دریزی داوه موه که یه، که مه به سیس نالی بی خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تەك ئەو داوڤه موڤدا. هەر دوو مەبەسش به جوت له بهیته كەدا كۆبوونه تهوه چونكه وشه كانی هەر دوو واتا راڤه گه یه نن.

هه ودا یه كهش چۆن هه ودا یه كه؟ هەر ئالقینی صه د زنجیری سه ودا یه. واته هەر یه كه له و ئالقانه ی نیوه هه ودا ی سه ری زولفی یار به ستوونی، به رانه ر صه د زنجیری سه ودا یه. دزانه زنجیر بۆ خۆی سه راپای ئالقه كه یه، كه چی تاكه ئالقه یه یه نیوه مووی سه ری زولفی، كاری صه د زنجیر ده كات.

زنجیری سه ودا مومكینه «زنجیری سوڤا» بۆ واته زنجیری رهش كه مونسایی رهنگی زولفه كه یه. مومكینه شه «زنجیری سه ودا» بۆ كه ده كا ئەو زنجیره ی شیت و شه ودا ی پی ده به ستنه وه. كه واته له جوانیدا ئالقه ی نیوه هه ودا یه یه یه زولفه كه ئەوه نده کاریگه ره به قه ده ر صه د زنجیر عاشق و شه ودا یان ده به ستنه وه.

برۆت تیغیكه وه سمه ی، «صیقل» ی مه سلوول و مووکاره كه عیشوه ی جه وه ره ره رمز و ئیشاره ی ئاو و مه ودا یه

نالی له تیوه رامانی رووی یاره كه ی به دوا وه سفیدا دیته سه ر وه سفی برۆی.

وه سمه - دهرمانیكي ره شه بۆ رهنگ كردنی موو.

صیقل - تیژكه ره وه (بنواره فره هنگی المنجد).

مسلول - دهرکیشر او له كالان.

عیشوه - نه شوه ی برۆ.

جه وه ره - نه قشی سروشتی له تیغدا.

ئاو - زنده سافی و روونی تیغ.

مه ودا - خه نجه ر، تیغ، شمشیر.

وه سمه ی تیغی برۆت بۆته تیژكه ره وه ی شمشیریکی دهرکیشر او و «مووکار». برۆكه ی قه وسه وهك

شمشیر. وشه ی «مووکار» له وانه یه بۆ شمشیر و تیغه كه بۆ به واتای زنده تیژی، له وانه یه بگه ریته وه

بۆ برۆكه ی خۆی «كه مووکار» ه و له موو پینك هاتووه. برۆكه «مسلول» ه وهك شمشیر و تیغ چونكه له ژیر

په رده و له ناو كالاندا نیه. برۆ به لای «نالی» یه وه له تیژییدا وهك تیغ وایه چونكه هینده ی تیغ جه رگ بره.

وشه ییکی قرتاو هه یه له پیش دوو وشه ی «مسلول و مووکار» كه ده بیته «موصوف» بۆیان: «وه سمه ی

تیغی برۆت، صه یقه لی شمشیریکی مه سلوول و مووکاره». نه شوه و عیشوه ی برۆكه ی وهك جه وه ره ی تیغ

وایه كه شه پۆل بدا له سه ر رووی تیغه كه. هیما و ئیشاره ی برۆكان هینده برنده ن كاری «ئاو» ی شمشیر

و خه نجه ر ده كه ن... تیغ كه زۆر ساف و په سه ند بوو پیی ده لاین «ئابدار - ئاودار». ره رمز و ئیشاره كه له

«ئاوی تیغ» یش زیاترن، هەر خۆیان وا ده برن ده لینی «مه ودا - تیغ» ن. وشه ی «صیقل» واتای تریشی هه یه

جگه له «تیژكه ره وه»، به لام پیم نه كرا به ته وای ساغی كه مه وه و واتا كه ی تری به ینمه ناو ئەم

شیکردنه وه یه.

تۆ سه یری چۆن ناو نیشانی تیغ و هه موو سه روه ریکی په سه ندیی و برنده یی له و به یته دا كۆمه ل كرده

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بی: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وهه ر - په مز - ئیشاره - ئاو - مه ودا». که بلّین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه هه ردوویان مشتیی یه کترن. که م وا هه یه قالب و واتای بهیتی شیعر تا ئه م راده یه به بهر یه کتر گیرابن و یه کیان له وی تر دا غه رق بووی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وهها «مستور» و «مخمور» ه
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودا یه

ئه م بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.
«مهستور» - زۆر مهست، مه ند و مهستور به کوردیی.
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» هوه وهرگیرابی.
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» هوه وهرگیرابی به واتای روپۆش. چاوه کان نوستون، له نوستندا شرایه وهن. سستن و مهستن... چاوه که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پئی ده لّین سست، نه خۆش، بیمار. ئه م ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو رۆژه لاتیی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چه ند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تو ساغ و شکستم
وهک دیده یی نادیده یی تو خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لیره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مهستیشن. چاوه که له خۆوه مهست بوو ده گاته ئه وپه ری جوانی.
نالی چه ند جارن له وشه ی «مهست» سوودی بو بهیته که ی وهرگرتوه. دوا ی راگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستیه که ش ده دات چونکه له مه ستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه علوم ده کری چه ند مان کار به سستی و بی هیزی هه یه. جگه له مانه، وشه ی «مهست» به له فز و واتاوه خزمی «مهستور» هوه له گه ل «مخمور» یش هاو واتایه.
به نه شئه ی ئه م سستی و مهستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» هوه هاتوه. که «مهستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مهست دیت.

مهستور وشه ييکه له مهست وهرده گيرئ وهک «رهنج، رهنجور - گهنج، گهنجور...» دهشگوتري «مهند و مهستور».

وشه ي «مخمور» نئویش دوو واتای هه يه يه کيان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهر گيرابيت، نئوي تريشيان «روپوش کراو» که له «خمار» دوه هاتبئ، له مهرا جاري کيان ده بيته خزم و هاودهنگي «مهست» و جاري کيشيان هي «مستور».

واته مهستبي چاوهکان له گهل سستی نه خوشييان و هي خه و لي که وتن و وهزعي که وتنه سه يه کتري برژوله و پيلوه کانيان وها په نهان و ژير په رده ي کردوون هه ر ده لئي «ستار و خمار» يان به سه ردا هاتووه... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به ره و نئوه ده چئ وهک خوي لي به سه ر بي که نئویش په نهانه له چاوهکه دا. خه و بؤ خويشي «سستی مطلق» ه. که نئم هه موو سستی و مهستی و په نهانيه له و چاوه خه و لي که وتوانه دا کويووه نالي هه قيه تي بشيوي و بلي:

نه زانم خه و له چاوتدایه يا چاوت له خه ودايه

له م نيوه به يته دا نالي گه يشتوته پايه ييک له هونه ر و هه ستيا رييدا که به راستي پي ده گوتري «اعجاز». به تين و هوندنه وه ييکي ساحيرانه وشه ي «مادی و معنوی» وها تيکه ه لکيشاون و تيکه ل به يه کتري کردوون که خوي «موهوم» له گهل چاوي «موجود» وهک نئصل و وينه يان لي هاتووه... له يه کتر جودا نا کرينه وه و نازانري کاميان له کاميانديه.

له سايه ي کفري زولفت دل «فنا في النور» ي ئيمانه
مه لئن «ظلمة» خراپه وه صلي په روانه له شه ودايه

وشه ي «ظلمة» دوا پي ته که ي ده بي بخوي نري ته وه و نه کر يته «هاء السکته» واته ببیته «ظوله ت - زوله ت» به شيوه ي خويندنه وه ي کوردي، تاكو کيشي تیک نه چئ.

له سايه - له بهر خاتر.

له سايه - له سي به ردا.

کفر - پي چه وانه ي «ايمان». شار دنه وه ي حه قيه ت.

فنا «فناء» في النور - نه مان و توانه وه له روونا کاييدا، وهک «فناء في الله» به مه زه بي صوفييان.

په روانه - نئو په پوله يه يه که وا شه و به دور ي روونا کيدا ده خول يته وه.

له م ني مچه رسته يه ي «له سايه ي کفري زولفت» نالي چوار تاريخايي کؤ کردوته وه.

۱- سايه: به واتاي سي به ر.

۲- کفر: که دا پو شيني راستييه و به لاي موسلمان وه شه وه زنگ خويه تي.

۳- زولفت: که رهنگه که ي ره شه و وهک شه و به سه ر روونا کايي روويدا هاتووه.

۴- شه وهکه خوي که له تي کرای به يته کاندا هه يه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هژی کفری زولفت وهیا خود له سیبهری کفری زولفت» دوه بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌بهر سهختی و خهستی رهشایی رهنگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وی راستییه» له‌وه‌پا زولفه‌که و کفر هه‌ردوویان وهک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش ره‌ناکایی پرووی داپوشیوه. روه‌که‌ش وهک «نوری ئیمان» وایه له‌بهر زیده پاکی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دل‌ه‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له ناو ره‌ناکایی «فانی» بوه و تاواوته‌وه.

له سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبهری کفری زولفتدا، که‌وا ره‌ش ره‌ش که‌وتوته سهر سپیه‌تی روخسارت وهک کفری به‌سهر ئیماندا بی، دل‌ه‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له جوانی پرووی تو زیاد کردوه دل‌م بوی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبهر دهوری ئه‌و نوری ئیمانیه‌یان داوه که پرووی تویه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هوی تیکرای مانای به‌یته‌که به تاییه‌تی له وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه وهصلی په‌روانه له شه‌ودایه تازه کی‌ی ری‌ی هه‌یه باسی تاریکی بکا به خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که چ شه‌وی راسته‌قینه بی که نالی تییدا چوه بو پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبهر و کفری زولف بی که پرووی یاریان له‌ناو خویاندا گرتوه و به‌ناو واندا نالی لیوی بو دینی، له هه‌ردوو حالدا نالی وهک ئه‌و په‌روانه‌یه وایه که له تاریکی شه‌ودا دهوری شه‌وقی مؤم یا ناگر هه‌لدی و به وهصلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وهصله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به ناوری وهصل سووتاوه له شه‌ودا، که شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌بهر ئاشکرای و اتاکه‌ی هه‌م له‌بهر ناویانگی زوری، له‌وه دهرچوه‌ه پیوستی به شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له پرووی دارپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبییه‌وه دهستی لی نه‌دری چاتره. وهک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجه‌ییکی لی ده‌بیته‌ه عیب. له‌مه‌وپیش بو زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئه‌گه‌ر راستت کردبی که ده‌لیی «نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه» سویند به شاعیری و خولیا و دل‌داریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده‌ لیو له لیو و پروومه‌تی توندکی به‌خه‌به‌ری بینی.

دیتومه به‌یته‌که وه‌ها نووسراوه وهک من نووسیومه، له هه‌ندی نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تویه ئه‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
 که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوندەى گويم لى بوويى يەككىك ئەم بەيتەى خويىندىتەوہ ياخود واتاكەى ليكدا بىتەوہ وشەى «دور»ى سەرەتاي بەيتەكەى بە «دور، دور - بعيد» خويىندۇتەوہ. بەو پىتتە دەبى لە نووسىندا بەم شىئوہىە بنووسرىت «لە دورى تۆيە». كە بىخەينە سەر رىنووسى زوربەى نووسەرانى ئەم رۇژانەمان دەبى وەك ئەمە بى: «لە دورى تۆيە». لە نوسخەى ديوانەكانىشدا چ دەسخت چ چاپكراو ھەرودھا نووسراوہ. كە ئەمە قىبوول كەين واتاكەى وەك روالەتى وشەكان راي دەگەينەنن وەھا دەبى:

لە دورى تۆيە ئەى رۇژى رۇناكايى بەخش بۇ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كەوا نالى كەوتۇتە حالەتى ھىلالى نوئى لە محاقدا. واتە بەھوى دورىيەوہ لە تو نالى وەك ھىلالى نوئى كەوتۇتە حالەتى محاق و نەمانەوہ.

ئەم واتايە كە ھەموو ئەو ئەدىبانەى من ديومن پىي رازىن تەلەيىكە و نالى بۇى ناوئەوہ، بەتەلەوہش بوون.

نالى لە ھەر پىنج بەيتى پىشووئردا باسى نىزىكى خۇى دەكا لە يارەكەى تا دىتمان لىوى گەياندە دەم و لىوى، ئەم دوركەوتنەوہ لە كوئوہ ھەلقوولى؟

ئەوہى راستى بى كە بىى و لە تەلەكە رەھا بيت دەبىنى ھەرچى دورىيە لە بەيتەكەدا نىە، بە پىچەوانە، ئەنجامىكى ئاسايى و يەكجار شاعىرانە و دلدارانەى ھەر پىنج بەيتى پىش خۇيەتى. ئەم بەيتەيان لە ھەمووان پتر نىزىكى نالى لە يارەكەى نىشان دەدا تاكو دەتوانىن بلىين غەزەلەكە مشت بوہ لە وەصل و نىزىكى. با بزانىن چۇن!

وشەى «دور» لە رىنووسى كۇندا دوو جۇر خويىندەنەوہ ھەلدەگرى، يەككىيان ئەو تەلەيە بوو باسماں كرد «دور - دور بە واتاي بعيدى عەرەبى». جۇرى دوہمى «دور»ە كە بەواتاي تەنىشت و رۇخە.

واتە ئەى خورشيدى روناكى بەخش بۇ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كە نالى خۇى يەككىكە لەوان و بەشەو چۆتە بالىنى يارەكەى، لەبەر نىزىكى لە دور و تەنىشتى تۇدا نالى كەوتۇتە حالەتى محاقى مانگى نوئى. مانگ كاتىك دەكەوتتە حالەتى «محاق» كە يەكجار لە رۇژوہ نىزىك بى نەك لىى دور بى... كە لىى دور كەوتەوہ دەبىتە «بدر». مانگ ھەتا لە رۇژوہ نىزىك بى جورمى نامىنى. بەو پىتتە ھەرچەند لە روالەتدا «محاق» نەمان و فۇتان رادەگەينەنى لە راستىدا ئەوپەرى نىزىكى و گەيشتن بە يار لەو محاقەدايە. نالى ھەرگىز لەو حالەى خۇشتر نەبووہ و نابى كە ھىندە لە يارى نىزىك بۇتەوہ وەك ھىلالى كاتى محاقى لى ھاتوہ و لەگەل رۇژدا جووت بوہ.

وشەى «شەوگەردان» واتاي «شەوگىرەوہ»ىشى ھەيە. شەوگەرد جانەوہرىكىشە وەك ماناكەى بەشەو دەگەرىت.

نالى رىى ھەيە خۇى بە ھىلالى حالەتى محاق دابنى چونكە يارەكەى دانا بە خورشيد و خۇيشى لە نورى ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەيەى «نەو» پىويستى قافىە داخوازى نەكردوہ، واتاي شىعر و ھەلوہستى نالى خۇى بە «ماهى نەو» نەبى راست نايى، با بلىم زىدە جوانى بەيتەكە بە ھوى ئەم وشەيەى «نەو» پەيدا بوہ.

ھىلال لە دوو حالدا خۇى لە محاقدا دەبىنى: يەكەمىان لە كۇتايى مانگ، واتە رۇژى ۲۹ ويا ۳۰ مانگى عەرەبى. لەم حالدا ھەلاتنى لەگەل رۇژ لە سبەينەدا دەبى. دوہمىان ئەو محاقەيە كەوا بەر

سەرەتای مانگ دەکەوی واتە هیلالەکه له محاقی سبەینەوه کەم کەمە بەرەو دوای قورسی رۆژ دەبیتەوه تا وای لێ دێ ئاوا بوونی مانگەکه له ئیوارەدا دەکەوتیتە سەر حیسابی شهو.

لەمەرا معلوم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بەسەر رۆژی رۆوندا دیت کە ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا رێک ناکەوتیت، بەلام محاقی «ماهی نهو» ئەو محاقەیه که هیلالەکه تێیدا بەرەو شهو دەبیتەوه، که ئەمەیش حالی راستەقینەیی «نال»یە. که دەشلی «حالات» که جەمعه به بەریهوه ههیه حالی سەرۆبەریکی ئەو محاقه و ئەنجامەکهی دەگریتەوه چونکه «حالات» که جەمعه به بەریهوه ههیه حالی ئیستاکه و دواییش رابگهیهنێ لەو رۆهوه کهوا هیلالەکه ورده ورده له محاق دەردهچیت و دەبیتە یەک شهو و دوو شهو و... هتاد. نالیش وهک ئەو هیلاله وایه له کۆتایی شهودا له یارهکهی دوور دهکەوتیتەوه «وجود» پەیدا دەکاتەوه... چ سەیر نیه دوای ئەو خۆشییە زلەیی گەیشتن بە یار و وەدەست هینانی پیروزیی و سەرکەوتنی وەها گەرە، نالی وهک مانگ له زیاد کردناد بی.

وهک گوتم شیعرهکان تهجره به ییکی زیندووی سەردهمی گەنجایهتی نالی دهگیرنهوه، دهمودووی ههلبهست ئەوهنده نهفەس گەر مه پێ نادا خهیاڵ بۆ هیندێ برۆا کهوا نالی به زیهنکاریی و وشهسازیی و دهسهلاتی شاعیری خۆی ئەم وینه ئەفسووناوییهی له وههمهوه هینابی. سەیر که، چونکه حیکایهتهکه راسته، نالی چەند زمانی گرتوه له وشهیی پاتهوپات «صریح»: ئەگەر «مهلین زولمهت خراپه» و ههناسهم زولفهکهی لا دا» و پستهی وەها سەرپۆش کراو نهبان لهوانه بوو بیریشمان لهوه نهکردباوه که نالی رووداویکی راست دهگیریتەوه. لهو هیرشی که بۆ سەر «مهستوره»ی بردوه چونکه ههموو قسهکانی زادهی خهیاڵن وههلبهستراون جلهوی بۆ قهلهمی شوپرکردۆتهوه بی پەروا زار شیری خۆی دهکا. وا دهزانم له رووی تهمهنهوه ئەم بره شیعره و هیرشهکهی سەر مهستوره هاوچهرخ بن. گوتهی بهرامبهر «مهستوره» و کردهوی ناو ئەم بهیتانه له تهمهنی گەنجایهتی دهوشیتەوه، گەنجایهتیش جارێکه و نابێ به دوو.

بەشى دووھەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بە خوینەرم راگەياندا باسى «ناوەرۆك» بە گشتى و بە جۆرىكى لىتى بوەشیتەو لەویدا جىي نايیتەو، ئەو شەم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۆك بە ناچارى كەوتە ناو بەشى دوهمى كىتب «حاجى قادرى كۆيى» يەو چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبۆو ھەرچەند دەمىكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بە داخووە ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دوهمى «حاجى قادر» یشدا بى مراد بوو، دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بيت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا كورتەيىكى بيروباوهرى خۆم لە بارەى ناوەرۆكەو نووسى و بە دوا ئەودا كەوتە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بە كۆمەلايەتییەو لە ھەلبەستەكانى نالیدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخواری دەكات، كە من پىم نەبى بە درىژى لەسەر «ناوەرۆك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۆك لە شىعەرى نالى» بەدەم كە خۆى يەكەكە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرزىكە بەسەر مەوھى بەلام لە نووسىندا نامەو پىشپىركى لە خۆم بەم بۆ مەبەسى زووتر گەيشتن بە شىكردنەو و سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناووتە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۆ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بە پىي باوهرى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى گەشتى دل و زىھن بەكەين خۆشپىك دەدۆزىنەو كەوا لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لەكىسدانىشى جىي پى نايیتەو.

بىنگومان باسى ناوەرۆك لە شىعەرىكانى ھەر بەوھندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلايەتى و نەرىت و داب و دەستوورى بەيەكەو ژیان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەوھدا نالى لە توھمەى وشكەمەلەى خەيالبارىيى پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوىي و بى بنجى مادى بپەرىنەو، راستى گوتە ئەمەيە ئەوھندە دوانە كورتە سەرەتايىكە لە باسى پى دەنگ و سەدای ناوەرۆك لە شىعەرى «نالى» دا.

به لام بهر له وهی هیج بلیم له باره ی ئه و ناوه رۆکه وه پیویسته تیبینییه کی گرنگ دهربرم وهک پیتلیکه بی له بهر ههنگاومان به رهوژوور و سه ره وه وراز بو ناو واتا و ناوه رۆک له باغ و راغ و گول و گولزاری نالی که خوی زور راستگویانه و به ئینسافه وه بانگهێشتنمان دهکا بوی بهم دیره شیعره ی وهک کارت بانگهێشتن:

وه ره سهیری خیابانی به یازی دهفته ری «نالی»
که سه فسه ف مصرعی به رجه سته ریزی سه روی مه وزونه

تیبینییه کهم بریتیه له مه: مرۆفیک که گه یشته پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی به دیهیه دیاره مهیدانه کانی پر دهمه ته فه ی وهک به هره ی خوړسک و ههست و نهست پرپوون له دیمه نه کانی ژیا نی کومه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی رۆژگاری خوی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه ی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... ئا ئه م مهیدانانه ی هه موو پچاوه ته وه و کردوونی به یه کی که له گۆره پانه مه عه وه یه کانی ناو جیهانی فره وانی ده روونی خوی ئه وسا گه یشتووه به و ده سه لاته که شیعره ی وه ها به ونیته وه خه ریک بی له بهر پر مه عیایی و نوکته و نازکی بته قیته وه.

هه لآخینی شیعر به واتا و هونه ر کاریکه نه هی به هره ی ته نها نه هی پیگه یشتنی ته نه یه. ده بی به هره و پیگه یشتن، واته زات و بابه ت - ده روون و ده ره وه، له هه لآخیندا به شدار بووبن له م به شداریه شدا به راده ی له نگه رپاگرتن و پارسه نگ کردنی هه ردوو لایان ده سه لاتی شاعیر خو ده نوینی. فره موو سه یریکی ئه م یه ک دوو نمونه یه بکه له شیعره ی نالی که پارسه نگ بوون و له نگه ربه ستنی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سه ری کولمت
بو نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لۆکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین
به م رایه له قه دیفه یی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کوپۆته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پووناکی و پاگرتنی هه ر چشته به رامبه ر هه م جینسی خوی و داړشتنی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیوه رپیچانی ته وریه به ده وریانه وه... هه مووش له دوازه وشه دا. تو سرنج بگره له تاکه وشه ی کو تایی به یته که که «موتالا - مطالعه» یه چۆن به ته نها له لای خوی وه بوته ئاوینه ی قودره ت هه موو تیشکیک ده داته وه که له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری، سه ودا، شه مع» هه لیبستیتته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پی نووسرابی له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیت‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رس‌ی واتای «ره‌شایی شه‌و - ره‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری» . خوشت دهنانیت شه‌مع له شه‌ودا پی ده‌کریت تاکو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته تووماری شکسته بی. به‌لی وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بی ئه‌وه یه‌ک زهره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بیین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بی ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌لبژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته‌ تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تیه به رووماندا ده‌پژئی.

توومار له لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدا به له‌وه ریگه‌یه‌وه به یه‌کتر ته‌شبییه کراون، هه‌م ده‌بیته ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرئ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوی موتالا به وشه‌ی «سه‌ری کولم» ده‌ویه که وا بۆته «شه‌مع‌ی موتالا» که له شه‌ودا هه‌لده‌کریت. ره‌شایی و دریزی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی تووماروه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لاییکه‌وه مه‌شووره به دریزی له لاییکی تریشه‌وه مووی ره‌شی «طره» ی یاری پی ته‌شبه کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به ده‌سته‌وه‌دانی «ره‌شایی و دریزی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که راده‌گه‌یه‌نی داوه ره‌شه دریزه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خویاندا شکاونه‌وه. له لاییکی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخویدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینوس و زۆر باو بوو له وه‌رده‌مه رابردوه‌ی رۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به ته‌واویی ده‌بیته‌ بابه‌تی موتالا که‌ی کۆتایی به‌یته‌که. له‌مانه هه‌مووی گه‌پۆ و به چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناوییه‌ی ده‌وره‌دانی توورپه و توومارکه‌ له کولمی یار بکه که بۆته شه‌مع‌ی موتالا، لیت ده‌شیوی و نازانیت موتالی توومارکه بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مؤمی سه‌ری کولمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالی مؤمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کولمیته‌ی.

له نموونه‌ی دوهمدا نالی شاره‌زایی به سروشت و به کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌ره‌نگینه‌ تابلویکی هونه‌ری ئه‌فسووناویی ئه‌وتۆ له کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینی و به چه‌شنیک له تابلۆکه‌دا تیکیان هه‌لده‌کیشیت و ده‌یان‌ه‌ونیه‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لۆکه» ی هه‌وره‌که ده‌شی به واتای پارچه په‌مۆ بی یاخود به واتای پارچه‌ی بچووک بی که بلین قالبه دارشنتی «تصغیر» ی پارچه‌یه وه‌ک ده‌لی «ته‌شبییلۆکه، جوگه‌لۆکه...»، نا ئه‌م پارچه لۆکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سنعه‌تکاریکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه له هه‌ور و باران پیک بینن و له لۆکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سه‌نعه‌تکاریی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جارن موعجیزه پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوهمیان که ره‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرئ به سه‌وز چ درمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی ریکوپیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدا به

چونکه بهراستی هونه‌ره‌که‌ی نالی له‌م به‌یته‌دا هه‌موو سنووریکی به‌رچاوی هونه‌ر و شیرنکاری و شوخی و دست‌رنه‌نگینی تیپه‌راندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له‌ه‌وسفیکی به‌هاردا ئەم به‌یته‌ی گوتوه‌که ئەویش به‌راستی شاکاریکه به‌کجار که‌م مانه‌نده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بۆ پیش‌برکێی زووکردن له‌هاتنه‌ده‌روهه، گۆل و گه‌لا له‌ته‌نگژه‌ی لکه‌داردا زۆره‌ملیانه» به‌لام له‌گه‌ل ئەم هه‌موو جوانی و هونه‌ره‌شدا به‌یته‌که‌ی «خواجه‌کلیم» له‌ته‌که‌هینه‌که‌ی نالیدا ئەوه‌نده‌محدود دیته‌به‌رچاوه‌شی بێته‌نه‌قشیکێ ئەوه‌دیفه‌یه‌ی ناو به‌یته‌که‌ی نالی. نامه‌وی غه‌در له‌که‌لیم بکه‌م به‌شکاندنی به‌یته‌که‌ی له‌پێ هینانه‌وه‌ی هه‌موو واتای به‌یته‌که‌ی نالی که‌له‌سروشتی به‌هاری تیپه‌راندوه و به‌ولای به‌هاره‌وه‌باوه‌شی به‌کۆمه‌لایه‌تیدا گرتوه‌و هه‌ردوکیانی پیکه‌وه‌کردوه‌به‌که‌سته‌ی ملکه‌چ بۆ هونه‌ر و جوانی له‌حالی‌کدا به‌یته‌نازداره‌که‌ی که‌لیم وه‌ک بووکی جوان له‌ناو که‌ژاوه‌ی سروشتدا خه‌ملیوه‌و ئاورینگه‌کانی له‌په‌رده‌ی ده‌وری که‌ژاوه‌که‌وه‌ئاودوو نابن بۆ کۆمه‌لایه‌تی. به‌ئێ نه‌به‌یته‌که‌ی که‌لیم ده‌شکینم به‌خنکاندنی له‌ناو توفانی واتای شیعه‌ره‌که‌ی نالی نه‌لیزه‌شدا چ ئیشیکێ زۆرمان هه‌یه‌به‌قوول بوونه‌وه‌بۆ ته‌ختی بنی گۆمی به‌یته‌که‌چونکه‌له‌و نمونانه‌دا تاکه‌مه‌به‌س ئەوه‌بوو راستیکی گرنگی ئەده‌ب روون که‌هینه‌وه‌که‌بریتییه‌له‌وه‌هه‌لاخینی شیعه‌ر به‌واتا و جوانی تا راده‌ی مشت بوون و لێ رژان کاری تاکه‌هۆی هونه‌ر وه‌یا تاکه‌هۆی پیکه‌هیشتن نیه‌. هه‌ردوو هۆ ده‌بێ کۆبینه‌وه‌تا بتوانن ئەفسوونی به‌هره‌وه‌رگیرنه‌سه‌ر گوته‌ی زمان، له‌کۆبوونه‌وه‌شیاندا به‌راده‌ی له‌نگه‌ر به‌ستن و پارسه‌نگ بوونی هه‌ردوویمان له‌دوو ده‌سته‌ی ته‌رازووی به‌یتی هه‌له‌به‌ستدا ده‌سه‌لات و هیز و دست‌رنه‌نگینی شاعیر خۆ ده‌نوین.

که‌سرنجته‌به‌دیه‌ته‌دوو نمونه‌ی سه‌روه‌ه‌ده‌بینی ئەم له‌نگه‌به‌ستن و پارسه‌نگ بوونه‌له‌هه‌ردوو به‌یته‌کاندا به‌چه‌شنیک له‌سه‌رانسه‌ری دارشتنی رسته‌کانیان داوه‌ستاوه‌و هینده‌یان وه‌ستایی تیدا به‌لای خۆیانوه‌به‌زیاده‌وه‌له‌شیرین و ئارایشتی هه‌ردوان زیاده‌که‌ن. من لی‌رده‌دا مه‌سه‌له‌ییکی کوردم به‌بیر ده‌که‌ویتوه‌که‌ده‌لی «خوا بدا پیغه‌مبه‌ریش نه‌ختیکی ده‌خاته‌سه‌ر». تۆ سه‌یری «پارچه‌لۆکه» بکه‌که‌گۆتم ده‌شی «پارچه‌لۆکه، په‌مۆ» بیت و ده‌شی «پارچه‌لۆکه، پارچه‌ی بچووک» بیت که‌قالبه‌دارشتنی چووک کردنه‌وه‌ی «لۆکه»یه، چون‌به‌م دوو واتایه‌له‌نگه‌ری خۆی راگرتوه‌هه‌م له‌گه‌ل که‌سته‌ی دروست کردنی قه‌دیغه‌که‌لۆکه‌که‌یه، هه‌م له‌گه‌ل مه‌هاره‌ت و ئیجازه‌کاری به‌هار که‌له‌پارچه‌ییکی بچووک هه‌ور به‌پانایی رووی زه‌مین سه‌رپۆشی قه‌دیغه‌ده‌ته‌نی. له‌بیریشته‌بێ نالی ئەم هه‌لسووڕ و داسووڕه‌هونه‌رکارانه‌ی بێ سه‌روین له‌ناو ته‌نگژه‌ی پیداوایستی کیش و قافییه‌دا ده‌کاته‌که‌چی هه‌ر ده‌لیی سواری قالیچه‌ی سلیمان پیغه‌مبه‌ر بوه‌و له‌ئاسمانی به‌ربه‌رله‌لای بێ سنووردا پێی ده‌فری.

که‌وتووژمان سه‌ری کیشایه‌سه‌ر له‌نگه‌به‌ستن و پارسه‌نگ بوون، له‌و ناوه‌شدا نمونه‌ی

به‌راوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایه‌وه که «خواجه کلیم همدانی» بو، وا به چاک ده‌زانم نموونه‌ییکی پیشکه‌وتوو له شیعری شاعیریکی به‌ناویانگی کوردیش بئینینه‌وه بۆ مه‌به‌سی به‌راوردکردنی بئێ ته‌ره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارەیان هه‌ردوو شاعیر کوردن و خه‌لقی ناوچه‌ینکیشن. پیره‌میرد ئەم به‌یتە‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وی
ئاخ مه‌می تیا‌یه نه‌ک به‌ری که‌وی

نالی ۷۰ سال پتر به‌ر له پیره‌میرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له دلا به‌م به‌یته جوان و نازداره نه‌خشه کیشاوه:

تۆ که حۆری وه‌ره نیو جه‌ننه‌تی دیدم چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزاندا

گه‌لیک له شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ پئی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته خه‌یالیان کیشاوه. چه‌ندیکی شاعیر بئین و واتاکه‌ی دووباره بکه‌نه‌وه من بئزار نابم به‌لام تاکه مه‌رجیکم له دووباره کردنه‌وه‌که‌دا هه‌یه. شاعیر ده‌بئێ له کوتانه‌وه‌ی واتای ته‌قلیدییدا شه‌قلیکی تاییه‌تی خۆی به‌کاربئینی که هه‌لبه‌سته‌که‌ی له نۆکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له خۆی به‌پیشه‌وه رزگار بکات.

لیرده‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چۆنی سه‌ر جومه‌لی به‌کاره‌یتانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌ره‌تیشمان چه‌نگ ناکه‌وی نموونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میله‌تانی تر بئینینه‌وه و به‌یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی لێوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت ریمان نیه له شیعری نالی خۆی نموونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه که ئەویش وه‌ک ئەم بیته ده‌ورپه‌شتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له چاو و دل و میشکی عاشق داوه وه‌ک غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا
حه‌بیبه‌ی «مالی‌اوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جئ ده‌کاته‌وه که ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حیجله‌ بئێ بۆ بووک و زاوا

لیره‌شدا بووک و زاوا و په‌رده و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له وصالیکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه نه‌ک به‌ گه‌یشتنه‌یه‌کتیری دوو له‌ش.

من له خه‌ریک بوونم به‌ دوو نموونه‌ی یه‌ک واتا له هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌میرد که به‌شیکه له ناوه‌رۆکی

گوتاره کهم، ئا له ویشدا هەر له رووی رهچا و کردنی له نگره بهستن و پارسه ننگ بوونی لایه نهکانی جوانی و هونه و ئارایش و واتا له ناو نمونه کاندای بیروبا وهرم دهرده برم دهخلم به سهر قوولبوونه وه بۆ بنی گۆم و گهشت کردن له بهرینایی ههلبهست نیه. لهم دوو نمونه هیشدا نامه وی دوو شاعیر، پیره میرد و نالی، بهرام بهر یه کتر راگرم چونکه دیاره تاکه به ییتیکی ئەم و ئەویان نابیته ته رازووی ههلسه نگانندی هه موو ئەدهب و هونه و دهسه لاتیان. له وه زیاتر که دهسه لاتنی نالی له یه کتیک له هونه رهکانی بوژییدا راگرین له ئاوینهی بهراوورد کردن له گهله نمونهی هاوبابه تی خوی چیترم مه بهس نیه.

لهم ریچکۆله تهسکه وه بۆ سهر خوانی بهراوورد کردن دهرۆم و دهلیم پیره میرد وینهی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا داناوه بهرام بهر خه نجه ریکی مادی و بهمه دا خه یال و مادهی بهر هنگاری یه کتر کردوون وهک دوو شتی یهک چوون و هاوتا، له وشهکانی ههلبهستیشدا نه تاکه وشه نه کۆمهله وشه ی ناو رسته هیچ ته وجیه و وهرامیک به دهسته وه نادهن له عاست ئیعترازی که سیکدا که بلنی تارمایی و خه یالی ناو دل مه ترسی لی ناگری بهر خه نجهر بکه وی، ئەم دهست پاراستنه ی زین بۆچی؟ بهلنی ئیمه له لای خۆمانه وه و له دهره وهی ههلبهسته وه دهتوانین وهرام بدهینه وه و بلین ههست کردن زین به بوونی مه م له ناو دلیدا هینده بههیزه وهک ئەوهیه که به راستی له ناو ئەو دلدا بی نهک به تارمایی، به لام ئەمه یارمه تی دانه بۆ بهیته که له لاوه و له دهره وهی را که نابیته دهر باز بوونی راسته وخۆ له ئیعتیراز. ئەمه راستینی که چ دهمه ته قه هه لئاگری، له گهله ئەمه شدا ده بی بلین یارمه تی دانه که ناگاته پایه ی خیر و سه دهقه پی کردن چونکه به بهر سوژ و تاسه ی عیشقه وه هه یه پریشکی ئاگری خوی له دلکی زامداره وه بۆ دلکی تری ههستیار باویژی و سفت و سو و ورینهی خوی له ویشدا به خه بهر بیننی و خه یالی مه عشوقی خوی به هه موو سفت و سو و ورینهکانی عیشقه وه بینیته بهر ههستی ئەو دل ههستیاره شه وه. که واته یاریده دانه که شتی که له داخواییهکانی عیشقی سوتینه ر که له بهیته که دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا به لام هه رچونیک بی، ره واندنه وهی ره خنه که کاری من و تویه که له سهر بنگی بهیته که وه هه لیده ستینین، زه نهی ئاسایی خودی بهیته که نیه.... راگه یاندنی یه کسه ره ی وشه و دارشتنی نیه. ئەگه ر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خه نجهر لیدانه که خانه له مه م ده شینوی ئەوسا هیچ ره خنه ییک نه ده هاته بهر بهیته که چونکه که ئیمه قبوولمان بی وینهی مه م له دلی زیندا هه بی قبوولیش ده که بین بریندار کردن دل که ئەو خانه یه بشیویننی، که وابی هه ق ددهینه زین دهست بپاریزی له شیواندننی خانه ی مه م، که دلی زینه.

رهنگه خوینهر لیم به دهنگ بی و بلنی که ی بوه له گهله شیعردا ئەم «منطق» کاریه؟ ئەوهی راستی بی له شیعردا ری به ره خنه گر نادرئ له دهره وهی شیعره وه «منطق» و فهلسه فه بیننی و بیکا به ره خنه له شیعر، به لام «منطق» یک له ناوه روکی شیعره که وه هه لستنی و خوی به سهر واتا کهیدا بسه پیننی ده شی و ده بی بگریته ئەمرازی پیوانه ی شیعره که. له بهیته که ی پیره میردیشدا لایه نی بهرام بهر یه کتر وه ستانی خه نجهر «که مادهیه» له گهله وینهی مه م «که نامادییه» دیمه نیکه به قه دهر سه ره له بهری بهیته که بهرچا و چ پیوستیک نیه بۆ دیتنی به خواستنه وهی چاویلکه له «منطق» ی دهره وهی ههلبهسته که. له دارشتنی بهیته که دا له نگره بهستن هه یه له م به جووته هاتنی «مادی و نامادی» له حالیکدا لییان داوا ده کری یه کتر پارسه ننگ بکن. «خه نجهری ئاسن بۆ دل که گوشته، به لام خه یالی مه می بهرده که وی که تارمایییه...» هینانه وهی ئەم ته رزه ره خنه یه هه روک له واتای بهیته که وه سه ره له ددها، جاریکی تریش سواری

زیهنی ره‌خنه‌گر ده‌بی به‌وه‌دا که شیعی تر هه‌ن وه‌ک ئه‌میان ماده و ناماده‌ی کۆکردۆته‌وه و هیچ ره‌خنانیش ناسه‌لمینی به هۆی دارشتن و هینانه‌وه‌ی وشه و ته‌عبیری ئه‌وتۆ له خۆیان‌وه گری و گالیان هه‌ل‌ده‌وه‌شین به‌ر له‌وه ره‌خنه به ده‌سته‌وه بدن. نمونه‌ییکی ئه‌م شیوه دارشتنه به‌یته‌که‌ی «نالی»یه، که به‌رامبه‌ر نمونه‌که‌ی پیره‌میردم راگرت. له‌م به‌یته‌دا له‌نگه‌ربه‌ستنی وشه و واتا له سه‌رانسه‌ری دارشتنی، کوردی گوته‌نی، فرته‌نه‌ییکه بۆ خۆی:

به‌هه‌شتی چاو به هه‌موو نه‌خش و نیگار و په‌رژین و سه‌رچاوه‌یه‌وه راگیراوه به‌رامبه‌ر دل و سینه به هه‌موو بلێسه و ئاگر و سووتانیانه‌وه ناوی جه‌ه‌نه‌میش نه‌هاتوه چونکه عاشق دلی نایی بلی یار له جه‌ه‌نه‌م‌دایه... ئاگرستانیک که تارمایی و خه‌یالی یاری تیدایه جینگه‌ییکی پیروژه به سۆز و گه‌رمایی عشق. حۆری خه‌لقی به‌هه‌شته و له‌سه‌ریه‌تی بچیته به‌هه‌شتی چاوه‌وه، دل و سینه که مه‌لبه‌ندی ئاگری عیشقن به رواله‌ت له‌گه‌ل حۆری ریک ناکه‌ون. گوتم «به رواله‌ت» چونکی نالی که بانگه‌یشتنی یاری ده‌کا بۆ هاتنه ناو به‌هه‌شتی چاوی و به‌مه‌دا به زاهیر پی دلی له دلی دوور که‌ویته‌وه له حه‌قیقه‌تا بانگه‌یشتنه‌که بۆ نزیک‌تر بوونه‌وه‌یه لی، له‌وه روه‌وه که دیتنی یاری تیدایه. خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاو ده‌جاران و سه‌د جاران پتر هه‌سانه‌وه‌ی عاشقی تیدایه له تالانه‌وه به ده‌ست تارمایی و خه‌یاله‌وه که هه‌ر عه‌زابیکی روته بۆ عاشق. سه‌یری شاعیر چهند سیحراکارانه مه‌به‌سی خۆی، که داواکردنی وه‌صله، ده‌شاریته‌وه له نیو مه‌به‌سیکی چه‌شم به‌ندانه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی یار له به‌هه‌شتدا.

له مانه گه‌ری. پارسه‌نگ بوون و له‌نگه‌ربه‌ستنیکی تر هه‌یه که له به‌یته‌که‌ی پیره‌میردا نه‌بوو. ده‌زانین بوونی یار له نیو ئاگرستانی دل و سینه‌ی عاشقدا بوونیکی خه‌یالییه نه‌ک «به له‌ش»، که چی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو به خه‌یال نییه به هه‌موو له‌شه، که‌واته کوا له‌نگه‌ربه‌ستن؟ بۆ لی‌ره‌شدا ئه‌وه ره‌خنه‌یه نه‌گرین که له به‌یته‌که‌ی پیره‌میردمان گرت خۆ نالیش خه‌یال و ماده‌ی له‌ته‌ک یه‌کترا داناوه؟ ئا لی‌ره‌دا نالی ده‌سه‌لاتیکی ئه‌فسووناوی به‌کاره‌یناوه بایی فلسفیکیش ئه‌رکی بۆ به‌خه‌رج نه‌بردوه، هه‌ر هه‌مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو که جیی ره‌خنه‌یه و گومانی له‌نگه‌ربه‌ستنی لی ده‌کرئ به خۆی و واتا که‌ی حه‌قیقییه‌وه ده‌بیته هۆی راسته‌قینه‌ی له‌نگه‌ربه‌ستن و پارسه‌نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو به‌هه‌شتی چاو هه‌ر ئه‌وه‌نده به له‌شه که چاوه‌که ده‌بیینی، ئه‌وه‌ی به‌راستی ده‌چیته ناو چاوه‌که‌وه وینه و صورته‌ی یاره که ئه‌ویش هه‌ر هینده‌ی خه‌یاله‌که و تارماییه‌که‌ی ناو دل و سینه ماده‌یه.

وینه‌ی ناو چاو و خه‌یالی ناو دل پارسه‌نگی یه‌کترا و له‌گه‌ل یه‌کترا له‌نگه‌ریان به‌ستوه وه‌ک دوو تایی ته‌رازوی یه‌ک سه‌نگ... له‌مه‌را ده‌سه‌لاته بی سنوور و یه‌کجار مه‌شوور و لی سه‌لمی‌نراوه‌که‌ی نالی ده‌رده‌که‌وی که ئه‌وه سه‌ره‌رای ئاخینی هه‌لبه‌ست به واتا و هونه‌ر و جوانی و به‌ولای له‌نگه‌ر راگرتن و پارسه‌نگ کردنی لایه‌نه‌کانی وشه و واتا، هه‌ر له هه‌مان هۆی گومان لی‌کردنی ره‌خنه به‌ده‌سته‌وه دان و بی ئه‌وه له وشه وه‌یا رسته‌ییکی تری هه‌لبه‌سته‌که‌وه ره‌خنه‌که بره‌وینیته‌وه، هه‌ر له‌ویدا جوانی و بی عه‌یبی و بی ره‌خنه‌یی و هونه‌ر و واتا هه‌ل‌ده‌ریژئ. له‌مانه‌ بترازی جارئ گه‌لیک ئی‌عجازی تر له هه‌ناوی به‌یته‌که‌دا په‌نه‌انه، یه‌کیک له‌وان ئی‌عجازانه ئه‌مه‌یه:

نالی که دلی «چ ده‌که‌ی له‌م دلی پر شه‌ره‌ر و سینه‌ی سووزانمدا» و به‌مه‌دا له زاهیر ری ره‌خنه‌گر ده‌دا که پنی بلی چۆن ره‌وا ده‌بیینی داوا بکه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ت له دل و سینه‌ت ده‌رچی؟ جگه له‌وه که ده‌توانی ره‌خنه‌که به‌وه بره‌وینیته‌وه بلی من بانگه‌یشتنی یار ده‌که‌م که به چاو بیبیم نه‌ک هه‌ر به دل تیی

فكرم، بهائی جگه لهم وهرامه وهرامیكى تری ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارێ رهخنهگر
قهرداربار دهكات هوه و لومهی تینه گه یشتنیشی به پال دهدات.

رستهی «چ دهکهی لهم دلهی پر شه ره» دوو واتای جودای ههیه، یه که میان ئه وه بوو قسه مان لێ کرد
و وا خه ریکین به رهخنه ی بگرین و لیشی رزگار کهین، وهک کردمان، دوه میان ئه مه یه: چ له دلێ پر
شه ره کهم ده کهیت که هه مووی هه ر ئاگره و سووتاه و که لکی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لێ بکهیت...
لهم واتایه دا داوا کردنی دهرچوونی یار له دلێ که پهیدا نابێ تا رهخنه ی ئه و داوا یه له شاعیر بگیری.
که واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده کردوه له هه ندی وشه ی به یته که دا، یه کیکیان ده بیته سو په ر بو
ره ت کردنه وه ی هه موو توانچ و رهخنه ییک که لهوی تریان بگیری بئ ئه وه من و تو له ری استدل له
وشه کانی تری به یته که وه رهخنه گر پاشگه ز بکه ی نه وه. دهمه وئ بلیم واتای دوه می وشه کان پیویست
ناهیلێ به وه ئه و وصاله بکه ی نه وهرامی رهخنه که له رسته ی «وه ره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامر یته وه
چونکه دیتمان رسته ی «چ دهکهی لهم دلێ» مه رج نیه ئه و واتایه بکه ی نه ی که رهخنه که ی لێ گیرا و
وصاله که پاراستی، سه ده فه که ی نالی دوو دورپی تیدایه ها ونرخ و هاوسه نگی یه کترن، چ به یه که وه بن چ
تاک تاک، ئه و له نگه ره به ستن و پارسه نگ بوونه ییک دین که من لهم چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سووریم.
سه ی ریش له وه دایه نه به یته که هه لاخناوی پیوه دیاره نه واتاکان نه فه سیان سوار بوه نه هیچ جو ره
نوقسانیک هه یه له دارشتنی به یته که پیویست بکا یارمه تی بدری و له لاوه واتای بو بخوازیته وه وه یا
که له به ری پر بکریته وه.

شاعیر زورن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعریاندا هه یه، به لام به شی هه ره زوریان پیان ه وه دیاره
جینی نوکته که خو ش ده کن له شیعردا. به نمونه لیره دا شیعریکی ناوداری دکتور ئیبراهیم ناجی
میصری دینه وه که بو ته گو رانی و کو لیکیش مه دح ده کری، شاعیر ده لئ:

و مشینا فی طریق مقمر

تثب الفرحة فیه حولنا

و ضحکنا ضحک طفلین معا

و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکی له تیکرای هه ردوو به یته دیاره شاعیر به خه یالیدا هاتوه بلێ «پیش سیبه ری خو مان
که وتینه وه» که به راستی و واتاییکی جوان و تا بلێ شاعیرانه ش، بو ئه م مه به سه له به یته یه که مدا
«طریق مقمر» پهیدا دهکا چونکه واتاکه ی په کی که وتوه له سه ر تیشکیک سیبه ر دروست کات تاکو به
غاردان له گه ل خو شه ویسته که ی لپی پیش که ونه وه. دیاره ئه گه ر واتاییکی به خه یالدا هاتبا پیویستی به
تاریکی هه با به ئاسایی ده یگوت:

و مشینا فی طریق مظلّم

جگه لهم لایه نه ی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگه ی له بار بو واتا له هه لبه سته، شاعیری عاده تی،
به لکوو شاعیری پیشکه وتووش، له تاکه به یته هه ر تاکه نوکته ییک گه لاله ده کات و هه ر جیگه ی ئه و تاکه

نوکتەیه‌شی بۆ ساز دەبێ - وەك ژووری یەك نەفەریی كە جیگەیی یەك نوینی تیدا دەبیتەوه، كەچی نموونەكانی شیعی نالی ئەوەندە واتایەیان تیدا ریز كراوە چاوەهەڵە دەچی لە ژماردنیا هیچیشیان جینی بە دراوسینكەیی تەنگ نەكردووە. گەلی لە بەیتەكانی نالی وەك كانگەیی گەوهەر وایە تا لێی دەیتەوه گەوهەری تازەیی تیدا دیار دەكەوێ. نالی هیندەش ئوستادە لە دارشتنی بەیتەكانی نەك هەر پێوهی دیار نیە خۆی خەریك كەربێ بە ئامادەكردنی جیگە بۆ واتا، جارەهای جار وا بوە دواي لێ بوونەوه لە شی كەردنەوهی بەیتێکی و دلنیا بوون لە گەیشتن بە هەموو واتا و جوانی و نوكتەیی ئاشكرا و نەپنی بەیتەكە ئەوسا واتایێکی تەر و تازە لە نكاو خۆ دینیتە ناو بیبیلەیی چاوهوه هەر دەلێی كالاوی سەخرە جنی لەسەر نابوو و لای دا. ئەمە یەكێكە لەو بەیتانەیی هەر جارە واتایێك بە دەستەوه دەدەن:

هەر چەندە گوناھی دەمەكەت بارە لەسەر لێو
 حەددی چیه نالی كە بلی ماچە كەفارت

واتایێکی رێكۆپێك كە وینەیی ئاشكرای وشە و دارشتنی بەیتەكە رادەگەینێ ئەو راستە واتایەیه كە یەكەم نیگای خۆینەر و یەكەم بیستنی گوێگر بۆی دەچی:

گوناھی دەمەكەت كە عاشق شەیدا كەردن و بێ بەش كەردنیەتی لەو دەمەت بۆتە بار. ئەو بارەیی سەر دەمەكەش چ قورساییی باری گوناھەكە بێ وەیا ئەو بارە بێ كە لە زاراوهی كوردییدا دەبیتە «لێو بە بار» كەفارتەكەیی ماچە، بەو ماچە قورساییی گوناھەكەش لەسەر دەمەكە هەلەدەستی، لێو بەباریەكەش دەرویتەوه بە سەپنەوهی لێوكان لە ئەنجامی لەیەكتر خشانیا ن بە ماچ، بەلام نالی حەددی نیە ئەوه بلی و پێی ناكەوێ تەمای بە شتی وەهاوه بێ.

ئەو هیندە واتایە ئاشكرایە گەورەترین شاعیر پێی رازییە و شانازیی پێ دەكا. هەموو كەرسەییکی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ بەكەم كرتن و ریزنان لە مەعشوق و ... هتادی تیدایە كە كۆكەردنەوهیان لە شیعدا بە هونەرمانندی زیدە دەسەلاتدار و هەستیاری و جوانكار نەبێ ناكری. بێی و هەر ئەوەندە واتا و جوانی و هیزە بدۆزیتەوه لە بەیتەكەدا شتیکی كەمت نەدۆزیتەوه بەلام شتیکی زۆرت لە کیس چوو.

هەرچەندە گوناھی «دەمەكە» ت... لێردا پۆرگیك هەیه پەرە لە وردەكاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشەیی «دەمەكە» صیغەیی «نهی» یە و ئەمرازی «دە» ی بە سەرەوهیە وەك كە بلیی «دەمەخۆ، دەمەلێ، دەمەرۆ...». واتای بەیتەكە لە عاست «دەمەكە...ت» دا بە جاری دەگوێرێ لە چاوە واتا كەیی بەرچاوە، چونكە وشەیی «دەم» لە ناودا نامینی و فیعلینی نەهی جینی دەگریتەوه. كە ئەمە وایی واتا كە وای لێ بەسەر دێ: هەرچەند گوناھی ئەو نەهی كەردنی تۆ لە من بەوهدا كە چەندیکی بۆت ببزوومهوه پیم دەلێی «دەمەكە» و دەمشكینیتەوه، ئا ئەم گوناھەیی «دەمەكە» ت كە بۆتە باری سەر لێوت بە ماچ نەبێ كەفارتی نایی بەلام نالی حەددی نیە و بلی و پێی ناكەوێ.

ئەم دوو واتایە، هەردوویان، لە لایێكەوه هەلپەسێرە و خۆت خەریك كە لەگەڵ وشەیی «حد» كە بە رینووسی كوردی دەبێ «حەدد» بنوسری ئەم وشەیه لە رستەیی «حەددی چیه، حەددی هەیه...» دا بە واتای «رێكەوتن و لێهاتن و ماف هەبوون» باوه، لەو دوو واتایەیی تازەش هینامەوه هەر وەها بەكارهاتبوو. لە

زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی «حد» واتای سنووری هه‌یه که وا رهنکه واتا کوردییه‌که‌ی هه‌ر له‌و سنووره‌و هاتبئ له‌و روه‌و که «حده‌ده‌بوون» راسته‌وخو سنووری میانی دوو شتان بۆ ئەو که‌سه داده‌گرئ که حه‌ددی هه‌یه. ئەم «حد» له شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقه» دا بوه به زاراوه به واتای سزای گوناهان ئیتر «حد» ی دزیه‌تی ۸۰ داره و هی هه‌ندئ گوناھ رۆژوووه وه‌یا برسی تیرکردنه وه‌یا به‌نده ئازاد کردنه... که وشه‌ی «حد» بۆ ئەم واتایه ببه‌ینه‌وه به‌یته‌که ده‌بیته پرسیار و وه‌رام:

هه‌رچه‌نده گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لئو
حه‌ددی چیه نالی؟ که بلئ ماچه که‌فاره‌ت

له مصرعی یه‌که‌مه‌دا روه‌ی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ل یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام له مصرعی دوهم‌دا روه‌ی پرسیار له یار وه‌رده‌گیرئ و بای ده‌داته‌وه سه‌ر خو‌ی، که ئەمه «مخاطب» گۆرینی‌که زۆر په‌سه‌ند بوه له ئەده‌بی کۆندا ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه.

به‌لام ریی تی ده‌چئ نالی له مصرعی یه‌که‌میشدا وتووێژی له‌گه‌ل خو‌ی بی و بلئ گوناھی ده‌می نالی که «مخاطب» ه بۆته بار له‌سه‌ر لئوی، ئەوجار لئو ده‌پرسی ئه‌ری نالی «حد» ی ئەم گوناھه چیه که بۆته باری سه‌ر لئوت؟ خو‌ی وه‌رام ده‌داته‌وه که هه‌ر خو‌شی نالییه، و ده‌لئ حه‌ددی ئەم گوناھه ئەوه‌یه یار بلئ ماچه که‌فاره‌ت. له شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بۆ خو‌ی به واتای ئەو «خدر» ده‌ش دیت که لئیردا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب» له مصرعی یه‌که‌مه‌دا یار بی وه‌یا نالی، مصرعی دوهم ده‌شی ببیته ئەو پرسیار و وه‌رام دانه‌وه‌یه‌ی باسم کرد، واتای وشه‌ی «حد» یش ئەو سزایه شه‌ریعه‌یه بی که له «تلک حدود الله» هوه وه‌رده‌گیرئ. تا ئیستا، وایزنام، سن توژالمان له واتاکانی ئەم به‌یته هه‌لگێرايه‌وه بی ئەوه هه‌ستمان کردبئ به هیچ جوړه هه‌ناسه سوارییک وه‌یا وه‌ته‌نگه‌هاتنیک له لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه که «نالی» یه. که ئینساف به‌کاربێنن و دان به حه‌قدا بێنن ده‌بی به‌سه‌لینن ئەو سئ واتایه نه‌ک هه‌ر به‌سن بۆ به‌یتیک به‌لکو لئشی زیادن چونکه ئەگه‌ر وا نه‌لینن ده‌بی شاعیران مه‌نع که‌ین له گوتنی به‌یتی خاوه‌ن یه‌ک واتا و دوو واتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره نیه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه جارێکیان له‌گه‌ل یه‌کیک له ئەدیبه ناسراوه‌کانماندا باسی ئەم به‌یته‌م ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی سه‌رپۆش له‌سه‌ر هه‌لگرتنی بووین و به دوا قه‌تار کردنی ئەو سئ واتایه‌دا له نکاو ئەدیبه‌که گوتی ئای که بی خه‌به‌رین و ئاگامان له‌وه براهه وشه‌ی «ده‌مه‌که‌ت» ده‌شی به واتای «خوینه‌که‌ت» بی چونکه «ده‌م - دم» له عه‌ره‌بیدا به خوین ده‌لین، خو دیاره ده‌م و لئویش که جوان بوو له سوورییدا وه‌ک خوین ده‌نوینئ و ریی تی ده‌چئ بگوترئ رشتنی خوینی عاشقان به هه‌موو رهنگی سوورییه‌وه له‌سه‌ر ئەو لیوانه بۆته بار... خولاسه که زیهن چوو بۆ لایه‌نی واتای خوین له وشه‌ی «ده‌م» دا، به‌یته‌که سه‌رله‌نوئ ده‌بیته‌وه به‌و زه‌ویه نه‌ور و ته‌ره‌ی که وا به ئومیدی ئاوی زۆر بیری لی هه‌لده‌که‌ندری و له ئەنجامدا کاریزی لی په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعی نالی تا ئەو راده‌یه وشکایی واتاکانی دیت کاریکی به کیشه‌یه نه‌فه‌سیکی دریزی پی ده‌وئ. سه‌ره‌رای کیشه تا بشلئ ورد و چاوخه‌له‌تینه، مووقلاشی و زه‌رپه‌بینی نه‌بی زه‌فه‌ریان پی نابات، رهنکه ئەوساش زه‌فه‌ر پی بردن هه‌ر یه‌که‌جار زه‌حمه‌ت بی. به‌لام پاداشی هه‌لینانی

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وره و بئ هه متایه هه موو خو پینوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سه یریکیش له م گوته یه مدا نیه، چونکه ناگامان لیه دهوله تانی رۆژهلآت و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شه ترهنج وهیا یاری له شه ترنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شارهزا ته رخان دهکن و پاداشی گه وره داده نین بۆ سه رکه وتوه کان له و یاریانه دا، ته نانهت هافرکیتی نیو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پنیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیوون خه به ری بزافتنه وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شه تره نجه که به خهلق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کۆمه لایه تی وهیا زانستی رووی دابئ. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسه و داسووری یاریچییه کانیش هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خو ی میراتیکی کۆنی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شه تره نجزان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆڤیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا ده نووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سالی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیون خهلق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژبییدا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شه تره نجزانی سوؤقیت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیا نه وه خه ریکی «کش مات» ی شه تره نجن. نه خۆیان و نه حکومه ته کانیشیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکیتیانه بدن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لئ ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بئ رهحم و بئ ئینسافن له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تییه وه ئه م دهوله ته ئاتۆمیا نه خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن.

ئه وهی راستی بئ منیش له لای خۆمه وه چ گله یه کیان لئ ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجه ی رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه تره نجه ده بئ هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجزانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابئ و هینده م به لاوه روون بئ ده بی بشزانم، ئه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تایبه تی بۆ رۆشن بیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسیک وهیا ئینگلیزیک وهیا عه ره بیک وهیا کوردیک به یاری شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره که یاری شه تره نجه زیهنی یاریچی تیژ دهکا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشن بیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه دب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وهی دۆزینه وهی ته له ی شه تره نجه که گه وره ترین زانای شه تره نجه نابیتییه وه که متر زیهنکاری ده وئ له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندئ هه لبه سه ته کانیه وه. که ده لیم «گره و ده که م» ئه وه بزانه له پنیسه وه گره وه که م بردۆته وه چونکه نزیک ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره وا وه ته وه.

۲- خەرىك بوون بە شەترەنجهوۋە ھەر لە مەيدانى شەترەنجدى زىھن تىژ دەكا، پەنگە لە مەيدانەكانى «انسانيات» دا زىھن كوئىر كاتەو بە پىچەوانەى نوكتە شىعەرى نالى كە بە بەرىيەو ھەيە زىھنى مرؤف بكاتەو لە ھەموو مەيدانەكانى «انسانيات» دا چونكە خۆى يەكئىكە لەو مەيدانانە. باوەرپم ھەيە تۆ كە توانيت واتا نەيھىيەكانى شىعەرى نالى ھەلئىنى بە ئاسانى دەتوانى درۆ و فيلبازىي پىشەوايىكى سياست وەيا تەرىقەت تىبگەى و خۆتى لى بپارىزى، بە مەرچىك ترست نەبى لە دانھىنان بەراستىدا كۆمەش نەكەى لە دۆزىنەو ھى درۆ و دەلەسەى كەسىك كە خۆشت دەوئ وەيا لە پلەى حىزبايەتتىدا لە خۆت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە لە روقەى شەترەنجهكە تىناپەرئىنى، لەوانەيە نەخوئىندەوارىك بىتتە گەورەترىن زانائى شەترەنج. بە نمونە دەلئىم كاك نورى بەرئى كەك موستەفائى كاكى ھىران شەترەنجى لە پىسپۆرەكانى ئىنگلىز دەبردەو، خۆ ئەگەر بە تەرازووى شەھادە و خوئىندى رەسمىيان ھەلكىشىن كاك نورى مەكتەبىشى نەدەتتەو. نوكتەى شىعەرى نالى نەك ھەر نەخوئىندەوار تىي ناگا، تاك تاكە خوئىندەوار نەبى سەرەدەرييان لى ناكا ئەوئىش لە ھەموو نوكتەكان نا، بە ئاسانى نا. بە تەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەرەنەن كە شىعەرەكانى نالى بەرپاى دەكەن. دەبى لەگەل زىرەكىيدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالىش كۆبىتتەو و كەلەكەى پى بكرى لەسەر شىعەردۆستى و ئاگادارىي فنونى ئەدەبى كلاسىكى و ئاشنائى بە ديوانى زوربەى شاعىرەكانى ئىسلام. روقەى واتا و نوكتەى شىعەرى نالى سەرەپاى زەكائى مرؤف ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى سەردەمى «نالى» يە. سەپر لەو ھەدايە شەترەنجىش يەكئىكە لەو كەرستانەى پەكى لەسەر دەكەوئ بۆ زاننى واتائى ھەندىك بە بىتەكانى نالى:

«ماتم» وەكو زولفەينى سىھە گرتى سەرپات
پۆشى لە روخت تەعبىيەى بەيدەق و شامات

وشەى «شامات» ناچارى دەكا بزائى «شا» لە يارى شەترەنجدى «مات» دەبى لە پىشەو ھەش مەجبورى كەردبووى كە بزائى لە ھەرەبىدا «شامات» رىژە جەمەى وشەى «شامە» يە بە واتائى «خال» كە لە روى ياردا ھەك بەيدەقى سەر تەختەى شەترەنج «تعبى» كراو و «ماتم - ماتەم» و زولف پۆشيويانە. كە بىن بەراوردى شىعەرى نالى بكەين لەگەل يارى شەترەنجدى، لە ھەر روىكەو بى ئەو بەراوردى كەردنە، دەبىن بەراستى شەترەنج يەكئىكە لەو نۆكەرانەى دەستەونەزەر رادەو ھەستەن لە ديوانى شىعەرى نالىدا. لە نوكتەى بەرامبەردا، يارى شەترەنج كە خۆى كەرسەتەيىكى شىعەرى «نالى» يە چ پەكى نەكەوتو ھەسەر تىگەيشتنى شىعەر، ھى نالى بى يا شاعىرىكى تر، شەترەنج ديوان و ديوھانەى نىھ زانستىكى دەرەو ھى خۆى بىتتە نۆكەر تىيدا. لەم مەيدانەدا شەترەنج ھەك ئەو بۆرە پىاوھە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكى مەگەر بەسەر خۆيدا، روتەيىكە لە ناو كۆرى مرؤفى كۆك و پۆشتەدا.

۴- ئەمرازى يارى شەترەنج بە ھەموو ھونەرى خۆى و شارازاىي و زىرەكى شەترەنجدانەو تەختە و بەيدەق و پەيكەرى رۆخ و فىلە كە ھەموويان بى گيان و سارد و سرن، لە خۆيانەو بەدەنگ نايەن و چ پەيامىك رانگاھەن ئەگەر من و تۆ بە دەنگيان نەھىنن، بەلام ئەمرازى شىعەر، ھى نالى بى وەيا ھى شاعىرىكى تر، وشەى واتادار و ھەستيارە كە زادەى دل و خوئىن و مېشكى خاوەنەكەيەتى. دەوجا بۆ

خوت تيفكره له جوداوازي مياني دوو هوئى زيهن بزئو كه يهكيكيان له بهردى رهق و يهكيكيان خورپهئى ههناو بئى.

من لئيردا ئهم لايه نهش ناكه مه يارمه تيدهرى شيعر كه بلئيم لئى دهو شئته وه ببئته رابه رى مرؤف بؤ رپئى چاكه له حالئكدا شه ترهنج چ رپيان به كهس نيشان نادا، چونكه مومكينه بگوتري شيعر له وانه يه رپئى خراپيش به مرؤف نيشان دات نهك هه ر هئى چاك، قسه كهش راسته به لام ئهم دوو به ختبييه وه نيه هه ر له شيعردا پهيدا بئى، هه رچى به رهه م هه يه وايه يهك له وان باروت كه شتئكى زؤر چاكه بؤ رپنگه پيخؤشكردن تا بشلئى به ده بؤ پياو پئى كوشتن. شه ترهنج بؤ خوئى له وانه يه به ريكوپئى بكرئى له ژير سه رپه رشتيكردن لايه نى به رپرسى ده ربه ستى چاكه و خراپه دا، له وانه يشه ببئته قومارئى ئاسايى كه هه ر ته لئفاندنى كات و مالى لئى روده دات. من له م به يه كدى گرته ئى شه ترهنج و شيعردا خؤم ناكه م به واعيز و قه مچى هه ره شه ليكردن به دهسته وه بگرم وهك مامؤستاكانى سه رده مى سوخته خانه په ند و رهوشت و ئايين فيرى خهلق بكه م، ته نها له رووى بايه خ و نرخى زيهنى و هونه رپى و مرؤفايه تى ساده ي رهنگ لئى نه دراوه وه به يه كترى ان ده گرم به مه شدا به لاي شه تره نجمدا شكاندوه چونكه شيعرى په ند و ديندارپى تا بلئى زؤره، قسه ئى دژى يارپى و خو خافلاندن ئه ويش هه ر زؤره كه شه تره نجيش ده گرئته وه و ده يشكي نيئته وه.

كه بمانه وه ئى له سه ر ئهم به يه كدى گرته به رده وام بين ده توانين چه ند ئالقه يئى ترىش بخه ينه سه ر زنجيره ئى ژماره ئى راكشاني شيعر به سه ر شه تره نجدا به لام پئويستى به م ئه ركه نيه، چى تازه له گوئنى بوومه وه به سه ر و زياديشه له مه به س. نيازى بنجى له هينانه ناوى شه ترهنج راكشاني سرنجى ئه و خوئنده وارانه يه كه بئى په روا و به شانازيه وه شيعرى نالى و ئه مسالى نالى بئى بايه خ دهكهن و دهكه ونه دژى. چ گومانم نيه له وه دا كه ئهم ته رزه خوئنده وارانه رؤژهك له رؤژان خه يالئان بؤ ئهم لايه نه ئى يارپى شه ترهنج و بايه خ پئى داني نه رؤيشتوه. ده نا ده بوو يهك له دوو كاران بكه ن: يا واز بيئن له دژايه تى ئه ده بى كوئن كه مه علومه هه زار جار ان له شه ترهنج سوودبه خشته ر ياخود بكه ونه دژى شه ترهنج و يارپه كاني وهك ئه ويش، ئه و حكومه تانه و ريكخراوانه ش تاوانبار بكه ن كه خوئان و عالهم به شه تره نج وه خهريك دهكهن. ده مي نيئته وه بلئين ئه ده بى كوئن ميشك و دلئى خهلق بؤ لاي بيروباوه رپى كوئه په رستانه راده كيئشئى كه ئه مه زيانى به ولای هه موو سووديكه وه يه لئى وه ربگيرئى، له زيانى يارپيش پتره كه هه ر برتبييه له به فيرؤچوونى كات و چالاكى و كار ناكاته سه ر بيروباوه ر و دل و ده روون. بؤ به رپه چ دانه وه ئى گوته يئى كه وه ها كه رؤشنبيري ئه مرؤ له دژى ئه ده بى كوئن به زيه نيدا تئپه رئى دوو وه رامم هه يه لئيردا ده يان كه م به پاش گه زكه ره وه ئى ره خنه ئى ئه وتؤبى، چه ندين وه رامى تريشم هه ن خوئنه ريان پئوه خهريك ناكه م:

وه رامى يه كه م: رابردووى ميلله تان هه ر ئه دهب و شيعرى تئدا نه بوه كه ئئستا ئيمه بيكه ين به نمونه ئى پاشكه وتووى و به شير و خه نجه رى ره خنه و نه فرين ئه نجن ئه نجنى بكه ين. شيعر و ئه دهب ديئريكين له رووپه رپه ئى ژيانى كوئه لايه تى كوئن، له پيش ئه ودا و به دوا ئه ودا چه ندين ديئرين رووپه رپه كه پر دهكه نه وه. كه ئيمه ئه وه نده خوئان هه لده ينه وه به دژايه تى شتى كوئه په رستانه و له په نا ئه و خوئه لئانه وه دا ئه ده بى كوئن تاوانبار بكه ين و له ناوى ببه ين ده بئى ئهم دلئسوزيه بيئؤكه مان به گژ هه موو رابردوومان بيئى و به رمان داته گياني هه موو ميئوو به هه موو رووداو و كردار و گوفتاريه وه نهك هه ر

تاكه ميراتی شيعر، يه‌خه گيری سه‌رله‌به‌ری خه‌لقه‌كه‌شمان بكا به مه‌لا و شينخ و كاسب و فه‌للاح و
توجاریه‌وه نه‌كه هه‌ر شاعیر.

خولاسه ئيمه نه‌گه‌ر ده‌ست دريژ كه‌ين بؤ خنكاندن شيعر و شاعیری كۆن ده‌بی تيكراي رابردوو له
ناو ببه‌ين و بسرينه‌وه چونكه به‌و گه‌ز و گرييه‌ی شاعیر ده‌كاته كۆنه‌په‌رست هه‌موو رابردوو كۆنه‌په‌رسته
ته‌نانه‌ت شيعر له‌چاو زوربه‌ی لایه‌نه‌كاني تری بيروباوه‌ری كۆمه‌لايه‌تی ليره به پيشه‌وه زۆر به
پيشكه‌وتووش ده‌ژميرري. تۆ بينه شيعری نالی وه‌يا حافظ وه‌يا ابو العلاء المعری وه‌يا مه‌لای جزیری بخه
ته‌نيشت وړينه و گروگاله جنوكاوييه‌كاني فه‌للاح و كاسبیكي ۲۰۰ سال پيش ئه‌مرۆ ده‌بینی شيعره‌كان
وه‌ك شوپش خۆ ده‌نوین له چاو ئه‌و وړينه يه‌كجار دواكه‌وتوه‌دا. گیانی نه‌سه‌لماندن و ريزله‌خوگرتنی
شاعیره‌كانیش وه‌ك شيعره‌كانیان ده‌ جار ان له گیانی سه‌ركزه‌لانه و خۆ به‌كه‌مگرتوانه‌ی چینی هه‌ژاری
ئه‌و سه‌رده‌مانه مردانه‌تر و نازایانه‌تر هه‌لده‌چه‌قن له‌به‌ر چاوی بينه‌ری ئه‌مرۆ‌دا. كه بیین و چینی هه‌ژاری
له‌مه‌وپيشیش بکه‌ينه به‌ره‌وان و له ربه‌فتاری وانوه حوكم به‌سه‌ر ئه‌و شاعیرانه‌دا بده‌ين، ئه‌وساش
شاعیره‌كان له‌چاو زوربه‌ی ميلله‌تدا هه‌ر له پيشه‌وه دین چونكه چینی هه‌ژار ريزيان لی ناون و له خویان
به پشته‌وه‌تر داناون.

من كه ئه‌م راستییه ده‌لیم رقی خۆمی پئ هه‌لناستینم له كریكار و جوتیاری دوینی كه نه‌یتوانیوه و
نه‌یزانیوه شو‌رشگير بی، كه واقیعی كریكار و جوتیاریش له ته‌نيشت واقیعی شاعیری كۆن داده‌نیم
بۆیه‌مه تاكو ئه‌و رو‌شنبیره‌ی ده‌ست دريژ ده‌كا بؤ كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌و پيشمان چ چاری
نه‌میئی و ده‌ست بگيریتته‌وه له‌و سته‌مه چونكه كه ده‌ست نه‌گيریتته‌وه له شاعیر و ئه‌دیبی كۆن ده‌بی
ده‌رحال خۆ بكا ته‌ جه‌للادی بی فیلی عه‌مه‌له و فه‌للاحی لیره به پيشه‌وه‌ش. هه‌رگیز ره‌وا نیه رپئ بدری به
رو‌شنبیریكي ئه‌مرۆ شانازی بكا به خۆپفدانی ده‌ست نه‌پاراستن له كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌وپيش
به ناوی دژایه‌تی بيروباوه‌ری پاشكه‌وتوو له حالیکدا ماوه‌ی به خۆی داوه كورپینی بكا به هه‌ژاردۆستی و
پرۆلیتاریا په‌رستی كه‌چی هه‌رچی بیری پاشكه‌وتوو هه‌یه لای ئه‌و هه‌ژاره بیچاره هیلکه‌ی كرده‌وه و
جووجه‌له‌شی هه‌لیناوه. ده‌بی له‌و رو‌شنبیره بگه‌یه‌نین به كوشتنی شاعیر خۆی ده‌كاته جه‌للادیكي بی داد
و سته‌مكار كه هه‌چ عوزریكي به ده‌سته‌وه نه‌بی، چونكه ئه‌و له‌و كوشتنه‌دا پيشكه‌وتوو‌ترین تاقمی میژوو
ده‌كوژئ و دواكه‌وتوو‌ترین تاقمی میژوو‌ش نازاد ده‌كات كه ئه‌مه راسته‌وخۆ ده‌بیته «هه‌له‌په‌رستی» بی پیچ
و په‌نا له‌و روه‌وه كه هه‌موومان ده‌زانين به رواله‌ت خۆدانه‌پال چینی هه‌ژار بۆته مؤده‌ی ئه‌م رۆژانه‌مان به
زۆریش خۆدانه‌پاله‌كه چی تی ناچئ وه‌ك مه‌سه‌له زۆر مه‌شووره‌كه‌ی «خه‌نجه‌ر له كا»، كه عوزری
شاعیری له‌مه‌وپيش نه‌سه‌لمیندرئ له‌وه‌دا كه نه‌یتوانیوه و نه‌یزانیوه شيعری نازایانه‌تر و نازادانه‌تر
هه‌له‌بسته‌تی ده‌بی عوزری عه‌مه‌له و فه‌للاح و كاسب و خه‌لقی تریش نه‌سه‌لمیندرئ له‌وه‌دا نه‌یان‌توانیوه و
نه‌یان‌زاننیه، هه‌ر نه‌بی، به‌قه‌ده‌ر شاعیری سه‌رده‌می خویان پيشكه‌وتوو بن.

ئه‌م «بانیکه و دوو هه‌وا» یه‌ ميلله‌تی نه‌خوینده‌واری لیره به پيشه‌وه نه‌یسه‌لماندوه چون رو‌شنبیریکی
سه‌رده‌می ئاتۆم له خۆی ده‌سه‌لمینئ وه‌يا به‌خۆی ره‌وا ده‌بینئ! رو‌شنبیریك كه شيعری نالی ره‌فز كا
ده‌بی ئایین و میرات و بازرگانی و ماره‌کردن و ته‌لاقدان و جووتی گاره‌ش و ئاوی ئاوپاره و ئاشی ئاو و
ده‌ستاری گه‌نم و كره‌ی چه‌لتوك و هه‌موو سه‌روه‌ریكي تری ژيانی سه‌رده‌می نالی ره‌فز كا چونكه
شيعری نالی به‌شیکي پيشكه‌وتوه له ناو په‌راویزی تيكراي ئه‌و كه‌له‌پۆرده‌دا. خه‌ره‌کی خه‌ره‌كریس و ته‌شی

تەشپىرىس لە چاۋ سەردەمى خۇيدا كە ھەردەكاتەۋە سەردەمى خەپەك و تەشى. شىعەرى ئەھمەدى خانى لە رېزى پىشكەۋتوتتەن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەۋە دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بېچارە لە بارى ژيانى مادىۋە چى ئەوتۇى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندىبوو.

دەتوانم بلىم ئىستاش ناۋچەى ئەوتۇ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەۋپىشمان نىشان دەدەن كەسىش پى نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناۋبەرىن چونكە لەچاۋ رۇژگارى خۇيان دواكەۋتوون. كە ئەمە ۋابى بۇچى فەللاخ و شوان دەشى فەتۋاى لەناۋ بىردىيان دەرچى كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەرە رۇشنىرى كورد ئەمرۇ بارى زىھنى و فەلسەفى و بىروباۋەرى لەۋ پادەپەدا بى كەسىكى ۋەك نالى بېخەشى و گلەبى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۇكەپەرست با، جوتيارىش تاۋانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەۋ پىيە دەبى رابردوومان بە باھەلداۋىيى خۇش بوى و تا سەرەۋىنى نەكەين و رېزى لى نەگرىن. زۇر زەھمەتە دل و دەروون و بىروباۋەرى ۋەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەۋە ئاخاۋتنى لەگەلدا بكرى، بۇ كەسىش نالوى تەپوتۇزى بە سەھوچوونى لى بتەكىنى تا لە خۇۋە لى دەتكى چونكە لە ھەلۋەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بەسەلمىنى. ئەۋەدى چاۋەرۋان دەكرى لە بەسەھوچوونى قوول، پتر توۋرە بوون و گىف بوۋنەۋەپە لە بەرامبەر ھەر راستكردنەۋەپىك كە دۇستانە بەرەۋپىرى بچى و لە عاست ھەر رەخنەپىك كە برايانە لى بگىرى. گوتەى كۇنىنە «كە گوترا ھەق ئاۋ رادەۋەستى» بۇ مرۇقى عادەتى بە راست دەگەرپى، مرۇقىك بە سەھوچوونى لى بىتتە فەلسەفە راستىيان بە ھەق نازانى تا بوى پادەستى... بە داخەۋە.

دەرامى دوۋەم: بىروباۋەرى ئەم تەرزە خۇپندەۋارانەش رۇژەك دى بىتتە كەلەپورى رابردو و چىنى پاشەرۇژ بە قىزۋىپىزەۋە سەپرى بكەن و لچك و لىۋى لى ھەلپىن و بلىن ئاى لەم بىروباۋەرە دواكەۋتوۋە قوندىلەپە سەردەمى تارىكىستانى كۇن! كە ئەمە دەلپم زۇرم حورمەتى ئەۋ خۇپندەۋارانە و بىروباۋەرەكانىان گرتوۋە بەۋەدا كە بىباپەخكردنىان دەخەمە بەر حوكمى دوارۇژ چونكە، راستىپەكەى، لە ئەمرۇۋە پى بىباپەخ كىردنىان لەبەر ھەموو كەسىكدا راست و رەۋانە نەك تەنھا لە رۋى ئاشكرابى بەسەھوچوونىانەۋە بەلكو بەھۋى كىردارى خۇدانەۋەش چونكى كە ھەلال بى بۇ وان ئەدەبى غەبرى خۇيان نابوود بكەن ھەلپىشە بۇ يەكىكى تر ئەدەبى وان نابوود بكات.

زۇر بە ئاسانى و ئاسابى دەتوانم بەۋ كەسە بلىم كە رابردوومان رىسۋا دەكات و رۇژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۇ كە بىئىنساۋانە ھازمان لى دەكەپتە مندالى بىژۋى رابردو، سەر لە نوى، دوارۇژىشمان دەكەپتەۋە بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۇكەمان چونكە گومان لەۋەدا نىە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەپوۋەندى ئىستا كە لەگەل رابردوۋ بدۇزىتەۋە و بىبانكەپتەۋە بە باۋك و رۇلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانىت دوارۇژىك پىك بىنىت كە بشى پى بگوترى رۇلەى شەرى ئەمرۇ... ئەمە ناتوانىت بابى رازى كىردى خۇت چ جابى پىرازى بوون و سەلماندنى خەلقى تر. خۇت خالىق نىت لە بورجى عاجىتەۋە رۇلەى دوارۇژ لە دابكى ئەمرۇكە بەۋەلەد بىنىت بە پى ۋەسىقەى مارەكردنى لە باۋكىكى كە گۇرانى مېژۋىي راستەۋخۇى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالىق نىت ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى ۋەسىقەى ساختمان بە دروست بىنىتە بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۇقى دوارۇژ نابىنا كەپت و ئەۋ ھەلەپەى پى بەسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۆ به سه هوو بردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه موو ریگه ییکی منطق و هوش و لیكدانه وه پهك دهخات. خواهشت كردنی بیروباوهری مؤدیلی ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ ری ددها خواهشت بكری له شاعیری ئەمپرومان فرۆكه مان بۆ دروست كا به نووكی ئەو خامه یه ی له و زیاتر شك نابا، له خه یاتیش خواهشت بكری به دهرزیه كه ی بیری نه وتمان بۆ لی دات.

خولاسه هه موو نامومكینیک خواهشت بكری له هه موو كه سیک، بهر له هه موان ئەوان رۆشنییرانه ی خواهشتی نامومكین دهكهن له رۆژگاری رابردوو.

باوهره ینان به وه كه شیعی كوردی سه ده ی نۆزده م مردوه وه یا كاتی به سه رچوه وهك باوهر هینانه به مردنی دوینی خۆت وه یا ههر نه بی به سه رچوونی. من كه ئەمه ده لیم ههر حیسابی به سه رچونی پینج شه مۆ و داها تنی هه نیت، بیروباوهری ئەمپروشت له هی دوینی ت جودا بی ت چ به دوینی خۆشت نالی مردوو وه یا دواكه وتوو رهنگه شانازیش بكه ی ت به گۆرانی قه ناعه ته كانت له دوینیوه بۆ ئەمپرو و بلیت ئەمه به لگه ی به ره وپیشه وه چونمه. خۆ ئەگه ر نه ختیک نیگات فراوان كه ی ت و هه ندیکیش ئینساف بخه ی ته ناو نیگا كه ته وه ده توانی فه توای «نه مردن و به سه ر نه چوون» بۆ ئەده بی له خۆت به پیشه وهش دهرچوینی ت وهك بۆ رابردوی شه خسی خۆت دهرچواند، ئەوسا به دلکی حه سایه وه و بی گری و گال خۆت به میراتگر و رۆله ی شه رع ی ئەو رۆژگاره بژمیریت، كه به راستیش ههر وایت، و هه ول ده ی ت میراته كه ده وله مه ندرت كه ی ت و به ره وپیشه وه تری به ی ت، دوایش ده وری كه ی ته وه بۆ دوا رۆژیک كه ئەویش رۆله ی شه رع ی خۆت ده بی ت.

میلله تانی تریش وهك كورد، ده هینده ی كوردیش، ئەده بی كۆنیان هه بوه و پاریزراوه. ئەو میلله تانه جاریکی تریش له كورد به ختیارترن له وه دا كه رۆشنییری ئەمپرویان ئەده بی كۆنیان تاوانبار ناكهن. به لئ راسته ئەو میلله تانه ههر خاوه نی ئەده ب نه بوون، باری مادیشیان له چاو رۆژگاری كۆن پیشكه وتوو بووه، له مه وه رهنگه بگوتری لانی مادی پیشكه وتوو شه فاعه ت ده كا بۆ ئەده به كه یان ئەگه ر پاشكه وتوش بووی، كه چی من ده لیم ده بی بزانی ئەم راستیه له سه ر ئەده بی كورد ده كاته وه نهك دژی ده وه ستی ت چونكه عوزریکی گه وره ی به ده سه ته وه ددها له رووی ئەوه وه كه دواكه وتنی باری مادی و كۆمه لایه تی كورد ری بریوه ته وه له ئەده به كه ی كه پیشكه وتوتر بی ت، رهنگه له هه مان كاتا گله ی نیکیش بینیه سه ر ئەده بی ئەو میلله ته پیشكه وتوانه به وه دا كه باری مادی ده وله مه ند و پیشكه وتویان ده بوا ئەده بیکی پیشكه وتوتر به ره م بی نی له وه ی كه هه بوه. ئەگه ر چاومان ره شكه وپیشه نه كات و می شكمان له ق نه بووی ت ریمان هه یه بلین ئەری ئەی بوژی فارس و تورك و رووس و عه ره بی پینش سه د سال ئیوه كه له ده ورو به ریکی یه كجار ده وله مه ندرت بوون و ژیان له چاو هی كورد بۆچی هه لبه ستان له هی نالی و شیخ ره زا و مه ولانا خالی د پیشكه وتوتر نه بوه؟ كوا ئەو واتا وینه سیحراویه تان كه له ژیا نه ده وله مه نده كه تانه وه تیشکی دابیه ته وه بۆ ناو هه لبه ستان و هاوتای ئەو له واقیعه هه ژاره كه ی نالی تیشکی نه دابیه ته وه؟ بۆ ده بی حاجی قادر لی تان دانه بری وه یا كه یفی جوانرۆبی شان به شان تان بی ت؟

لیردها سه رگوزه شتیکی كورتیله ده كه مه پالپشتی قسه كانم؛ چه ند سالیك له مه وه بهر قوتابیه كانی كورد له قا هره پرسیاریکیان كرد له شاعیریکی ئیستا كه مان دهر باره ی نالی و هیزی له شیعر دا. له وه رامدا پیانی گوت به سه بۆ دهرخستنی پایه ی نالی كه بلیم له به ی تکی دلدارانه دا وه سفیکی خورما و داره كه ی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی
وهها شیرین و سینه نرم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردبی. ئه مه ده لیم له
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خویم خویندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و
من چاوم پیی نه که وتبی بهر ئه م قسه یه م ناکه وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ناوری نه فسه
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به ره و که عبه رویشتن نالی بهرده سماقی سور و ورده چه وی سپیلکه ی
رپی حیجازی بۆ کوئی بهرز کردوته وه. تو خوا به وردی سهیریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ناوری
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی بهرده سماقدا هاتوه چۆن به ئاسایی و بی نه فه سسواریی
له خووه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه
ناوری نه فسیش له گه ل رجمی شهیتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیککی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کۆنمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر
شیواز و ریبازی شاعیری لیره به پیشه وه مان بروا و ریگه ی تازه داها تو له خو ی حه رام کات. ئه وه ی
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه ل و اتم بۆی لیدا وه هه رچه ند و اتاکانی له پشت
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و داپوشراویدا خو یان بزرد کردوه تا ئه و راده یه ی به زه حمه ت
تییانگه یشتووم یا هه ر تییان نه گه یشتووم .

به لای باوه ری منه وه شاعیری نویی ئه و تو مان هه یه خه ریکه هه نگا و هه لینی بۆ به ره و پیشه وه ی
«گۆران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپۆکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپۆک مه فهومی
سیاسی و فه لسه فی نیه، مه به سم رژانی نه فسی شاعیره بۆ ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی
با بی. هۆیه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وهیا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خو ی ناکاته عه بدی
شیواز و ناوه رپۆکی یه کیکی له خو ی به پیشه وه ی وه ک «گۆران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و
مخابنی بۆ ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته دژی رابردویکی
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رو شنبیریکی کورد که مندالیککی هه ژاری بی باوکی
دیت بزهی بۆی بجوولی به لام رقی له رابردووی کورد هه لستی که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به دريژايي پتر له دو هزار سال نهفسي حسانه وهی هه لنه مژيوه و تير به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بيگانه له سهر پشت و شانی هه لنه ستاوه. من له وهسفی كورددا ئەمەي ژيره وهم گوتوه له سالی ۱۹۶۰ پرووی قسانيشم له رۆشنپیرانی عه رب ب بووه:

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنپیریکی خوی سه ره له نوێ ئەنجن ئەنجنی کا... پوختهی مه بهس و مرازی من له م دريژه پیدانه و میسال هینانه وه و رهخنه گرتن و رهخنه رهواندنه وهیه ئەوهیه چاوی رۆشنپیری كوردی ئەمرۆی پی بکه مه وه که سه رگه رمی ته مه نی گه نجایه تی و مهستی كهف و كولی حه زاره تی تازهی ئەوروپایه و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکهی خوازاویه وهش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان که ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و تهئسیری قسه كانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنپیریك ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمرو بگری وهك ئەوهی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسهی من نابیته وه سه ر باری ئاسایی تا ئاسمانه كه هه لدا ته وه به رزایی و دوینیش بخاته وه پیش ئەمرۆ. رۆشنپیریك تا ده گاته ئەو رادهیه له سه هوو چووندا كه داواي مستحیل له رابردوی به سه رچوو بكا و قه مچی له رۆژگاری تیپه رپو بدا، ده بی له سه هوه كه یدا ئەوهنده قول رۆچووی كه شری و ده ولکهی بیروباوه ر و نووسینی یه کیکی وهكو من نه یگاتی. تاریكستانی ئەنگوسته چاوی یه خه گرتنی رابردوی بی گونا ه و كوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای كزی ئەم قسانه ی من رووناك نابیته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهك من چ خزمه تیکی راست كردنه وهی سه هووی ئەو رۆشنپیرانه ناكا، پتریشیان به سه هوو ناپا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکه تریشه وه ئەدهب و ئەدیپکی كوردی كۆن كه له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه كردن بی ده بی له حالی هیرش برده نه سه ریان له لایه ن ری لیشیواویکی كورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکي نووسینه كه یان ته رخان كرده بو له سه ر كردنه وهی ئەو ئەدهب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وهی ئەم باسه ش ناچاری له سه ر كردنه وه بوون. ئەوهی راستیش بی میله تی كورد پیویستی پتر هیه به له سه ر خۆ كردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونكه به داخه وه كورد ئەوهنده ی نیه هه ندیک له ژیر پیی رهخنه و نه فرینی نا ره وا بپلایشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی كه رهخنه كان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وهی رهخنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته كانی كه چ سووچیکي رهخنه لیگیراوه كان نیه ئەو به سه رهاته تانه به پیی زه وق و كه یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م روویان نه داوه و حازریکی باشتریان بۆمان به ره م نه هینا وه. هه روهك نا قوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمرۆی كورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسكا وه تا گله یی بی سامانی و بی راحه تی و بی ئازادیی خویان له خویان بکه ین. ئەدیپکی وهك نالی كه به لای بیروباوه ری مه وه یه کیكه له شاعیره هه ره پیشكه وتوه كانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهك ته نها هی كورد، گله یی ئەوهی لی ناكری بۆ كه یفی سه د سال داوی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشکین ناكری كه شیوازی شیعی كۆنی به کاره ینا وه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لئ ده‌کرا و گومان ده‌چوو سه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بی مروّف کوری سه‌رده‌می خوی بیت، که ئەو کورە نه‌بی دیاره ناتەواویک له نه‌فسی وه‌یا له هونه‌ریدا بوته له‌مپەر له پیشی و کردوته‌تی به مروّفیکی تار بووی له تیکرای خه‌لق.

نالی بی وه‌یا یه‌کیکی تر بی هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لئ داوا ده‌کری به پیی مه‌فهومی سه‌رده‌می خوی مافی ریزلیگرتنی هه‌بووی تا ئیمه‌ش ریزی لیگرتن چ ره‌وای هه‌ق نیه ئیمه‌ بیین دوا‌ی سه‌د سال له سه‌رده‌مه هه‌موو خه‌لق به درۆ بخه‌ینه‌وه له‌و ریزه‌ی که له یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه. وا ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌ی لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م هه‌چ ده‌مه‌ته‌قه هه‌لناگری. له منیش به پیشه‌وه که‌سانی تر گوتویانه. هوی دووباره کردنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زنده پیویستی میلیله‌ته‌که‌مانه بو خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌ره‌مه‌ندنه‌کردن. له فه‌رزی میلیله‌تی ئینگلیز خۆ گیل کا له عاست «شه‌کسپیر» ئەوه‌نده شاعیر و ئەدیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینیت‌وه‌ دلی خویان پی خۆش کات، سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌که و فابریقه و داها‌ته زۆره‌که‌شی چی لئ که‌م نابیت‌وه به نه‌هیشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له فه‌ره‌نگی ئەده‌ب و هونه‌ریدا. خۆ ئەگه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بی ئینسافیه‌ش تیه‌په‌رینی و هه‌موو رابردووی خوی بسپه‌رته‌وه – که هه‌رگیز نایسپه‌رته‌وه، حورمه‌تی روپه‌ره بیحورمه‌ته‌کانیشی ده‌گری – حازریکی هه‌نده ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه بوی تیبینیت‌وه له سپه‌ره‌وه‌ی رابردووی. به‌لام کورد چی ئەوتوی نیه له ئیستا‌که‌یدا دلی خوی پی خۆش کات له به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسوا‌کردنی رابردووی خوی.

کورد له باریکدایه‌ بو‌ی بپه‌ریت‌وه نه‌ک لئی که‌م که‌یه‌ته‌وه به تایبه‌تی که خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به جاری بی عوزر ده‌بیت ئەگه‌ر لئ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له مه‌یدانی بایه‌خدا‌ری زنده به‌ نرخ‌ی شیع‌ر و ئەده‌بی کونی بیت که هه‌چی وه‌ک ئەو به‌ نرخ‌ی نیه.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نموونه‌ییکی ئەوتومان دیت که له ناو نموونه‌ی هه‌ره پیشکه‌وتووی ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا په‌رشنگ بده‌نه‌وه و نموونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه له نه‌زه‌ر خویاندا. ئەم به‌رزه‌یه‌ی ئەده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بیت‌وه که به‌ بیر خۆت بینیه‌وه نالی ره‌وشتیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له خۆگرتووشی هه‌بوه و له‌و ئەدیبانه‌ نه‌بوه‌ عه‌یب و عاری ره‌فتاری ناله‌باری له ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریت‌وه. چ نه‌هینان ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که بلیم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شو‌رته‌ له کۆن و نویدا ئەگه‌ر شیع‌ر و هونه‌ر شه‌فاعه‌تیان بو نه‌که‌ن له‌وانه نه‌بوون به براده‌ری خۆتیان قبول‌ که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بی پینانه‌وه. نالی سه‌ره‌رای ئەوه که‌ چ عه‌یبیکی لئ نه‌دیتر‌وه تا بشلیی راست و دلسۆز بوه له‌گه‌ل بیروباوه‌ریدا، چی له دایدا بوه ئەوه‌ی گوتوه و به‌ دریزایی ژبانی سوور بوه له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه. هه‌رچه‌ند ئەم نووسینه‌ جیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه، به‌لام جیی ئەوه‌نده‌ی تیدا ده‌بیت‌وه به‌ پیی داخوازی مونا‌سه‌به بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه بخه‌یت به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه چ فه‌رقیک ناکه‌ی به‌ قه‌ناعه‌ته‌ بنجیه‌کانی له‌ قه‌سیده‌ییکه‌وه بو قه‌سیده‌ییکه‌ وه‌یا له‌ ته‌مه‌نیکه‌وه بو ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له‌ نالی ده‌گه‌م ئەگه‌ر پیمان بکری لیسته‌ییکی زه‌مه‌نی بو شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بی ئەو له‌ ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوه‌وه به‌ره‌و پیکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه، هه‌ر ئەم زوو کردنه‌ش بوته‌ هوی خیرا رۆیشتنی بو‌ حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بو‌ سالم و پرس پیکردنی له

به رژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لئی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتی بابان و هاتنی حوکمیکی بینا کانه ی عوسمانی له وانه یه پئ له ئازادیی ر هفتار و قه ناعه تی بگرن و مهیدانی لئ ته سک که نه وه به تایبه تی چونکه ئەو له سه رده می حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوی باوه رپ لئل بخواته وه. دیاره له حالی وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نیسه بت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکى تر که وا نه زۆر ده ربه سته باوه ر بئ و نه له سه رده می باباندا مه رحه بای دیبئ.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنی وه رامی سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانی مسوگه ری هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنی هیچ پایه و روتبه و نیشانیکی بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسی به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمه ت به ده ست حوکمی که م ئینسافی عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له سته ی لئ نه کردبا ده یته وانی له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایی نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه سته ی په روشم بۆ نالی، دیمه نی مرۆفیکى جوانمه ردی ریزله خوگرتوو شم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربانه ی ریزلیگه راو ته رجیح ده داده سه ر ژيانی ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتی:

ئایا مه قامی روخصه ته له م به ینه بئمه وه
یا مه صلحه ت توقفه تا یه ومی نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صلحه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه ری و داها تی زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسیا ری ئەو له باره ی بوونی وه زعیکه وه یه که بتوانئ تئیدا گوزهرانی نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنی دلۆپی ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆریی باسی بئدادی و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر
سالم صفه ت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه ده ر

لیره دا رهنگه پرسیا ریک بکری و بگوتری به نیسه بت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلی حاکمی هه موان بوون؟ پرسیا ره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروبه ی خو مان ده زانین ژیان له جیگه ییکی تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانییدا بۆ کوردیکی شه رم به خوی موخته ره می وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانی ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه ری عوسمانی په لپی بیحورمه ت کردن به غه ربییک ناگری که له هیچ رویکه وه نایته ناو حیساب

و بهر ژه وهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وره و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیتیکی بیهوی بهرچاو نه بی، نالیس له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆرهی شاری گه وره دا چه پاره یی بدا له نیگای نارهبازی میری و ئەو هه لمه ته کاسانه ی خۆ له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وهک نالی ریزله خوگر توو.

ئەم به قه ناعهت نازینه و له خوړازی بوونه ی نالی له گه لیک رهفتاری تری نالی سه ره له ده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکهیت پارانه وهی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خۆ داوا کردنی یارمه تی و لووته خوړی هه ره هیچ، نو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی بر دوه و نالی شکاندۆته وه به و یهک دوو ناو بر دنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونسه به یه کدا هاتوونه ته ناو شیعه ریعه وه. بهرام بهر ئەم شکاندنه وه یه چه ند وه رام دانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئە دیبیک ی کورد مه دحی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وهی کاشکی سه ره له بهری ئە ده بی کۆنمان مه دحی به رو باره گا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئەو حوکمرانه بوایه به دریزی میژوو مه دح کرابایه.

نالی که دی و مه دحی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلویکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوال و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه بیته لکه له و تابلویدا. لاواندنه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئە حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه لک ده وری نه دا» ئە ویش وهک هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئە میریکمان هه بوه له مردنیدا بۆی بگریه یین و یه کینکی تریشمان هه بوه له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه یین.

له م قه سیده یه شدا نالی هینده بلند ده پروانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئەم گیانی به رز بوونه وهی نالی ژووروی گومان لی کردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه کجار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورد بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و ره وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کردنه وه دوور که وتۆته وه نه ک له بهر خو پاراستنی دوا ی لی کدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوه ت و به خشینی مه دح کرا وه کان بکات چ جای ئە وهی داوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیه نی به لای چاو چرکردنه وه دا نه رۆیشتوه، هه ر بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئە گه ره له گوشه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خوا هشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سیبه ریکی ئەو تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یا خود هه ره نه بی له وشه ییکیاندا «ئحم» یکی وهک هی کابرای گوشه ی مزگه وت ده بیسترا.

لیرهدا پټویستی روونکردنه‌وه و وهرام دانه‌وه باسی دوو قه‌سیده‌ی هیټا ناوه‌وه که مه‌دحی پاشای بابان و تاقتی تایبه‌تی ئه‌وی تیدایه. نالی له تاکه به‌یټیکی تریشدا مه‌دحی سلیمان پاشای کردوه، هه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌دحه ده‌بټی پیش مه‌رسیه‌که‌ی «تا فه‌له‌ک» بټی. ئه‌م تاکه به‌یټه چاوی هه‌موو ئه‌و ئه‌دیپانه‌ی لی خلیسکاوه که من له باره‌ی شیعرى نالیه‌وه ئاخاوتنم له‌گه‌لدا کردبن وه‌یا نووسینیانم خویندبټه‌وه ده‌رباره‌ی نالی. منیش به‌یټیکی دورودریژ لی بټی ئاگا بووم تاکوو له خووه به‌ تیپه‌پینی کات و که‌له‌که کردنی داهاتی ئاشنابوونم به نالی له ناو ده‌رووندا واتای به‌یټه‌که‌م بټی روون بټوه بابی ئه‌وه‌ی مه‌دحی سلیمان پاشای تیدا بخوینمه‌وه:

هودهودی دل‌حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خوی که دامه‌نگیری شاهی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

بیگومان شاهی ئاصه‌فی ثانی - باسی ئه‌م به‌یټه به‌ درټرتر له به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کوی» هاتوه - له‌م به‌یټه‌دا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصه‌فی یه‌که‌م سلیمان پیغه‌مبه‌ره به خوی و سه‌رگوزشته قورئانیه زور مه‌شوورده‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل هودهود و به‌لقیس و سه‌بادا که له‌م به‌یټه‌دا نالی کردوه‌تی به‌مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست، که سلیمانکی دوه‌م هه‌بټی وه‌ک سلیمانی یه‌که‌م پاشا بټی و نالی دامه‌نگیری بټی، که‌سیکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به‌ولاره.

هه‌رچه‌ند که‌موزوری په‌یوه‌ندی نالی به‌ ده‌رباری پاشاکانی بابانه‌وه به‌ چاکی نه‌زانراوه و نه‌بیستراوه به‌لام له‌م به‌یټه و مه‌دحه‌کانی تریشدا ده‌رده‌که‌وی نالی به‌ هوی بوټی بټی مانه‌ندیه‌وه له پاشاکان نیزیک بوه و ریژی لی گیراوه. ده‌م و دوی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی تامی ئاشنایی و دۆستایه‌تی لی ده‌کرئ له‌گه‌ل مه‌دح کراوه‌کاندا واش راده‌گه‌یه‌نی نالی له‌سه‌رده‌می حوکمرانی سلیمان پاشاوه بوه به‌ دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه‌دح و پیداه‌لگوتنی بټی سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا، له‌وان به‌ پیشه‌وه چ مه‌دحیکمان لی نه‌بیستوه دۆستایه‌تی و ئاشنایه‌تی رابگه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دوه‌م: نالی ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی له‌م مه‌دحانه‌دا نان په‌یدا کردن بوایه ده‌بوو باشتريش مه‌دحی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی کردبایه. که‌چی نه‌ ناوی هیناون نه‌ لیټشیان نیزیک بټه‌وه.

سه‌یر له‌وه‌دایه هه‌رچه‌ند تورکیه‌کی باشیشی زانیوه به‌ ده‌گه‌من نه‌بټی شیعرى به‌ تورکی نه‌گوتوه، رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستوه، وه‌یا خوی نه‌خستوته باریک، هه‌لبه‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لاتداری بیگانه دانټت نه‌وه‌ک به‌ خوتټه‌ه‌لسوون له‌سه‌ری حیساب بکرئ و گومانی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ی لی بکرئ.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌لبه‌ستی نالیدا دیارده‌ییکه سه‌ربه‌خۆ. جگه له‌و دوو سټی مه‌دح و ناوه‌ینانی به‌ مونساه‌به‌ که بټی میره‌کانی بابانی کردوه تاکه یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه ئه‌ویش بټی شیخ نوری ناویکی روودباری «روباری» یه:

له‌ چاوی روودبارم نوری دیتن وه‌خته تارى بټی
ئه‌میش با ماجه‌رای هیجرانی «نوری روودباری» بټی

له لاپهړه ۸۷ ی دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ولیر س‌ه‌یریک‌ی ن‌م ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت‌ه ب‌ک‌ه و نه‌خ‌ت‌یک س‌رن‌ج ب‌گ‌ره
و‌ش‌ه‌ک‌ان‌ی د‌ه‌ر‌ح‌ال ب‌وت م‌ه‌ع‌ل‌وم د‌ه‌ب‌ی ن‌الی ن‌م پ‌ار‌چ‌ه‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌ون‌اس‌ه‌ب‌ه‌ی چ‌و‌ون‌ه ح‌ه‌ج‌ی «ن‌ور‌ی ر‌و‌و‌د‌ب‌ار‌ی»
د‌ان‌ا‌و‌ه:

چ م‌ی‌ع‌م‌ار‌ان‌ه ب‌وت‌ه‌ع‌م‌یر‌ی ک‌ه‌ع‌ب‌ه‌ی د‌ل د‌ه‌چ‌یت‌ه ح‌ه‌ج
خ‌ود‌ا ی‌ار و م‌ه‌د‌ه‌د‌ک‌ار و ن‌ی‌گ‌ه‌ه‌د‌ار‌ی ع‌م‌ار‌ی ب‌ی

د‌ی‌ار‌ه ن‌الی ل‌یر‌ه‌د‌ا م‌ه‌د‌ح‌ی ب‌ر‌اد‌ه‌ر‌یک‌ی خ‌وی د‌ه‌ک‌ات ک‌ه د‌ه‌چ‌ی ب‌وت‌ه‌ج و پ‌ی‌ا‌و‌یک‌ی خ‌و‌ای‌ی و م‌وس‌ل‌م‌ان‌ه
ه‌ی د‌ون‌یا و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات و ز‌ه‌ب‌ر و ز‌ور ن‌ی‌ه. له س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ر‌ی ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان‌ی‌ش، د‌ی‌س‌ان، چ د‌ه‌س‌ت پ‌ان‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ک
ن‌اد‌ی‌ت‌ر‌ی. م‌ن له ب‌ار‌ه‌ی ن‌م «ش‌ی‌خ ن‌ور‌ی ر‌و‌و‌د‌ب‌ار‌ی» ی‌ه‌و‌ه ه‌ر ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه د‌ه‌ز‌ان‌م ب‌ه‌ی‌ن‌یک له ک‌وی‌ی ژ‌ی‌ا‌و‌ه و
پ‌ی‌ا‌و‌یک‌ی ب‌ه‌ر‌چ‌ا‌و و ر‌ی‌ز‌ل‌ی‌گ‌ی‌ر‌ا‌و‌ی‌ش ب‌و‌ه. ب‌ه پ‌تی گ‌ی‌ز‌ان‌ه‌و‌ه‌ی د‌ه‌م‌ا‌و‌د‌ه‌م‌ی ب‌ا‌و‌ک‌م له ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ه‌و‌ه ش‌ی‌خ ن‌ور‌ی ن‌ان‌ی
ب‌ه ش‌ی‌خ‌ای‌ه‌ت‌ی پ‌ه‌ی‌د‌ا ن‌ه‌ک‌رد‌و‌ه، خ‌وی خ‌ا‌و‌ه‌ن ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ن ب‌و‌ه و ب‌ه م‌الی خ‌وی خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ه‌ل‌قی ک‌رد‌و‌ه.
ن‌الی له ز‌م‌ی‌ن‌ه‌ی م‌ه‌د‌ح‌ا ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه ک‌ن‌ار‌ه‌گ‌ی‌ر ب‌و‌ه ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت له پ‌ی‌ا‌و‌ان‌ی ن‌ا‌ی‌ن‌ی‌ش ت‌ه‌ن‌ها م‌ه‌د‌ح‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر
«ص» ی ک‌رد‌و‌ه، ه‌ر له ن‌ی‌و‌ان م‌ه‌د‌ح‌ی ن‌ه‌و‌ی‌ش‌د‌ا ن‌ا‌وی چ‌و‌ار خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ک‌ه‌ی ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه. ب‌ه‌ل‌ای ب‌ا‌و‌ه‌ر‌ی م‌ن‌ه‌و‌ه ن‌ه‌و
ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ی «ع‌اش‌ور‌ا» ک‌ه له لاپهړه «۷۵» دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ول‌ی‌ر‌د‌ا چ‌اپ ک‌را‌و‌ه ن‌ه ه‌ی ن‌الی‌ه و ن‌ه ب‌ه
ه‌ی‌چ ک‌ل‌و‌ج‌یک د‌ه‌چ‌یت‌ه‌و‌ه س‌ه‌ر ش‌ی‌و‌از‌ی ن‌الی. ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌یک‌ی ب‌ی‌ه‌ی‌ز‌ی ن‌اب‌ه‌ل‌ه‌د‌ان‌ه‌ی ب‌ی ت‌ام و ش‌ام ک‌ه له
ش‌اع‌ی‌ر‌ی ر‌ی‌ز‌ی د‌و‌ه‌م‌ی ش‌ی‌ع‌ر‌ی ک‌ور‌د‌ی‌ش ن‌ا‌و‌ه‌ش‌ی‌ت‌ه‌و‌ه چ‌ ج‌ای‌ی ن‌ه‌و‌ه‌ی ل‌ای‌ه‌ق ب‌ه ن‌الی ب‌ی. نه‌خ‌ت‌یک
و‌ر‌د‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه له ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ر‌ی د‌ه‌خ‌ا خ‌ا‌و‌ه‌ن‌ی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه ک‌ی‌ی‌ه. له ب‌ه‌یت‌ی چ‌و‌ار‌ه‌م‌ی‌ن‌د‌ا ش‌اع‌ر ر‌و‌وی ق‌س‌ه له
خ‌وی د‌ه‌ک‌ا و ن‌ا‌و‌یک د‌ی‌ن‌ی یا ن‌ا‌وی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی خ‌وی‌ه‌ت‌ی یا ن‌از‌ن‌ا‌و‌ی‌ه‌ت‌ی. م‌ن ل‌ی‌ر‌ه‌د‌ا ب‌ه‌یت‌ی چ‌و‌ار‌د‌م ش‌ک‌ل
ن‌و‌وس د‌ه‌ک‌م له‌ب‌ه‌ر د‌ی‌و‌ان‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌الی چاپی ه‌ول‌ی‌ر ۱۹۶۲:

ع‌ار‌ف‌ا س‌ه‌د ع‌ه‌ق‌ل ک‌ل ح‌ی‌ر‌ان‌ه و‌ا له‌و ع‌ال‌ه‌م‌ه
ع‌ال‌ی اع‌لم ک‌ه ب‌وت‌ه‌ج‌ی ه‌م ع‌ی‌م و اع‌لم‌ه

و‌ش‌ه‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ی ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ه «ع‌ار‌ف‌ا» ب‌ان‌گ ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی «ع‌ار‌ف» ه له ل‌ای‌ه‌ن خ‌ا‌و‌ه‌ن‌ی ن‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌و‌ه. له‌م‌ه‌د‌ا چ
گ‌و‌م‌ان‌یک ن‌ی‌ه و د‌ه‌ب‌ی ب‌ت‌و‌ژ‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ک‌ام ش‌اع‌ی‌ر‌ی ک‌ور‌د ن‌ا‌وی و‌ه‌ی‌ا ن‌از‌ن‌ا‌وی «ع‌ار‌ف» ب‌و‌ه. ب‌ه‌م پ‌ی‌ی‌ه د‌ه‌ب‌ی
ک‌وت‌ای‌ی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش ن‌ا‌وی «ن‌الی» ل‌ی د‌ه‌ر‌ه‌ا‌و‌ی‌ژ‌ر‌ی و ع‌ار‌ف‌ی ب‌خ‌ر‌ی‌ت‌ه ج‌ی‌ی‌ه‌و‌ه:

ل‌و‌م‌ه‌ی‌ی «ع‌ار‌ف» م‌ه‌ک‌ن ی‌ار‌ان ن‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌م‌رم له غ‌ه‌م
خ‌وش ن‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌د پ‌ار‌ه ک‌ه‌م ه‌ی‌ش‌ت‌ا له غ‌ه‌م ن‌ه‌م‌ر‌و ک‌ه‌م‌ه

پ‌و‌خ‌ت‌ه‌ی گ‌وت‌ه ل‌ی‌ر‌ه‌د‌ا ن‌ه‌م‌ه‌ی‌ه ک‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان س‌ه‌ر‌ه‌ر‌ای ب‌ی‌ه‌ی‌ز‌ی و ب‌ی‌ج‌وان‌ی و ب‌ی‌ه‌ون‌ه‌ر‌ی‌ان، د‌ژی ت‌ه‌ب‌عی
ن‌الی‌ش‌ن له ر‌و‌وی ن‌ه‌و‌ه‌و‌ه ن‌الی له م‌ه‌ی‌د‌ان‌ی د‌ی‌ن‌د‌ار‌ی‌ی‌د‌ا س‌ت‌ای‌ش‌ی خ‌وا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ی ک‌رد‌و‌ه و ب‌ه‌س. س‌ه‌ی‌ر‌یک‌ی
ن‌م ب‌ه‌یت‌ه ق‌ون‌د‌ی‌ل‌ه‌ی‌ه ب‌ک‌ه و پ‌ی‌م ب‌ل‌ی ب‌ه ک‌ام ک‌و‌ی‌ر‌ه‌ر‌ی‌د‌ا ب‌وت‌ه‌ر خ‌ز‌ی‌ن‌ه‌ی گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ه‌ک‌ان‌ی ن‌الی د‌ه‌ب‌ر‌د‌ر‌ی‌ت‌ه‌و‌ه؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن
حاصلی گول خارہ ئہی دانا دہلیلی محکمہ

لہ پیش چاوی مندا نالی نہفسی لہ بہرزیدا ہاوتای شیعرہکانیہتی لہ مہتانہتدا. بہ خورایی و بی
بنج نیہ نالی ہیندہ بہ خوی و شیعرہکانی خویدا ہلہلدہلی. دیارہ ہستی بہ بہرزیی دل و دہروونی
ئہوہندہ بہہیز بوہ چ کومہی نہکردوہ لہ دہرپرینی ئہو ہستہ چونکہ بہلای خویہوہ شتیکی و ہک
بہدیہیہی گوتوتہوہ لہ ہموو ئہو کہسانہ مہعلووومہ کہ دہیناسن. مروقی گومان لہ خوکردوو ناویری لہ
خوہلدانہوہ و ناز بہخوکردندا خہلق بی منہت کات لہ ترسی بہ دہمدا ہاتنہوہ و عیب دیار خستنی. وا
دیارہ نالی ہیچی ئہوتوی بہ خوی شک نہبردوہ لہ خہلقی بترسینی و ہیا چاوشوری کہس بکات. کہسیک
چ روظان ہلہوہستیکی بی حورمہتانہی لہ خوی دیبی ناتوانی بہم شیوہیہ ژوروی عالم کہویتہوہ:

ئہم سہرسہری بازانہ کہ وا ہمسہری بوومن
موشکیل بگہنہ ساعیدی شاہیکی و ہکوو من

من بہش بہ حالی خوم چہندیکی بلئی ئہوہندہ گہش دہبمہوہ بہوہدا کہ دہبینم و دہزانم نالی لہ
رہوشت و بہرزیی نہفسدا ہاوتای نالی بویز و ئہدیہ، چونکہ بہراستی فہلاکہتہ ئہدہبی بہرز بخریتہ ناو
نہفسی پستہوہ. پی ناوی من بلیم لہ خوہ دیارہ پیای نزم لہ گوتنی وشہی بہرزدا دروزنیکی
ئانقہستہ. شاعیریکی و ہیا ئہدیہیک کہ ناو و ناتوردی بہ دواوہ بوو لہ ہموو گوتہینکیدا تارمایی
بہدناویہکہی لہبہرچاوان قوت دہبیتہوہ و قسہ خوہشکہلہکانی بہ درق دہخاتہوہ یاخود ہرنہبی لہ
بایہخیان کہم دہکاتہوہ.

وا خوہشہ دہست و زمان بہیہکہوہ پاک بن. صہد شکور ئہم خوہشیہ لہ شاعیریہتی نالیدا بہ زیادہوہ
پیک ہاتوہ.

لہ بہشیکی ئہم گوتارہدا لایہنیکی تاییہتیہکانی ئہدہبی نالی کہ پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہ
قسہی لی کرا بایی ئہوہی لہ قہوارہی گوتاردا بگونجی، ئہوہش گوترا کہوا بہ پادہی بہشداربوونی زات
و بابہت «ہونہر و زانست» لہو پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہدا توانا و دہسلاتی شاعیر خو دہنوینی.
ئیستا کاتی ئہوہ ہاتوہ بلیم چہندیکی شاعیر بتوانی لہگہل ہینانہوہی واتای وشک و وشہی سہختدا
زرینگہ و موسیقا و نازکی و پاراوی لہ ہلہبہستدا بپاریزی شاعیرتر و ہونہرمہندتر و دہسلاندارتر
دہبی ئہم لایہنہی پاراستنی تاو و تہئسیر و زہوق و شہوقی ئاخاوتن لہ ہموو حالیکی لہبار و نالہباردا
لہ «قران» دا زور بہرچاوہ. کہسیک نہختیک شارہزایی ہہبی لہ جوانی گوتہ، سہیریکی ئہو ئایہتانہ بکا
کہ لہ دابہشکردنی میرات دہدوین تی دہکا دہسلاتی «قران» گہیشنتوتہ کوئی چونکہ لہ باسی میرات و
پشکی میراتگران وشکتر و وہرپسکہرتہر نیہ کہچی پستہکانی «قران» بہ شیوہییکی ئہدہبی ئہوہندہ تہر
و پاراوی لیان دہبیتہوہ چ فہرقیکی نہبی لہگہل ئایہتہکانی دوا سہرکہوتنی «بدر» کہ جیگہی
بہکارہینانی پستہئاریی و ہونہرکاریی و رہوانبیزیہ. لیڑہشدا چ گومانیک نیہ کہ نالی پیرہوی
قورئانی کردوہ لہ بہکارہینانی وشہ و واتای رہق و سہرکہش لہ قالبیکی شہنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانى نەدىيا نەيدەتوانى ھونەر بەكاربىئى ئەو تەرزە جىگايانەدا، ھەر ئەۋەندە دەلئىم نالى شوين پىي قورئانى ھەلگرتۆتەۋە لە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا. ۋەك لىزە بە دواۋە، لەم بەشەى گوتارەكەم بى ۋەيا لە بەشى سىيەمىدا، نمونەى بەيتەكانى نالى دەرى دەخەن ھەندى جار و اتا و پستەى راستەوخۇ لە قورئانەۋە ھەلقولون. پىشتىرشى جارىكيان نمونەم ھىنايەۋە لە شىعەرى نالى كە واتاى قورئانى ھۆندۆتەۋە بەلام وشەيىكى ئايەتەكەى قورئانى گۆرپوۋە بە وشەيىكى تر بۇ پاراستنى مۇسقىاى ھەلبەست، ئەم جارەيان وىنەيىكى تر لە ئەدەبى نالى دىننە بەرچاۋ كە لەۋىشدا ھەر پەپرەۋىي قورئانى كرده ئەگەرچى بۇ مەبەستىكى تر بى، كە برىتتە لە سەر نەرمكردنى وشە و واتاى سەخت بۇ ناو قالىي ھەلبەست. وردە وردە بە دەم شەرح دانەۋە دەگەينە نمونەى ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەل كوردنى وشەى نازك و تەپوتۆل و زىنگەدار لە ناو ھەر نووسىنىك بى - ھەلبەست يا پەخشان - لە خۆۋە رەۋنەقىك دەدا بە نووسىنەكە، رىگەش ھەموار دەكا لە پىش ھەنگاۋى نووسەر بۇ ئەۋە بى زەحمەتتىكى زۆر زەنەى دەروونى بخاتە ناو زەرفىكى جوانەۋە. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى دىوانەكەى وشەى بژارده و ترىسكەدارن كە لەبەرى بىواتاىي پى پرکردۆتەۋە. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا مەبەسى تىبىردنى بى واتاىي نەبوۋە چونكە ۋەك دەزانين واتا لە شىعەرى نالىدا تەنگى بە وشە ھەلچىۋە. لە ھىنانەۋەى نمونەى شىعەرى نالى لىزەدا مەبەس دەرخستنى دەۋرى وشەى جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت ۋەكو گۆل سوورە پرى شەبنمى ئەشكە
يا لالەيى پىر ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات
بەو گرىيى تۆرەنگە منىش ھىندە بگرىم
گەۋھەر برژىنم بە بلندى قەد و بالات

نمونەى دوهم:

ئەۋە لىۋى ئەتۆيە پىر لە خەندە
كەۋا شەككەر دەبارى گۆل دەپشكوت

نمونەيىكى تر:

من گرىە ئەتۆ خەندە بە يەكدى دەفرۆشىن
من لەعلى بەدەخشان و ئەتۆ لوللۇئى لالا

يەككىكى تر:

دېدە و دل ھەردوويان جۇبار و جۇياى قەدىي تۆن
سەروى دلجۆى عەرەرە دل جۆى نەمامى دېدە جۆى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته رهف
یا شاهی نهوبه هاره ههلی داوه هوردوی

له م نموونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلک و ناسکن ههر دهلیی له مهیدانی واتادا ئەو ولاغه
ئازمووده خوش جلهوه پشت نهرمهیه که نالی وهک سووکه سواریکی ولاغناسی دهست مهعلانی پی و
رکیف مهحکه می شارهزا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا.
به پراستی وشه کان ئەوهنده تهر و پاراون به بهریانه وه هیه بیان گوشی ئاویان لی بی.
له شیعی وهها وشه نهرم و نۆلدا تهنه ئهرکی ریکخستنی له بار و ریزکردنی دهست رهنگینه
دهکه وینه ئەستوی شاعیر، پیویست به وه نیه شاعیر زرینگه و ته پایی و شهنگی و شلکی له شیعره که
پهیدا بکا چونکه وشه کان پهیدایان کردوه. زیده وهستایی و هونه ر و زحمهت له وه دایه وشه ی سهخت و
سه رکهش نهرم بکری و سهر دانه ویننی بۆ ناو میحرابی ههلبهست.

هینانی وشه و رسته ی زحمهت و رهق له دهسه لاتی هه موو شاعیریکدا هیه، به لام چ سوود ئەو وشه
و رستانه وهک نیسکه ماسی له ئەوکی بهیته کان گیر بین. ئەم دهسه لاتهی تیبردنی رهقایی وشه ی سهخت
له نیو شیرازه ی ههلبهستدا به زیاده وه لای نالی هیه، به لام بۆ ههست کردن بهو دهسه لاته و زهوق
لیوه رگرتنی، یاخود چاکتر ئەوهیه بلیم بۆ سوودمه ند بوون و سامان پتر کردن و خوچه سپاندن له
مهیدانی ئەدهدا به هوی ههستکردن بهو دهسه لاتهی نالی، دهبی خوینه ری کوردی تازه پیگه یشتوو دل و
میشکی خوی رزگار بکا له م ته م و تاریکایی هه موو ئەو دنگ و باس و حیکایه ته سه رلیشتیوین و
به هه له به رانه ی که خوینده وارییه ناته واره لاساییکه ره وه که ی ئەوروپا له رپی ئەدیبه نه وره سه کانمانه وه
چه شمه ندازی بیر و ئەدهبی لیل کردوه یاخود خهریکه لیلی بکات. ئەدیبه ی تازه ی کورد بۆ ئەوه سته م له
خوی و ئەدهبه که ی هه له نگیوی دهبی یه کجاره کی له دهسته سته مکاره که ی دوشمنایه تی رابردوو رزگار
بی، ئەگه ر بمانه وی ناوی راست بۆ ئەو دوشمنایه تییه دانین دهبی پیی بلین نه خوشی نه فسی، چونکه
ئهم رقه ه لگرتنه ی ئەدیبه له، تراث، چ فه رقی نیه له گه ل رقه ه لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئەوانیشدا له
نه فسی خوی چونکه له دواروژدا خوی ده بیته وه به باوک و دایک، ئەدهبه که شی ده بیته وه به «تراث»...
که حال وا بی چ چار نامینی دهبی بلین ئەدهبی رقه ه لگرتوو له رابردوو دو چاری نه خوشی نه فسی
بوه. بی و له م دهست نیشان کردنه ی هوی رقه ه لگرتنه که نیشانمان نه پیکابی و به سه هوو چوو بین، ئەوسا
هه ر ئەوه ندیمان بۆ ده مینیتته وه بلین ئەو ته رزه ئەدیبه له قه پیلکی زات و باوه ره کانی خویدا خهریکی
ده رویشی و سو فیتییه چاو و گوپی خوی له تیشک و دهنگی حه قیقه ت به ستوه و زهرک وه شینی دهکا
له سه ر ته رمی رۆژگاره به ده به خته که ی گه لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه وه ی ئەوروپا دینم مه به سم به سه هوو چوونی ئەوان لاساییکه ره وه ن که له
ئهنجامی چاو هه لاننیان به شارستانیه تی ئەوروپا وه راسته وخۆ ده که ونه دژی رابردوو مان که ده بینن ئەو
رابردوو به گه ز و گریی فکری نوپی ئەوروپا «ره جعی» و پاشه که وتوو ده رده چی، له مه شدا تا راده ییک
شوین پیی تیریژیکی ته سکی ئایدیالیزمی پر له کورپنی هه لده گرنه وه که ئەوروپاش پییه وه نه ختیکی
ناره حه ت بووه، له حالیکدا ئەوروپای راسته قینه ی میژووی له سه ر خه تی حه زاره تی ره سه ن هه لسنه او،
هه رگیز ئەو چاپووله ی رقه ه لگرتن له رابردوو ی نه هاویشتوو به لکو رۆژبه رۆژ له حورمه تی شتی کۆنینه ی

زیاد دەكات تا گەيشته پلەيىك لە بايەخدان بە رابردوو ياسا دەر دەچوینى بۆ هیلانەوهى كۆلانە تەسك و تاريكهكانى سەدەكانى ناوەرەست نەكا دەستەى شارەوانى بە ناوى نوێکردنەوه و سازگارکردن دەستیان تى بدات. كە كۆلانەى تەسك و خانووە شىرى كۆن بېپاريزى ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن بەولای پارستەنەوه دەبات. ئەوروپا ئەو دەبەنگە نىە مەوجودى كۆننەى ويران بكا لەبەر تاكە ھۆى رقلیبوونەوه و كەيف پتەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زیاد دەكات و رۆژگارى نوێى دەداتە بەر دريژە كينشانى سەرکەوتوى رابردوو، دواروژيش لەسەر بنجى ئىستايەوه بەرەژوورتر دەبا. ئەم تىگبەستەى كۆن و نوێ و ئايندە بە چەشنىك خۆى سەپاندووە لە ولاتە پيشكەوتووەكان و وەھاش لە ھەموو تەجرەبەيەك دەرچووە، واى كردووە بزوتنەوهى شوڤرگيرانەش بكشيتەوه لە گەليك ھەنگاوى كال و كرجى چەپرەوانەى بە زاھير پيشرەو كە «لينن» كاتى خۆى دليرانە تاوانبارى كرد و بە ھەموو توانيىكەوه بزوتنەوهى بۆلشەفيكى لى گيرايەوه. خۆ ئەوهى راستى بى كە لەپوورى ئادەمیزاد پەكى لەسەر ئەو نەكەوتووە ئەوروپا و «لينن» لەسەرى بكەنەوه بۆ خوڤوستان و پاىە لينانى. گريمان بۆ ماوھەيەك ھەموو جىھان ھىندە خولنگۆرپوو بوو كەوتە دژى رابردوو، ئەوساش ئەم رابردووە ھەمان تاكە سەرچاو دەبى كە ئىمەى لى ھەلقولبوين ئىتر بايى حورمەت و نرخى ئىمە ئەویش بە حورمەت و نرخە. ھەرگيز نايەتە عەقلى راست و دروستەوه مەرحەبا بكرى لە تف ھاويشتنى سەرەوژوور.

كە قسەمان گەيشتە ناوھينانى ئەوروپا با ئەوھش بلىم رۆشنبيرانى ئەوروپا، چ سۆشياليست چ سەرمايەدار، لەوھندە راناوھستن بايەخ بە رابردووى خويان بدەن، ئەوان لە جياتى ئىمە خەريكى رابردووى ئىمەن و ريز لە كە لەپوورمان دەننن. كە نەختىك بگەرپينەوه بۆ رابردوو دەبينن بەشيتكى زۆر لە زانا و ئەدبىەكانى ئەوروپا خويان تەرخانكردووە بۆ رۆژھەلات ناسى و بەھۆى خەريك بوون و ليكۆلینەوهى ئەوانەوه خەلقى رۆژھەلات شارەزاي رابردووە زۆر كۆنەكەى خويان بوونەوه كە ھەزاران سال بوو لە بىرى كەسدا نەمابوو. پياويكى وەك ئۆسكارمانى ئەلمان لەسەر تەكليفى قەيسەرى ئەوساى ئەلمانيا بەر لە ۷۰ سال ھاتۆتە كوردستانى ئيران و بەند و بەيت و ھيكايەتە كۆنەكانى كوردى نووسيوھتەوه لە دەمى شاھەر و ھيكايەتبىژى كوردەوه. تازەبەتازە كۆرى زانيارى كورد خەريكە ئەو كارە تەواو كات كە ئۆسكارمان شەقلى بۆ شكاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەويمانەوه. زۆرەى ئەنتىكە و ئاسارى كۆنى رۆژھەلاتى نيزىك زانا ئاسارىەكانى ئەوروپا دەريانخست و خویندياننەوه.

بەلامەوه يەكجار سەيرە ناوناووە كە دەبىەم ناوى ئەو زاناىە ئاركىۆلۆجيانە بە «دن» دەبرى، گۆيا بەشيتكى زۆر وھيا كەمى ئەنتىكەكانيان بردووە بۆ ناو مۆزەخانەكانى ولاتى خويان. لەم قسەيەدا خەلقەكە ئەو راستىيە لە بىر خويان دەبەنەوه كە ئىمە بە دريژايى ھەزاران سال خەريك بووين شوپنەوارەكانمان كویر دەكردووە و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نووسينانەى بەسەر بەردانەوه بوون ھەموومان دەسپرينەوه. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى كە نايەلى ميژوو بە دەست نەفامانەوه سوپرگوم بى. مەسەلەى كتيبە دەسخەتە كۆنەكانمان ئەویش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەيان لە كتيبخانەى رۆژئاوا پاريزران، بەشيتكى زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراكى مشك و مۆرانە و سىسرە. ئىمە بە داخووە لە عاست كتيب و شوپنەواری كۆنمان وەك ئەو ئەھرمەنە بووين كە بەيتە شاكارەكەى پيرەميئرد لە مونسەبەيىكى جەرگبەردا ئىشارەى بۆ دەكا:

شەوئى دەست ئەھرەمەن كەوت خاتەمى مولكى سلیمانى
كەچى مىر و گزىرى پى دەكرد قەدرى وەھا زانى!

چەندىن جار دىومە مەردى دلسۆزمان ھەر ھىندەى عەقل بە دونيا شكاوہ كە پەرە شىرى كىتیبى
دەسخەتى دىوہ لە ناو خۆل كەوتوہ گوتوہتى دادەى خىرا بىسوتىن نەكا بىحورمەت بى. رەنگە پەرە
شىرى ئەوتوئى گەوھەرىكى واتا وەيا خەزەنەبىكى دەنگوباسى رابردوو لە پەرەوئىكى نوسرابىتەوہ و بە
سووتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەرە شىرانەن ئىستا لە كىتیبخانە زلەكانى رۆژئاوا جامخانەى بۆ
دروست كراوہ لە خانووى بە كۆندىشندا، ژمارەشى خراوہتە سەر وەك ئەوہى سامانىكى نرخدار بى.
ئىمە خەرىكىن لەوانەوہ نرخى ئەو كىتیبە زەردە پەرەپوتانە و پەرە شىرانە بزائىن و بە چاولىكەرى وانەوہ
بىانپارىزىن. سەير لەوہدایە دواى كرانەوہى مېشك و چاومان بۆ نرخى ئەوان ئاسارانەمان لە رىئى پەند
وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەوتوہوہ، ئەدىبى نەوباوى كورد خەرىكە بەھۆى بەسەھوچوونىوہ لە لاساى
كردنەوہى نابەلەدانەى رۆژئاوا سەرلەنوئى دەست دەكاتەوہ بە لەناوبردنى كەلەپۆر و رابردوومان: جارەن
پاشكەوتو بووین رابردووى خۆمان دەكوشت، ئەمجارەیان رابردوومان بە پاشكەوتووى تاوانبار دەكەين
و دىسانەوہ دەيكوژىن... سەيرە لە كۆئى!!

بە ھەمەحال ھەلوہستى ئەو ئەدىبانە لە عاست كەلەپۆر ھەرچى دەبى با بى، من كە خۆم بە رۆلەبىكى
نىوہى دوہمى صەدەى بىستەم دەزانم و چاوم برىوہتە ئەو ھەنگاوہ ھەلنەھىنراوانەى زووتر بەرەو
صەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رىزى زۆرم ھەيە بۆ ئەو كەسانەى بە پى سەردەمى خۆيان
نەختىكىان لە روناكايى رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوہ، مەرجىش دانائىم ئەو روناكايە لە گلۆپى
كارەباوہ وەيا لە چراى لۆكسەوہ بى، چرا قودىلە و شاپلىت و مۆمىش بى پى رازىم. من كە لۆكسەم چىنگ
نەكەوت چرا قودىلە و مۆم ناكوژىنمەوہ چونكە چىترم نىە ئەشكەوتەكەمى پى رۆون كەمەوہ. كە كارەباشم
بوو دەرھال شەوقەمەنىە كۆنەكان بەلاوہ دەنىم بى ئەوہ زەرەبىك لە رىزم بۆيان كەم بىتەوہ. ئەم شەوقە
كزانە لە كاتى خۆياندا كارى كارەبايان بۆ كردووم ئىتر بۆ لىيان نارازى بى! ئەگەر چىترم بە بەرەوہ ھەبا
دەبوو لە كاتى خۆيدا بە كارىبىنم. من تورە نابم لەو شەوقەى ھەمبەوہ، بە پەرۆشم بۆ شەوقىك كە نەمبەوہ.
من دەستى وىران كردن و لەنەوہردن بۆ ھىچ شتىكى لىرە بە پىشەوہى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم
باى تۆسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كرىبى چ جايى شىعەرى كەلە شاعىرىكى وەك نالى
بە ھەموو گەز و گرىيەكى سەردەمى خۆى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك
لەبەر خۆمەوہ دەخوئىنمەوہ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن

تەن سپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم نالى سەرەراى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە روماندا، وئىنەبىكى ھونەرى
ئەوتۆشى لە لوولوى وشە و ئاورىشمى ھۆنىنەوہ نەخشاندوہ ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جىھان
بىت. كورد كە كەسى نەبوہ بە «ریشە» وئىنە بكىشیت نالى ھاوتوہ بە ھەلبەست وئىنەگرىبى كردوہ، بەلگەى

سه‌ماندندم ئەم نمونانەن کە بە ریکەوت لە خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەوہ:

-۱-

دەس بەندیانە دین و دەچن سەرو و نارەوہن
خاوەن کولاه و سایە وو بەرگن وەکو ملوک
کانی دەزین بە تاو و درەخت ئاوسن بە با
شادیی بەھارە بولبولە داماد و غونچە بووک
وہک چاوی وشکە صوفییەکانی لە دار و بەرد
دەردین بە صەد «ترنم» و گریان و نووکە نووک
راییلی تار و پۆدی کلۆی بەفرە ئابشار،
با بای دەدات و ماسی پیا دئ وەکو مەکووک
شەبنم کە «نظم و نثر» لە ئەوراقی غونچەدا
گۆیا بوہ بە زار و زمان و ددان و پووک

-۲-

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس کە لەسەر یەک قەدەم و دیدە چەقی بوو

-۳-

سروشکم ئاو و دانەھی نارەکی دئ
بە گەرمی داوہری بەم تەرزە تەرزە

-۴-

گەھ تاوس و گەھ کەبکن و گەھ بووقە لەموونن
گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە و گەھ دوودی سیاھن
لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن
نەورەستە گۆلی بەستە لەگەڵ دەستە گیان

-۵-

مەستی خەیاالی ئەوہ لەحزە ژمیری شەوہ
دوشمنی خوونی خەوہ دیدەیی بیداری من
دیدە نیگەھبانی یار تیپی سروشکم هەزار
نالەیی دل نەیسەوار ئاھە عەلەمداری من

-۶-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-۷-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-۸-

بو تو که بیکر و تازه وه‌کوو حووری جه‌ننه‌تی
قه‌یدی چیه عه‌جووزه‌یی دنیا بده‌م ته‌لاق

-۹-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ریه‌مۆر
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-۱۰-

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-۱۱-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ هیجابه‌یکه که تینیدا
شمس فلک الحسن انارت فتواری

-۱۲-

په‌چه‌یی په‌رچه‌میی و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌وریی له‌ جه‌بین
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <۴>
فه‌رشی که‌فیی به‌ری پینته نه‌رگس
سه‌ری داخسته‌وه وه‌ک چاوی هه‌یا

-۱۳-

نالی ئاسووده نيه تووله نهمامى عومرت
به نهفەس دیت و دەچی ئەسلى لەسەر بايئیکه

-۱۴-

تا نهگريا ئاسمان و تەم ولاتی دانەگرت
گول چه مەن ئارا نه بوو هەم لیوی غونچه وا نه بوو

-۱۵-

تەنى حاجى لەسەر چارچيويهى ناجى دەلئی نه عشه
لوعابى خور لەسەر ئیحرامى وەك كافوورى ئەكفانه

تابلۆکانى نالی به بهریانه وه ههیه، له بهر زۆرى، نیمچه دیوانیک پیک بێن. له م نموونانه دا نالی شاعیرىكى عادهتى نیه، له گه ل شاعیریدا وینه گریشه. هەر جاره له خویندنه وهى به یتى وینه گرانه ی نالیدا عینوانه ژیره خوشکه له که ی دیوانى «الرسم بلکلمات» ی نزار قه بانیم به بیر ده که ویتته وه. بئگومان ئەم دەسه لاتهى وینه گرتنى «شت» سروشت بى یا مرؤف، تجرید بى یا ماده، به لگه ی تیکه لیبوون و تفاعله له گه ل ده وره به ردا، له م مهیدانه شدا نالی له ریزى پیشه وایه تی و رابه رى دیت. ئەم ئاماده ییه شى بۆ «تیکه ل بوون و تفاعل» پالپشتىكى گه وره یه بۆ ئیمکانى گه یشتنى به پله ی تکامل چونکه له هه موو په روازىكى به ره و ئاسمانى واتا و جوانیدا شریته ی به سترانه وهى به «واقع» دريژ ده بیته وه و ژوورخان و ژیرخان به شدار ده کا له سازدانى تابلۆى هونەر. پى ناوى من بلیم، پچرانه وهى مرؤف له زه وى و نیشیمه ن و ده وره به ر پتر له نیوه ی جیهانى مرؤفایه تی له ناوده با به و پتیه ش به ره م داده شکى و داده له نگى. تۆ سه یرى نالی له وه صفى به هاردا چه ند واقیعیانه ژیانه وهى روه ک به ژیانه وهى رۆژى مه حشه ر ته شبیه ده کا:

دایه ی زه مین که حامیلی ئەبنایى مه حشه ره
هەر تۆیه کی تیا که ئەمانه ت بۆ دایه وه

له م تابلۆیه دا لایه نى ژیانى ئیستا که پشكى پتر وه رگرتوه له قیامه ت، به لام قیامه ت تیدا بۆته فه رمانبه رىكى بى دريغ له و روه وه که ژیانه وهى سه ره له به رى تۆ و گيا و گولى زه مینى راگه یاندوه چونکه له مه عشه ردا هه مو گيانله به رىک ده ژینته وه. ئەم دەسه لاتهى نالی له م هونەرى تابلۆ کیشان و له هه موو هونەرەکانى تر که به دريژایى ئەم نووسینه له به شى به که م و دوه میدا باسکراون، ئا ئەم دەسه لاته هەر خۆیه تی جارێكى تریش له سه ر نه رم کردنى وشه ی سه خت بۆ ناو چارچيوى هه لبه ست به و په رى هیز و ته واییه وه ده رده که ویت. ئەم راگه یشتنه ی نالی به سه ر هه موو لایه نىک حه ق و حسیبىكى شیعردا، ئەویش بۆ خۆى به کتیکه له تايبه ته کانى هونەرى نالی

كەوا بە دەگمەن نەبى پەيدا نابى بۆ مرۆف. گەلىك لە شاعىرى گەرە و لىھاتوو ھەن كە بەرزىيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەوئىت، لە چەند مەيدانىكى تریدا وون دەبىت. بىگومان ھۆى راستەقىنەى ئەم دياردەيە نوقسانى يەككە لە دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە. زات و بابەت، ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردوو كياندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەس لە زات و بابەت دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە. لىرەدا مەوداى گوتار بە پايان دەگات و خامەم بە ديار داھانتى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆفارى كۆر دەمى خۆى دەبەستى، وەك شەھرەزاد، داستانەكانى ناوەرۆك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى تریش كە ھەبى ھەلدەگرى بۆ ئەو بەشى كە لە ھەزارويەك پەرەى گۆفارەكە بەرخۆى دەكەوئىت.

بەشى سىيەم

لە بەشەكانى پابدووى ئەم نووسىنەدا، بە پىنى دەرفەتى بەرتەسكى گوتار، جارجارە يەككىك لە تايبەتتە بەرچاوەكانى شىعەرى نالى باس كراو و ناوناووش نمونەى خراووتە بەرچاو. ئەوەى راستى بى نمونەكان، لە زۆر جاردا، پىويستىيان بە شىكردنەو و واتا لىدانەو وەبوە بەلام ترسى درىژەكىشان مەوداى لە نووسىنەكە كورت كردۆتەو و واتاى شىعەرەكانى پى بەجى هيشتو. بۆرە عوزرىكى ترى وازەينان لە واتاى ئەو شىعەرەكانە لەوهدا بوە كە مەبەس لە نمونەكان و اتاكەيان نەبوو بەلكو لايەنىكى ترى هونەر بوە وەك ئارايشتى وشەى نەرم و شل لەناو هەلبەستدا وەيا وىنەگرى بە شىعەر وەيا هەر لايەنىكى تر بى غەيرى واتا، لىرەدا رىم هەيە جارىكى تىش بۆ كەم و كورتى نووسىنەكەم بپارىمەو بەودا كە من لە سەرەتاو چ بەلنىك، وەيا نيوە بەلنىكىشم نەداو تۆژىنەو و تەواو لە شىعەرى نالى بكەم. سەرەبەسەكە خۆى «چەپكىك...» ئەم عوزرەى هيناووتەو و دانى بەم كەم و كورتىيەدا هيناو. باوهرم هەيە بۆ تاكە نووسەرىك لە زنجىرە گوتارىكدا هەر ئەوئەندە مومكىن دەبى چەند دەلاقە و كەلەن بخاتە شوورە مەحكەمە پتەو سەختەكەى دەورى قەلاى گەنجىنەى شىعەرى نالىيەو تا چاوىك بخشىنى بە چەند كۆمەلە گەوهەرىكيدا، ئەگەر دەستىشى لە درزىكەو و گەيشتى بە درزىلكانە يەك دوو گەوهەرى لى گلداتەو هەرچەند نالى خۆى ئەم تەرزە دزەى لە پىشەو بەم بەيتە جوانە شكاندۆتەو، كە ئەویش گەوهەرىكى خەزەنەكەيە:

ئەو گەوهەرى نوكتەى كە لە نالى دەدزىن خەلق

ئاوى نىە وەك ئاگرى بى شەوقى دزانە!

چاكە ئىمە ئەفسوونى خۇپاراستنمان لەم توانجەى نالى لە خۇمان خویندو بەودا كە شاعىر نىن تاكو دزانە نوكتەكانى نالى لە هەلبەستماندا بە كزى هەلايسىن.

بۆ ئەو كەسەى حەز لە «جوانى ئاخاوتن» دەكا ئەوئەندە بەسە ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بۆيەرم دەلیم وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زرينگەدارە چ پەكى لەسەر ئەو نەكەوتو تىي بگەيت يا تىي نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زیندە مەحكەم و بەھیزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعىرىكى تر لە كورد و غەيرى كورد، بە شىوازی كۆن و نوئى لەو سامانە ئەدەبىیانەن كە بە رۆشنىبرىكى زیندە بەرز و زىرەكىكى يەكجار ھىژاى نەبى سوودى لى وەرناگىرى. با لىرەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلیم بابەتى ئەدەبى وھا ھەيە ھەر بە پوختەى پوختەكراو «خلاصه الخلاصه» ى رۆشنىبىران دەكرى تىي بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تىكەھەلكىشان و وشە سەرکەشەكانى وەرگرن، بە كوردى دەبى بلیم بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبرى نەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى حالىبوون و ھەزم كردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھىزوپىز.

دەزانم گەلەك لە خوینەران چاویان ھەلئەبەزیتەو لە وشەى «نەرىستۆكرات» كە تازە كردم بە وەسفى بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبىران چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپوئى خوینەران پىر بوو و ھەلاخناو لە واتاى دزیوى وشەى «نەرىستۆكرات» لەو پوھو كە راگەياندى دەسەلاتى نارەواى تىدایە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسەلاتىشدا بى دەسەلاتى نائەرىستۆكراتەكان راگەيەنى. ئەمە دەزانم لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە چونكە تاكە مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەياخود با بلین مەيدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزادە كە لەویدا كەس قەمچى ھەرەشە لە كەسى تر ھەلئاسوورپىنى. نەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسەلاتى مادىدا دژى مرؤفاپەتییە و دەبى بەرھەلستى بكرى و لەناو بىرى، لەمەشدا چ فەرقىكى دوینى و ئەمپو و چەپ و راست وئابوورى و زانىارى نى و ھەموو جوړە نەرىستۆكراسىك وەك یەك بەدە. من و تو كە بى دەسەلات كراين و قەمچىمان بەسەرھوھ راگىرا چ دل دانەوھىكى خۇمان لەوھدا نابىن دەستى قەمچى گرتوو ھى سەرؤك نەقابەيە نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وەياخود كابرالى ھەرەشەكەر ناوى نىشتىمانپەرھەرى و چىنپەرھەرى بە خۇيەوھ ناوھ.

نەرىستۆكراسى يەككە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلاياتیانەى لە ئەنجامى گۆرانی مېژووى ناھەز بوو و سەردەمىك لەمەو بەر پىزى لىگىراوھ، تەنانەت لەم رۆژگارەشدا ئەوھى بە زار لىي نارازىيە بە دل ھەر حەزى لى دەكا و بە ئەنواعى فروفیل و تەلەكەبازىي لەكارىشى دىنى. ئەم نەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رىز و خۆشەوىستى كە ھەبىوھ پشكىكى بۆ ماوھتەوھ تا بلنى رەوا و بى زىانە ئەویش، وەك گوتم، لە مەيدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەوھ. مانەوھى بۆ ئىستاكە دياردەبىكى بەرچاوھ كە دەمەتەقە ھەلئانگرى. لە ھەرلایىكەوھ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزاد دەكەيت ھى واى تىدا دەبىنىت «تاك» نەبى تىي ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پووى زەحمەتى تىگەشىتەیانەوھ بە نەرىستۆكرات دەژمىررىن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكار دىن و رۆژى چەندىن جار دەكەونە بەر چا و دەستى خەلق. بە نمونە: فرؤك، تەلەفزیون، وینە و پەيكەرى سورپالىست، پرسىارەكانى پىازىاتى بەرز، كۆمپىوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى يا ئایدیالىست، ئوتروھەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەرەدەگىرى. پىي ناوى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوھ نەكا لىي نەبمەوھ.

دەبىنى تا ئىستا «نەرىستۆكرات بوون» ھەر لە باودایە، جىي رىزلینانىشە ئەگەر سەر نەكیشیتە سەر

قەمچى كارىيى. سەرەراي رېز لىنان، ھى وايا تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت ۋەك لە نمونەكانى سەرەودا دىتمان.

كەۋاتە، ئەرىستۆكراسى رەۋاي سوودبەخش تا ئەم رۆزگارەمان دەژى و ھۆى ژيانىشە. خۆم لە باسى ئەرىستۆكراسىي بەد و نارەۋا دەدزەمەۋە كە ئەۋىش لە ژىر ناۋنىشانى تازە داھاتوۋا ھەندى رابردوۋە پاشكەۋتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەۋبەر لە گەردايە، چونكى نە لە نووسىنى ۋەھاڧا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتتىكىشە دەست بدا بۇ پالپشتى كرنى بىروباۋەرەكانم.

من دەمەۋى پىشت ئەستور بىم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباۋەرەم بېھىز كەم لە رېي راگرىتەۋە بەرانبەر كارى نارەۋا. من داۋاي بەردەۋام بوۋنى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى ۋوۋ بدات ئىتر ناچار بىم بۇى بپارېمەۋە ۋەيا لە رەخنانى رزگار كەم بە ھەنجهتى ئەۋەى شتى زور بەد و نارەۋا بەردەۋام و رېز لىنگىراۋان.

بەلى بىگومان ئىستاكەى ئادەمىزاد گەلىك جۆرى خراب و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە، تەنانتە جۆرە خراپەكانى بەھۆى چاۋسوۋر كرنەۋە و قەمچى ھەلسوۋراندنەۋە رېي رەخنانىش لە خەلقى دەپنەۋە، بە زۆرى پەرىستى خۇشيان بەسەر خەلقىدا دەسەپىن. نەك ئەمە و بەس، بەرەبىكى بەرفراۋانى خاۋەن قەلەم و ھونەرىش ۋاز لە خاۋەن قەمچى دىن و بەردەبنە گىانى قەمچى لىدراۋ، بە دوا ئەمەدا خەرىكى تاۋانبار كرنى جۆرە پەسەند و رەۋاكانى «ئەرىستۆكراسى» دەپن بە چەندىن تاۋانى ۋەك «فكرى كۆنەپەرست، پاشماۋەى دەرەبەگ، خزمەتكارى ئىمپىريالىزم، بەندەى ئەفسانە، خۇ لە مىللەت بەرەژوۋر گرتوۋ...» ھانى خاۋەن قەمچىش دەدەن لە ناۋى ببات.

ئەم راستىيانە ھىندەى ھەبوۋنى خۇمان بەرھەست و بەردەستىش، لەگەل ئەمەشدا داۋا دەكەم، بەلكو ئاۋاتەخاۋام، ھەر لە ئىستاۋە تا ئەۋ كاتە بىپرانەۋەى كە ئادەمىزاد تىدا دەژىت و بەرەۋپىش دەچىت دياردەى «فكرى ئەرىستۆكرات» ھەر بىمىنى و رېزى لى بگىرى و گەشەى پى بدرى چونكە كە ھات و مروڧ لە ژان و ژۋارى رۇشنىبىرى و زانستدا ھەر ئەۋ بەرھەمانەى بەۋەلد ھىنا كە زەين و ھۆشى عادەتى تىي دەگەن بەرھەمە ھەرە بەرز و بايەخدارەكەى لى ھەرام دەبى. زىانى لى ھەرام بوۋنى ئەۋ بەرھەمەشى لەۋەندە ناۋەستى كە لە دەست چوۋنى بارستى بەرھەمەكە ديارى دەدات. بەۋلاى ئەۋ زىانە مەحدودەۋە، كە شتىكى زۆرە و كەم نىە، ھەنگاۋى بەرەۋپىش چوۋنى ئادەمىزادىش كورت دەبىتەۋە... سەرەۋژوۋر چوۋنى كەم دەكاتەۋە... دوۋرىنى و وردخوۋىندەۋەى پەكى دەكەۋى...ئومىدى گەۋرەى بچوۋك دەبنەۋە... تىكرپى دەسەلاتى مروڧانەى دادەلەنگى.

ئەمەش چوۋنەتى راستىيەكەيە: سىپىنەۋەى ئەۋ ھىندە زىدە زىرەكى و بلىمەتتىيەى كە بەرھەمى «فكرى ئەرىستۆكرات» پەكى لەسەر دەكەۋى راستەۋخۇ ۋەك پەراندى تىژايى سەرەرم وايە كە برىشتى پى ناھىلى و دەيكا بە خزمى دارۋەكاز. بە وردبوۋنەۋەش بۆت دەردەكەۋى زور بوۋن و كەلەكە كرنى گىروگرفتى ژيان و گوزەران رۆز بە رۆز پىۋىستى پتر دەكا بە بوۋنى بلىمەتتىيەى و زىرەكى و زانستى لە ئەندازە بەدەر چونكە بلىمەتى دوينى و ئەمرو ھەر بايى چارەسەر كرنى گىروگرفتى دوينى و ئەمروى بە بەرەۋەيە، تەنانتە كىشە و تەگەرەكانى ئەمرو بە ئەمرازى دوينى چارەسەر ناكرى. دەزانى مروڧى پسپوۋرى رىازىيات زال دەبوۋ بەسەر حىساباتى دوينىدا، بەلام لە عاست پرىسپارە زور تىكەلپىكەل و درىژكىشى گىروگرفتەكانى ئەمرودا دەستە پاچە و دۇش داماو دەۋەستى ئىتر كۆمپىوتەر ھات و بارى

راست کردهوه. ئاسمان گەردەکان بە بئى رايەلەکانى ئەلیکترۆنى ناتوانن کەشتییه ئاسمانییهکان لى خورن... دیتت نەوت شوینى خەلووزى گرتەوه و کارەبا لە کارى ناسکدا نەوتى دەرکرد و هیزی ئاتۆم لە مەیدانى خۆیدا کارەبای زۆر کرد... فیرگەکانى رەمزی و سۆپالیست دریان بە شینوازی کلاسیک دا لە هونەر... شیعی وەها جیى بە شیعی ستوونى لەق کرد... فەنى برینکاریى (جراحە) و دۆزینەوهى نەساعى و دەرمانسازىی نوئى هەموو زانستى لەشسازىی کۆنى کرد بە ئەفسانە... دەبى ئەووشمان لە بىر بئى هەر یەکیک لەو شتانەى کە بزووتنەوهى بەرەوپیشەوهچوونى دەیان کا بە میراتى میژوو لە کاتى خۆیاندا بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» بوون لە مەیدانى تایبەتى خۆیاندا.

هەر یەکیک لەو قوئاغانەى کە مرۆف بەجیى هینشتوونەوه، با بلیم تییدا بە پیش خۆى کەوتۆتەوه، ئەویش لە کاتى خۆیدا ئەوهندە پیشکەوتوو نەدەبوو ئەگەر رپی بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» لە پیش هەنگاوى مرۆفدا کوێر کرابایەوه. تۆ بلیى ئەگەر لە سەرەتاکانى ئەم چەرخەدا هەولەدرانى دروست کردنى فرۆک وازیان لە تەقەلا هینابا لەبەر گالتەپینکردنیان لە لایەن زانا کلاسیکیەکانى ئەو کاتەوه دەبوو ئیستا لە کام پلەى ژیار و زانستدا باين! چونکە ئەگەر فرین نەبا مەیدانىکی بئى سەرۆبى زانست و تەکنیکی ئەم رۆژگارەش لە خۆوه بە رووى مرۆفدا دادەخرا.

پاش ۵۰ سالى تر دانیشتووى ئەم زەوییه ئەوهندە زۆر دەبن زانست و تەکنیکی ئەم کۆتاییهى چەرخى بیستەمە لە برسانیان دەکوژى. خۆ دەزاین مرۆفى ئەمرۆش هەر بە هۆى هەول و بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» توانای ژیان و مانەوهیان هەیه. بیئە لە کشتوکالدا گارەشەکەى بیتۆین و شارەزور بەکار بیئە و هۆش و قامى مام بارام و مام باييزیش بکە رابەر و سەیرى ئەنجام بکە.

تۆ لەم گوتەیه مەدا پیم مەلئوه مام باييز و مام بارامى هەژار چ گوناھیان نیە لە دواکەوتن و نەخویندەواریان و ئەوانیش ئەگەر بۆیان ریک کەوتبا لەوانە بوون بگەن بەو پەرى زانین و هونەر، بەلئى ئەمەشم پئ مەلئى چونکە من گلەپیم لە مام بارام و مام باييز نەکردوه، عەببیشم لئ نەگرتوون، لە زیمندا بۆشیان پارامەوه. من هەر ئەوهندەم گوتوه و دەلئیمەوه گیروگرفت و کیشە و بەردى ژیان و ژیار بە هۆش و گووشى مام بارام و مام باييز چارەسەر ناکرى، تەنانەت بەرزترین زیرەکی و بلیمەتى چەرخیک ناتوانى بە کەرستەى ئەو چەرخە تەنگ و چەلەمەى کۆمەلایەتى چەرخیکى تری دواى خۆى چارەسەر بکات. مام بارام و مام باييزیش هەرگیز نابنە بەرەهەمىنى هۆى رەواندەنەوهى گیروگرفتى ژیان ئەگەر نەگەن بە پلەى فکرى ئەریستۆکرات، واتە کە بە وردى سەیرى هەلکەوت بکەیت دەبینى لئ قەوماویى و دوکەوتوویى مام بارام و باييز بە جوړیکى بەرچا و لەسەر فکرى ئەریستۆکرات دەکەنەوه نەک تاوانبارى دەکەن، نووسەرێکیش کە دیت و بە پوالت قیزی خۆى هەلدەستینى لەو بەرەمانەى زۆرەى خەلق تینان ناگات و عینوانى «ئەریستۆکرات» بیان لئ دەکا بە عەیب، مەبەستى لەوهدا سەوداکردنە بە گوتەى لەبەر گوێیان خۆش کە بازارى ئەو لە نیوان گەلانى خەلقدا گەرم دەکات و دوکانە سیاسیهکەى بە هەرمین دینیت، لەهەمان کاتیشدا کام بەرەهەمى ئەریستۆکراتانەیه بە کارى دینیت و تامەرزوویى خۆى پئ دەشکینیت. لە بیرمانە لە سەرەتاکانى شوړشى ۱۴ى گەلاوێژ کابراییک لە میکروفۆندا هاوارى دەکرد «لا قصور، لا ثلاث» کەچى دواتر کە دەسەلاتى چنگ کەوت و دنیاى بۆ تەخت بوو...

فکرى بەرز لە هەر چەرخیکدا چرای هەرە بە شەوقى ئەو چەرخیه. ئەم فکەرەش هەموو مەیدانىکی ژین و بوونى ئادەمیزادى گرتۆتەوه، واتە وەنیه هەر لە ریازیات و فەلسەفە و پیشەسازى و دکتۆریى و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۇ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلىندىرى بەلكو ئەدەب و ھونەرىش شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە رۆشنىبىرىدا، و تېھەلدەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرپۇكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش تىدەپەرىنى و دەگاتە ئاسۆ بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۆك و پاسكىل چەندە، كە ھەردوويان ھۆى گواستەو و گەرانن، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز ئەویش ھىندە دەبى، چ فەرقىكىش نىە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھۆى گواستەو بەرز (كە فرۆك و شتى ھەك ئەو) چونكە ھەردووكيان لەيەك سەرچاوەو ھەلدەقولن كە پىشكەوتوتىرىن فەكرى ئادەمىزادە.

لەبەر رۆشناى ئەم لىكدانەوھىە ئەدەبى نالى راستەوخۆ دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى ئەرىستۆكراتن، لە وىشدا بە پىى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىويى و قوولى خۆيەو دەر بە رىزەكانى دواوھى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و بەس، بگرە شىعەرەكانى نالى خۆى پىشېركى لە يەكترى دەكەن و يەكيان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆيەو لە مەيدانى ئەرىستۆكراسىدا. بە نموونە بىين و ئەم دوو بەيتەى خواروھە بە يەكتەر بگرىن فەرقى تى ھەلگىشنىيان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خۆ دەنوئىن:

نموونەى يەكەم:

لەبت مىم و قەدت ئەلف و زولف چىم
دەزانى بەم سىيانە طالبى چىم؟

نموونەى دوھم:

رەوشەنى دىدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت
رەوشەنى دىدەى غەم دىدەى «بىت الحزن»ە

نالى لە نموونەى يەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعىرانى رۆژھەلاتدا رۆيىوھ بەرەو نوكتە و «تەشبىھ و جناس و تورىە»وھ. لىرەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلستاندوھ لەسەر چەند تەشبىھاتىكى سەلىنراوى نىوان شاعىران بەوھدا كە لىو تەشبىھ كراوھ بە سەرى پىتى «م» بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىوھ ئالْقەى پىتى «چ» كە لە رىزبوونياندا وشەى ماچ پەيدا دەبى. بەلام بۆ ئەوھى چ غەدران لە نالى نەكەين دەبى ئەوھندەش بلىم لەم بەيتەدا نالى ھەندىك واتاى جوانى بۆ گل داوینەتەوھ ياخود بە قەرز بۆى ھەلگرتووين كە لە بەيتى سىيەم پىمانى دەداتەوھ:

كە ھاتى تىغى «بى زارىى»ت لەسەر دام
سەرى خۆم خود بە خود ھەلگرت و رۆيىم

واتا قهرزه که له وه دایه که وشه ی «بی زاری - بی زاری» هم «نه بوونی دم» و هم «وه رس بوون» راده گه یه نی. هر دو واتا بایه ئه وه ده که ن نالی ئومیدی به «ماچ» نه مین، به لام که وشه ی «بی زاری» به واتای «نه بوونی زار» بی له بنه پهدا «ماچ» ده که له ناو دها چونکه پیتی «م» له ناودا نامین، ئه م صورته ی «نه بوونی زار» یش یه کیکه له و موباله غه ره وایانه ی که شاعیرانی له مه و به مه هارته ی خویانیان تیدا تاقی کردوته وه، نالی بو خوی چند جار ان ئه م وینه یه ی «نه بوونی زار» ی کیشاوه، مه به ستیش له نه بوونه که زیده گچکه بی و تهنگی زاره که یه:

گوتم ئایا به زاری خوت دهرسی حالی زاری من؟
بروی هینایه یه ک وهک شکلی «لا» یه عنی که «بی زارم»

نمونه ی تریش هن وهک ئه مانه که پیوست نیه لیره دا دریره به گوتار بدهین له ری هینانه وه ی هه موویان.

یه کیک له و شاعیره مه شوورانه ی ئه م واتایه یان هینا وه ته ناو هه لبه ست حاجی قادره، که ئه مه ش نمونه ی مه هارته که یه تی له فهدی تیبردنی «زار» به نیازی مه دحی خوشه ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته کی دانا به نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له مانی

واته وینه گری «دم - دم» ی مه دحکرا وه که له جیگه ی «دم - دم» نوقته یی کی دانا چونکه هیند بچوو که له وه پتر هه لئاگری که به شتیک ته شبیه بگری له نوقته گه وره تر بی، ده شانین نوقته هر به گوته و له کاری عه قلیدا وجودی هه یه ئه گینا له واقیعدا وجودی نیه. له گه ل ئه مه شدا که شتیک نه بوو له نوقته بچوو کتر بو وینه ی ده مه که ی، ئه و هر پیی رازی نه بوو و به زه می حیساب کرد و «بیزار» بوو له مانی. که ورد بیته وه له وشه ی «دم» وه یا «دم - به رینووسی ئیستا» ده بین هاتنی نوقته به نیشانه بوی هه لده گری وشه ی «دم - دم» بکا به «دم - دم» چونکه پیتی «د» له «دم» دا که نوقته ی به نیشان درا ده بیته «د» ده مه که ش ده بیته «ده م». له مه وه هر به جارئ مه دحکرا وه که مافی ئه وه ی ده بی له مانی نوقته که «بیزار» بی. وشه ی «بیزار» واتای نه بوونی زاریش دها «بی زار».

وشه ی «مانی» له کوتایی به یته که ئه ویش ئیشاره یی کی تیدا یه بو فهدی وینه گری له و روه وه که «مانی» ناوی وینه گری کی یه کجار به ناوبانگی روزه لاتی کون بووه. له هه ندیک ئه دیب و شیعر دۆستم بیستوه گویا یه کیک له واتا کانی وشه ی «دم» به عه ره بی «مدح» ده گه یه نیت، ئه وسا به یته که بو ئه م لایه نه ش ده چوو که وینه گره که به دانانی نوقته له جیگه ی ده می یاردا مه دحی کردوه و ئارایشتی داوه ئیتر یار له مانی وینه گری به ناوبانگی کون بیزاره و لپی بینیا زه. به لام من ئه وه نده ی سه یری فه رهنگی عه ره بیم کرد بی نه مدیوه «دم» به واتای «مدح» هاتبی، واته «دم» له و وشانه نیه پییان ده لئین «اضداد» و دوو واتای پیچه وانه ده به خشن.

بیجگه له حاجی و نالی شاعیری تریش ههن، کورد و غهیری کورد، ئەم واتایه‌ی چووکردنه‌وه‌ی زاری مه‌حبوو‌به‌یان کردوه به ماکی بهیت و دوو بهیت له هه‌لبه‌ستدا، به‌لام پئویست نابینم نمونه‌یان لئ بئنه‌وه و په‌کی زنجیره‌ی بابته‌ی نووسینه‌که‌م بخه‌م، ئەم به‌یته‌ی حاجی قادریشم لئره‌دا وه‌ک پالپشت خسته به‌رچاو که له سه‌ر به‌یته‌که‌ی نالی بکاته‌وه ئەگه‌ر هات و خوینه‌ریکی تازه پینگه‌یشتووی می‌شک به زانستی نوێ زاخاودراو له گۆشه‌ی نیگای شیوازی نه‌وباوه‌وه عه‌یبی لئ بگرئ و ئەو هونه‌ری تئیدا به شتیکی بئ بایه‌خی دا‌بئ. که ئەم کاره له نالی به عه‌یب بگیریته‌ ده‌بئ له هه‌موو ئەده‌بی کۆنی رۆژه‌لاتی موسلمان بگرئ به عه‌یب.

با بئینه سه‌ر خوانی به‌یته‌که‌ی تری نالی بزاین چ خوراکیکی مه‌عنه‌وی له‌ویان وه‌رده‌گرین و چۆن له سه‌ره‌ژوور چوونی به‌ره‌و پۆپی فکر و ته‌عبیری ئەریستۆکرات به‌یته‌که‌ی یه‌که‌می جیه‌یشتوو!

ره‌وشه‌نی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌دمت
ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌م دیده‌ی «بیت الحزن» ه

چاو به «انسان» روون ده‌بئته‌وه. به دیتنی «انسان»ی خو‌شه‌ویست ره‌وشه‌نی بۆ دیده په‌یدا ده‌بئت. یاخود رووناکی چاو به «انسان» ه، له عه‌ره‌بیدا «انسان العین» به بیبیله‌ی چاو ده‌لئین، که‌واته ئەو ئینسانه‌ی له‌م به‌یته‌دا ده‌بئته‌ هۆی روون بوونه‌وه‌ی چاو وه‌ک «انسان العین» وایه که هۆی دیتنه و بئ ئەو مرۆف کوپر ده‌بئ.

ئەم راستییه‌ی روون بوونه‌وه‌ی چاو به «انسان» با لئره بئ تا بزاین ئینسانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نالی له مه‌یدانی چاو روون کردنه‌وه‌دا چ ده‌کا:

نالی دوا‌ی به‌یان کردنی ته‌ئسیری «انسان» له روونکردنه‌وه‌ی چاو، که ئەمه به‌یان کردنی راستییکی گشتیه، روو له خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و پئی ده‌لئ: تۆ نه‌ک خۆت به‌لکو ته‌نها قه‌دمت، واته پیت، قه‌دمه‌میشته نا، هه‌ر موژده‌ی ئەو قه‌دمه‌ به‌سه بۆ روونکردنه‌وه‌ی چاو... به‌لام چ چاوئیک! نالی رازی نیه «موژده‌ی قه‌دمه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی» هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئەو ئینسانه ته‌ئسیری بئ که چاوی عاده‌تی روون ده‌کاته‌وه... موژده‌ی قه‌دمه‌ی ئەو «ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی بیت الحزن»، واته ره‌وشه‌نی چاوه غه‌مدیده‌که‌ی «بیت الحزن» که دلّه پر له غه‌مه‌که‌یه‌تی. موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاری نالی رووناکی چاوی غه‌مدیده‌یه، کام چاوی غه‌مدیده؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانه‌ی خه‌م و خه‌فته‌تان!! «بیت الحزن» ئەو واتایه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که «خانه‌ی تازیه‌داران» بئ، به‌و پئیه موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاره‌که‌ی به‌سه بۆ روونکردنه‌وه‌ی دلّه خه‌فته‌تباره‌که‌ی ئەه‌لی ئەو مالّه‌ی تازیه‌ی تئیدا به. موژده‌ی قه‌دمه‌ی یاری نالی ده‌بئته «انسان العین»ی چاوی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران.

له کوردییدا «قدم» به واتای «هاتنه‌لا، سه‌رلئدان» دیت واته مه‌رج نیه «قدم» هه‌ر ئەو «پئ»یه بئ که ئەندامیکی له‌شه. به‌مه‌دا واتای به‌یته‌که‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که موژده‌ی بیستنی سه‌ردانی یاره‌که‌ی به‌سه بۆ ئەو چاوه‌ی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران روون ده‌کاته‌وه.

ناسک کردنه‌وه‌ی وینه و واتا و ته‌عبیری ئەم به‌یته له و راده‌یه‌دایه که مامله‌تی له‌گه‌ل ئاخاوتن و تیگه‌یشتن و هه‌ستی عاده‌تیدا به ته‌واوی پچراوه و په‌له‌فره‌ی له ناو دل و گیان و نه‌سته. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پی ناکری، دهبی هست و هوش و گوش په نجه مه و هوومه کانی «مطلق و تجرید» ی لی به کار خن. دوو واتایی وشه کانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگی سرنجا، وهک رهنګ گوری په ری تاووس، هر جاره و هر ساته تریفه و تاورینگیکی نوی به هر دیدهی غه مدیدهی خه یالدا دینیت.

له خویندنه وهی ئەم بهیتهدا هه موو جاریک بهیتهکی مه وله ویم به بیردا دیت که ئەویش مه و داییکی به رفره وانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنه وودا:

روخساری و هختی مه صقل مه دا ویش <ه>

وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش

«رووی یار کاتیک به «مه صقل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئەو وندده ناسک دهبی به شنوی پاریزی خه یال زامدار دهبی، نهی گوت به پاریزی خه یالیش زامدار دهبی. ناسکیه که ی له وه دایه به شنوی پاریزی خه یال ناراحه ته.

بیگومان بهیته که ی مه وله وویی له رووی ته نک هه لیرین و ناسک کردنه وودا هینده تی هه لکشیه په کی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیته که ی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مه وله وویی ده که ویته وه:

به که م: له لایه ن ئەو وه که نالی ریکه ی به کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بو سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته وه «پوون بوونی چاو به انسان» پی دزلیکه ی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بو مه لبه ندی خولیا ی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگا ویکشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیا ی نالی دده ن له وه که هیچ پریشکیکی ره خه و نارزه یی خوینهر و گوگیری به ریکه وئ. نالی له سه ره تایی بهیته که دا دهر وازه ییکی وها فراحی به رووی خه یالدا کردوته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پیدا تی په رینئ هر که مه. له بهیته که ی مه وله ویدا ئەم خو لادانه له ته گره ی ته عبیری به کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانئ زه قایی واقعی نامه لوف تیببا - که بریندار بوونی رووه به شنوی پاریزی خه یال. دهبی لئی به سلینین رووی یاره که ی ئەو ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنی شمان هر قسه ی شاعیر خویه تی، ئەو وندده شی بو دا و بیینه سه ر، که جه زبه و گهرمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پری گوته و کرده ی نامه لوفی لی ده کری و لئی ده سه لیندرئ. هه لبه ت ئەو سه لمانده که بو مه وله وویی ده کری بو نالی و غیری نالیش دهبی بکری، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه ها ویشته و ته باریک شه فاعه تکاری بو پهیدا که یین له عورف و عاده تی شاعیران و دیا له جه زبه و ناگری عیشق.

دوهم: نالی له بهیته که پیدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا و ته وه سه ر یه ک تا ئەو راده یه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لیان و که له ریش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقلاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه داوه به هوی لاهکی تا دهستی یارمه تی دریز کا هانای بردوته بهر «مه صقل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاد که ن. ئەمه ش دیارده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پی ناوی من دریزه ی پی بده م.

سییه م: رهخنه ییکی تاییه تی خوم هه یه له بهیته که ی مهوله وی، رهنکه خوینه ریکی تر به رهخنه ی دانهنی، هر جاره که به بهیته که ی نالی دهگرم پتر خوم له رهخنه که دا به راست دهزانم. حهزم به وه دهکرد مهوله وی له جیاتی «ریش - زامداری» نهجامیکی تری زیده جوانیه که ی هینابا ناو هه لبهست که پیوهندی راسته وخوی له گهل عاطفه و سۆزی شاعیر و گوینگر هه با نهک نهو سۆز و عاطفه یه به دوا «زامداری» دا ببنه نهجامی دوه می جوانیه که، واته نهجامی، بهو مهعنایه که بریندار بوونه که به ره می یه که م و کوتومتی جوانیه که یه، پاشان له پئی نهو وه سۆزی گوینگر هه لدهستیتته وه وهک به ره می دواکژ. بهیته که ی نالی له م مهیدانه دا دوو جار ان به سه ر بهیته که ی مهوله ویدا زال ده بی.

جاریکیان له ودا که هه لپژانی سۆزی شاعیر و گوینگر وه ها راسته وخو له جهرگی هه لبهست وه هه لدهقولی هه ر ده لئی پیشبرکیه تی له گهل وشه و رسته ی هه لبهست. تو که خوینده ته وه «رهوشه نی دیده به ئینسانه که موژده ی قه ده مت» و چاوی جیهانینی توقه سه ری مروقت دیت کر نوو ده با بو قه ده می هه ره پایینی یار، چ پئی ناوی نیوه ی دوه می بهیته که بخوینیتته وه بو مه به سی سه ر کردنی سۆزت، رهنکه بیر له وه بکه یته وه ئایا نالی چ بورکانیکی عاتیفه ی به دهسته وه ماوه بیکا به نهجامی نه م جه هه نه مه! ناگری له مه به تینتر وه یا وهک نه مه تیندار له ته ندووری چ هه ناویکدا پهیدا ده بی له نگه ری سۆزی نیوه به یتی یه که م راگری له نیوه به یتی دوو م ؟

جاریکی تریش بهیته که ی نالی به سه ر نهو وه که ی مهوله ویدا زال ده بی له ودا که وا نهک هه ر له سه ره تاوه سۆزی گوینگر ده جوشینی، به لکو له گهل نه ودا که به زاهیر له پیشه وه هه موو سۆزیکی خوی هه لپشتووه به هوی به رزکردنه وه ی «موژده ی قه ده م» به سه ر «انسان العین» دا، دیت و له مصره ی دوه مدا جاریکی تریش ئیفلاس به «انسان العین» دهکاته وه که چاوی عاده تی خوین و گوشته به ودا راده گری له به رانه ر «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن» نهو جا سه ر له نوئی «انسان العین» هکه ئیفلاس پی دهکاته وه له تهک «موژده ی قه ده م» دا چونکه نهو موژده یه خوی بوته رووناکایی «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن»، بهو پییه کات له کات سۆز و کلپه ی هه لبهست پتر مه شقه ل ده به ستی. له پشت نهو وینه و واتایانه وه تارمایی وینه ییکی تری یه کجار خه یالی و خولیایی و تجریدی جلوه ده به ستی بو سرنجی وردبین، خه ریکم نهو یرم خومی لیدم نهکا، وهک جیوه، بهر په نجه ی ته عبیرم نه که وی وه یاخود بو م نه چیتته ناو په راویزی تعبیریکی رهوان و مهفهوومه وه:

زانیمان له مصره ی یه که مدا «انسان العین» هه یه. له مصره ی دوه مدا ئیمکان هه یه شتیک پهیدا بیت که پارسه نگی نه م «انسان العین» ه بی. رسته ی «رهوشه نی دیده ی غه مدیده» مومکینه واتای «رهوشه نی چاوی غه مدیده» بدات. «چاوی غه مدیده» ده شی ته رکیبیکی ئیزافی بیت نهک وه صفی و ماناکه ی «چاوی غه مدیده ییک - ئینسانیکی غه مدیده» بی له ئینسانه کانی «بیت الحزن»، که واته «دیده ی غه مدیده» چاوی ئینسانه له به رانه ر «انسان العین» دا ده بیتته وه «عین الانسان». له وه وه بهیته که نه م شیوه یه به دهسته وه ددات «رهوشه نی دیده به «انسان العین» ه، موژده ی قه ده می تو رهوشه نی «عین الانسان» ه.

به راستی بهیته که ی نالی زور شتی تری به به ره وه هه یه، هینده دهوله مه نده وهک نهو هیه چهنه ئاویته ییک به ره و رووی یه کتر راگریت به جوریک هه ریه که یان وینه ی نهوانی تر بداته وه ئیتر سه یری هه ر کامیکیان ده که ییت شریته ییکی بی برانه وه ی ئاوینانی تیدا ده بینیت. من له م چهنه دیره دا وینه ی گشتی

ئەم «ئاوینە ریزان» دەم خستە پیش چاوان لەگەڵ خورد کردنەوهی دیمەنی تیکرای چەند ئاوینەییەک با خۆینەریش لەلای خۆیەوه چا و ببریته ئەم ئاوینە بەندانەیی نالی و تابلۆی واتایان لێ وەرگرتی بایی توانای خۆی.

من هەرگیز مەبەسم ئەوه نیه رەخنەیی ناحەزانە وەیا بێ رەحمانە لە شیعیری مەولەوی بگرم، که دەزانم مەولەویی شاعیریکیە لە ریزی هەرە پیشەوهی شوەرای رۆژەهلات دیت، نەشم ویستوه بە خۆرای لە نرخ بەیتەکهی کهم که مەوه بەلکو، بە پیچەوانە، رەنگە زیدە نرخ و جوانی بەیتەکه وای کردبێ بخریتە تایی تەرازووی موقارەنە لەگەڵ بەیتەکهی نالیدا که شاکاریکیە لەوانەیی تاک تاک نەبێ مانەندیان چنگ ناکەوێ. دیتت پیشتر بەیتەکهم بە بەیتیکی تری نالی خۆی گرت و کردمنە نموونەیی پیشبیرکی لە مەیدانی فکری ئەریستۆکراتدا.

لەم نمایشتەیی بابەتی جۆر جۆری دارشتن و جوانی و وردبێی هەلبەست که وەکو پێیلکه یەکیان ژووووی ئەویتر دەکەوێتەوه و پایەیی بەرزتر بۆ خۆی دادەگریت لە مەیدانی هونەری ئاخاوتن و فکری ئەریستۆکراتدا، دەگەین بەو قوناغە باسی سەرەرم کردنی وشە و تەعبیری سەختی تیدا بکری، نەرم کردنیک که لە ناو نەرمانی شیعدا خۆی بە رەق و زەق نەنوینی. بیگومان ئەم هونەرەیی ماملەتی شاعیرانە لەگەڵ بابەتی سەختدا پلەییکی نوێی تاییبەتی بۆ خۆی هەلدەنی و بەرەو دەسەلات و توانای پیویست بۆ ئاخاوتن بە زمانی یەكجار پسپۆرانه و پوختی دەربرینی مەبەست لە قالبی ئەریستۆکراتدا، چونکه لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەرای دەسەلاتی راشکان بەسەر فکری ورد و قولدا که لە بەهرەیی هونەری هێژایەوه پەیدا دەبێ دوو بەرز بوونەوهی تر پیویستە:

یەکهەم: دەسەلات و بەهرەیی هونەریی زگماک که بوێژ دەگەینەنی بە بانی بەرزی فکر و تەعبیری ئەریستۆکراتی عادەتی، دەبێ لە چەرخ بدریت و مشتومال بکری تاکو نەرم و نۆلیهەکهی دەگاتە ئەو رادەیه که لە کاتی تینالان و شل بوونەوهی بە دەوری کەرەستەیی رەق و زەقی تەعبیری سەرکەشدا هەست بە زبری و لیکخشان و پیککەوتنەوه نەکرێ که عیبی بنجین لە هەلبەستدا.

دوهم: بەهەری زگماکی مشتومال کراو که لایەنی «هەلکەوتویی» بوێژ دەگریتەوه بە تەنها نایبته هەلگری باری قورسی تەعبیری سەرکەش لە مەلبەندی فکری ئەریستۆکراتدا: وێرای هەلکەوتویی و بە رادەیی نۆیش، پیویست بە «پینگەیشتن - رۆشنیری» هەیه. هەر ئەم پینگەیشتنەیه، پتر لە بەهرەیی سادە، زیهن بە چرگەنی فکر و تەعبیری سەختدا دەگیریت، بەلام دەر باز بوونی زیهن لەو چرگەنە کاری بەهرە و هونەرە.

ئەم راستییانە راستییەکی تریان لێ هەلدەستی، هەر وەک فەرمانی بوێژ لەم بابەتە هونەرەدا یەكجار گران و سەختە، خۆینەریش بە کەرەستەیی عادەتی تیگەیشتنی شیعر بر لە چرگەنەکه ناکات. دەزانین زمانی شیعر کهم و زۆر زەحمەتترە لە ئاخاوتن، بەو پێیه تیگەیشتنی وەک تیگەیشتنی قسەیی عادەتی نیه. لەمەوه دەزانین تیگەیشتنی فکری ئەریستۆکرات لە شیعدا جاریکی تریش سەختتر دەبێ لەچاو فکری سەراو.

پوختەیی گوته ئەمەیه تاکوو بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات لە شیعدا تی هەلکشێ بەرەو بەرزایی، پیویستی بە خۆینەری زیرەکتر و پینگەیشتنوتر دەبێ، یاخود بە تەعبیریکی تر، خۆینەریش دەبێ لە فکرا ئەریستۆکرات بێ ئەگینا لە بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات ناگا. هەر ئەم هۆیهی زەحمەتی تیگەیشتنی

بەرھەمی فکری ورد قوولە که به «مجان» پیتی دهگوتری «فکری بەرز» وهیا من لیژەدا ناوی ئەریستۆکراتی بۆ بهکار دینم، دیاردهییکی زۆر بهرچاو پێک دینیت له بازاری ئال و گۆری رۆشنیبری، پئی به پیتی سهخت و زهحمەت بوونی ئەو فکەر که له بهرھەمهکه دایه کریان و خوینەری لیژە تهکینهوه تا وای لیژە دئ بهرھەمی یه کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستیه که ی له هه موو مهیدانیکی فکر و زانستدا، تاک و تهرا نه بی کریان چهنگ ناکه وئ.

من به پێچهوانه ی ئەوان رۆشنپیرانه ی وه تهنگ دین له باو نه بوونی بهرھەمی نایاب، نه ک هەر وه تهنگ ناییم و بهس، به لکو ههستی ههسانه وه ده که م به وه دا که له بهر نه بوونی باب ته نایاب شتیکی ئاسایی و چاوهراوانکراو رووی داوه چونکه به راستی سهیر ده بوو خوینەران و روژمیان هینابا بۆ سه ر نووسینی سهخت و سه رکهش که باوهشی به فکری ئەریستۆکراتدا گرتی و له که میکی نه بی تیی ناگه ن یا هەر له هیچی، ئەوسا بیرم بۆ ئەوه ده چوو خوینەران به چاویلکه ریی وهیا به نیازی خۆه لدانه وه شتیکی ده کړن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به خه رج ده بن که سوودی لیژە وهرناگرن، ئەمهش دیاردهییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه خۆشی نه فسی تیرا دیار ده که وئ.

به چاوی زیهنت ئەم دیمه نه بی نه بهر بینینته وه: کتیبی «سه رمایه» ی کارل مارکس به عه ره بی وهیا کوردی بلاوکرا وه ته وه و کریان کورد و عه ره ب راده که ن بۆ کتیبخانان تا بیکرن به و بۆ نه یه وه که له سه ر مافی کریکار ده کاته وه له حالیکدا گه لی باسی ئەو کتیبه پسیپۆری ئابووری و فه لسه فه نه بی تیی ناگات چونکه کتیبه که خۆی یه کیکه له بهرھەمه هه ره ئەریستۆکراته کانی فکر هه رچه ند باسی کری و نه رخی زیاد و په تاته و شوتیش بکات.

کریان بهرھەمی ئاسان زوربه ی گه له، بهرھەمی ئاسانی ئەوتۆش هه یه هه موو گه ل هەر له مندالییه وه تا فه یله سووفه کانی ده بنه کریان چونکه خۆشیکی وای تیدایه هه موویان هه زی لیژە ده که ن. پیم بلتی کی هه یه هه ز له گه پ و نوکته ی بازاری وهیا مه ته له کانی مه لای مه شوور نه کات؟ قه شمه ریاتی کتیبه که ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشا وه تا گه دا پێوه ی ده گه شینته وه، رهنکه ئەگه ر قه ره قوش خۆشی بییستبان لیژەیان رازی با.

گۆرانی شایی و هه لپه رکی و چیرۆکه کانی «تیغه لماس و سه لیمی جه وه ریی» هه موو که سیک هه زیان لیژە ده کات. هەر ئەو که سه ی که دل ته نگه له بهر کزی بازاری بهرھەمی بایه خدار بۆ خۆی کریان گه لیک له و بهرھەمانه یه که به سه ره تایی و مندالانه یان دا ده ئی. بریایی سروشته به که یفی من و تو نیه تا خۆراک چه ورتت بی میعه دی ساغتر و به هیژتری ده وئ، ئەرک و مه سره فی لیژە نیشی پتره له هی خۆراکی ره شه شیو. شۆرشگێریکی وه ک لینین ناو ناوه عوزر دینیتته وه له به کاره یانانی نووسینی زهحمەت که زوربه ی خه لقی تیی ناگه ن له بهر ئەوه که باب ته ی نووسینه که خۆی له خۆیدا زهحمەته و ئاسان کردنه وه ی له توانای نووسه ردا نیه.

لینین که ئەم عوزر دینیتته وه بۆیه که پێشه وای زوربه ی میله تیکه له بازاری سیاسه تدا و ده بوو به زمانیک باخوئی که ئاسان بی، ئەگه ر زاناییکی ریا زیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هیئانه وه نه ده بوو. که واته خۆ لادانی خوینەری عاده تی له بهرھەمی فکری ئەریستۆکرات نه سووچی خوینەره نه هی بهرھەمه که. به لام لیژەدا رووی گله یی ده کړیته خوینەر که هات و بی سی و دوو بکه ویتته دژی بهرھەمی ره سه ن و له دژایه تیه که شی به رده وام بی. گله یی نا کړی له قوتابییکی خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەوەی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا رووی تی نەکەن. مەسەلە مەشورەکە «ریوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە رۆشنیبار رەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەرۆبە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرئ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەوەیان لە رۆشنیبار دەکرئ که پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە که لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

رۆشنیبار دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە که لە ئاسۆی بلنډروانیی ئەو بەرزترنەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە ی لێرەدا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلمانن نین. بە نموونە دەلێم ئەو رۆشنیبارە ی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوه فکەرەکی خۆی ساڵە و ساڵ بەرزتر دەبێتەوه و لە هەر بەرزتربوونەوه ییکدا ماوه ییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکه بیگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتربوونەوه ی خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نزمەکە ی پار و پیزاری، دەوچا که حال وای هەر نەختیک پتر لە مەسەلەکه ورد بێتەوه دەبینئ تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەرەتادا تاوانیکی گەورەیه ویاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەورەیه.

رۆشنیبار لە گلهیی رزگار نابئ بەویدا قوناغ بە قوناغی تیهه لکشانی خۆی بەزهی بۆ فکری بەرز بجولیتەوه و بایی ئەو تیهه لکشانه حورمەتی فکری بەرز بگرئ چونکه ئەوسا هەم شیوازە ی «پیزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای رۆشنیبارندا دەبێتە دیمەنیک که دەشی پێی بگوترئ «چەرخ و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایه که هەر بابایهک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهوه لە جۆلانە ی سەرەوژوور چوون و بەرەوخوار هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبی.

ئەوه ی راستیش بی، جۆلانە و چەرخ و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا نەک هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکو بە گەز و گری نیوان دەولەتانیس: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیهکدا یه بە پێی کات و سەعات و باری بەرژەوهند و سوود و زیان. گەلیک جارن ریزلیگیراویکی دوینی، که باری دالەنگا، رۆژانی ریزلیگرتنیشی تاوانبار دەکرئ و چاکەکانی پار و پیزاریشی لئ بە خراب دەگەرئ. بە تەعبیری پۆکه رچیان بە ریتست دەگەرینەوه سەر رابردووی. چەند خۆشە رۆشنیباری لەم تەلەکه بازیه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تو دەکرئ که لە راستیشدا رزگار بوونی من و تویه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک دریز کهین بۆ رزگارکردنی رۆشنیباری ئەوئەندەمان پئ دەکرئ یارمەتی تەلەکه باز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیش زەحمەت بی هیندە هەر دەمینیتەوه پال بە خۆمانەوه نەنێین بەرەو تەلەکه بازی:

شاهی که نەبی رادەبویرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سه‌رکه‌شه‌کانی نالی له‌م مه‌یدانه‌ی فکری ئه‌ریستۆکراتدا دوا پله‌ی په‌یژه‌ی سه‌ره‌ژوور چوونی شاعیره‌کانی کورد پیکدی‌ن که ئیتر بواریکی زه‌حمه‌تتر نیه شاعیریکی کورد لێی په‌ریبێته‌وه. له‌م مه‌یدانه‌شدا نالی خاوه‌ن ماله‌ نه‌ک میوان، واتا به‌شیک‌ی به‌رچاوی شیعرێ نالی له‌ پله‌ی به‌رزی و سه‌خت‌یایه‌ نه‌ک چه‌ند به‌یتیک‌ی. هه‌موو شاعیریکی به‌ نیازی سه‌پاندنی شاعریه‌تی خۆی چه‌ند جارێکان ئه‌سپی زمانی له‌ مه‌یدانی مه‌تانه‌تی وشه و واتادا تاو ده‌دا ئیتر یا به‌ ساغی لێی ده‌رده‌چیت یا تیندا ده‌گلیت و ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مه‌فته‌نی هه‌میشه‌کاتی خۆی که هه‌لبه‌ستی زاده‌ی ده‌سه‌لات و چاپووک سواری عاده‌تی خۆیه‌تی. له‌ تاک تاکه به‌یتی خۆنیشانداندا شاعیر ده‌بێته‌ میوان، پێشیه‌وه دیاره له‌و به‌یتانه‌دا جل و به‌رگ و ولاخی خوازرایه‌وه‌ی به‌کاره‌یناوه. ئه‌م فه‌رقه‌ی نیوان نالی و شاعیریکی تری کورد له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانی وشه و رسته و واتای زه‌حمه‌ت و سه‌رکه‌شه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی به‌ دیار ده‌که‌وێته‌وه له‌ مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی ئاسان و ئاساییدا: نالی که له‌ ره‌وه‌زی سه‌ختی واتا سه‌رکه‌وێ و له‌ بواری خوێی ته‌عبیردا به‌پێته‌وه، دیاره له‌ ده‌شت و نه‌رمانان و به‌ناو ته‌نکاواندا به‌ گه‌پ و شوخیه‌وه رینگه‌ ده‌ر ده‌کات. ئه‌م راستیه‌ چرایه‌که که له‌به‌ر تیشکی ئه‌ودا نالی ئه‌م بره‌ شیعره‌ی گوتوه:

طبعی شکرباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیمتیحانی خۆیه‌ مه‌قصودی «له‌ عه‌م داوه» ده‌کا
 یا له‌ مه‌یدانی فصاحه‌تا به‌ میسلی شه‌هسوار
 بئ تامل به‌م هه‌موو نه‌وعه‌ زمانی راده‌کا
 که‌س به‌ ئه‌لفاظم نه‌لئ خۆ کوردیه‌ خۆ کردیه
 هه‌رکه‌سی نادان نه‌بئ خۆی طالبی مه‌عنا ده‌کا
 بێته‌ حوجره‌ پارچه‌ پارچه‌ی مسوده‌م بکړئ به‌ روح
 هه‌رکه‌سی کوتال و پارچه‌ی «بئ بدل» داوا ده‌کا
 شیعرێ خه‌لکی که‌ی ده‌گاته‌ شیعرێ من بۆ نازکی
 که‌ی له‌ ده‌قه‌تا په‌تک ده‌عوا له‌ گه‌ل هه‌ودا ده‌کا

دوا به‌یتی شیعره‌که له‌ کۆتایی مه‌صره‌عی یه‌که‌میدا له‌ جیاتی «بۆ نازکی» له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا «ئه‌ی نالیا» نووسراوه. ئه‌گه‌ر وه‌هاش بنووسرئ واتای «بۆ نازکی» له‌ ده‌ست نادرئ چونکه «که‌ی له‌ دیقه‌تد...» ئه‌و مانایه‌ تی دینیته‌وه.

له‌ مه‌صره‌عی دوهمی به‌یتی یه‌که‌مدا «له‌ عه‌م داوا»م خسته‌ ناو که‌وانه‌وه چونکه یه‌کدوو جوړ خویندنه‌وه و واتای هه‌یه: ده‌شی «له‌ عه‌مددا- عه‌مدن» بێت مومکینیشه به‌ نه‌ختیک زار په‌لکردنه‌وه بکړیته «له‌ عام داوه...». هه‌روه‌ها وشه‌ی «له‌ عه‌م» هه‌لده‌گرئ «لعم»ی عه‌ره‌بی بئ به‌ واتای لیک‌ی زاری مروّف که ئه‌ویش نه‌ختیک‌ی خۆ پێوه ماندوو که‌یت جینگه‌ی بۆ له‌ به‌یته‌که‌دا ده‌دۆزیته‌وه. له‌م هه‌لبه‌سته‌دا نالی له‌ هه‌ست کردن به‌ پۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه تێمان ده‌گه‌یه‌نی ئه‌و که به‌ کوردی شیعر هه‌لده‌به‌ستی به‌ ئانقه‌ست که‌رسته‌یه‌کی ئاسانی ئاخاوتنی په‌سه‌ند کردوه که زمانی دایک‌زایه‌ بۆ ده‌رپینی هه‌موو واتاییک با زه‌حمه‌تیش بئ، ئه‌گینا له‌ توانایدا هه‌بوو به‌ زمانیک‌ی تر که (فارسی و

تورکی و عەرهبی) یە شیعەر بلێ. تۆ سەیری بە دوا بەیتی «خۆ کوردی و خۆ کردی» دا چ بەیتیکی مەتین و بێمانەندی هیناوەتەووە که هەموو پەرخنە و تۆهەمیکی «خۆ کردی» ریسوا دەکا بەو دەدا که لەو خۆکردیەدا کام هونەری دوور دەست و سەخت و زەحمەتە ئەوی کردووە بە ناوەرۆکی هەلبەست و چەندین واتای جودا جودای تیک هەلکیشاوە. من که هیندە بە هیز و توانای نالیدا هەلدەلیم نابێ خۆینەر لیم بە سەهوو بچێ و وا تیبگا لایەنگیری ئەم مەدح و سەنایەم بێ دەکا.

ئەوێ راستی بێ نالی خۆی لە چەندین جینگە پیمان دەلێ پایەیی بوژیی ئەو لە چ بەرزیک دایە و چ هونەریکی خاریقی لە شیعەردا بەکار هیناوە و چەند قوول بۆتەووە بۆ بنی دەریای واتا و چەند تیبەلکشیووە بەرەو ئاسمانی خەیاڵ. لەم هەموو هاواری نالی بۆ پراکتیشانی سرنجی خەلق بەرەو وردی و نازکی و قوولی و مەتانەتی هەلبەستەکانی هەر دەلێی خەریکە پەنجەمان بگرێ و لەسەر خەزینەیی گەوهرە شرایەوێکانی دابنێ و هیا پیلووی چاوە نوستووەکانمان هەلداتەووە تا پرشنگی شەوچراکانی ببینین. مرۆف مەگەر گوێی گران بێ ئەگینا هاواریەکانی نالی لە حەوت خەوی غەفلەتی بە خەبەر دین. نالی ناکەین بە شاھید بۆ خۆی، نەمریکی وەک حاجی قادر لە دە جار زیاتر شاھیدیی بۆ بلیمەتی نالی داوە، بە دوا حاجی قادریشدا هەموو ئەو شاعیرە کوردانەیی بە زاراوی نوێ پێیان دەلێن کلاسیک لە راستیشدا پۆمانتیکن نالیان بە پیشەوای شیعری کوردی داناوە.

من لەم نووسینانەدا دیم و خال لەسەر پیت دادەنیم و درشتان خورد دەکەمەووە و چەند لایەنیکی تاییبەتی نرخ و پایەیی بوژیی ئەو دەخەمە بەرچاوی خۆینەری کورد که ئەمانە هەموویان کەمیکی ئەو مافەییەتی وەک قەرز بە ئەستۆمانەوویە و من دەیدەمەووە. بەر لەو دەیراسەییکی ژیان و باری میژوویی زەرفی ئەو ژیانە و چەکمەسەری و تالی و سویری و خۆشی و ناخۆشی و هەموو سەروبەریکی بوون و ژین و مەرگی نالی بکریت کەس ریی نیە بلێ من دەتوانم مافی تەواوی نالی بەدەم بە گیانی نالی و هیا بە میراتگرەکی که میللەتی کوردە. ئەم شیکردنەووی هەموو لایەنیکی هاتن و بەسەرچوونی نالی لە پێویست پێویستترە بۆ تیگەیشتنی واتا و مەبەسە ورد و قوول و نەینیهکانی گەلیک لەو بەیتانەیی که بەسەر زارانەووە سووک دین و دەروون. بە نمونە لێرەدا بەیتیکت بۆ دینم بە شاھیدی قسەکەم. نالی دەلێ:

لە لای من با وجودی ناس و ئەجناس

کەسی تیدا نیە ئەم شارە بێی تۆ

بێستومە لە مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست که مەبەسی نالی لە وشەیی «ئەم شارە» شاری ئەستەمبۆلە. ئەم رایە شتیکی تر دەسەپینی لە تاکە بەیتیکی تری برە شیعەرەکه دەفامریتەووە:

هەموو پۆژی لەتاو هیجرانی ئەمسال <6>

تەمەننای مردنی پێزارە بێی تۆ

ئەگەر بسەلمین مەبەسی نالی لە «ئەم شارە» شاری ئەستەمبۆل بووبێ دەبێ لەو ش ئاگادار بین بە هەمووی دوو سال تیبەریووە بەسەر دوور کەوتنەووی لە یارەکی چونکە وشەیی «پێزار» دوو سال

رادەگەيەنى. لەو ھەرا دەبى دان بەو ھەدا بنىين نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت بۆ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيە كە لىي نەگەرايەو بەرەو مەفتەن لە ماو ھى دوو سالاندا ھەجى كرد و بە دوا ھەجدا لە شام ماپەو و ئەوچار چو ھەستەمبول و لىي بو بە مئوان و ئەم ھەلبەستەي تىدا ھۆنيەو. ھەر نەختىك خۆ ماندوو كردن بە لىكۆلینەو و مئوو بە يەكتەر گرتن و تىخویندەو ھى رووداوى بىگومان ئەو ھەمان بۆ روون دەكاتەو كە ئەم دوو سالە ھەرگىزاو ھەرگىز باي ئەو شتەنە ناكەن كە دەكەو نەو نىوان دەرچوونى نالى لە سلىمانى و نىشتەجىبوونى لە ئەستەمبول.

لە نووسىناندا (لە ھەلىكى تری ئەم نووسىنە باس دەكرىت) ساغ بۆتەو نالى سالى ۱۸۵۴ لە شام ژياو كە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كرديوو. دوو سال و سى سال و چوار سال باي نيو ھى ئەو كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەي نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبولدا تىپەرى بوو كەواتە لە ھىچ روپىكەو و بە ھىچ تەئوئىك نالوى بىر بۆ ئەو ېروات كە «ئەم شارە» ئەستەمبول بۆ.

بەلای مەنەو مەبەستى نالى نە ئەستەمبولە نە شام نە ھىچ شوينىكى دەرەو ھى كوردستانى عىراق. وشەي «ئەم شارە» لە بەيتەكەدا بۆ زياد و كەم و بىنە و بەرە «شارى سلىمانى» يە. ھەرچەند نازانين چ رووداوىك و ھيا كام بارى نالەبار واى كرديو نالى لە نشىمەنى خۆشەويستەكەي دووركەوئەتەو و بۆ ماو ھى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو چونكە ھەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدەرى لى ناكەين بەلام لە دواى ئەو ھى كە مەلووممان كرد ئىمكان نى نالى ئەم شىعەرەي لە شوينىكى دەرەو ھى كوردستاندا گوتبى ھەر «سلىمانى» دەمىنئەتەو بە تاكە ئىحتىمال كە شوينى لى ھەلبەستنى شىعەرەكە بىت. دەزانين نالى ماو ھىكى درىژ لە سلىمانى ماو ھەتەو، ھەرچەند سەرھەتا و كۆتايىكەشى زۆر روون نەبى - بە تايبەتى سەرھەتاكەي-، لەگەل ھەندىك لە مىراني بابان پئوھندى دۆستاي ھەبو تەنانەت ئەو مامۆستايانەي دەرسيشيان پى گوتو لە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خویندوون ئەوانىش ناويان ون نى. وشەي «شار» یش بۆ خۆي تا رادەيىك پەنجە بۆ سلىمانى درىژ دەكات چونكە تا ئىستاش خەلقى سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو لە شوينى تری ھەك كەركوك و بەغداو دەلئىن «دەچىنەو ھەشار». خولاسە بە لای مەنەو گومان لە واتاي «ئەم شارە» دا نى.

ئەم بزرىەي زەرفى ھەلبەستنى برە شىعەرەكە وا دەكات لە مەووف نەتوانى رووى سۆز و پەروشى خۆي لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلئى تىرى سۆزەكەي بۆ ئامانج بەرەو بۆشايى دەرپوات چونكە شىعەرەكان لەوانە نين دەربرينىكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەراي دەربرينى عىشق باسى رووداوىكى راستەقىنەي دووركەوتنەو ھى دوو سالانەي نالى دەكات لە خۆشەويستەكەي ئىتر ئەگەر دووركەوتنەو ھى نالى ھى ئەو دەمە بۆ كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتو ديارە شىعەرەكە عىشقىكى ئاگرينى سەرھەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۆ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست پى كرديو. خۆ ئەگەر ئەو رووداوش زانرابا كە نالى ناچار كرديو دوو سالان لە يارى دووركەوئەتەو - كى دەلئى رۆژەك لە رۆژان دواى ئەو رووداو نالى چاوى بە يارەكەي كەوتۆتەو؟ ئىمە لە تارىكىداين و ھىچى ئەو رووداو ھەمان لى ديار نى. ئەوسا گەلىك پتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۆشا و چەژىكى ترمان لە بەيتەكان و ھەدەگرت، لە نىگا و نىم نىگاي وشە و رستەكانىشيان باشتەر ھالى دەبووين. بەلام كە گوتت شىعەرەكەي لە ئەستەمبول گوتو، ساغىش بۆتەو كە ئەو گەلىك پتر لە دوو سالان بە ھەج و دانىشتنى لە شام خەرىك بو ھەر لەو بچىتە ئەستەمبول، ئەو ئىحتىمالە نامىنى برە شىعەرەكەي لە

گه نجا په تیدا گوتبی وهیا مه به سی کچی کی کوردی بابان بیت، ئیتر چارت ناچار ده بی بگه پئی به دوا ئیحتیما لئکی تری جیگری «سلیمانی و کچی کی بابان» خو دیاریشه تا له دوزینه وهی ئه و جیگره ده بیته وه، که هر لئی نابیته وه، په کی ئه ووت ده که وهی په روش بو که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگیت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئه م بره شیعره وه زورن من چیتری له سهر ناروم و ده که ریتمه وه سهر مه بهستی بنجی له م دریزه پیدانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات بهر له وه رۆژگار و ژیان و به سهرهاته کانی روون بگریته وه. ئه و هینده ی من له م نووسینه دا ده که م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه و کویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گول و ره یحان که سهره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئه م توژیته وه یه له کات و به سهرهات و رووداوه کانی ژیانی نالی نه که س کرده تی و نه دیاره هیچ که سیک بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه رینی کاتیش وای لی دی به که س نه کریت له بهر دوورکه و تنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئه م راسته و خو ده بیته کویر بوونه وهی سهرچاوه ی روون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده ورپه ری نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکی په کجار بچوکی راست بوونی ئه م تیبینانه م له م خه به ره ی په کجار کورتیله دا به ده سته وه ده دم: له جیلی پیش خوم بیستوه موفتی زه هاوی فه رموویه تی نالی مه بهستی شه خسی ئه و بوه له م به یته ی سهره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زهر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی و ه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بینی به یته که ئه و که سانه ده شکینتیه وه که باوه ریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا په یره وه یی رینازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئه و که سانه ش داده نی به مروقی چا و خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته ک ئیراده ی خوادا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه گه ر قسه که ی موفتی زه هاوی له نیواندا نه با بگوترا با نالی له وانه یه به پواله ت خو ی دابینه پال مه زه بی «جبر» وه ک کورینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکی گه وره ی وه ک موفتی زه هاوی عه ییدار بکا به په یره وه یی کردنی «اختیار» ئیحتیما لی کورینی و خو هه لدانه وه له به یته که دا ده سپرته وه و به ته واوی لیمان روون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هر جاره که به یتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا در له حزه ده سه لنین مه به سی دانه یان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خودا له جیهاندا. هه روه هاش دلمان بو ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامیزه کانی، ئه وانیش قسه ی پواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نو ی ئه وه ش ده سه لنین که نالی مه یل و مه شره بی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دوشمنا یه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه ستدا. قسه که ی موفتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پی ده لی که زه هاوی خیل بووه وه یا عه بیکی ئه و تو هه بوه له چاوییدا که بشی پی بگوتری خیل.

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مه‌شووړه قورئانیه‌که‌یه‌وه که «حتی اذا البصر و خسف القمر» ه له ړی نه‌خشه‌کیشانی ته‌ئسیری قیامه‌تی جوانی یار و بریق و باقی لولو‌ه‌کانی ئارایشی گه‌ردن و سینه‌ی، هه‌رچه‌ند به‌گوته‌یئکی کوردیی عه‌ره‌بی ئامیز بی هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌و بابه‌ته ئه‌ده‌بیه به‌رزه‌که‌وا نه‌ک هه‌ر له‌ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ی ئه‌ده‌ب راده‌وه‌ستی به‌لکو له‌ریزی هه‌ره‌پیشه‌وه‌ش باری هه‌ره هه‌ورازی ړیزه‌که‌ده‌گرئ. سرنج بگره «برق البصر» که‌یه‌کټکه له‌نیشانه‌کانی قیامه‌ت ده‌شی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوی ته‌ماشاکه‌ران بیت. ته‌ماشاکه‌رانیش چ‌ئه‌وانه بن لولو‌ه‌کانی سه‌ر گه‌ردن و سینه‌ی یار ده‌بین چ‌ئه‌وانه بن له‌رؤژی قیامه‌تدا چاوه‌بله‌ق ده‌بن فه‌رقټک ناکات. له‌هه‌مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له‌هه‌رسی‌حالتدا ده‌بیته‌وه نیشانه‌ی قیامه‌ت چونکه‌بو خۆی له‌مصره‌ی‌یه‌که‌مدا پیشه‌کی ئه‌و قیامه‌ته‌یه که‌وا به‌وشه‌ی صریحی «قیامه‌تی جمالی» ناوی هاتووه له‌مصره‌ی دوه‌مدا. هه‌روه‌ها یه‌که‌م نیشانیه له‌م به‌یته‌دا هه‌روه‌ک له‌قورئاندا یه‌که‌م نیشانیه‌یه، دوه‌م نیشانه‌که‌ش «خسف القمر» هه‌م له‌مصره‌ی دوه‌می به‌یته‌که و هه‌م له‌ئایه‌تی قورئانیشدا.

نالی که‌هاتووه ئه‌م دوو نیشانه‌یه زور به‌رچاوه‌وه مه‌شووړه‌ی قیامه‌تی ناو ئایه‌تی قورئانی هیناوه به‌زهمینه‌ی مه‌دحی جوانی یار، یه‌کچار هونه‌رکارانه و ده‌ستره‌نگینه‌وه‌ی «قیامه‌تی جمالی» له‌مصره‌ی دوه‌مدا کردوه به‌هؤی دروست بوون و لی‌سه‌لماندنی هینانه‌وه‌ی ئه‌و دوو نیشانه‌یه و به‌مه‌دا خۆی ړزگار کردوه له‌و بیه‌یزیه‌ی واتا که‌وا ړه‌نگ بوو له‌به‌یته‌که‌بووبایه‌عیب ئه‌گه‌ر ته‌نهما جوانی یار «خسف القمر» ی‌پټکه‌ئینابا، چونکه‌ئوسا به‌یته‌که‌له‌عاست «قیامه‌تی جمال» دا دوو چاران کورتي دینا: چاریکیان له‌رووی ئه‌وه‌وه که‌ده‌بوو بی‌به‌لگه‌بسه‌لمینین جوانیه‌که‌ئه‌وه‌یه که‌مانگ له‌ته‌کیدای بی شه‌وق خو‌دنه‌وینئ، چاریکی‌تریش له‌رووی ئه‌وه‌وه که‌ئه‌گه‌ر به‌خاتریش بسه‌لمینین جوانی یار جوانی مانگی شارو‌تته‌وه ئه‌وسا هه‌ر نه‌ده‌کرا ته‌ئسیری جوانیه‌که‌له‌مصره‌ی دوه‌مه‌وه‌بگه‌په‌نینه «برق البصر» ی‌مصره‌ی‌یه‌که‌م چونکه‌هؤی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوه‌له‌مصره‌ی‌یه‌که‌مدا یا هی لولو‌ه‌کانی ئارایشته یاخود هی فرمیسه‌که‌کانی نالییه و چ‌ده‌خلیکی «جوانی» یاری به‌سه‌ره‌وه‌نیه، به‌لام که «قیامه‌تی جه‌مالی» هاته‌ناوه‌وه قورئان بریار ده‌دات «برق البصر» یش وه‌ک «خسف القمر» هی جوانی یاره‌نیتر لزوم نامینئ من و تو به‌هانان په‌یدا که‌ین بو ئه‌م مامله‌ته‌ی ماره‌کردنی «برق البصر» له‌جوانی یار، ړی‌که‌سیش نامینئ گومان باوینته‌به‌ر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که‌ده‌زاین نه‌مالی ئاده‌میزاد بوه و نه‌له‌ده‌سه‌لاتی جوانی هیچ‌که‌سیکیشدا بوه به‌ر له‌وه‌ی مامه‌نالی به‌م‌سیجره‌ه‌لاله‌ی ده‌سه‌لاتی له‌هه‌ده‌دهری خو‌یه‌وه بیانکات به‌ئامانجیکی ئاسان و ده‌ست هه‌لینجی ده‌ریای شوخی و نازداریی یاره‌که‌ی.

تو سه‌یری، ئه‌م هینان و بردنه‌ی زیه‌نی خو‌ینه‌ره‌وه‌ی به‌یته‌که‌به‌ناو سنووری مومکین و نامومکیندا به‌هؤی فرینئ واتا به‌بالئ ئایه‌تی قورئانه‌وه، ئه‌وجا تی‌که‌ل‌کردنی جوانی له‌گه‌ل ئارایشته... له‌گه‌ل فرمیسه‌ک، ئه‌وجا هه‌لچه‌قاندنی قیامه‌ت له‌ناوه‌راستی جیهانی واقع... ئه‌وجا سه‌ر له‌نوئ به‌به‌یته‌که‌دا ودره‌وه‌بی‌ئوه‌ی مه‌به‌ستی قیامه‌تی تیدا بی‌چونکه‌ده‌شی «قیامه‌تی جه‌مالی» به‌واتای «هه‌لستانه‌وه‌ی جه‌مالی» بی، ئه‌وساش سه‌ره‌له‌به‌ری «برق البصر و خسف القمر» و هه‌رچی هه‌یه‌ده‌بنه‌وه‌مه‌دحی عاده‌تی و پیوه‌ندیان له‌گه‌ل موعجیزه و رؤژی قیامه‌ت ده‌بریت: که‌بلئی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه‌ی «قیامه‌ت» ودرامت ده‌داته‌وه. که‌بلئی کوا قیامه‌ت له‌حالی‌کدا دنیا چ‌به‌لائی به‌سه‌ردا نه‌هاتوه؟

بهیته‌کانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولتیریشدا شازده جووله‌ن، ئەوه‌ی راستی بی بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولتیر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تیتیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له لایهن واتاشه‌وه بی که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ رهنکه راستی بهیته‌که ئەوه بی که من له پیشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زه‌له‌که شازده جووله‌ی بی شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تیدا تار بی له‌وانی تر. دوهم: ئەو هه‌له‌په‌رکینه‌ی که باسم کرد، له بهیته‌که‌دا نامینه‌ی ئەگه‌ر جووله‌یینکی لی که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه حال ئەمه بیروباوهری منه ئیتر خوینه‌ریش ئازاده له باوه‌ردا. لی‌رده‌دا چه‌ند به‌یتیکی غه‌زه‌له‌که ده‌نووسم بۆ تاکه مه‌به‌ستی دیارخستنی مؤسیقای هه‌له‌په‌رکینه‌که:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکۆل - می ئاخۆ - گۆلی نه‌وبه‌ها - ره‌یا خۆ
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مه‌می - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گۆلی - که سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئەمما
له هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به اصولی نا - له نالی

ئەم بره‌ شیعره که گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مؤسیقا‌که‌ی هاته ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئیرادهم له ده‌ست ده‌ردینه‌ی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خیرا بۆ چه‌ند لایه‌نینکی وردی و جوانی هه‌ندیک له بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زیده‌ تینوو، بری خۆمی لی بشکینم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له هه‌موو روینکه‌وه شاکار و پیشه‌وا و پیشاه‌نگن، به‌لام من لی‌رده‌دا به ده‌ست بی ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسووڤ و داسووڤم بۆ ناکرئ.

له لایهن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له فروغی خه‌دی فارغ» به ده‌ست خۆم نیه دلم بۆ ئەوه ده‌چی ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلنی «له فروغی فرعی فارغ» چونکه ئەمیان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خد» به ئەصل مناسبی «فروغ -روناکی» یه که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریسکانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که راده‌گه‌یه‌نی. له لایهن مؤسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه له ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که له مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستنی. به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا وا ده‌زانم که بیین و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر راگیرین وشه‌ی «فرغ» باشتر له وشه‌ی «خد» چه‌سپاوتر ده‌بی له نیوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که راگیرابن له عاست «خه‌یال، خال، خالی»، وشه‌ی «فرغ» بۆ ئەمه بیته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پیویسته بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که دیققه‌ت بگری ئەم نوقته‌یه له ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له «مه‌ردومی چاو» که بیبيله‌ی چاوه و له «دانه‌ی خال» که هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتته و نوقتهی بیبیله که، هه لده به زیتته و به بۆ سه ر «ع» ده که و له شکلدا دهیکاته و هه م جینسی ته وای «فروغ و فارغ». له واتاشدا چ که مایه تی پهیدا ناکا بۆ بهیته که چونکه «فرغ» که مووی زولفه ئاورینگ و درهوشانه و هی هه یه، ته نانه ت شاعیریکی وه ک «نزار قبانی» گوتوتهی:

یا شعرها علی یدی

شلال ضوء اسود

ئه م ئاورینگه رهشتالیهش له صه دی صه د هه م ئاههنگی رهشکینه و برژۆله و برۆی چاوه. من ئه م تیبینیه به جورئه ته لیردها ده رده برم له ئه نجامی هاندان و پالپیه و نانی بهیتهکانی نالی خویه وه... تو بلتی له سه ره تا وه نالی «فرغ» ی نه نویسی بی و دواتر نوسخه نو سان کردی تیانه «خد»؟

له گه له بهیته باشتردا ته نها به ته رکبیه «اضافی» یه که ی «طرفی نه ار» دوه خو خه ریک ده که م له بهر که م ماوه یی: ئه م ته عبیره ی نالی له وانه یه که ئی عجازی به کارهینانی تاکه وشه یان تیدا ده رکه وئ. نه هار دوو «طرف» ی هه یه. به یانی و ئیواره. له هه ر دوو حالدا شه وقی رۆژ پیی ده گوتری «زه رده پ» که مناسبی ئه و گو له نه و به هاره ی مصرعی یه که مه که گو نای یاری پی ته شبیه کرا وه چونکه گو له به هار رهنگی زه رده، له م بهیته شدا زه ردییه که هی بیهیزی نیه چونکه وشه ی «نه و نه و به هار» ی بۆ به کار هات وه سه ره پای ئه وه که گو نای زه رد یه کیکه له ده قی ئه و مه دحانه ی کورد په سه ندی کرد وه.

ئه م «طرف نه ار» ه جار یکی تریش خو ی گه یاند وه به پایه ی ئی عجاز به ودا که ئه گه ر ناوی زولف و شه ویش له هه لبه ستدا نه با به هو ی «طرفی نه ار» دوه هه ر دهاته نه حیسابه وه چونکی هه ر وه ک ئه م لاو ئه و لای دوو کولمی یار موه ره شهکانی دوو زولفه که په تی هه ر وه هاش ئه م لاو ئه و لای دوو «طرف» ی نه هار دوو شه وه وه ک زولفه کان.

شه ویکیان هی پش رۆژه لات ئه وی تریشیان هی دوا ی رۆژاوا، که واته ئه گه ر بگوتری «سه ری هه ر دو کولمی طرفی نه ار» و قسه کۆتایی بیت، زولف و شه و له خو وه دینه بهر هه ست و زیهنی مرۆقه وه و به یه کتر ده گیرین. له م به یه کتر گرتن و ته شبیه شدا بایی سه ری موویک فره قی لایه نیکی ته شبیه که له وی تر نا کریت چونکه هه ر وه ک دوو زولفه که له هه موو روویکه وه تایی به کترن، هه ر وه هاش دوو شه وه که ی ئه م لا و ئه و لای «طرف» ی نه هاره که به ته وای وه ک یه کن - خو دیاره دوو شت چه نگ ناکه ون به قه در دوو شه و له یه کتر بکه ن مه گه ر ئه و دوو زولفه ی ناو هه لبه سته که. ته نانه ت که بیین و له یه کتر چواندنه که خورد کهینه وه تا دوا پله ی خورد کردنه وه له یه کچوونیک ی ئه و تو مان دینه بهر چا و گه لیک پتر بی له هی «دو که رتی سیویک» که به سه ر زارانه وه با وه بۆ ده برینی له یه کتر چوونی دوو شت.

له زه رده په په ی سبه ینه وه بگه ریوه به ره و شه وی پش نویژی به یانی به و قوناغه دا تیپه ر ده بیت که له زه رده په په ی ئیواره وه به ره و شه وی دوا ی نویژی خه فتنان دینه بهرت. له سه ری هه ر دوو کولمیشه وه نیگات راگو یزه به ره و شه وی زولفانی ئه م لاو ئه و لادا ورده ورده له رونا کایی ته و او وه ده چیه ناو سینه ری زولفان که لاجانگه کانیان لیل کرد وه وه ک کاتی پش رۆژه لات و دوا ی رۆژاوا تا ده گه یته ره شایی زولفه کان خو یانه وه که شه وی راسته قینه ن. سهیری، ئه م «طرفی نه ار» ه چ فرته نه ییکی به ریا کرد وه!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیجی
به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆریکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی به که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باویژی بۆ ناو ئهوی تر. هیناوهتی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - به یانی»، سبهینه «وه رگیراوه ئه و روونی و شیرینه هه ست پێ ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زمزمه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم راده گه یه نی که وا له واقعیشتا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زهرفی هه لبه ستدا نه گونجانی لێ سه ندۆته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جارێکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وه رگرتوه که وێرایی سویرایی، ئه و جوانیه هه ش راده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زمزم که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی ده با، واتای زمزمه هه ش هه یه که ئاهه نگ و ستارن راده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زمزمه می مه لیح و زمزمه می مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا په یدا ده بی.

سه باحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگی جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگی شیرین و به تام ته شبیه کرابی. دم و زاره که به خۆی و روونی و جوانی و ته رایی که تیدایه ئه و زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مۆسیقا وایه که زمزمه به دهسته وه ی ده دات. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» هه که ش له کوئایی مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کاره یناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان ریکه وه که تازه به سه ریدا رویشتین نه گونجان و ریکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامیه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح «ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لێ بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لێ به هه له ده چن و ده یخوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستیه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وه رگرتوه له بنه رته یشتا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کاره یناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی

دارپشته که له ووه دى که «هزار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ی ۱۰۰۰ ایش دى چونکه که بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه ووه بولبول عاشقى گول، که ژماره ی هزاريش مه بهس بى واتاکه بؤ زورى ژماره ی عاشقان دهگه پښته وه. به داخه وه ئه مه له په له هردوو چاپی دیوانه که ی نالی که له سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستانی هه ولير دهرچوه دووباره بۆته وه و هوزار نووسراوه به رښووسى کوردی.

له دراوسپه تى وشه کانی به پته که وه نالی بى ماندوو بوون نارایشتیکی به زیاده وه ی خستوته سه ر تیکرایى جوانی به پته که به ودها که هاتوه سى پله ی نه ژمارى ناویردوه: که ده لى «روخی تو گولیکه» له وشه ی گولیکه ژماره ی یه که هه په، دواتریش که ده لى «صه د بهرگ» ژماره ی صه د په پیدایه. زانیشمان ژماره ی ۱۰۰۰ له وشه ی هزاردا ئه و بهرچاوه په که باسمان کرد.

که واته پله ی یه که صه د هزار له خووه هاتونه ته ناو هه لبه سته وه وه که به ره مه یکی لوده کی که له رواله تدا ده خلی نیه به سه ر ناوه رۆکی هه لبه سته وه، که چى به راستی نه وهنده ی بته وئ هیز و هونه رى خستوته ناو واتای به پته که وه و بوه به به شیکى بنجى ناوه رۆک و بنگه ی مه دحى جوانی نه و تاکه گول: نالی رووی یاری داناوه به تاکه گول، دياره تاكو نه و شته ی وه یا نه و که سه ی مه دح ده کرى تاخانه و که مه نه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بۆیه په ی ژماره ی یه که که له و که متر چنگ ناکه وئ نه په رى مه دحی تیدا بى، له ژماره ی په کیش که متر بى ده بیته که رتى ژماره که شتیکی ناته و او دهرده چى.

مه شووره ده گوترى «الدر الیتیم - دورى هه تيو» که به و لولوه ده لین یه که دانه ی له قه پیلکیدا بى.

خولاسه یه که بوونى مه دح کراو بنگه ی تیه لکشانه بؤ مه دح کردن. له پاش ژماره ی یه که که تاییه تى مه دح کراوه ئیتر ژماره کانی تر که ده بنه به شیک له ناوه رۆک و که رسته ی مه دحه که هه تا زیاد که نه مه دحه که ش زیاد ده کات. نالی که هاتوه ژماره ی ۱۰ هه ليواردوه که یه که مه پله ی هه وراز ژماره ی یه که له پلیکانی «نیزامی دیده یی» و بازى هاویشته بؤ ژماره «صه د - صه د بهرگ» ویستوه تى مه دحه که ی له و مه ودا کورته ی نیوان یه که و دوه راگويزى بؤ مه یدانه به رینه که ی نیوانی یه که و صه د.

نه مه «صه د بهرگ» ه ده شى جوړى گول که نیشان بدات که په ره کانی صه د ریزن و ئیستا له سلیمانی پنی ده لین «شه ست په ر» هه روه ها ده شى به و واتایه بى که صه د بهرگی جوانی تى نالاه یاخود له صه د بهرگی جوړ جوړى جوانیدا خو ی دهنوینى. به دوا ژماره ی «صه د» دا ژماره ی «هزار» هاتوه که نه ویش پله یکی نیزامی ده ییه و له هه مان کاتیشدا ریگایه کی دوور له ژماره صه د بهر وه هه ورازى مه دح تیه لکشیه وه.

به دوا نه و ورد بوونه وه یه دا، سه ره له نوئ، دوو ورد بوونه وه ی تری زور گرنگ پیویسته که نه گه نه خریته بهرچاو به شیکى جوانی واتای به پته که بزر ده بى.

له رسته ی «صه د بهرگ و هه زارى عاشق» دا دارپشته که هه لده گرى هه زار عاشقه که هه ی هه ر یه کیک له و صه د بهرگانه بن نه که ته نها هه گول که سه ره بهر. نه مه یه کیک له دوو ورد بوونه وه که یه که پنی ناوی پترى دريژه پیبده یین. ورد بوونه وه ی دوهم هه ندیکى تریش له تیکرای مه دحه که زیاد ده کا.

نالى که ده لى «گولیکه صه د بهرگ» جارئ خه ریکى خودی گول که یه که و ژماره یه که و صه دى له ته کوینى گول که خو ی وه رگرتوه. به لام که ده لى «هه زارى عاشق» لیره دا هو ی مه دحى له دهر وه ی شه خسى مه دح کراو هیناوه. نه مه راستیه ی خزم بوونى دوو ژماره ی «یه که و صه د» و بیگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مه و دای نیوانی یهک و صد که متر بی له هی صد و هزار، مه به سم نه و دیه بلیم جیی خویه تی نیوانی یهک و صد ۹۹ بی و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بی چونکی گوله که و صد بهرگه که به یه کتر ئاشنا ترن تا صد بهرگه که و هزار عاشقه که.

خوینه ری به ریز ئه م ته رزه ورده کاریه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بو قولایی و به رینایی گه لیک پتر چون له و دی من کردومه. خو نه و دی راستی بی له عاست نه م بهیته دا که و لیره دا پیوهی خه ریکم جاری یهک وشه م نه گوتوه له و اتا و جوانی مصره دی دوهمی بهیته که:

له هه موو چه من دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دست له م مصره عه نه دم و بو زه و قی خوینه ری به جی بهیلم، بو خوی بیخاته وه ریزی مصره دی یه که م و له و اتا و جوانیه که ی سرنج راگری. وهک لیره دا به پیشه وه گوتم به شیکی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعه ری و اتا سه ختی وشه سه رکه شی داریستن مه حکم، وا هه یه غه زه لیک وه یا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

ئه ی جلوه ده ری حسن و جله و کیشی ته ماشا
سه ر رشته یی دین بی مه ده دی توو نیه حاشا

وه یا قه صیده ی:

حه لقه ده رگوشی که فی رهنگینی تویه نه م ده فه
با نه نالی، لئی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک وه یا قه صیده ییکا به ییتیک وه یا چند به ییتیک له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم ئه و ديسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گویی گه وه هر ئه فشانی دهکا

به شیکی زوری تیکرایی نه م هه لبه ستانه تا ئیستا به ته وایی، بگره به نیوه چلیش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکاییه. به نمونه سه یریکی نه م دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هو دهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشسه پرفرف له پرفرف شاهى عالی پرفرفه

دهزانين ئەم «صاحبى علم الكتاب» هه مان كه سه كه به دوا گيترانه وهى حيكايه تى سه با و به لقيس و
عشره گوره كهى دا له لايهن هودهوده وه له سهر ته كليفى «سليمان پيغه مبه» به پيى باس كردنى قورئان
كه ده فريموى «وقال الذى عنده علم من الكتاب انى اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك» هه ستا و
عشره كهى به لقيسى بۆ هينا، به لى ئەمه دهزانين، فكرمان بۆ ئەوهش دهچى كه گورانى بيژه كه هودهود
نه فس بى ده بى خوى له گورانيدا وهك هودهود باسى به لقيس و عشره كه و سه باى كردبى. له هه مان
كاتدا ئەم گورانى بيژه هه ر خوى «صاحبى علم الكتاب» واته يا به راستى يا به ئاههنگى گورانى عشرى
به لقيسى حازر كردوه له كورى به زم و گورانيدا. ئەوهندهش له بهيتى دوهم هه لده كرپينين كه سليمان سى
پاشا و پيغه مبه ده بى له نيوان «اخوان الصفا - برادرانى ريكي و خوشى» دا واز له پاشايى و
گوره بى بينى و بيته وه ريزى «اصف» كه وه زيرى خويه تى و له كاتى روودانى رووداوه كه ئەو «الذى عنده
علم من الكتاب» بوه. له وهش زياتر واتا روون ده كه ينه وه به ودا كه كومه لهى مه شورى «اخوان الصفا» سى
سه رده مى عه باسيه كان به خويان و ناوه نهرم و نۆل و له باره كه يانه وه جيگه هه موار ده كه ن بۆ يه كيكي
وهك سليمان پيغه مبه كه به هوى چوونه ناو ريزيانه وه ئەويش ببينه ئەندامى كى ئەو گروه چاك و دلپاكه
و خوى به هاو پيى اصف بزاني.

جاريكى تريش له مه بهس نزيك ده بينه وه كه دهزانين له نيوان «اخوان الصفا» دا پياويك هه يه ناوى
«ابو سليمان» ه، له مه وه به جارى «سليمان پيغه مبه» ئەندامه تى گروهى «اخوان الصفا» سى لى ده بيته
به شيكى كه سايه تى راسته قينه، نهك له پيى ته شبيه و مه جاز و واتا تيكه ه لكيشانه وه. ئەمانه و شتى
تريش هه ن له به يته كه دا كه پيى پى ده بين و تپى ده گه ين و حيسابى بۆ ده كه ين و جيگه يشى له
په راويزى و اتايدا ده كه ينه وه، به لام ديسان جارى دوورين له وه پهرى و اتاكه سى چ دوورى ناسويى بى به ره و
پانابى، چ دوورى ستوونى بى به ره و به رزايى وهيا قولايى به يته كه. له باره سى به يته كه سى تريشه وه:

جامى تاقى مهيكه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشسه پرفرفه له رده رفه شاهى عالی رده رفه

دهزانين جامى تاقى مه يخانه وهك «مشکاتی قندیل» سى دل وايه: خوا له قورئاندا به نورى خوى گوتوه
«مثل نوره كمشكاة فيها مصباح» كه واته شه رابى ناو جامه كه سى مه يخانه وهك «قندیل - مصباح» سى ناو
«كمشكاة» هكه وايه بۆ دلى نالى، دياره ئەم شه رابه هه مان شته كه پيى ده لئين «خمره الحب الالهي» و
له وه وه ئاشكرايه كه نالى خه يالتيكى متصوفانه سى هينا وه ته ناو هه لبه سته وه. له بهيتى دوهميشدا
«شيشه سى پرفرفه» هه ر ئەو جامه پرفرفه شه رابه يه كه له تاقى مه يخانه دا وهك مشکاتی قندیلی دل بوو،
وشه سى «رده رفه - پرفرف» ئەويش هه لده گري «ررفرف» بى كه وشه ييكي عه ره بيه و واتا كه سى له فه ره هنگى
«المنجد» دا به چه ند شتيك ليك درا وه ته وه يهك دونيكيان مناسبى و اتاى به يته كه ن:

۱- الرفرف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درهخت و گيايه كه شوردهبنهوه.

۲- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج. هەلئيش دەگرئ «رەف، رەف» بئى كه دووبارەكردنەوهى وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رەرف دەشى خاوهن مەيكەدەكه بئى له وه بهولاوه مومكينه بگەرئتهوه بؤ «شيخ الطريقة» و پيشهواكهى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بؤمان دەرکهوت ياخود هەر خوا خۆى بئى كه له راستيدا ئەو رووناكى ناو «كمشكاة» و قنديلهكه بوو.

وشەى رەرف له قورئاندا بؤ مەزراى ناو بههشتيش بهكار هاتوه كه ئەمه زياتر واتاكه بهرهو خوا دەگيرئتهوه، بهلام كه وشهكه بگهسته «رەف، رەف» كه رەفت و تاقهكانى مەيخانه نيشان دەدهن و شيشه پر شەرابهكانيان تيدا دانراوه، ئەوسا زياتر بؤ پيرى موغان و خاوهنى مەيخانهكه لهبارتر دەبئى. به ورد بونهوه گەلئىك شتى تريف له بهيتهكهوه خو دینه بهر چاوى زيهنهوه، له گەل ئەمشدا هيشتان دوورين له واتاى تهواو و شيوهى راستهقينهى ناو بهيتهكه.

من جارئ بهرئوهم له گهشتى بهرهو كۆتايى و ئەنجامى ئەم بهيتانه، بئىگومان ناليش له دەمى هۆنینهوهياندا ههستى كردوه به زهحمەتى و سهختى و سهركهشييان، هەر بۆيهيشه له كۆتايى قهصيدهكهدا دان بهو توندى و رەقييه دادەنى بهلام يهكجار ئوستادانه توندى و رەقييهكه دهكاتوه بنگههى مەدحى خۆشهويستهكهى وهيا گورههه سەرچاوهى تصوفهكه:

طبعى نالى تونده ئەمرويا به نهشههى نيم نىگاه
مهستى «رحراح» و مهى و «راح و قراح و قرقف» ه

سهبرى چۆن نيم نىگايئىكى دۆستهكهى (وهيا نيم نىگاي تجلى خودا وهيا توجهى رابهبرى تهريقهت) كردۆته هوى مهست بوونىك كه لهو پينج شتهى ناوى بردوون پهيدا دەبئى ههمووشيان به واتاى شەرابن. دياره ئەگەر رپئى تهصوفى تيدا بگرين هەر پينج شەرابهكه دەبنهوه شەرابى ئيلاهى. ئەم بهيته له نوسخه چاپهكانى ديوانى نالى به ههله نووسراوه، چي ليرهدا نووسراوه راستى بهيتهكهيه، به ئانقهستيش وشهكانى «رحراح، راح، قراح، قرقف»م خسته ناو جووت كهوانهوه تاكوو باشتر بخوينرئتهوه و بشزانرئ كه ئەمانه وشهه عرههين و تهنها وشهه «مهى» له بهيتهكهدا فارسى وهيا كوردببیه.

من گەلئىك جارن راي خۆم دەربريوه له عاست شاعيريهتى نالى و چي باوهرپم پئى بوه ئەوهم گوتوه دەربارهى، ليرهدا ئەوهنده دهلئيم، وهياخود باشتره بلئيم دوپاره دهكهمهوه، ناتوانين پايهه راستهقينهى بلئيمهتى نالى دهستنیشان كهين ئەگەر:

۱- كات و زهرف و بارى ژيانى خۆى و هى ههلبهستهكانى به چاكي نهزانين.

۲- ههموو گهوهرهكانى له قتووى ههلبهستهكانى دهرنههينين.

۳- بهتايهههتى ئەگەر ههلبهسته سهخت و سهركهشهكانى له ههموو روئيكهوه شى نهكرينهوه و مههارهتى دارشتن و تيكههلكيشان و پاراستنى مؤسقىا و تيبردنى زهقى و رەقى لهو ههلبهستانههيا با چاكي روون نهبيتتهوه.

۴- به شاعيره مهشورهكانى كورد و غهبرى كورد نهگيرئ بؤ بهراوردبى كردن له نيوان چهند و چۆن و شيواز و تصور و وردەكاريى و ههموو سهروبهريكى ههلبهستهكانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وهيا

گه ورهیی و دیا مه هارعت و دیا هر رهوشتیکی تر بی به به راورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده نه گهر به ترازوو هه لینه کیشیت.

بیگومان نه م کارهش بهنده به چهنده شتیکه وه:
یه که م: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه که ی.

دوهم: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه رده می نالی روویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندان ژیاوه له کاتی روودانه که دا.

سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو نه و نه دیوانه که سه رده ریی ده که ن له شیعی نالی و دیا شاعیری وه ک نالی، که نه مهش پیویستی هه یه به شارهزا بوون له نه ده بی نیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلیتی نه رکه که ی گرانه.

چوارهم: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بیگومان نه و هینده شیعه ری که له دیوانه که پیدا هه یه به شیکه، یا که م یا زور هه رچهنده مه یلم بو نه وه دهر وا بلیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچیته عه قله وه نالی له ری نه و میقداره که مه وه گه شتیتنه نه م میقداره زوره له به رزی و قولی و سیردا.

وهک ئاشکرایه رۆژ به رۆژ نه م نه رکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به ره و زحمه تترییه وه دهر وات چونکه ئاشنایانی نه م جوړه نه ده به که م ده بنه وه و بابه ته که شی بیگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه شتوودا. بویه یه نه گهر که س هه یه خوی به دل سوژی نه ده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دوستانه وه، چی له شیعر و خه بهر و به سه رهاتی نالیش ده زانی نه ویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

نیسته که ش فرصته گه لی یاران

که په نه ک بو چپیه له پاش باران

لیرده به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گوڤاری کوړ نه وه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه نه کات.

چهنده لاپه نیکی باسه که مایه وه بو دهره تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه روک له شیعی نالیدا که وا له یه که م نالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قهرز به سه رمه وه نیتر یا له نالقه ییکی تر دا پیشکه ش ده کریت یا خود ده بیته ئاکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کو ده کاته وه بو نه وه نیمکان هه بی به سه ریه که وه بخوینریته وه، نه وه ی ژماره کانی گوڤاره که شی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی.

دهمه وی عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی نه م گوتارانه عوزره که ش دوو لاییه: یه کیان له وه دا که ودها بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یته کانی نالی بو خوی پیویستی به شیکردنه وه هه بوه. له مه دا نه ختیک خوم خه تابارم که ده بوو رسته ی ئاسانتر بدوژمه وه بو راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تا که ده گریته وه بو زحمه تی نه و فکر و دارپشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یته کانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوهمی عوزره که ش بو نه مه یه به شیک له نمونه کانی شیعی نالی که له کوتایی نه م نالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌یلراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خویشم که له دواروژدا پێیان‌وه خه‌ریک بم. ئه‌وه‌ی راستی بێ ده‌متوانی به دوو جوړ له‌م عوزره‌یتانه‌وه‌یه خویم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هینایه‌وه. دوه‌میشیان له پێی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسان‌ی واتاکان تیببهم وه‌یا بیشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌ که‌س سوودمه‌ند ده‌بێ نه‌ منیش له‌ خویم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئیتر خو لێ به‌سه‌هوو بردن و خو لێ گیل کردن بۆچی بێ!

گه‌لێ تکای تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پێ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره دا‌وایان لێ بکه‌م به‌یتیکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوه‌می گوتاره‌که‌م بۆ راست که‌نه‌وه: له‌ لاپه‌ره ۱۲۷ ی ئه‌م کتیبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ۱۰ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئه‌م به‌یته به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

راستی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی حه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

ئه‌م دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیان په‌له‌ی منه.
نالی له‌ زه‌مینه‌ی عوزری گوناهان ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لیره‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی
ئه‌م به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپوشیش له‌ خوینه‌رانه‌وه:

خوشره‌ عوزری گونه‌هکاران له‌ سه‌د زکری ریا
ئه‌م به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه ئه‌و به‌ توندیی عه‌فه‌فه

بەشى چوارەم

لە سى بەشى لىزە بە پىشەۋەى ئەم نووسىنەدا، بە دەم شىكىردنەۋەى تاك تاكە بەيتى دىوانەكەى نالىيەۋە، چەند جاران بە پىش دەرفەتى گوتار ھەۋلەم داۋە ئەۋ تايپەتياڭە دەربخەم كە نمونەكانى شىكىردنەۋە رايان دەگەيەنن ۋەك: تايپەتى لەنگەربەستەن ۋ پارسەنگ بوون، فرەواتايى، نەرم كەردنى وشە ۋ تەعبىرى سەخت، ۋىنەگرىيى، پەيوەست بوون بە كۆمەلايەتى ۋ خاسىيەتى ئەۋتۆيى. ئەم بەرەنگار بوونە لە منەۋە بۆ خاسىيەت ۋ تايپەتى شىعەرى نالى ھەر ئەۋەندە ئازايپە ۋ ھەلمەت بىردنەى تىدايە كە ئامانچە بچوۋكەكەى ناۋ عىنۋانى «چەپك...» لىمى داخۋازى دەكات. من چەپك ھەلبەستۋە، باغم ھەلەرن نەكردۋە، پىشەم ھەلەرن ناكەرى... ۋاشدەزانم بە كەسى تەنھا كەس ناكەرى.

ئەۋەى راسىتى بى، لە بىژنگ دانى دىوانەكەى نالى بە نىيازى ۋ دەستەھىنانى ھەموۋ سامانەكەى گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە رۋالەتى «ماملەت لەگەل وشە» نىشانى دەدات، چونكە ۋەك بۆ چاۋى ۋ رەبىن ۋ زەينى بەپىرشت دەردەكەۋى نالى «ۋشەسازى» عادەتى نەكردۋە، «ۋاتاسازى» عادەتىشى نەكردۋە، ئاراپىشتى حازر بە دەستىشى بەكار نەھىناۋە، فەند ۋ قىلە ساكارە مىراتىيەكەى شاعىرانىشى نەگرتۋتە بەر. كە ئەمانەى نەكردۋە بەۋەندەش رازى نەبۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشتەۋەى ئەم ھونەرەنەش بكا بە ناۋاخنى ھەموۋ شىعەرەكانى، ۋىراى ئەمانە نالى كارى گەنگەر ۋ ھونەركارانەتر ۋ ساحىرانەترىشى كەردۋە.

نالى بە ناۋ رايەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە ۋ ھى تىرىشدا ھاتۋچۋى بە زاتە ھەستىيارە جۋشاۋە سىحربازە دەستەنگىنە بلىمەتەكەى خۋى كەردۋە ۋ بەھۋى دەسەلاتى ھونەرەندانەى يەكجار دەۋلەمەندىيەۋە لە ناخى دل ۋ قولايى گىيانەۋە كلافەى رەنگاۋرەنگى ئاۋىتە لە سۆزى ئاگرىن ۋ پوختەيى تىرۋتەژىي لەۋ رايەلانە ئالانداۋە ۋ پارچە ھەلبەستى گەۋھەردار ۋ ئاورىنگارىي لى ھۆندۋونەۋە، ھەرگىز داۋى كلافەكانىشى كورتىيان نەھىناۋە بەبەر قەلافەتى پەيكەرى خولياۋە، من ۋ تۆش لە دەروەى تان ۋ پۆى

ته لیسماوی سیجره هونیه وه دمه ته قهه عاده تی نه دهبی له سهر هه لده ستینین و به زمانی سافیلکه ی شیعردۆستانه مان مه عنای سهر او و پفدراو به سهر ورشه و تریفه کانیدا گلۆر ده که یه وه، ههر ده لئی ئیمهین نالی به ته وریه و ته شبیه له م به یته دا وینه ی ههر زه کاریمان له مهیدانی دورناسیدا له پئی کامیزای وشه وه ده کیشیت

منجم کهر گهس و «لاشی» له کن شه یئیکه نه یزانی
که ئەم ئەفلاکه چه ند لاکه که ئەم گهر دوونه چه ند دوونه

بئ هه موو مه به سستیکی پیندا هه لگوتن و به رزکردنه وه ی نمایشتکارانه ده لیم «نالی» به راستی ئوستادی شیعره، ئەو ئوستاده ی که به شاعیری تری بگریت له وانیه پئی نه لئی شاعیر چونکه هونه ر و ته عبیریکی ئەو به کاریهیناوه کالای تاک تاکه هونه رمه ندی بلند په روزه که سیبه ری به سهر مه لبه ندی شیعری عاده تیدا ده کیشیت. ده زانین سهره ژوووون خوی له خۆیدا کاریکی بین بره، ئەی به باری گه وه ره وه به ره و تۆقه له ی ههر به رزی ئاسۆی هونه ر؟

تا سنبولی زولفت له نیهالی قهدت ئالا
من دوودی هه ناسه م گه ییه عاله می بالا
من گریه وه تو خه نده به یه کدی ده فروشین
من له علی به ده خشان و ئەتو لولئوی لالا
طوپرهدت وه کو تو ماری شکسته و سهری کو لمت
بو نوری سه و دام بو هته شه معی موتالا
ئهو چاوه غه زاله فه ته راتی سهر و ماله
ئهو نیرگسه کاله نه منی هیشته و نه کالا
شیقچه ی فه له کولئه تلهس و ئەستوونه یی زه رپین
بئ بیکه به تارایی سهر و سرکه یی والا
نالی به ئومیدی زه فه ری ته وقی ته له سمت
ماری سهری زولفت له سهر و گهر دهنی ئالا

تاکه به یئیکی ئەم بره شیعره «شیقچه ی فه له کولئه تلهس...» بهر له سی سال زیاتر سهر چاوه ی ئیلهامی جوانه مرگ «دلدار» بوو له دارشتنی به شیکی غه زاله درێژه که ی «خه نده که ی بایی...» له و شوینه دا که ده لئ:

ده هه لسه با بینا که یین مه عبه دی پیروزی دلداریی
له تیشکی رۆژ له شه وقی مانگ له په رنگی په لکه په رنگینه

له پۆلی سی وهیا چواری حقوق به یه که وه له ژوو ریک به سه رمان ده بر که تریفه ی خه یالی «خه نده که ی

بايي» له گوشه‌ييكي هه‌ست و سوؤزي دلدارانه‌يه‌وه هه‌لرژايله ناو هه‌لبه‌ست و ئاورينگيكي ئاسمانى نالى له‌م به‌يته ده‌ست نيشان كراوه‌وه كه ده‌ميك بوو ئاسؤى خه‌يالى «دلدار»ى هه‌لايساندبوو شكايه‌وه به‌سه‌ر هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا . من له ژان و ژواري ئه‌م غه‌زه‌له‌ى ئاگادار بووم، ناوانوه پرسينكى برادرانه‌ى پى ده‌كردم له هه‌لبژاردنى وشه‌ييک و به‌لاوه‌نانى وشه‌ييكي تر بؤ ريك هاتنى هارمؤنى واتايى و وشه‌يى .

له بيرمه ويستى له جيگه‌ى وشه‌ى چه‌پك له و ديتره شيعره‌دا كه ده‌لى «كه هه‌ر چه‌پكه‌ى خه‌مى مل كه‌چ...» وشه‌ييكي له‌بارتر بدؤزيتته‌وه كه تاكه يه‌ك تالى وه‌نه‌وشه به ده‌سته‌وه بدات نه‌ك يه‌ك به‌سته، به‌لام نه‌ خؤى پى دؤزرايه‌وه نه‌ منيش توانيم يارمه‌تى بده‌م... هه‌ر له بيره‌وه‌رى ئه‌و رؤژانه‌ى به‌يه‌كه‌وه ژيانمان، يادى گوته‌ييكي ترى دلدار ده‌كه‌مه‌وه كه ده‌يگوت حاجى قادر له به‌هاريه‌كه‌يدا شوين پى «قوربانى توؤى ريگه‌تم...»ى نالى هه‌لگرتؤته‌وه و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند، كه‌چى ئىستا وه‌ك به‌ديهيه ئاشكرايه له‌به‌رچاوم چى دلدار ده‌يگوت راسته هه‌روه‌ك راسته كه شه‌وه مه‌شورده‌كه‌ى «مصباح الديوان»يش له قه‌صيده‌كه‌ى «مستوره»ى نالييه‌وه كه‌شاوه‌ته‌وه كه له مه‌شدا نه‌كه‌مايه‌تى و نه‌ هيچ ره‌خنه ليگرتنيكيش يه‌خه‌گيرى حاجى و مصباح ده‌بن.

كه‌لى جار شاعير به‌ نيازى خؤ تاقيكردنه‌وه نه‌ك هه‌ر ئيلهامى گشتى له قه‌صيده‌ييكي مه‌شور وهرده‌گرى به‌لكو له كيش و قافيه‌ى قه‌صيده‌كه‌شه‌وه شيعر هه‌لده‌به‌ستى كه ئه‌مه‌ش له عه‌ره‌بيدا پى ده‌لئين «معارضه»... هه‌ر نه‌يسه!

به‌راستى كه بمانه‌وى هه‌موو تايبه‌تبه‌كانى شيعرى نالى بؤميرين و يه‌ك و دوو و سبى لى بكه‌ينه‌وه زنجيره ده‌بى به ژماراندا برؤين و ريزيان كه‌ين چونكه پر سامانى شيعره‌كانى له‌وانه‌يه به‌يتا و به‌يت خاسيه‌تى نوئى به ده‌سته‌وه بدن له و روه‌وه كه زه‌ينى تيز و سه‌ليقه‌ى سازگار و تىگه‌ييشتن و پىگه‌ييشتن به به‌ريانه‌وه هه‌يه ده‌م نادم ئاوس بن و له نوژهن بزينه‌وه به به‌ره‌مه‌يكي بى سابىقه. له مه‌يدانى فيكردا، كه داھينان پىويستى به كه‌رسته‌ى مادى دهره‌وه‌ى ويژدانى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، ئه‌وه‌ش پى ده‌لئين «عبقريه - بليمه‌تى - هه‌لگه‌وتوويى» له هه‌نگامه‌ى جؤش و خرؤش و كولان و وروژانى عه‌مه‌ليه‌تى يه‌ق كردنه‌وه‌دا جار له جارى وينه و ورينه‌ى تازه له خؤيدا ده‌دؤزيتته‌وه، وه‌ياخود ره‌نگه راستتر ئه‌وه‌بى بليم تواناى خه‌لق له و بليمه‌تبه‌دا، بى په‌ك كه‌وتن له‌سه‌ر نمونه و پرؤقه، مؤديلى هونه‌راويى نوئىكرده‌كا به بلقى جؤش و كه‌فوكولى خرؤشان كه چ ئه‌ركى ريكخستن و گونجاندن و هه‌ناسه‌سواري تيدا به خه‌رج نه‌چوه هه‌روه‌ك قولپى بوركان په‌يتا په‌يتا له جه‌ه‌نه‌مى دهره‌ويه‌وه به پاله‌په‌ستؤى سروشت به‌رى ده‌كرى. زؤر به سه‌يرى، له‌م كاته‌دا، وا ده‌زانم نالى مه‌به‌ستى وينه‌كيشانى ژان و ژواري عه‌مه‌ليه‌ته پر تاوله‌رزه‌كه‌ى تركانى پزدانى هونه‌رگه‌ى خؤى بوه له‌م دواندنه بليسه‌داره‌دا كه له‌گه‌ل «بادى خؤش مرور»ى كردوه:

گاهى ده‌بى به ده‌م ده‌ده‌مىنى ده‌مى غرور

چونكه ئه‌گه‌ر له كولانه‌ى نه‌فسى خؤيه‌وه سه‌يرى باى نه‌كردبى و تىكه‌هاويشتن و چه‌خماخه‌ى فرته‌نه‌ى ناو ئه‌و نه‌فسه‌ى به بايه‌كه نه‌به‌خشيبى، باى كه‌ر و لال له خؤوه چ ناكات و چ ده‌مان ناده‌مىنى، دواتریش نازانى به‌ره‌و شاره‌زور بيه‌ته‌وه و قرچه‌ى هه‌ناوى نالى له هه‌ناوى خؤيدا هه‌لگري به چه‌ر ده‌كه‌لى سووتانى غوره‌ته‌وه له‌گه‌ل باده‌ى پر فرميسكى تلانه‌وه به ده‌ست سوؤز و بى ئؤقره‌بيدا بيكا به ديارى يادكردنه‌وه‌ى بريندار و به سفتوسؤ:

سووتا رهواقی خانەیی صەبرم دل و دەروون
 نەیماوە غەیری گۆشەیی نکرێکە یاصبور
 ھەم ھەمعینانی ئاھم و ھەم ھەمریکابی ئەشک
 رەحمی بەم ئاھ و ئەشکە بکە ھەستە بی قصور
 وەک ئاھەکەم دەوان بە ھەتا خاکی کۆیی یار
 وەک ئەشکەکەم پەوان بە ھەتا ئاوی پرده سوور
 بەو ئاوە خۆت بشۆ لە کدوراتی سەرزمین
 شاد بن بە وەصلی یەکدی کە تۆی «پاھر» ئەو «پھور»

ئێتر بە دەم ھەنێسکی گریانەوہ راسپاردەدی دلی ھەلقراوی بۆ ھەموو دار و بەرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تەسلیم بە با دەکات تا لە کۆتایی شیوہنی ھەلبەست ئەم چەند دلۆپە فرمیسکە گەرم و
 گەورەییە لە جینی مۆر و ئیمزادا دادەنیت:

زارم وەکو ھیلال و نەحیفم وەکو خەلال
 ئایا دەکەومە زار و بە دلدا دەکەم خطور
 لەم شەرحی دەردی میحنەتە لەم سۆزی غوربەتە
 دل وەختە بی بە ئاو و بە چاوما بکا عبور
 ئایا مەقامی پوخصەتە <V> لەم بەینە بیمەوہ
 یا مەصلەحت توفقە تا یەومی نەفخی صور

وەک دەزانین، مەصلەحت و نامەصلەحت، تا رۆژی فوو لە صور کردن ئەو «توقف» ھەدامەنی نالی
 گرت و بەری نەدا، خۆی و ھەسرەت و سۆز و سووتان و غەریبی، ھەموویان بە گەرووی عەدەمدا چوونە
 خوارێ، مەگەر گر و گەرمایی لە فرمیسک و ھەناسەیی من و تۆدا تارماییەکیان بێنیتەوہ سەر دنیای
 پوون.

قسەم لەوہدا بوو کە ژماردنی تاییەتی لە بەرھەمی بەردەوامی «عبقریە - بلیمەتی» وەک نامومکین
 وایە چونکە جار لە جار خۆی نوێ دەکاتەوہ و بە پێی نوێ بوونەوہش تاییەتیەکانی زیاد دەکەن. نەزۆکی
 و خۆکوئانەوہ و دووبارە کردنەوہ لەو جۆرە یەق کردنەوہیەدا دەبی کە بە فکری قالب گرتوودا بێت وەیا لە
 ئاکامی کێشان و ھەلسەنگاندنی ژیریژانەوہ «منطقی» زەنە بکات. گەلیک جار ئەم خۆھێنان و بردنە
 ژیریژانە بە دوا واتای کتوویدا وا دەکا لە قەصیدەدا «وحدە» نەمینی چونکە جوانکاریی لە جیھانی
 زانستدا، ئەو زانستەیی بەرگی ھونەر لەبەر دەکا، نەفسی کورتنە وەک ھەناسەیی ھەناویکی سووتاو نیە کە
 سات لە سات بلێسەیی زمانە درێژتر دەکا. سەیریکی دیوانەکەیی نالی بکەیت دەبینی زوربەیی
 ھەلبەستەکانی «وحدە» ی تێدایە، لە ناو ئەو زوربەییەشدا بەشیکی بەرچاوی لە سەرەتاوہ تا کۆتایی
 دەوری تاکە یەک فکەر ھەلدیت. ئەم غەزەل و قەصیدانەیی وا لێرەدا سەرەتاکەیان دەنووسم نمونەیی
 ھەلبەستی «وحدە» دارن لە دیوانی نالی:

بیتم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئەهی جلوه دەری حوسن
 ئەحوەلی تەفرەقە نەزەر
 طەبعی شەککەر باری من
 بولبولی طەبعم
 جانەنی وەک جینان کردم
 ماتەم وەکو زولفەینی سیەه
 ئیلتیقای پۆلا و ئاسن
 قوربانای تۆزی ریگەتم
 هەهی که‌ریکم بوو
 که تۆ هاتی له «نەوم ی دی» نەومیدی نەما باس
 له کن ئەو جەوهەرە فەرە
 مووی سپی کردم به شوشتن
 ئەهی شوخی بیناز
 گەر دەپرسی من له‌بەرچی کهم دەخۆم

ئەمانە که له یه‌که‌م سێیه‌می دیوانه‌که‌یدا دینه‌ به‌رچاو، ده‌یان هه‌لبه‌ستی تریش دوا‌ی ئەمانه‌،
 هه‌موویان خه‌ریکی تاکه‌ فک‌ره‌ن. سه‌رله‌به‌ری مونا‌جات و نه‌عه‌کانی که له چه‌شنی قه‌صیده‌ی درێژ
 ده‌ژمێردرین ئەوانیش «وحده‌»‌ی ته‌واو و بی‌که‌له‌به‌ریان هه‌یه. «مه‌ستوره‌»‌ش پێویستی به‌ باس کردن نیه‌.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غه‌یری نالی، بۆ هه‌لبه‌ستی «وحده‌»‌دار و هه‌لبه‌ستی بی‌ «وحده‌»
 ده‌خلی نیه‌ به‌سه‌ر فک‌ره‌ی «تایبه‌تی»‌یه‌وه، چونکه‌ وحده‌ پێوه‌ندی به‌ هه‌موو قه‌صیده‌وه هه‌یه له‌ لایه‌ن
 دروست بوونی‌وه که له‌ عه‌ره‌بیدا پێی ده‌لین «بناء القصیده‌» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قه‌صیده‌ی به‌ وحده‌وه و
 بی‌ و‌ه‌ده‌دا ده‌تریسکیته‌وه و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پێی بنا‌سریته‌وه. له‌گه‌ڵ ئەم راستیه‌شدا ئەوه‌نده به‌سه‌ بۆ
 نرخ‌ی زۆربوونی «وحده‌» له‌ شیعری شاعیریکدا که به‌لگه‌یه‌ بۆ پر‌بوونی می‌شک و بر‌نده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆشی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هه‌ره‌ به‌رچاو و په‌سه‌ن و په‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئەوه‌یه که‌وا و‌ه‌ک ساحیر له‌
 که‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه‌ چه‌ند تیری و‌اتا ده‌هاوێژێ. هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامانجی سه‌ر‌به‌خۆی خۆی هه‌یه
 له‌هه‌لبه‌ستدا. گوم‌کردنی ئەم دیارده‌یه‌ به‌شیک‌ی یه‌کجار نرخ‌دار له‌ شا‌کاره‌کانی نالی تێده‌با و
 ئەده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگین، به‌مه‌شدا که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌خشه‌ی سه‌رجومه‌ی ئەده‌بی کوردی
 به‌رزوه‌. ده‌ست پاراستن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی ئەو گه‌وه‌ه‌رانه‌ ده‌ستخا‌وینی و ئەمه‌کدارییه‌ به‌رانه‌ر هه‌موو
 ئەده‌بی کورد. هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌ستی نه‌رۆیشت فتیله‌ی چرا‌کانی نالی به‌رزترکاته‌وه و‌ه‌یاخود
 ئاگریک به‌ فتیله‌ هه‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه بنی‌چ گله‌یی نایه‌ته‌ سه‌ر به‌ مه‌رجی «ده‌ست نه‌رۆیشتن و نه‌توانین»
 چونکه‌ دیاره‌ ته‌کلیفی له‌ توانابه‌ده‌ر له‌ که‌س نا‌کریت. ئەوه‌ی ده‌ستی بر‌وا و ده‌سته‌که‌ی خۆی کو‌تا کاته‌وه
 گله‌یی که‌مه‌ترخه‌می و گوی‌ نه‌دان و بی‌باکی ده‌هینیته‌ سه‌ر خۆی. ئەوه‌ی ده‌ستی کوژاندنه‌وه‌ی ئانقه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئەدهبی کوردی. ئەم راستییانەش که هه‌مووی ڕوو له‌و که‌سانه دهکات که‌وا له ریزی «سلبی» ده‌هستن یه‌ک زه‌رپه له گوناھی ئەو که‌سه‌ش که‌م ناکاته‌وه که له لاوه‌فتیله‌ی هه‌لکراو بینێ بۆ ناو هه‌لبه‌ست هه‌رچه‌ند له ریزی «ایجابی» ش وه‌ستایی. لێ‌رده‌ا یه‌ک دوو نمونه‌ی پێوانه‌ی ئەم رایانه ده‌که‌ین به‌هه‌که‌م: نالی ده‌لێ:

نه‌ی که‌ صاحب سیرپه سه‌رتاپا به «ایه»‌ی کن کونه
باطنا «قف قف علی سری» به‌ زاهیر قه‌ف قه‌فه

له‌ پێشه‌وه با سرنجی خوینه‌ر بۆ وشه‌ی «ایه» ڕابکێشم که له‌ به‌یته‌که‌دا «ایه» نووسراوه نه‌ک «ایه» که به‌ کوردی نایه‌ت ده‌نووسریت. ئەگه‌ر له‌ به‌یته‌که‌دا «نایه‌تی کن» با، ڕیی ئەو واتایانه‌ی تری ده‌به‌سته‌وه که ده‌لیم له‌یه‌ک که‌وانه‌وه به‌ره‌و ئامانج ده‌رۆن. دیاره له‌م به‌یته‌دا کیش ڕی نادات «نایه‌تی کن» بگوتری چونکه له‌نگی ده‌کات.

تۆ نه‌ختیک زمانی خۆت ره‌هاکه له‌و گریه‌ی که‌ نووسین په‌یدای ده‌کا له‌ خویندنه‌وه‌ی گوته‌ی نووسراودا، خه‌ریکی گوته‌وه‌ی به‌یته‌که‌ به‌ وه‌ک که له‌ زاره‌وه ده‌دریت، ده‌بینی مومکینه وه‌ها بخویندریته‌وه:

نه‌ی که‌ صاحب سیرپه سه‌رتاپا به‌ نایای کون کونه

ده‌زانیت «نایای» یه‌کیکه له‌ گۆرانیه مه‌شوره‌کانی کوردی وه‌ک خاوه‌ر و خورشیدی و ئە‌لاوه‌یسی و تیکه‌ه‌لکیش. که وشه‌ی «نایای» هاته ناوه‌وه ئەوسا ده‌بی رسته‌ی دواتر بیته «کونکونه» که کوردی په‌تیبه له‌ حالیکدا که وشه‌ی «نایه» به‌ واتای نایه‌تی قورئان به‌کاربیت ده‌بی رسته‌ی دواتر بیته «کن کونه» که یه‌که‌میان «کن»‌ی عه‌ره‌بیه له «کان» وه‌رگیراوه و مه‌به‌ستیش له‌وه‌دا نایه‌تی «کن فیکون» ده‌وه‌میشیان «کون»‌ی کوردیه که ده‌زانین حالی بلویر باس ده‌کات به‌ خۆی و کونه‌کانیه‌وه. نالی له‌ که‌وانه‌ی وشه‌ی «نایه‌ی - نایای» دوو تیری واتای هاویشته‌ی یه‌کیکیان له‌ قورئانه‌وه به‌ر نیشانه‌ی «کن فیکون» که‌وت ئە‌و‌یت‌ریشیان له‌ گۆرانی کوردیه‌وه قه‌د و بالای بلویری پیکا که سه‌رتاپای «کون کونه».

تارمایی واتایه‌کی تریش له‌ به‌یته‌که‌وه به‌ره‌و نیشانه‌ی «کون کون» ده‌روات که بیین وشه‌ی «نایه‌ی - نایای» پتر له‌به‌ریه‌ک هه‌له‌وشینین و بلین «نای نای» که هاواری ده‌رده‌داره به‌ ده‌ست نیشه‌وه. «نای نای» به‌به‌ریه‌وه هه‌یه مشتومالیک بدریت و هه‌مزهی دوه‌می بسوینت و بگوتری «نایای» که هه‌ر واتای تالانه‌وه به‌ ده‌ست نیش و ئازاره‌وه ڕاده‌گه‌یه‌نیت. له‌مه‌وه ده‌زانین به‌یته‌که‌ی نالی له‌ که‌وانه‌ی تاکه وشه‌یه‌که‌وه سی تیری واتای هاویشتون:

نه‌ی به‌ نایه‌تی «کن فیکون» کون بوه

نه‌ی به‌ ناهه‌نگی «نایای» کون کون بوه

نه‌ی به‌ ناله‌ی «نای نای» کون کون بوه

لهم لیكدانه وهیهدا په رده له پروی گه وه ره كانی نالی هه لدر اوده ته وه و بهس، له لاوه واتای بۆ قهرز نه كراوه، هر جوره ئیعترازیکیش لهم شیوه لیكدانه وهی به گیریت سووچی به یته كهی نالی و بۆچونه كهی من نیه، سووچی كهم ئاگاداری ئیعتیرازگره كهیه له فهند و فیل و توپك لاری و دهرودوو هۆدهیی ئه ده بی رۆژه لاتى موسلمان به تایبه تی هی فارس و كورد.

ئا ئه مهش نمونه ییكى وردتر و سه ختتری به پیکردنی دوو تیری واتایه له تاكه وشه ییكه وه. نالی ده لئ:

مساوی «وکیک و لوول» ن له ههردوو لاوه زولفه یینی
نمونه ی عهكسی ههرفی نون و میم و واوه زولفه یینی

وشه كانی «وک یک و لوول» خرا نه نیو كه وان وه چونكه به رینوو سی كۆنم نووسی له و روه وه كه واتاكان لهم رینوو سه وه و هه رده گیرین.

واتایکی ئه مه یه كه ههردوو زولف، هه ریه كه له لاییکه وه مساوین له گه ل یه كتر، وهك یه كن، لوولن. لیره دا وشه ی «مساوی» زولفه كان به یه كدی ده گریت، وشه ی «له ههردوو لاوه» ش بۆ زولفه كان ده گه رپته وه چونكه هه ر زولفه له لاییکه وه یه .

واتایکی تری ئه مه یه كه خۆی واتای بنجیبه له به یته كه دا:

ههردوو زولف مساوین به «وک یكو - لوول». وشه ی «وکیكو» له هه ر لاییکه وه ی بخوینیته وه هه ر خۆی هه رده چیت، هه روه هاش وشه ی «لوول» ئه ویش له خواره وه بۆ سه ره وه خویندنه وه ی ناگۆریت. لهم واتایه دا گۆته ی «له ههردوو لاوه» بۆ زولفه كانیش ده ست ده دات بۆ «وکیک و لوول» یش ده ست ده دات چونكه زولفه كانی له ههردوو لاوه ن، «وکیكولول» یش له ملاو له ولاوه بخوینریته وه فه رقیك ناكهن. ئه م مساوی بوونه ی دوو زولفه كان له گه ل «وکیكولول» پتر خۆ ده سه پینئ كه سرنج بگرن له مصره عی دوه می به یته كه چونكه له ویدا زولفه كان به سی شت ته شبیه كراون كه ئه وانیش له هه ر لاییکه وه بخوینریته وه فه رقی ناكهن. دیاره سی شته كه پیتی «نون، میم، واو»، هه ریش له وه دایه وشه ی «نمونه» كه له به رایى مصره عی دوه مدا هاتوه هه ر سی پیتی تیدان، هاتینشیان به دوا یه كتر له وشه ی «نمونه» دا وهك هی ناو به یته كه وایه، نوونه كه له پیشه وه یه و میمه كه له ناوه رپاست و واوه كه ش له كۆتایی.

به یتیكى زۆر به ناوبانگی تری نالی كه له ویشدا وشه هیه دوو تیری واتای لئ به پری كرابئ ئه مه یانه:

له دوگمه ی سینه دوینئ نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

وا چاكه لیره دا به یتی دوا ی ئه میشیان بنوو سین چونكه له نیوان ههردوو یاندا واتا به ندیی و به یه كه وه به سترانیكى ورد هه یه یه كجار له جوانی و سامانی هه لبه سته كه ی زیاد كرده. به یتی دوه میان ئه مه یه:

له خه وفی ته له عتت رۆژ هه روه كو شیت

به رووزه ردیی هه لات و كه وته كیوان

چەند سالتىك لەمەويەەر لە نەدوھىيىكى تەلەفیزیۆنىدا من ئەم دوو بەيتەم شى کردۆتەو، ئەوسا دوو ھونەرى گەورەى ھەردووکیانم باس کرد: يەکیکیان ئەوھىيە کە نالى نەھاتوھ وەک شاعیرانى تر شەو و بەیان بەیەکەوھ کۆیکاتەوھ لە ھەلبەستدا چونکە شەو «نقیض»ی ھەرەدووری بەیان نیە ئەوھى نقیضى تەواوھ ئیوارە «نویژی شیوان»ە کە ھەموو شەو دەکەوێتە نیوانیانەوھ و ھەرگیز بەیەکتر ناگەن، لە ھالیکدا شەو بە پۆژوھ نووساوە واتە دراوسیتی یەکترن. لە نموونەى شاعیرانى تر یەکیکی ئەحمەد شەوقى و یەکیکی وەفاییم ھینایەوھ کە ئەوانیش شەو و پۆژیان لە ھەلبەستدا کۆکردۆتەوھ. ئەحمەد شەوقى دەلى:

و دخلت فی لیلین فرعک و الدجی
ولثمت کالصبح المنور فاک

وہفایى دەلى:

بەس عومری من بە با دە
پووت بینە زولفت لادە
دل بۆیە نامرادە
بەم شەوھ پۆژ گیراوە

ھونەرە گەورەکەى تری نالى لە بەیتەکاندا ئەوھىيە کەوا بە ھۆى وشەى «دوینى» کە لە بەیتى یەکەمدا ھاتوھ ھەر دوو واتای وشەى «ھەلاتن» ساحیرانە جیگەى بۆ کراوھتەوھ لە ھەلبەستدا. واتایىکی وشەى «ھەلاتن» دیار کەوتنى پۆژەکەى لە ئاسۆى پۆژەھەلاتەوھ، واتاکەى تریشى بەزین و فیرارکردنى پۆژەکەى لە ئاوابووندا. ئەمەش ھەردوو واتای «شروق» و «فیرارکردن»ى پۆژە لە بەیتەکاندا:

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەوت پۆژ بە پووزەردى فیرارى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان.

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەت، پۆژى ئەم سبەینەى لە ترسى طەلەتت بە پووزەردى شروقى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان. دیارە ئەم ترسەى پۆژ لە کاتى شروقدا پاشماوھى ترسى دوینى نویژی شیوانە کە بەیانى باغى سیوان سفیدەى دابوو و پۆژى ترساندبوو. دەبى ئەمەش بخەینەوھ سەر جوانى بەیتەکانەوھ کە ترس دەبیتە ھۆى پووزەردى، شیتیش دەکەوێتە کىوان. لایەنى جوانى و ئارایىشتى تریش ھەى لە بەیتەکاندا کە لێرە پىویست نابینم خوینەرى پىوھ خەرىک بەکەم.

چەند سالتىك بەسەر ئەم شیکردنەوھىدا پۆیشت، تا لەنکاو بیرم بۆ وینەییکی نەدۆزرایەوھى ناو بەیتى یەکەم کشى. دۆزینەوھى وەھا لەنکاو زۆر جارن بۆ من و بۆ تۆش روودەدات. وا دیارە خەرىک بوونى بەردەوام بە شتىکەوھ وا دەکا ھۆشى وون «عقل باطن» لە لای خۆیەوھ ئەویش پىوھى خەرىک بیت و دەورى گریکانى پرسىارەکە ھەلبیت تا دەیانکاتەوھ ئیتر لە دەرڤەتیکدا گریبەک بە کراوھى دەداتەوھ دەست ھۆش وەک ئەوھى کە لە غەیبەوھ کارەکە کرابیت، ئەم رایەشم لە زانایانى سایکۆلۆجى وەرگرتوھ و باوھریشم پىی ھەى.

له مصردهی دوهمی بهیته که دا که دهلی:

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

وشه‌ی بهیان واتاییکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وهی هه‌یه. واتا ئاشکراکه له هه‌موو که‌سیکه‌وه دیاره و له سه‌رله‌به‌ری بهیته‌که و بهیتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازه‌ش له شیکردنه‌وهی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی بهیان ده‌شی ریزه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که‌وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بو دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له بهیته‌که‌دا که رووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که ریزه‌جه‌معی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بو خوی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌سیو و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت.

ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که ریزه‌ی جه‌معی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گویا له نالی ناوه‌شیته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌معی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردییه‌کی ره‌وان نیه، ده‌بی له پیشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بو ئه‌وه بر‌وا که به‌یان جه‌معی وشه‌ی به‌وه‌یاخود به‌هی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابووه وشه‌ی به‌یان که ریزه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه‌نه‌ک «به‌ی» نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به‌واتای به‌هی که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتوت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له‌سیو و «به‌ی» موتره‌ی کردوه

له‌لایهن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وهرام زورن به‌لام پنیوست به‌دریزه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش ناکریته‌وه.
۲- له پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌حه‌مه نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دیره شیعریکیدا کوبوونه‌ته‌وه به‌تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که‌یه‌کیکی وه‌ک نالی بیت به‌خوی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بیسنووری له فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له عه‌ره‌بیدا زور مه‌شور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعره‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تیک نه‌دات، لیره‌شدا هه‌ره‌ئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌جمع. له کوردییدا هاتنی ریزه‌جه‌م له سه‌ره‌تای رسته‌و زور باوه

چ فاعل بی چ مفعول وەک که بلیی: «ئەسمەران خویینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جینگە ی فاعیلی گرتۆتەو. لەم رێستە ی خوارەویدا وشە ی سەرەتا رێژە ی جەمعه و مفعولیشە وەک وشە ی «بە ی - ان» ی ناو شیعەرەکە ی نالی: «هەنجیرانیش دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم رێستانە: مەران دەلەوەرینی - داران دەبریتەو - چرایان پی دەکا... هتاد.

ئەو ی لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەل رێستە ی شیعەرەکە ی نالی هەر ئەو یه که لەم نمونانەدا وشەکان که وتوونەتە پیش فاعلی مضارعو له حالیکدا «بەیانیدا» فاعلی ماضی بەکارهیناوه. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکه دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نه کرد له مهکتەب» لەم رێستە یه دا فاعیل دیار نیه به پێچهوانه ی بهیتهکه ی نالی که لهویدا فاعیل «سفیده ی باغی سیوان» ه، به لام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مهکتەب» که ئەمە به تهواوی وەک بهیتهکه ی نالییه، له هەردوو رێستەشدا جەوازیکی یە کجار کهم و بیهیز بەکار هاتوو که بریتیه لهو ی فاعیلەکان له جیاتی پیشهوه، له دواوه ی مفعولهکانهوه هاتوون «مودیری مهکتەب کچانی قبول کرد - سفیده ی باغ بهیانی دا...».

که خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعری کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکهوین گەلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دەویتی لەمە ی بهیتهکه ی نالی، که سیش به عیبی دانەناوه. خو له بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

۴- لەمانە بترازین دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یهکیک له تاییهتیهکانی یه کجار گرنگی مه هارەتی نالی له فرهواتاییدا ئەو یه کهوا گەلیک جاران له پۆی دەسهلاتی بویژی خۆیهوه دیت و لهو دیو وینه ئاشکراکه ی هەلبەست سینه ی وینه و واتایکی تر وەک سەرابی دیار و مهوهوم دەخاته پشت پەردە ی ئاورینگداری وشە و رێستە بەرچاوهکانی هەلبەستهوه بی ئەوه خۆی و پارچه شیعەرەکه قەرزدار وهیا هاومه بهستی ئەو سەرابه بکات. پاش خوانیکه و له بهر سفره ی شر خواردهمەنی ماوهتهوه... ئاویکه و له هوزی پر واتای هەلبەست سەرەپژی کردوه... تیشکیکه و له ئاوینه ییکی خهیا لیدا دووباره بۆتهوه نه هیچی تیچوه و نه کهسی ماندوو کردوه و نه چ جی به واتا و وینه بنجیهکه ی ناو هەلبەست تهنگ کردوه له هەمان کاتیشدا چەندی بلیی وهستایانه و شیرن و رهنگینه هەر دەلیی ئەو نهقش و نیگار هیه که شتان دەرازی نیتەوه و له نرخ و بایه خیان زیاد دهکات و ههست و مهیلی تهماشاکه ران دەبروینی له حالیکدا دهزانین شتهکه بی نهقش و نیگاریش هەر ههیه و هەر دهبی. به نمونە ی پروونکردنهوه ی مه بهست تهماشای ئەم دوو بهیته بکه:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
که تو بی ماهر و من بی پدهر مام
به لاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بهیتهکان هەرچی دەبی با بیی به دۆزینهوه ی وینه ی سەرابی و شرایهوه له بهیتهکاندا واتاکه کهم ناکات. نالی هاتوه بی ئەوه ی پیوه ی دیار بی که خەریکی هەلئانی واتاییک وهیا ئارایشتیکی

سهره پيژ كرده وشه كاني «برا، مادر، پدر، خال، مام» ي كۆ كر دۆته وه كه ئه گهر له حيساباني دهر باويت نالي و شيعره كه زهره ريان نه كرده به لام كه ههستت به ديارده كه نه كرد ديمه نيكي ئه دهبى جوانت دۆراندوه. ئه مهش نمونه نيكي ترى هه لئاني واتا و وينه ي سهرابي:

خاو و بى خاوى دوو زولفى خاوم ئه ز
چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاوم ئه ز

له مصره عى يه كه مدا «خاو، بى خاو» دوو وه صفن به ران بهر دوو زولفى خاو وه ستاون، كه چى له مصره عى دوهمدا ژماره «يهك» هه يه كه ده لى «يهك غه زاله». بوونى ژماره «يهك و دوو» شتيكى بهر چاوه و نه ديتنى وهك شه و كو پيى وايه، به لام له وديو ئه م يهك و دووه، له ناو ئاورينگى وشه كاندا ديمه نيكي ترى سهرابي هه يه كه نه ديتنى زهره به به يته كه ناگه يه نى به لام ته ماشا كه ره كه له زهت و خو شى يكي مه عنوى گهره ي له دهست ده چى، سهره راي ئه وه كه مه علوم دهبى كورپى مه يدانى نالي نيه، له پسته ي «چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاو» دا وشه ي «چاوه چاو» دوو جار ان «چاو» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام يهك واتاي هه يه كه «ترقب» ه كه چى «يهك غه زاله چاو» له پوا له تدا ژماره «يهك» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام له مه عنادا دوو چاوان راده گه يه نى چونكه ده زانين يهك غه زال دوو چاوى هه يه:

چاوه چاو: به وشه دوه به واتا يه كه
يهك غه زاله چاو: به وشه يه كه و به واتا دوه.

نالي به م دارپشته نه جهرگه ي «يهك» وه ژماره «دوو» ي هه لئنجاره و له نگه رى ژماره دوه كه ي مصره عى يه كه مى پى راست كر دۆته وه توش حه ز ده كه ي مه هاره ته كه ببينه و مافى خوى پى بده، حه زيش ده كه ي ئينكارى بكه و چاوى لى بچوو قينه تا ئيفلاس به زهوقى خوت بكه يت. ئه م جو ره مه هاره ت و وه ستاييه له شيعرى ناليدا هينده زوره وهك به ردى به ست وايه، نيشانه ييكيشه له نيشانه كاني پيشه روى و پيشه نكي ئه ده به كه ي و ناشى لئى به خه بهر بين و تى نه خو يينه وه چونكه تى خو ينده وه ي ده بيته دار ينى بهر گيك له بهر گه كاني ئارايشت و سامان له به شيكى شيعره كاني، ئه وه ي راستيش بى ئه م لايه نه ي دوزينه وه ي واتا و وينه ي «سهرابي - ئه گهر ته عبيره كه دروست بى» خوى له خو يدا يه كيكه له و ليكۆ لينه وانه ي كه ديراسه له باره ي نالييه وه داخوا زى ده كات، پهنگه هينده شى به بهر وه هه بى بيته كار يكي سهر به خو نهك ئه ر كيكى لابه لايى كه له وان هه بى بيته ئالقه ي زنجيره وه يا داوى رايه ل.

يه كيكى تر له نمونه ي ئه و وشانه كه وهك كه وان، پتر له تير يكي واتايان لئوه هاو يژرا وه وشه ي «انوار» ه له م به يته دا:

سه حرا به ته جه للى ده كه نه وادى بى ئه يمه ن
قامه ت شه جهر و مه زه هرى «انوار» ي ئيلاهن

وشەى «انوار - ئەنوار» رېژە جەمە بۆ دوو وشەى عەرەبى يەككىيان «نور - بە واتاى پروناكى» ئەوى تريان «نور (نەور) - بە واتاى غونچە» سرنج بگرە دەبىنى «ئەنوار» لە بەرەو پىتەشەودى «شجر - شەجەر» ھەيە لە دواوھشەيە «الە - ئىلاھ» ھەيە، لەمەوھ راستەوخۆ و بى گرفت و تىفكرين دىتە بەر ھەست و ھۆشمانەوھ كە نالى لە «نور - نەور - غونچە» وھ تىرى واتا بەرەو «شەجەر - درەخت» داوئىژى چونكە درەخت غونچە و پۆقزەى ھەيە، لە «نور - پروناكى» شەوھ تىرىكى بەرەو «ئىلاھ - خوا» وھ دەروات كە ئەمە شتىكە دووبارەكردنەوھ و گوتنەوھى ناوئت ھەم لە پرووى نىسبەتى نىوانى پروناكى و خوا، ھەم لە پرووى «اضافە»ى وشەى «نور» بۆ وشەى «الە - ئىلاھ» لە بەيتەكەدا.

نورى ئىلاھ بە واتاى پروناكى خوا ئەوئىش سەرلەنوئ دەشى بىتەوھ تىرىكى واتا و بەرەو «شجر - شەجەر - درەخت» بکشى چونكە ئەو پروناكىيەى كە موسا لە «وادى ئەيمەن» دا دىتى لە درەختىكەوھ دەدرەوشايەوھ مەعلومىشە پروناكايى خوا بوو.

وشەى «شەجەر - درەخت» ئەوئىش جارىكىيان بۆ قامەتى سەربازەكانى «تاقمى مومتازى شاھ» دەچىتەوھ، جارىكى ترىش بۆ «وادى ئەيمەن» دەگەپىتەوھ چونكە ئەو درەختەى كە نوورى خاى لىوھ دەدرەوشايەوھ لە «جانب الطور الايمن» بوو، پىشتىرىش زانىمان درەختەكە نىسبەتى لەگەل «نەور - غونچە» و لەگەل «نور - پروناكى» دا چىە. بەيتەكە گەلىك لىكدانەوھ و قوولبوونەوھ و شىكردنەوھى تر ھەلدەگرىت «وھك ئەوھى كە قامەت درەخت بوو و خۆى بە سەحرا نىشان بەدات، سەحراكە دەكاتە وادىي ئەيمەن كە جىگەى درەختە» بەلام لىرەدا ئىشمان بەو زىدە وردەكارىيە نىە، تەنھا شتىك ھەبى پىويست بە گوتن بكات ئەوھىە كە وشەى «انوار - ئەنوار» ناشى بە وشەى «الطاف - ئەلطاف - ئىلطاف» بگۆرپىتەوھ كە لە ھەندى نوسخە دەسخەتدا نووسراوھ چونكە بەم گۆرپىنەوھىە بەيتەكە پرووت دەبىتەوھ و سامانىكى زۆرى لە دەست دەچىت، وشەى «الطاف» ىش چ رېژە جەمەى «لطف» بىت و چ چاوكى فىعلى «الطف» بىت - بە واتاى چاكە لەگەلدا كردن وھيا دىارىي بۆ ناردن - بايى فىلسىك لە واتاكانى «انوار» تىناھىنپىتەوھ. لەبەر ئەمەيە دىارە ئەو نوسخانەى كە لە جىگەى «انوار» دا وشەى «الطاف» يان نووسىوھ سەھوئىكى سادە و سافىلكانەيان كردوھ. ئەگەر يەككىك بىت و بلى لەوانەيە نالى وشەى «الطاف»ى بەكارھىنابىت، بەلام نوسخەنووسان كرىبىتپىانە «انوار»، وھرامى بەم دوو سى تىبىنىيە دەدرىتەوھ: يەكەم: بەزۆرى وشەى «انوار» رۆشىتووھ. بە عادت رىوايەتى كەم شۆردى كاتىك بەسەر ھى مەشوردا تەرجىح دەدرىت كە ئەو لە مەشورەكە گونجاوتر بى لەگەل مەبەست وھيا داخوازىي و پىويست. لىرەدا رىوايەتە كزەكەى «الطاف» چرايان دەكوژىنپىتەوھ و مەبەست لاواز دەكات. دوھم: وشەى «انوار» لە بەيتەكەدا وھا دامەزراو و واتابەخشە، ھىندەى بەدېھىە ئاشكرايە خۆى زادەى بەيتەكە و ھەناوى نالىيە.

سىيەم: ناشى بىر بۆ ئەوھ پروات كەوا نالى ھەردوو وشەى «انوار، الطاف»ى بەكارھىناوھ چونكەم ئەمە شتىكە نەدەكرى و نە ھىچ بەلگەيىكىش بە دەست كەسەوھ ھەيە ئەوھ بسەپىنى كە نالى بە پىچەوانەى عادت و مەنتىق كارىكى وھا نالەبارى كردوھ.

چوارەم: كە گوئى نەدەيىنە ئەم ھۆيانەى تەرجىح و ھەر سوور بىن لەسەر بايەخدان بە وشەى «الطاف» دەتوانىن زۆرىنەى مىراتى شاعىرەكانمان بەم شىوھىە رەفتارمان شەت و پەت بكەن وھك ئەوھى كە بەيتەكەى پىنج خستەكى شىخ رەزا بەسەر غەزەلى كوردىيەوھ بكەيىنە «لە ھىجرانى شەقم برد» لە جىاتى

«له هیجرانی ته قم کرد» که مه شووری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دیره شیعیری گۆران بگۆرین و بلّین «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و هه زارانی تری وهک ئەمانه. بایسی ئەم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلّیم له بارهی غهزه له که وه که نهختیک دهمه ته که له سهه واتا و مه بهستی هه لستاوه له و روهوه ئایا «تاقمی مومتان» هه رهسی تایبهتی پاشای بابانه یا کۆمه له کیزه!

هه رچهند، به لای منهوه، سهه له بهری بهیته کان هاواریانه که وه صفی پێشخزمه ته کهانی پاشا دهکهن، ئەم راستییهش به ولای گومانه وهیه، به لام که هه هاتین به لگه بینینه وه بۆ سه پاندنی راستییه که رهوا نیه به سهه بهیتی به که می غهزه له که دا باز دهین چونکه له مصرهعی دوه مدا، به دهم مه هاره ته وه، پاته و پات ئەم لایه نه باسکراوه و به سه رهیش چوه. نالی دهلی:

ئەم تاقمه مومتازه که وا خاسهیی شاهن
ئاشووبی دلی مهمله کهت و «قلب» ی سوپاهن

تۆ سهیری سه راحت بکه: ئەم «قلبی سوپاه» ه له کۆتایی بهیته که دا هیندهی تۆپ و تفهنگ و بۆریه ی عهسکه ریی زهق و بهرچاوه که تاقمه مومتازه که، نهک هه تییکی عهسکه ری تایبهتی شاهن، به لکو له نیوان له شکریشدا سه روکاربان له گه ل «قلب» ی له شکره که به نهک «مهیمه ن» و «مهیسره» و «جناح» دهکانی که ئەمانه زاراوه ی یه کجار مه شوورن و له وانه نین چاو به سه ریاندا تیه ریته و نه یانبینی چونکه که ئەم دیمه نه زۆر زهق و بهرچاوه له هه لبه ستدا ههستی پێ نه کریت ئومید یه کجار بیهیز ده بی به دیننی شتی مهیله و شرایه وه و وردپیو که ئەمه راسته وخۆ ده بیته هۆی دهمه ته که کردن له سهه هه موو واتاییکی ورد و هیمایی وه یاخود رهنگه ببیته هۆی ئینکار کردنی ئەو ته رزه واتایانه. با دوور نه رۆین، هه ر لیره له ئاست ئەم «قلب» ی سوپاهه دا هه مان ئیحتمالی نه سه لماندن ههیه چونکه ئەو که سه ی له بهر درشتبینی خۆی، له زه مینه ی مه دحی تاقمی مومتازی شاهدا، ههست و هۆشی بۆ ئەوه نه روا که قه لبی سوپاه زاراوه ییکی عهسکه ریی سه رده می نالی و له ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه ر باوه و به سهه زمان و خامه ی نووسه رانه وهیه، ئیتر بۆ له من و تۆ به سه لمیننی و دان به نه زانینه که ی خۆیدا بیننی له حالیکدا نه سه لماندن ئەو کاره ئاسانه یه که هیچی تینا چیت و چ زیانان به نه سه لمینه که ناگه یه نی وهک ئەوه ی که تا ئیستاش خوینده واری ئەوتو هه یه ناسه لمیننی مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له سهه هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه ره ریکیشی نه کردوه.

چهند دیریک له مه به ره و پیش گوتم تاقمه مومتازه که «سهه و کاری له گه ل قه لبی له شکره که یه» نه مگوت خۆی قه لبی له شکره: له مه دا ویستم فره واتایی بهیته که کویر نه که مه وه چونکه ده شی تاقمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و ئاشووبی قه لبی سوپاهیش بن، دیاره له م حاله دا مهمله که ته که و سوپاهه که هی بیگانه و دوشمنه. به لام له هه مان کاتدا ده شی تاقمه که ئاشووبی دلی مهمله کهت بن به وه هه موو جوانییه و ریکیه ی که له بهیته که دا بۆیان دیارکراوه، له م حاله دا مهمله که ته که ده بیته شاری سلیمانی که دلی دانیشته و هکانی پر ئاشووب بوه به جوانی لاپچا کهکانی تاقمی شاه، تاقمه که ش خۆی ده بیته «قه لبی سوپاه» واته له له شکره که دا جیگه ی قه لبی گرتوه نهک جه ناح، که ئەمه جیگه ی راسته قینه و ره وای

خویه تی چونکه دیاره «شاه» هه میسه له قهلبی له شکر دهبی... نالی زور ئوستادانه وشه ی دلی بۆ مهمله کهت به کارهیناوه وشه ی قهلبیشی ئیزافه ی سوپاه کردوه هه رچهند له واتادا ههردوو وشه ی دل، قهلب یه یک شتن به لام دیاره له زاراویدا هه ر قهلب بۆ سوپاه به کارهاتوه. بهم له بهریه که ترازانده ی واتای دل و قهلب هه موو مه بهسته کانی نالی له مه دحکردنی تا قمه مومتازه که دا چ له لایه ن جوانیه وه بی و چ له لایه ن جهنگاوه ریه وه بی که وتونه ته سه ر خوانی هه لبه ست، هه ر دهیه ی من و تو لئی وردینه وه و مه هاره ته که ببینن. بهیته که له فره واتاییدا، جگه له وه ی من تازه با سم کرد، گه لیک مهیدانی تریشی بریه که پیویست نیه لیژده دا بیان کوتینه وه چونکه مه به ستمان هه ر ئه وه بوو بزانه ن غه زه له که چ تا قمیکی مه دح کردوه، به لام پیویست ده بینم لایه نیکی ریزمانی سه ر به واتا کانه وه لیژده دا پروو که مه وه چونکه ئه ویش له وانیه وه ک وشه ی «بهیان» بدریته هه ر ده ستوریکی ریزمانی وه هاوه که ریگه ی فره واتاییه که و زیده جوانی بهیته که کویر کاته وه.

ده شی یه کیک بیته و بلئی رسته ی «ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن» هه ر ئه وه هه لده گری که تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاه بن، واته وشه ی ئاشووب ئیزافه بکری بۆ دل و قهلب چونکه واوی عهطف که له بهیناندا یه هه ر دووکیان ده خاته بهر یه ک حوکم ئه ویش ئیزافه ی ئاشووبه بۆ هه ر دووکیان، به مه شدا بهیته که هه ر ئه وه راده گه یه نی که مهمله که ته که و سوپاهه که هی دوشمن بن. ئه م بۆچوونه هه ندیکی زانستی ریزمانی پیکاره، به شیکی زوریشی له ده ست داوه. «قهلبی سوپاه» که به روالته عهطف کراوه ته سه ر «دلی مهمله کهت» به هۆی واوی عهطفه وه، هه لده گری عهطف کرا بیته سه ر «ئاشوب» ی «دلی مهمله کهت» که خه بهری نیوه بهیته یه که مه، واته عهطف کرا بیته سه ر خه بهر که ده ی کاته وه به خه بهر نه ک «مضاف الیه» که ده زانه ن دلی مهمله کهت به دوا ئاشووبدا ده بیته «مضاف الیه» نیژیک، سه ره تاییکی ریزمانه به تایبه تی ریزمانی عه ره بی که نالی تییدا سوارچاک بوو. بهم پینه بهیته که هه لده گری لایه نه کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه ک ئه مه ی لی به سه ر بی:

ئه م تا قمه مومتازه ئاشووبی دلی مهمله که تن
 ئه م تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن

له مه دا «قهلبی سوپاه» بوو به خه بهری «تا قمی مومتاز» هه ر وه ک «ئاشووبی دلی مهمله کهت» خه به ره. بهم جو ره ده شی تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له هه مان کاتدا قهلبی سوپاه ی شاهیش بن.

به ته ئو لینیکی تریش «قهلبی سوپاه» ده بیته وه خه بهری مصرعه ی یه که می بهیته که به وه دا که بلین رسته ی قهلبی سوپاهن رسته ییکی تازه ده ست پیکاره وه که له زاراو ی عه ره بییدا پیی ده لاین «جملة مستأنفة». له م حالته دا واوی عهطف هه ر ئه وه نده ده کات که رسته که دینیته ناو ئاخاوتنه وه بی ئه وه به وشه ی پینشووتری به سه ستیته وه له هه یچ روویکی ریزمانه وه. به و پینه رسته که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه ی «ئاشوب» وه ک که رسته ی دلی مهمله که تن بوته «مضاف الیه».

ئه م له بهر یه ک هه لوه شانده ریزمانیه ی بهیته که که لیژده دا بۆ مه به سی روونکردنه وه دیته ناو حیسانی واتا لیکدانه وه وه، شتیکه له لاوه خو ی به ملی بهیته که دا ده دات و له بنه رته دا شیکردنه وه ی ریزمانی هه بی

یان نه بی وهیا خود ریزمان دانرابی وهیا دانهرابی واتاکان له هه لبهسته که دا هه ن و زیهنیش بویان دهجیت و تیان دهگات. ئەو هه لبهسته نای پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خه لقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستوره کانی بنجی ریزمان له هه لبهسته کانداهه بوون بی ئەوهی جارئ زانای زمان و ریزمان هه لیهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جمله مستأنفة» ی بو به کارهینا بن. به لام دهبی ئەوهنده تیبینییه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خه ریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینیته ناو گوته وه چ له په خشاندا بی و چ له هه لبهستدا. ئەم دیاردهیه ش له هه موو مهیدانه کانی چالاکی مرؤفدا ده دیتریت نه که هه ر له گوته و نووسین. به نمونه ده لیم مه له کردن له سه رهتای پهیدا بوونی مرؤفه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو که سه ش به مه له وانای چاک له قه لهم ده درا که خیرا په ریبایه وه و درهنگ ماندوو بووبا به لام دوا ی پیشکه وتنی مرؤف له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مه له کردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و ناره وای بو دانرا و ره های ی جارانی نه ما ئیتر مه له وان ئەگه ر به قه در ماسیش خیرا و به ردهوام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول ناکری که بیت و گوئ نه داته یاسا و دهستوره سه لیم ترا وه کانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەدهب و هونه ردا دهبی له وهش ئاگادار بین که هه لبهست دوو جار ان دهستوری تیدا رهچاو ده کریت. جاریکیان دهستوره کانی ریزمان که له مه دا هاوبه شی په خشانه، جاریکیشیا ن دهستوره کانی «عروض» که تایبه تی شیعه ر. سه ره رای جووته بهندی ریزمان و «عروض» که له ره های ی شیعه ر که م ده که نه وه، پیویستی مؤسیقاش جاریکی تر شیعه ر له په خشان جودا ده کاته وه و بهندیکی سیییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی په خشانیش هه یه هیند زینگه داره له به شیک زوری هه لبهستی به رزتر ده کاته وه به لام ئەمه سنوران له نیوان په خشان و هه لبهستدا نابه زینی و تایبه تیه کانی شیا ن تیکه ل به یه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیه ش ناشاریته وه که پیکهینانی مؤسیقا و زینگه له په خشاندا ده رفه تیکی فره وانتری هه یه تا هه لبهست له و روهه که په خشان جووته به ره لهستی «کیش و قافیه» نه فه سی نا برن و مه ودا ی لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی هه لبهست ده دات ئەوه یه که کیش و قافیه زینگه ییکی تایبه تی خویان هه یه ده یخه نه ناو هه لبهست و هه ندیکی بو تیدیننه وه له ئەره که قورسه که ی دروست کردنی مؤسیقا له و مه ودا یه ی که کیش و قافیه که ته سکیان کردوته وه، رهنگ ئەمه ش با به تیک بیت له وهی پئی ده لاین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه له و هونه ره ی به ریکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانه ی یه ک وشه وه، تیه ه لده کشی به ره و به رزایی ده سه لات و مه هاره تی له راده به در. له و ته رزه جیگایانه دا مرؤفی شیعه ردوست راسته وخو ده که ویته که لکه له ی به یه کدی گرتنی نمونه کانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیره کانی هه موو رۆژه لاتی موسولمان نه که ته نها هی کورد.

یه کیک له و نمونه هه ره به رزانه که خو ی له ریزی چه ند به ی تیکی تری یه کجار به رزدا دیت ئەم به یته یه:

حه لالی بی نیکاحی حوری «عینم»

به جووته نازیری شهرع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبىي بەرپىنوسى سەردەمى نالى بنوسرىتەو تەكو ھەموو واتاكانى بىتە بەرچاۋ:

حلالى بى نكاحى حور عىنم بە جوتە ناظرى شرع و فتاوى

جارى با لەپىشەو ھەو ھەو بلىم، سەرلەبەرى بەیتەكان ھەر لە يەكەمەو تا كۆتايى، تا ئىستا بە نەزانراوىي و شراوھىي ماونەتەو. ئەو ھەندەي دىبىتەم و بىستىبىتەم يەككە مەعناي لى دابنەو ھەو ھەو شويىنە سەختەكان نەداو و بە پىي دزىلكەي ھەو دەربازكردن لىيان دوور كەوتوتەو ھەيا بە ھەندى گرى شاردنەو تەگەرەكانى خستونەتە تارىكايىو، واش ھەيە تىكرايىكى مەعناكەي گوتو ھەو بى ھەو بە وردىي واتاكان بەسەر وشە و پستەكاندا بىرپىت. كەس نەھات بەراشكاويى پىمان بلى ئەم بەیتە بە راست و رەوانى و بى قورت و گرفت چى مەبەستە:

صداق و روونمايى وەصلى شاھىد لەگەل شايى كەران بى دەنگ و داوا

تەنانەت كەسم نەدەيت قوّل و باسك لە ساغكردنەو ھەي دارشتنى دوو مەصرەكە ھەئمالى و بلى ئايا «صداق و روونما» يە ياخود «صداقى روونما» يە ياخود «صداق و روونمايى وەصل» ھەيا «صداقى روونما و وەصل» ھەيا شتىكى ترە، ئەگەر ھەركامىك لەمانە ھەيا ھى تر بى واتاكەي چى، شاىكەر كىن؟ كە نالى وىنەي يار لە دلدا دابنى و پەردەي بووكىنى لە چاوى ھەو ھەو دروست بكات ئەم شاىكەرەنە چىان بەسەر ئەم ماملەتە بى دەنگ و داوايەدا ھەيە؟ چو دەشئ شاىكەرى عادەتى لە ماملەتى نيوانى ھەبىبە و چاۋ و دل نالى بەشدار بن؟ كە بەشدارىش بوون بوچى بى دەنگ و داوا بن؟ دەبىنى ئەم تەرزە واتا لىكدانەو ھەيە نە لەگەل بەیتەكەدا رىك دەكەوئ و نە لەگەل واقىعى ژيان دەگونجى نە بە ھىچ جورىك لە نالى دەو ھەيتەو. ھەو خافلاندىن بەم شىو ھەو واتايانە لە شىعەرى نالى نامان گەيەنئە ھىچ شتىك و بايى زەرە قەناعەتىش ناكات... من دىتوومە ئەم بەیتە بەم شىو ھەيە نووسراو:

صداق و روونما و وەصلى شاھىد لەگەل شاىكەران بى دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە كەرسەتى پراوكردن، واتە دانە و داو. رەنگە وا بزەنرىت ھاتنى بزوينى «ا» لە كۆتايى وشەي «داو» دا شتىكە پىچەوانەي دەستوورائى زمانى كوردىي، بەلام رەواندەو ھەي ئەم گرىبە زور ئاسانە، ئاسانىكەشى لە رىي ھىنانەو ھەي نمونەي ترى وەك ئەم لە شىعەرى كوردىي پەيدا دەبى. شاعىرىكى كورد «وا بزەنم زىوەر» دەلى:

عەرەق نىە لە عالەما كە لا بەرى لە دل غەما

ئەم دېرە شىعرە راست و دروستەش وەك هينەكەى نالى، هاتوہ لە كۆتايى وشەى «غەم» بزوينىكى
«ا»ى داناوہ. بەيتەكە لە بنەرەتدا دەبوو بەم شىوہىە بيت:

عەرەق نىە لە عالەما
كە لا بەرى غەم لە دلا

شاعير لە بەر قافىەى شىعر وشەى «غەم»ى گوزاوەتەوہ جىي «دل» و بزوينەكەى دلشى پى داوہ كە
كورت كرايەوہى «دلا»ىە.
مەلای گەورە لە مەحى ھۆزى ميراودەلى ئەمەى گوتوہ:

شەقىكىشى گەياندە ئىنگرىزى
بە بازى چوونە بەغداوہ لە دەر بەند

بە پى دەستورى ئاخاوتن دەبوو بلى «چوونە بەغدا لە دەر بەندەوہ» ئەميشيان كيش و قافىەى شىعر
جىگوركى بە يەككە لە ئەمرازەكانى كۆتايى وشەيىكى كردوہ بۆ كۆتايى يەككى تر.
پيش مەلای گەورە و زيوەر، نالى ئەم فەندەى بەكار ھىناوہ لەو بەيتەدا كە لىرە باسى دەكەين، چونكە
ئەميشيان جىگوركى بە بزوينى «ا» كردوہ لە وشەيىكىوہ بۆ وشەيىكى ترى، بە تەواوى وەك بەيتەكەى
زيوەر. ديارە بەيتەكە وەھا بوہ بەلام كيش و قافىە گۆريوہتى:

لەگەل شايىكەرانا بى دەنك و داو

ئەم بزوينەى «شايىكەرانا»ش وەك هينەكەى بەيتى زيوەر كورت كرايەوہى «شايىكەرانا»ىە كە زۆر
باوہ لە شىوہ ئاخاوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جىگەدا بە لەھجەى خەلقەكە رەفتارى كردوہ لە شىعردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سیا
ھەر دەلى مانگەشەوہ و كولمى تيا

ئەم «تيا»ىە كورت كرايەوہى «تيدا»ىە بە پى دەستورى تىبردنى دەنگى «د» لە شىوہ ئاخاوتنى
سلیمانى.

دەزانين لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنك ھەردوويان وەك يەك دەنووسران «دەنك». لە بەر ئەمە
ھەلدەگرى ئەو كەسەى كە من دەسنووسيم ديوہ ئىحتىمالە مەيلەو و ونەكەى شكلى «دەنك»ى پەسەند
كردبىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرسەندوہكەى «دەنگ»دا تەرجىح كردبىت. بەھەمە حال ئەم روالەتەى
«دەنك و داو» وا لە بەرچاوانە، جا ئەگەر لە بەيتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كى دەلى كە «دەنك و
داو» خرايە بەر شىكردنەوہ، گوتەى «شايىكەران» - شايىكران بە پىنووسى سەردەمى نالى - ئەویش

روالته تیکی تری نابیی که «شایگران» ه؟ که هاتین نیوه بهیته که مان کرده «له گهل شایگران بی دهنک و داوا» واتاکه چی لی دئی؟ شایبی گر ئایا هر ئه وانهن که شایبی دهکن و دهستی یه کتر دهگرن یا خود وشه «شایبی» واتاییکی تری هه یه که دهیکاته شتیک له وانهی به دهنک و داو یا بی دهنک و داو دهگیرین. دوزانین واتاییک له واتاکانی وشه «شایبی» جۆریک پارهی له کوندا باوی هه بوو وهک: مه تالیک، په نابات، پوول... هتاد. که ئه م واتایه وهرگیرئ دیاره وشه «شایبی» له «شاهی» یه وه گۆراوه هه رووک وشه «شایبی» به واتای هه لپه رکئی له «شادی» یه وه هاتوه. جا ئه گهر «شایبی گر» بیته ناو هه لپه سته وه دهشی مه به سته ئه وانهن بن که پاره وهردهگرن له شایبی و که یف و هه لپه رکیدا وهک زورنائه نگیتو و دههؤل لیدهر و شاباشکهر، شایبی گرتنه کهش دهنک و داوی تیدا به کار نایهت.

دهبینی چهند زهحمه ته برپاریک بدهیت له بارهی واتای سه ره بهری بهیته که، له حالیکدا پیت نه کرى برپار بدهیت بۆ واتای تاکه وشه ییکی ناو هه لپه سته که، گهر برپاریشت دا واتای وشه که چیه ئه وساش بۆت ناکرئ بزانیته جۆری گونجانی له گهل وشه کانی تردا چۆن ده بی؟

به کارهینانی وشه ی واتا مه یله و بزرکاریکه نالی زۆر جارانی کردوه وهک که له بهیته کدا وشه ی «باخه» ی به کارهیناوه که م که سیش نه بی نازانی به واتای «کیسه ل» ه. من خۆم ئه م واتایه م له مامۆستا هیمن وهرگرت ئه ویش له فره هه نگیکی فارسیدا دیتبوو، بهیته کهش ئه مه یه:

له م دنی فراته که دهکا په شه به عه نقا
نهک له م خمی نیله که دهکا باخه به تیمساح

له نوسخه کانی دیوانی نالی له جیاتی «باخه» له هه موویاندا «باغه» نووسراوه که چ گومانیکی لی دیار نادات له گهل روالته تی تیکرای بهیته که. وشه ی «فراته» ش له دیوانه کاندا «قهرابه» نووسراوه که دوزانین روالته تی «فرات» له گهل «نیل» دا ریک دیت.

به هه مه حال ئه م ورده کارییانه تا ئیستا کهس نه یکردوه، منیش لیترده تهنه سرنجی نالی دۆستانیان بۆ راده کیشم ئه وهندهش به دهنگ دیم که بلیم براینه به داخه وه من جارئ هه ر ئه و روالته ت و دیمه نانه م هاتوونه ته به رچاو که رهنگه هی تریش هه بن له بهیته که دا، نه شم توانیوه به مل مه عنای راست و دروستیاندا دابرم وهیا ته رجیحی روالته تیک به سه ره یه کیکی تردا بدهم. به لام هه رچۆنیک بیت هاتنی «دهنگ و داوا» ئه گهر تهنه وهک سنیبه ریکی دوو وشه ی «دهنگ و داوا» ش بی له ناو هه لپه سته ده بی تیبخویندریته وه و له کهس قبول ناکرئ بلئ کوا که ینی ئه من ئه م «دهنگ و داو» هم دیتبوو به لام بایه خم پی نه دان به هۆی ئه وه که له بهیته که بیگانه ن، چونکه دیاره پاش ئه م هه موو دهنگ دانه وهی فره واتایی شیعری نالی هه رکه سیک «دهنگ و داوی» وهها له هه لپه سته کیدا ببینیت خیرا لی ده چرپینی، به لکه خو شی پی هه لده داته وه.

با بیینه وه سه روکاری «هه لالی بی نیکاحی حور...» من راستی بهیته که وهها دوزانم وهک له پیشه وه نووسیم:

هه لالی بی نکاحی حور «عینم»
به جووته نازیری شرع و فه تاوا

دهستنوسم دیتوه مصره عی دوهمی وهها نووسیوه: «به جووته ی ناظری شرع و فتاوی».

بههههه حال هر کامیک لهم شیوه نووسینانه راست بن فهرقیکی بنجی به واتای بهیتهکه ناکا
ههچهند نهوهی من پهسندم کردوه ریکتر دیت لهوانی تر لهگهل یهکیک له واتایانهی بوی چوم، که
نههمیانه: «هلالی بی نیکاحی، عینم»

لیره به پیشوه ههرجاره وشه «عینم»م دهخته ناو کهوانهوه بو نهوه ریم ههبی، دواتر که دهکهومه
سه شیکردنهوهی بهیتهکه، به پی داخوایی واتا تلفظهکهی بهینمه سه رینووسی کوردیی نوی. لیره
وشه «عینم» که یهکیکه له خویندنهوهی «عینم»ی سهردهمی نالی واتای بهیتهکه بهم جوړه به دهستهوه
دهدات:

هلالی بیت نیکاحی حور، چاوم
به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

دهزانین «نیکاحی حور» له بههشتدا هلاله، نه هلالییهش مهعلوم کراوه ههه له شهرعدا و ههه له
«ههتاوا - فتاوی»دا. دهشی «فتاوی» ریژه جهمی وشه «فتوی» بی که واتای ههتاوان به گشتی
دهگریتهوه، مهبهست کتیی «فتاوی»ی «ابن حجر» بیت که یهکیکه له کتیه عومدهکانی نیسلام.
«نکاح» به واتای مارهکردنه، به لام لیره که نیکاحهکه له نیوان خوړی و چاودا بیت دیاره هه دیتن
مهبهسته. دیتنی نافرهت له نیسلامدا ههرامه، وهک دهزانین، به لام له ههمان پی «شهرع و ههتاوا»وه
دیتنی خوړی هلاله کهواته چ بیشهعهی و ناجایهزیی روو نادات که نالی تهماشای «ههبییهی مالیاوا»
بکات چونکه نهویش خوړییه.
نهه هلال بوونه له بهیتهکهدا بههوی دارشتنی رستهکانیهوه دهبی، نهک من و تو یاریدهی بدهین بو
نههیشتنی ناتهواوی و کهم و کهسریی. نالی که دهلی:

به جووته نازیری شهرع و ههتاوا

بهمهدا راستهوخو گوتوهی چاوم - که دوو چاون- دیتنی خوړیان لی هلال بیت، که دیاره مهبهست
دیتنی ههبییهیه. هلال بوونهکهش زور به ناسایی و ناشکرای له عیبارهتی بهیتهکهوه ههلهدستی که
دهلی «به جووته نازیری شهرع و ههتاوا». لیره ده مصرعه سه رله بهری دهبیته وهصف وهیا حال بو
وشه «عینم - عینم» که له کوتایی مصرعهی یهکهمهوه هاتوه. واته نیکاحی حور له چاوهکانم هلال
بی که ههردوویان به جووته تهماشای شهرع و ههتاوا دهکن. وشه «ناظر» به واتای تهماشاکر دیت،
لهم تهماشاکردنهی شهرع و ههتاوا چاوهکانم هلال بوونی نیکاحی خوړیان بو پهیدا دهبیت.
نهه واتایه لهگهل نهوهدا ریک دیت که مهبهست تهنها دیتنی ههبییه بیت به لام که هه بیین و به وشه و
واتای نیکاحهوه بلکین نهوسا شیکردنهوهییکی تر لهگهل بهیتهکهدا دهکری.
وشه «نازیر-ناظر» هاوواتای وشه «شاهد-شاید»ه. دهزانین نیکاحی میینه له نیرینه دوو
شایهدی دهوی. نهه دوو شایهده له بهیتهکهی نالیدا بو هلالکردنی مارهبرینی خوړیهکه له گوتهی «جووته
ناظری شهرع و ههتاوا» به دهست دهکون، نهوسا شهرع و ههتاوا خوړیان دهن به شایهده له بهسنی
نیکاحهکهدا چونکه ههردوویان «جووتهناظر، جووتهشاهد»ن.

واتای دوهمی بهیتهکه ئەمەیه که لەم شکل نووسینەى خوارهوهدا دەدیترئ:

هەلالی بئ نیکاحی حوری عینم
بە جووتە نازیری شەرع و فەتاوا

لە قورتاندا «حور عین» هاتوه.

وشەى «ناظر» بەو کەسەش دەلێن که حوکم و فەتاوا دەردهکات، واتاکەش لەوهوه دیت که دەگوترئ
«نظر بین الناس». نالی بۆ خۆى ئەم وشەیهى بەو مانایه له بهیتهکى تریدا بهکارهیناوه:

ئەهلێکی وای هەیه که هەموو ئەهلی دانشن
هەم ناظمی عقودن و هەم ناظری امور

نالی دەلئ: هەلال بوونی «حور عین» لە من بئ ئەوه نیکاح لەبهیندا بیت بە بریار و حوکمی جووتە
«ناظر - حاکم» ی شەرع و فەتاوا هاتوه چونکه هەردوو «ناظر» که یهکیان شەرع و ئەوی تریان کتیبی
فەتاوايه دەلێن حۆری بئ نیکاح و ماره کردن بۆ پیاو هەلالن.
جگه لەم واتایانه یهکیکی تریش هەیه مامۆستا مەلا شێخ که ریمی بیارهیی و کاک فاتیحی کورپی بۆی
چوون که وشەى «حور» بە واتای «پەشایی و سپیایی» چاو بیت وهک له فەرهنگدا دەلئ «حور» زینده
رەشى رەشکینه و زینده سپیهتی سپینهی چاوه. لەم حالدا بۆ وەزنى شیعەر دەبئ وشەکه «حور -
هەور» بخوینریتەوه واتای بهیتهکەش ئەمە دەبئ:
هەبیبەى مالىاوا نیکاحی «حور» ی چاومی لئ هەلال بیت... لەم واتایانه هەرکامیکی پەسەند کهیت رئ
لەوانی تر ناگرئ هیچ یهکیکیشیان بە نەسەلماندنی سادە ناسرینەوه چونکه هونەری رەسەنى تیدا
بەکارهاتوه کهوا دەمیکه له ئەدەبى رۆژههلاتى موسلماندا رەگ داکوتاوه. واتا لیدانه وهش چ هی ئەم
بهیتانه بیت چ هی بهیتی تری نالی وهیا شاعیریکی تر بیت هەر بهوهنده نابئ که له تیکرای دەنگ و
صەدای هەلبەست و اتا و وینەییکی گشتی وەرگرین و بلێن ئەمەته مەبهستی شاعیر وهک که کابرای
شارەزووریی له کتیبخانەى مەلاییکدا کوتی ئەم کتیبانه گشتیان دەلێن چاکه بکه و خراپه مەکه، بهلئ
رەنگه کابرا راستی کردبئ بەلام بەم راستیه سادەیهى بئ ئامانج و سنوور نابئ به شافعی...
پێویستی سەرشانى شیکەرەوهى بهیتی داخراو و سەرپۆش کراو و مەته لاویى ئەوهیه هەر وینە و
واتاییکی که ئیددیعیای هەبوونیان دهکات له هەلبەستهکهدا بیان باتهوه بۆ ئەو وشەیه و رستهیهى که
لێیهوه رەنگ دەدەنهوه. نەختیک بەو چەند رۆپه رۆپه داوايه دا بگه رپوه دەبینی گوتەى «هەلالی بیت نیکاح،
هەلالی بئ نیکاح» هەر جاره روو له ئامانجیک دهکات و دەپینکیت، ئەگەر له بهیتهکهدا وهیا له شوینیکی
تری هەلبەستهکهدا ئامانج و رپئ و جئ بۆ یهکیک له شیوه خویندنه وهکان نەدۆزیتەوه دیاره ئەو شیوهیان
دەپووچیتەوه بەلام دیسان دەبئ پەله نەکهین له پووچاندنه وهى ئەو شیوهیان چونکه لهوانهیه ئامانج و رپئ
و جیشی هەبئ له شیعەرکهدا و ئیمه چاومان نەبیینت وهک ئۆینی دامه و شەترەنج که لەسەر تهختهى
یاریهکه هەیه و شارەزا نەبئ تیناگات، تەنانەت ئەگەر هیچ ئامانجیکیش نەدۆزرایهوه وهیا نەبوو کهوا

تیریکی واتای تیگیږیت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوه‌ییک له لاره بۆ ناو هه‌لبه‌ست هه‌رچه‌ند شیوه‌که‌ش خوی به واتاییکه‌وه نه‌به‌ستته‌وه وهیا به‌سه‌ر بنگه‌ییکه‌وه نه‌وه‌ستته‌وه و وهک دووکه‌لیش ره‌ه‌وا که‌ویت چونکه هه‌موو وینه‌ییک له هه‌لبه‌ستدا ده‌بیته هوی تیروپیری و سامانی دا‌رشته‌که‌ی به مه‌رچیک هه‌ناسه‌سواری و ناله‌باری و عه‌یبی ئه‌وتویی په‌یدا نه‌کات. شاعیر له گه‌رمه‌ی هه‌ل‌رژانی سۆز و عاتیفه‌یدا لایه‌نی ئاراییش و جوانکاری و هونه‌ر فه‌رامۆش ناکات و هه‌میشه‌ خه‌ریکه به پیتی ده‌سه‌لات و لوان، دراوسینه‌تی نیوان شیوه و ناوه‌پۆک بکا به پێوه‌ندیکی سوو‌به‌خش، دیاره له‌م مه‌یدانه‌شدا هه‌تا‌کو شیوه‌ پرره‌نگ و وینه و نه‌قش و نیگار بی‌ پتر لیتی ده‌وه‌شیتته‌وه ببیت به زه‌رفی واتای ورد و ناسک و شه‌نگ. نالی خوی له به‌یتیکی زۆر به‌سۆزدا ئه‌مه‌ی گوته‌:

له جگه‌ر گۆشه‌یی شیعرم مه‌ده مه‌عنا‌یی خراپ
بی‌ خه‌تا که‌س نیه‌ پارزی که له ئه‌ولادی درئ

مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی خراپی شیعریش له سئ‌ ریازی راسته شه‌قامه‌وه دیت جگه له لاری و کویره‌پیی ئه‌وتۆ لیره‌دا جیی باسکردنیان نابیتته‌وه، یه‌کیک له‌و ری‌بازانه ئه‌وه‌بوه که لیتی ده‌وام و ئیستاش دیتته‌وه پێشمان:

ری‌بازی یه‌که‌م: مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی هه‌له و چه‌وت و که‌موکه‌سر.

ری‌بازی دوهم: له لاره خواستنه‌وه‌ی واتا بۆ ناو هه‌لبه‌ست.

ری‌بازی سێهه‌م: که‌م کردنه‌وه‌ی مه‌عنا و سه‌رینه‌وه‌ی جوانی و ئاراییش، که ئه‌مه‌یان یه‌کجار له هی دوهم نا‌په‌سه‌ندتیه‌.

ئه‌م ری‌بازه‌ی سێهه‌مه که پووچاندنه‌وه‌ی نرخی هه‌لبه‌ست ده‌گریتته‌به‌ر ئه‌گه‌ر له ئه‌نجامی نه‌زانینی ساده‌وه بیت عوزری نه‌زانین شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات، زیانی‌شی زۆر که‌متر له‌وه‌ی به ئانقه‌ست وهیا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی تری زاتی بیت پیره‌ویی بکریت چونکه مرۆفی نه‌زانی ساده ری‌گای تیگه‌ییشتن و فی‌ربوون له‌ پرووی خوی و حه‌قیقه‌ت داناخات، به‌ خۆ‌پا‌ییش به‌رده‌وام نابی له‌سه‌ر کزکردنه‌وه و کوژاندنه‌وه‌ی تروسکه‌کانی واتا و ئاراییشتی هه‌لبه‌ست به‌ پینچه‌وانه‌ی مرۆفه‌که‌ی تر که بریاری داوه چ راستییان نه‌سه‌لینئ مه‌گه‌ر ئه‌و راستیه‌ی که دلخوازی خوی و مه‌به‌سته زاتییه‌که‌ی بیت.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م به‌ده‌یه‌یه‌ رووناکه‌دا ری‌مان هه‌یه بلین پێوستی هه‌ره سه‌ره‌تایی به‌سه‌ر شانی شیکه‌ره‌وه‌ی شیعرێ شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یه‌وه ئه‌وه‌یه چاو و دل و هه‌ست و نه‌ستی خوی بۆی نه‌چوه، هه‌میشه‌ش له‌م و له‌و په‌رسی به‌لکو، کوردیی گوته‌نی خوا و راستان، ماناییکی شرایه‌وه ببیسی له‌وانه‌ی به‌ په‌رسی نه‌بی نه‌گاته ده‌سه‌لاتی مه‌حدودی خوی.

به‌ولای ئه‌م پێوستیه‌ سه‌ره‌تاییه‌وه پێوستی تری سه‌خت و زه‌حمه‌ت زۆرن بۆ گه‌یشتن به‌ توانای پله به‌زه‌که‌ی دیراسه‌ی شیعرێ نالی وهیا هه‌ر یه‌کیک له‌و شاعیره‌ ناوادارانه‌ی ئیسلام که ناویان له مه‌یدانی ورده‌کاری و فره‌واتایی و تو‌یک‌ل‌داری و سه‌د توژ‌الیدا ده‌رکردوه. به‌ عاده‌ت هه‌موو شیعرێک و هه‌موو هونه‌ریک و هه‌موو به‌ره‌میکی جوان و ورد جووره‌ دا‌پۆش‌راویکی تیندایه که جودای ده‌کاته‌وه له‌ گوته‌ی بازاری و به‌ره‌می ساکار له‌ پرووی ئاسانی و زه‌حمه‌تی تیگه‌ییشتنه‌وه که ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌یکه نابی چاو

و میسکمان لئی بره‌ویته‌وه و بییته دوشمنی، به پیچه‌وانه ده‌بی لئی رازی بین و که‌یفمان پیی بیت چونکه له هر زهمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جوره سه‌ره‌ژور چوون و پیشکه‌وتنیکی هه‌یه که جیی شانازی پیوه کردنه نه‌ک لی زویر بوون.

تاوانبار کردنی به‌ره‌می پیشکه‌وتوو خوی له خویدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بیین ئەم دستورانه و مه‌بده‌ئانه به‌سه‌ر شیعره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیکی زوری شیعره‌کان به مه‌یدان و دانگ پیش تیگه‌ییشتنی ساکار که‌وتوونه‌ته‌وه. به نمونه‌ی روون کردنه‌وه ده‌لیم بۆ تیگه‌ییشتنی ته‌واوی واتای سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئه‌ی ساکینی ریازی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره» ده‌بی چن‌دین مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئەو سه‌رده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هۆنراوه‌ته‌وه:

۱- شاره‌زایی به سه‌راجومه‌ییکی ئەده‌بی کۆنی ئیسلام.

۲- شاره‌زایی به زوربه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.

۳- شاره‌زایی به «منطق - ژیربیژی».

۴- شاره‌زایی به مه‌شرب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوژی نالی.

۵- شاره‌زایی به له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شان‌دنی گوته و واتای داخراو.

سه‌ره‌رای ئەمانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکی راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوهر بیت ئەگه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره و ده‌ست و پی لیکدانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابی بۆ تیگه‌ییشتنی ئەم دوو به‌یته:

شوېهه‌ی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئەون

نیسه‌ت به هه‌ردوو وه‌جه وه‌کوو نور و سیبه‌ره

بوره‌انه صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه نوره نور

بی ظیلله ماسیوای به دوو نیسه‌ت موعه‌به‌ره

ده‌بی لی‌ردها قسه‌ی دریژ کورت که‌ینه‌وه بۆ ئەوه جله‌وی خامه باده‌ینه‌وه سه‌ر لایه‌نی «خو لادان» له ره‌وشته ناجایه‌زه‌که‌ی رووتاندنه‌وه‌ی هه‌له‌سه‌ت له واتا و ئاراییشت.

نالی که ئاگاداری خویته‌ی چی کردوه له جیهانی پر ئەفسوونی واتادا، چن‌دین جار په‌رده‌ی میسک و گوئی ئەدیانی له‌راندۆته‌وه به گوته‌ی سه‌ریچی پر به‌ده‌م و پر هاوار بۆ ئەوه‌ی ورد بنه‌وه له واتای شیعره‌کانی و ده‌ستیان بگاته گه‌وه‌ره قه‌پیلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌له‌سه‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خونه‌زان کردن و بیباکی و سه‌رپۆیی و ته‌سکپۆیی هه‌یه به ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له ئاست شیعره‌کانی چونکه عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من انذر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئه‌وی که‌س بی ئەلفیکی به‌سه». سه‌یری چن‌د به په‌رۆشه‌وه له بن گوئی ئەدیب و شیعره‌دۆستی کوردا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دور و گه‌وه‌ره ئەمما

غه‌وواصی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه

پر دانه‌یه ئەمما نه وه‌کو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم وتوو نه‌ک وه‌کو گۆلی مه‌ره‌زانه

ته‌نانه‌ت له وشه‌ی «به‌حری غه‌زهل» دا دانه‌ گه‌وه‌ه‌ریکی واتای داناوه‌ که ئە‌گه‌ر بۆی قوول نه‌بینه‌وه
ده‌ستمانی ناگاتی. ئە‌م «به‌حر» ه‌ که له‌ته‌ک گۆلی مه‌ره‌زه‌دا دابنریت ده‌بیتته «ده‌ریا» له‌ پرووی قوولی خۆی و
ته‌نکی گۆله‌ مه‌ره‌زه‌وه، که ئیزافه‌ وه‌لای «غزل» یش بکریته ده‌بیتته «به‌حری عروض». سه‌پیش له‌ وه‌دایه‌ که
به‌یته‌کان به‌ دوا به‌یتیکی تر دا دین ئە‌ویش له‌لای خۆیه‌وه‌ ه‌یزیکی زیادیان پی د‌دا. پیشتر نالی گوتوته‌ی:

له‌و شیخه‌ به‌ که‌م مه‌گره‌ که شیخه‌ نه‌ مریده
ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه

وشه‌ی «بزانه» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا به‌ پو‌الله‌ت واتای «اعلم» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشی، به‌لام راستیه‌که‌ی
ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌م واتایه‌ فری به‌سه‌ر ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی به‌یته‌که‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ نالی ده‌یه‌وی ه‌ه‌جووی
شیخه‌که‌ بکات نه‌ک پیندا ه‌ه‌ل بلی. وشه‌ی «بزانه» جهمعی وشه‌ی «بز» ی فارسیه‌ به‌ واتای «بز» به‌
پیشه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته «ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه» که ده‌زانین بزنیسه‌ ریشی درێژه. که‌واته
نالی حه‌قیه‌تی گورج پیمان بلی «به‌حری غه‌زهل...» ه‌تاد چونکه‌ تازه‌ به‌ تازه‌ وشه‌ی «بزانه» ی کردۆته
گه‌وه‌ه‌ر و خستۆتیه‌ به‌حری غه‌زه‌له‌وه‌. ئیمه‌ که‌ چاومان ئە‌م ورده‌کارییه‌ نه‌بینی خه‌تای چاومانه‌ و له‌به‌ر
ببیاکی وه‌یا درشتبینی خۆمانه‌ له‌وه‌شدا چ حه‌قیکمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ چونکه‌ نالی پی ه‌ه‌موو
گله‌ییکی لی بریوبه‌وه‌. پیم بلی ده‌بی ه‌ه‌لوئیستمان له‌ ئاست ئە‌م به‌یته‌دا چی بی؟

نالی به‌ داوه‌ شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی شیع‌ر
بۆ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه

ئیمه‌ که‌ بزانه‌ی نالی داوی بۆ ناوینه‌ته‌وه‌ چۆن ره‌وايه‌ سووک به‌سه‌ر شیع‌ره‌کانیدا تپه‌رین! ئە‌م سووک
تپه‌رینه‌مان یه‌کسه‌ر پابه‌ندی داوه‌کانمان ده‌کات و چ عوززیکیشمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نابێ چونکه‌ وه‌ک گوتم
«لقد اعذر من انذر». بیکومان ده‌بی ه‌ه‌ر ئە‌م به‌یته‌ خۆی داوی وه‌های تیدا بی که ئە‌گه‌ر ورد نه‌رۆین
پیشه‌وه‌ بین. من یه‌ک دوو داوم لی ه‌ه‌لگرتۆته‌وه‌ ه‌ونه‌ره‌که‌ش بۆ نالی ده‌گه‌ریته‌وه‌ چونکه‌ خه‌به‌رداری
کردمه‌وه‌ له‌ داوه‌کانی. یه‌کێک له‌وان ئە‌مه‌یه‌ که‌ شیع‌ره‌که‌ به‌ شیوه‌ییکی تر بخوینریته‌وه‌ چونکه‌ له
رینووسی کوردی کۆندا ه‌ه‌ردوو خویندنه‌وه‌ جایزه‌: «نالی به‌ داوه‌ شیع‌ری ده‌قیقی خه‌یالی شه‌ع‌ر»
به‌مه‌دا خه‌یالی داوه‌ موه‌ باریکه‌کانی یار بۆته‌وه‌ داوه‌ شیع‌ری غه‌زه‌له‌که‌. وه‌صفی «دقیق» یش ده‌شی بۆ
شیع‌ره‌که‌ و بۆ شه‌عه‌ره‌که‌ بگه‌ریته‌وه‌ و ه‌ه‌ردووکیان ببه‌ ئە‌و داوه‌ که‌ بۆ شاعیرانی ناوه‌ته‌وه‌.
«خه‌یالی شه‌ع‌ر» یش ه‌ه‌لده‌گرێ «اضافه‌ی بیانی» بیت نه‌ک «اضافه‌ی حقیقی» ئە‌وساش واتاکه‌ی ئە‌مه
ده‌بی «ئە‌و خه‌یاله‌ی وه‌ک شه‌ع‌ر باریکه‌». ئە‌مه‌یان داویک.

داوی دوهم له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دایه‌. که‌ ده‌لی «سه‌د داو» له‌ نووسیندا دوو پیتی «د» ده‌نوسری به‌لام له‌

گوتنه وهدا يهك «د»ى گوشراو دهدر كينرئيت. نهختيك زمان رههاكه له گوشيني «د»كه وشهكان دهبنه «سهداو - سهداو» مصرعهكهش ئه مەى لئى دئتهوه «بؤ ئه و كهسهى كه شاعيره سهداوى نايهوه».

چاويك به غهزه له كهدا بگيريهوه دهبنى دهيان وشهى وههاى تئدايه كه هه مووى واتاى «ئاو» رادهگه يه نن چ به حه قيفهت بئ چ به مهجاز وهيا ته ئويل وهك وشهكانى «ته پيى - به هار - پشكو كوژانه وه - گولگه شان وه - خه لووز كوژانه وه - فيض - نار مردن - خاكزيانه وه - هه نجير - شير - صاف - طفلى عينب - ريشانه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - تهرايى عيشق - به فر - سارد و گهرمى خه جالهت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزه م - فرات - نيل ...».

له بهر تيشكى فنونى شيعردا هه موو ئه و وشانهى دژى ئاو و تهرايىن وهك «پشكو، مه جمهر، خه لووز، وشكى، عاصى، نار، خاك...» له پيى «مفهوم المخالفه» وه، ئه وانيش واتاى ئاو و تهرايى ده به خشن وهيا تارمايان ده خنه ناو به يته كانه وه. نالى زور راستى كردوه كه ده لئى به داوه شه عرى خه يالى شيعر سهدا «ئاوى» نايه وه چونكه سه ره له بهرى به يته كانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر وردبيني و خورد كردنه وه و بوچوونى شاعيرانه په كمان كه وتوه بؤ دئتنى ئه م هه موو ئاو و تهراييهى كه خه ريكه دامه نى خه يالى شيكه ره وه ته ر ده كاته وه.

له م نووسينه بهر ته سه كهى كه به ئه سل بؤ گوتار ده ستى پئى كراوه و له ژير ئه و ناو نيشانه دا كه سايهى به سه ردا هئناوه، چى تر مه وداى به دواكه و تنى تايبه تيه كانى شيعرى نالى پهيدا نابئت چونكه هه ولدانى گرته به رى هه موو ئه و تايبه تيانه وا داخوازيى دهكات له پيشه وه ناو نيشانه كه بگورئت و له جياتيى «چه پك» وشهى «گولزار» خوى ببئته ناو نيشان، نووسينه كهش له گوتاره وه بكرئى به ديراسهى دوور و قوول و پشوو دريژئى چند سهاله. كوردى گوتهنى، ئه م درهنگه به م زوه راناكات، له بهر ئه مه لئره وه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لابسئيك كه له يه كه م ئالقهى ئه م ريزه گوتاره دا كردوومه ته به لئين و تا ئئستا وهك قه رز هه ر به سه ر شانمه وديه ئه وئيش لابسئى «ناوه روك» ه له شيعرى ناليدا.

له تئكراى ئه م نووسينه دا، به پيشه كى و ريزه گوتاره كانيه وه، تا راده بيك زمانى خامه گفتوگويه كى له باره ي ناوه روكه وه كردوه هه ر چه ند ناوه روكه كهش مه به ستى بنجى گفتوگويه كه نه بو بئى، وه يا خود به شئيكى كه م له ناوه روكى هه موو شيعره كانى نالى باس كر ابئت، چونكه شئيكى ئاشكرايه واتاى هه ر به يتيك و غه زه لئيك و قه صيده بيك هه نديكى تئكراى ناوه روك به بهر خوى دهدات، جا به ناوى ناوه روكه وه بئت يا خود له زمينى مه به ستئيكى تر دا بئت وهيا هه ر به جارئ چ ناو نيشانى نه بئت.

ئه ودى راستى بئ ئه گه ر له باسى ئه ده بى، وهيا مرؤفايه تى به گشتى، خؤمان نه كه ين به و قه سابه ي كوشته په ل په ل دهكا و هه موو ئه ند امه كانى له يه كتر جودا ده كاته وه، هئچ رئگه يئيكى راست و رهوا نيه لئمان بسه لئنى كارى ئه ده بى له به ريه ك هه لوه شئين و سه ر و ده ست و پئى و كه وئ و هه ناوى له يه كتر جودا كه ينه وه و به خو شمان بلئين خه ريكى كرداريكى خالقانه ين چونكه به ره مئى ئه ده بى هه مووى به يه كه وه ده زئ و پئيش زانئشى به يه كه وه له هه ناوى خاوه نه كه ي رسكاوه و فراژوو بوه. وا ده بئ ناوناوه به ناچارى باسى لايه نيئيكى يه ك له و به ره مه ئه ده بئانه ده كه ين به ناوى شئير دئنه وهى ئه و لايه نه كه خوى به ته نها مه به سته له روون كردنه وه دا ئئتر له تئكراى به ره مه كه داده برئت و به سه ره بوئى باسى ده كرئت له حالئكدا ده زانئن هه موو لايه نه كان به يه كه وه هاتوون و تئكرايان به شدارن له هه لئانى له ش و وا تا و شئوه و شئوازي كاره كه، هه ر تاكئيكئيش له و لايه نانه مه يله و تئكه ل له گه ل ئه وانى تر دا وهيا به دواى

پئوهندیی بهوانی ترهوه بهستراوتهوه که ئه مه ری نادا لهیه کتر جودا بکرینه وه بی ئه وه تیکه لیه که په کی بخری وه یا داوه کانی پئوهندیی بچرین.

ئه م ناچاریهی په له لکردن ده بی له سنووری مه عقولدا بوهستی، مه عقولیه تیش له وه وه دیت زهره ری بی پرپونه وه به به ره مه په له لکراوه که نه گات، زهره ره که ش به زوری بریتیه له مانه.

۱- نه هیلانی تیکه لیه که و ه لبرینی داوه کانی پئوهندیی به و جوره ی که له نرخ و بایه خی هه موو لایه کیان که م ده کاته وه چونکه دیاره تینه خویندنه وه ی ئه و شتانه ی که هاوبه شن له پیکهینانی نرخیکدا ده بیته شارندنه وه ی نرخ ی هاوبه شیه که که خوی به شیکه له نرخه که.

۲- بیئاگایی له وه ی که په له لکردنی به ره م به ناچاریی ده کریت و ره وا ده دیت، چونکه بیئاگایی له م راستیه یه کسه ر ده بیته هوی بی په روایی له ئاست هارمونی و هاوبه شی و تیکه سترانی ناوه کی سه رله به ری به ره مه که. چ فه رقیکیش نیه له بهینی ئه وه ی بی په روایی نرخ ی به ره م پی شیل بکات وه یا خود تینه که بیشتنی ساده، چونکه به عاده ت نه زانینه که خوی بنگه ی بی په رواییه که یه.

۳- دووباره نه خسته وه سه ری کی په له لکراوه کان بؤ پیکهینانه وه ی سه رله نوپی به ره مه که. تو که هاتی به رخیکت کوشته وه و ئه ندامه کانیت له یه کتر جودا کردنه وه و هه ری که له وانت به جوری سه ری هه خو وده صف کرد، تیگرای وده صفه که ت نابیته وده صفی به رخه که چونکه به رخ سه ر و ده ست و دونگ و که ول... و قاچه کانی به یه که وه ن، سه ره رای به یه که وه بوونیان یه کتریش ته واو ده کن، ئه مه ش حاله تیکه هه موو شتی زیندوو تیدا به شداره، نه ک هه ر زیندوو هه موو شتی زور لایه ن و موته کامیلیش وه ک زیندوو وایه که لیکدا برینی که رته پیکهینه ره کانی ته کاموله که ی ده کوژی. به و پتیه ده بی دوا ی هه لوه شانندی ناچاریی به ره م، سه رله نوپی به یه کتردا بدووریته وه و به دروستی و ته واوی و سه رله به ری ته ماشای بکریته وه. له من به پیشه وه نو سه ر هه بووه ئه م رایه ی ده برپروه، ته نانه ت دابه ش کردنه که ناو ده نی «دابه ش کردنی میتافیزیکی». لیره دا من قسه ی غهیری خوم دووباره ده که مه وه که باوه رم پی هه یه.

له م کاره ی دابه ش کردن و په له لکردنی به ره می ئه ده بی بؤ مه به سی شیکردنه وه و تیگه یانندن، ئه وی له هه موان قاچ خلیسکینتره عه مه لیه تی لیکترازاندنی ناوه رۆک و شیوازه چونکه له مه دا دوو کۆله که ی سه ربه خو له ژیر هه یکه لی به ره م ده رده کیشریت، له حالیکدا هه لبرینه وه ی به شه کانی ناوه رۆک ده بیته که رتکردنی یه ک کۆله که هه رچه ند گرنگ بی وه یا گرنگتریش بی له کۆله که که ی تر که شیوازه. به راستی له یه کتر جودا کردنه وه ی ئه م دوو به شه پیکهینه ره ی به ره می ئه ده بی که متر نیه له ئیعدامی به ره مه که چونکه ناوه رۆک و شیواز وه ک جه وال و گه م وه یا خود کیسی کاغه ز و بامیه نیه هه ری که به جوداوازیی له لایه که وه هاتن و ناوه رۆکه که له جه وال و کیسه ی شیواز کرابیت و دواتر لئی ده ربهینریته وه چ زهره ریش به هیچ لایه نیک نه گه یشتی. پئوهندیی شیواز به ناوه رۆکه وه پتر و به هیزتره له جوش پیخواردنی دوو پارچه مه عده ن چونکه ده شی دوا ی جوش خواردن سه رله نوپی له جه مسه ری نیوانیا نه وه له یه کتر جودا بکرینه وه که چی شیواز و ناوه رۆک له جه مسه ره وه به یه کتر نه گه یشتون به لکو وه ک له شی مروف و پیسته که ی به یه که وه نمایان کردوه و هه موو له شه که و هه موو پیسته که، ده ورانده ور و سه رله به ر، جوش خواردووی یه کترن، نه خیر پیسته که دریزه کیشانی له شه که یه، به لام به لای ده ره وه نه ک به لای ژووره وه.

له زور نووسیناندا ده خوینیه وه، نو سه ر باسی شیواز و ناوه رۆک ده کات وه ک ئه وه ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی وهیا مروښ و تووکی له‌شی بکات، زور جارانیس له‌بهر رق هه‌لگرتن له‌روالته‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه باسی شیواز «پوخسار» دهکات هر ده‌لئی میکروبی سیلی له‌له‌شیکي ساغدا دۆزیوته‌وه. به‌راستی ئەم تهرزه بۆچوونه کاریکي دوور له واقیعه و پیوه‌ندیی به‌ئهدب و پړوشن‌بیرییه‌وه نیه.

چهند سهیره یه‌کیک هه‌ز له خانوو بکات به‌لام رق له‌دهرگه و په‌نجه‌ره و که‌فمائی دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر ئەم بۆچوونه هه‌له‌یه وای کردوه ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیت له کاتی باسکردنی ئەدهبی لی‌زه به‌پیشه‌وه.

من له نووسیندا وابوه به‌جوری سه‌ره‌خۆ له شیواز «پوخسار» دوام به‌لام له‌به‌رخاتری ئامانجیکي تایبه‌تی بوه نه‌ک له‌بهر بروا کردنم به‌ره‌وا بوونی لیکترازاندنی شیواز و ناوه‌رۆک. من له‌م نووسینانه‌دا وهرامی هه‌ندی بیروپرای چه‌وتم داوه‌ته‌وه که ده‌یه‌وی یه‌ک جوړه ناوه‌رۆکی خۆی هه‌زی لی دهکات به‌سه‌پینن به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له ئاست ئەم تهرزه ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه ناوه‌رۆک هه‌رچی ده‌بی بابیی، بای فلسیک نرخی نابیی ئەگه‌ر شیوازده‌کای بی هونه‌ر و جوانی بیت. من چی بکه‌م له‌وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه که به‌قسه‌ی شه‌ت و په‌ت ده‌برابیی، وهیا گوناھی من و توچی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ئاویان لی ده‌تکی! به‌ره‌م و ناوه‌رۆک و شیواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن وهیاخود به‌هه‌موویان ده‌بنه‌ شتیک. هه‌لبه‌ت نابیی له‌بیرمان بجی ئەمانه له ئاسمانه‌وه نه‌بارییون، زه‌نه‌ی ده‌روونی مروښ و تیکراییان باسی ئەو ده‌روونه ده‌گتړنه‌وه و وینه‌ی ده‌کیشن هر له‌وه‌دمه‌دا که مروښه‌که له‌ریی وشه‌وه ده‌یه‌وی وینه‌ی واتا وهیا مه‌به‌ستیک بکیشیت.

به‌ره‌می ئەدهبی وهیا هونه‌ری که به‌چکه‌ی هه‌ست و هوشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌وه‌نه‌فس و هه‌ست و هوشه‌دا، قیاسیان له‌به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی پروتیش، ناکری که بریتیی له‌ریزکردنی ماده‌ی پروت به‌سه‌ر یه‌که‌وه وهیا ته‌عبیردانیکي سارد و سپر بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرین له‌سروشته‌دا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلوو...) وهیا زانیاری (وه‌ک ده‌ستووراتی هه‌نده‌سه، ئاسمان، ریازیات به‌تیکرایی، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌نه‌فس و ویژدانی دروستکه‌ره‌که‌ی وهیا دۆزه‌ره‌که‌ی نابیت، له‌وه‌نه‌فس و ویژدانه‌شه‌وه هه‌لناکوئین چونکه بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه و به‌پیی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان وهیا تاقیکردنه‌وان مروښ لینیان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی ئەو بوونه سه‌ره‌به‌خوییه‌ی نیه، به‌پیی یاسا و ده‌ستووری قه‌رارده‌ش په‌یدا نابیی، له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس و ویژدانی خاوه‌نه‌که‌ی قوت نابیته‌وه.

به‌لئ راسته که بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی نابیی، به‌ره‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریی نابین، به‌ره‌وان مروښ نابیی به‌لام ئەم په‌ک که‌وتنه له‌سه‌ر ماده‌ی بۆ په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ریی نابیته به‌شیکي ئەده‌ب و هونه‌ره‌که هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه به‌شیکي خانوو وهیا ده‌ستووری ئەرخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتییی و کاری خۆی دهکات هه‌رچه‌ند ئەرخه‌میدسیس نه‌با وهیا نه‌یدۆزیباپه‌وه. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وهیاخود له‌گه‌ل ئەو وینه و واتایانه که پیشتر له‌ته‌فاعولی ئەوتویی په‌یدا بوون، زور جارانیس ژوورخانی فیکری ئەوه‌نده ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ریی چ پیوه‌ندیی راسته‌وخوی به‌ماده‌وه نامینن وه‌ک ئەوه‌ی که وړینه‌ی بی سه‌روپیی ناو ئەفسانان بکری به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وهیا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەڕەتدا ڕەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەر بەخۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرھەلدانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستوورەکانی دەوستان تا ڕادەى پەکخستن و بێ بايەخ کردن، وەک ئەوهی که سوود وەرگرتن لە جانەوهریک دەبیتە هۆی تەقدیس کردنی ئەو جانەوهره، که ئیتر سوودی لێ وەرناگیرئ، سوودەکه بوو بەهۆی تەقدیس، تەقدیسەکەش سوودەکهی کوشت. کورتهى قسهى دريژ ئەوهیه، ئەدەب و هونەر وەک زۆرینهی دیاردەکانی کۆمەلایەتی و ئایین و باوهر و نەریت... و هتاد، بەرھەمی زاتین لە ئاکامی تیکەل بوونی زات لەگەل مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیه بلیم تیکەل بوونی زات لەگەل تیکرایى دەروبهەر بە باری مادى و مەعنەوییهوه بە هەموو چاک و خراپیهوه لەوانەى دینه بەر هەست و هۆشى مروفهوه نەک تەنھا «مادە» که بەشی تەفسیری راستەوخۆی ئەدەب و هونەر ناکات.

بێگومان یهکیک لە عامیلەکانی دەروبهەر، ڕابەر و فێرکەر و مامۆستا و دەرسدەرە کهوا پتر لە مادەى کهر و لال و هیا نەریتی قالب بەستووی بێگیان و هیا بەرژوهەند و سوودی دەورەدراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنە سەرچاوهی کارتیکردن. چونکه ڕابەر و مامۆستا که خۆیان بەقەدەر هەر مادەییکی ئەم جیهانە مادەن، زمان و مێشکیشیان هەیه بەکاری دین بۆ ئیقناع کردن و هیا ترساندن و هیا بەهەلە بردن و هیا ڕپی راست نیشان دان «که ڕابەرەکه بەراستی دەزانئ، لەوانەشە چەوتترین ڕیگا بێت» و هیا بە کوشت دان... و هیا... و هیا.

لەبەر تیشکی ئەم لێکدانەوانە و تێبینیانەدا من ڕیگە بە خۆم دەدەم باسی «ناوهرۆک» بکەم لە شیعری نالی که بە ناچاریی دەبیتە باسکردنیکی دابەشکەرانه و لەبەر یهک ترازینانه، لە حالیکدا ئەو بەشانه بەیهکهوه بەستراونهوه زۆر جارانیس لە یهک بەیتدا تیکنالاون ئیتر تیکنالاونی دۆستانه بئ و هیا چەشنیکی تر بئ وەک ئەوهی لەم بەیتەدا دیار دەکەوئ:

مرادم زیللهت و پارانهوهی حاله نهوهک نهعته
به چەند بەیتیکی کوردانه که قورئانت ئەنا خوانه

لێرەدا ناوهرۆکیکی خۆ به کورد زانین کهوتوته بەر دەست و پیتی ناوهرۆکی ئایینی، بەلام دەبئ لەبیر نهکهین هەردوو ناوهرۆک لە بەیتەکهدا بەیهکهوه جۆش خواردوون و بە زۆرەملی وەک ئەم باس کردنه نهبئ لە یهکتر جودا ناکرینهوه چونکه جودا کردنهوهیان هەم شیرازەى هەلبەست هەلدەوهشینی و هەم نەفس و وێژدانی نالیس دەکا بە چەند دەرگە و دەربوونه که لە راستیدا یهک نەفەس و یهک وێژدانه هەردوو ناوهرۆک و سەرلەبهری بەیتەکه و قەصیدەکه و شیوازەکه و فنونی شاعیریەتەکهی لێهەلکۆلیوه وەک ئاوی سەرچاوه، چ پیککهوتنهوهییک و نهگونجانیکیشی هەست پئ نهکردوه لە بەیهکهوه هانتی دوو ناوهرۆکهکهدا کهوا ڕهنگه کوردیکی دلگەرمی ئەم سەرەدەمه لە کز بوونهوهی واتای کوردایەتی بەرانبەر ئایین لە هەلبەستەکهدا هەستی ناراحەتی بکا چونکه چەندین هەلبەست و نەشیدی ئەوتۆ دەبیەت هەموویان دژی ئەو قەناعەتی ناو بەیتەکهی نالین:

ئەرى ئەى كوردستان كوردستانى جوان گەرەمى ژىنمى خوامى بىنگومان

رەنگە كوردىكى چىنپەررەر لە كزبوونەوئەى تىكرای كورد بەرانبەر ئاىن ناراحت نەبى بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكارى كورد كز بوویایە نارازى بوویایە و بە گژ نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردىكى دىنپەررەش باى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانى جوان» وەتەنگ دىت و بە كوفرى بىدەمەتەقى دەزانى، مرۆقى واش هەیه لە هىچ كامىكىان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هىچى ناگا تا وەتەنگ بىت وەیا راي لى بىت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وىژدانى مرۆقە لەگەل دەروبەر و بوونەوئەردا. بابەت يەكىكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلىكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبوونەو دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگىن. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوئەند تەفسىر ناكرى. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى يەكىكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگرىت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەو لەسەر بەیتەكە بکەنەو و هەژار و دەولەمەندىكى ترىش بەیهكەو هىرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەو.

پەیدا كردنى تەفسىرى يەكسەر و كتوپرى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى يەك بوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان وەك يەك وابن بە تەواوى وەك ئەوئەیه تەفسىرى يەكسەر و كتوپر پەیدا كرىت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جودابوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان ئەوانىش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسىر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزیى نەبى ناچىتە مىشكى مرۆقى ژىر، چ مەنتىق و عىلمانىتەش بە خۆیهو ناكرى. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جىگەى بۆ نادۆزرىتەو لە هۆش و گۆش و زانست و مەنتىقدا ئەگەر نەدرىنە بەر تەفسىرى مادى فراوانى واقىع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادىیەو - فكرى مادى بۆ خۆى بروای هەیه بەو كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتانەیه پىیان دەلین مەعنەوى و من وشەى نامادىم بۆ بەكارهینا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرەنەى تاو دىن بۆ ناو دلى مرۆف، هەر مرۆقەكە خۆى لى دەوئەشیتەو بە پى گۆرانى بارى زىهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رىكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرخاتر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوەرۆكىك بەكار بىنىت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوەرۆكى هەلبەستىكى ترى.

ئەوئەى راستى بى ئەم دیاردەیهى ناوەرۆك زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بللى شتىكى چاوەرپوان كراو بوە لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعىرىكى وەك نالى وەیا شىخ رەزا ئەندامى رىكخراوىك نەبوە كە فەرماىشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشستەوئەتر بكاتە ناوەرۆكى هەلبەست و سەرلەبەرى شىعرى «۵» سال و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزراىز» يەكسان و نەگۆراو بىت.

یەك ئاھەنگی واتا و ناوەرۆك لە بەرھەمی ئەدەبی و ھونەریی مەزھەب سەر بە باوەری سیاسی كەوا شتیکی چاوەروانكراو و بەرچاوە لە ژیانی رۆژانەدا، شتیکی نامومكینه لە شیعی نالی و غیری نالیدا كە چ تەبلیغاتی رەسمی و سیاسی نەھاتوو پراویژی ھەلبەستەكانی بۆ پەنگرێژ كات و قالیی فكر و ناوەرۆكەكانی بەھاویتە بەر ریشە و خامەوہ.

نالی لەو پەراویزەدا كە ژیاوە و بییری كردۆتەوہ و ھەلبەستی گوتوہ بە دلخوازی خوێ ناوەرۆکی ھەلبژاردوہ و فۆرمی بۆ داناوہ. ھەرۆك گەشت و گەرانەكەیی بە شام و توركیا و حیجازدا لە ئاكامی بەیەككەوتنەوہی تەكانەكانی پەلەفرەیی ژیانی خوێ لەگەڵ واقیعدا، بەبێ دەرچوونی ئەمری ئیداریی رووی داوہ ھەرۆھاش ناواخنی شیعرەكانی لە تەندوووری دەروونیەوہ زمانەیی كینشاوہ، نە سولطانی توركیا و نە پاشای بابان و نە دەرەبەگی ھەولیر و نە توجاری شام و نە چینی ھەژار و ناوہنجی و نە ھیچ شتیکی وھا مادی و بەرھەست پێیان كردوہ.

ھەموو ئەو قسەوقسەلۆكە بێ سەرۆپیانەش كە دەلی شیعی نالی و ئەمسالی نالی خزمەتی دەرەبەگی كردوہ وھیا فكری دەرەبەگی كوتاوہتەوہ لە تاكە سەرچاوەیی كەم زانیئەوہ ھەلدەقولن بە یارمەتی گرۆپی رقەھلگرتن لە رابردوو كە لەسەر ھیچ بنجیكی زانست وھیا ئینساف وھیا خیرخواھی وھیا مەزھەب دۆستیئەوہ ھەلنەستاوہ. بە پێچەوانە چەندی بلیی كاری سەلبی دەكاتە سەر دل و مێشك و عاتیفەیی چینی نەوہاوی خویندەواران كە لە ھیچە و بە خوړایی دەیانكا بە دوشمنی نرخدارترین میراتی كوردەواریی. لێردا بە مونسەبەیی جیگە ناوی كتیییكی زۆر مەشووری زۆر مێشك غەلەتینم بە بییر دیتەوہ كە لە سالانی ۱۹۶۰ دەرچوو بە ناوینشانی «وعاظ السلاطين» ھیرشی سەختی دەبردە سەر زانا و ئەدیبەكانی سەردەمی كۆن گۆیا بلویرژەنی خەلیفە و مەلیكان بوون لە حالێكدا تاك تاكەیی ئەو زانیە و ئەدیبانە نەبێ خەلیفە و سولطانیان تینەخویندۆتەوہ، كەچی لە دەمی بلاوكردنەوہی كتیبەكەدا زوربەیی ئەدیبەكانی عێراق بلویرژەنی عەبدولكەریم قاسم بوون. سەیریش لەوہدا بوو بە رادەیی تێھەلكشانی ئەدیبەكان لە داوای شوڕشگێردا تێھەلدەكشان بەرەو «قاسم پەستی» كەسیش خەیاالی بۆ ئەوہ نەدەرۆیشت دیمەنەكە بە دیمەنی ناو كتیبەكەیی «وعاظ...» بگرت و بە خویدا بشكیتەوہ.

بەراستی كە مەزھەب ئاگای لە نەفسی خوێ برا و پینەیی عەنتیکە دەكات و كۆلیكیش كەیفی بە خوێ و پینەكانی دیت. ھەر لە كۆلانەیی نەفسە بەسەھوو چوہكەیی خویشیەوہ سەیری دونیا دەكات بەلام سەیریکی سەرەوین و ھەرگەراو و سەرمەوقولاتە لێداو. كەسێك كە سەری سوورا وادەزانێ، دونیا و خەلق دەسوورپین.

نالی ھەرۆك خزمەتکاری تاكە كەس نەبووہ خزمەتکاری چ بەرە و تاقمیکیش نەبووہ. فكر و بیروپرای ھیچ چینیکی دیاركراریشی نەكوتاوہتەوہ. كە سەیری دیوانەكەیی بكەین بێ لایەنگیری و رق لێھەلگرتن دەبینین ئەم مەزھەب ھەلبەستی بۆ دلی خوێ ھونیوہتەوہ شیعرەكانیشی ھەر بایی تێپەرینی واقیع و كۆمەلایەتی بە نەفسی خویدا تەرجەمەیی واقیع و كۆمەلایەتی دەكەن. لەلایەن خو دانە پال چینی ھەژار و بێدەسەلاتەوہش ھەر ئەوہندە دەگوترن كە نالی وەك مەزھەبی مسلمانانی ئەو سەردەمە لە پێی راستە باوەری ئایینەوہ بەزەبێ بە ھەژاردا ھاتوہ وھیا دژی ستەم بوہ. چ فكرەییکی روونی فەلسەفی «ھەژار دۆست» وھیا دژەوہستانینی ئاشكرا لە «ستەمكار» لەو ھەلبەستانەوہ بەرەو بیرومانەوہ نایەن. رەوا نابینم من وھیا یەكێكی تر لە پێی تەئویلی داتاشاراوەوہ «ھەلوہست» بۆ نالی دروست كات و بەلای چینیكیدا

بشکینیتته و چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەو مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێین لەبەر تیشکی لیکدانەوہى ئەو کەسانە که نالی بە خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێین شیعرەکانى هەلسەنگینین، چارمان نامینى لەوہدا نالی بخەینە ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخوازن، بە پێچەوانەى ئەو لیکدانەوہیە، چونکہ زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبى و لە مەعنادا تاوانباریان دەکات.

بە نمونە قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارییە حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێھەلدانەوہى خاوەن دەسەلات و پارەییە. هەموو داخوایەکانى تەرکی دانیشتنى ناوشار و روو لە دەشت و دەرکردنیش که لەو قەصیدەییەدا هەییە گالته کردنە بە کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولە مەندەکانى شاری:

گەنجی راحت تاجی عزیزت خارجی مەعمورییە
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودھودیش هاوارییە
پۆس بە کۆلى عامیری فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتی سەر کێوان گەلى چاتر لە تاقى شارییە

ئەم رووبەرۆو بوونەى نالی دژى ژیانە نەرم و نۆلەکەى دەولە مەندى شاری هەرگیز لە کەس ناسەلمینى بلئى گوتەى وەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێرانیان دەکوژئ بەھۆى قەناعەت هینانیان بە کەم بایەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکہ هەژاری بەستەزمان ئەم شیعرانەیان نایەتە بەرچاو تاکو ئەگەر مۆرفینى تیدا بیت پێى گێژ بن، که بۆشیان بخویننەوہ تێى ناگەن. ئەو کەسەى که لئى چاوەروان دەکرئ شیعرى نالی بخوینیتەوہ لە سەدەى نۆزدەمدا خویندەواری ناو شارە که هیچی ئەو هەژارە نیە پێى بگوترئ پرۆلیتاریا.

دەزانم لێرەدا من خەریکی کاریکى بئ سەر و پیم لەو ڕوودە که ئەم تەرزە دەمەتەقەییە بە هیچ کلۆجیک روو لە شیعرى نالی ناکات ئەگەر بە زۆرەملئ رووی تینەکەین، بەلام سووچى من چیه خویندەواری کوردی ئەم سەردەمە دیت سواری سەر و پۆتەراکی شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى لە شیعرەکانى هەلدینجى و گەنجى شلک و تازەشى پئ سەر لیشیواو دەکات. دەبئ بزانی فکریکی هەلە که چوہ میشکی خویندەواری گەنجەوہ وەها نەقش بەستوو دەبئ یەکجار بە زەحمەت لئى دەسپیتەوہ یاخود هەر ناسپیتەوہ.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبئ تاى بکاتەوہ و ئیحتیمالى راستکردنەوہى سەھووی ناو هەلەکە لە میشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەوہى سەھووکە بە تەواوی جیگیر بیت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبیت، پێویستە راستى بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەوہ، هەر نەبئ بۆ ئەوہ لە بەرانبەر بیرورای هەلەدا هی راستیش نموودیکى هەبئ.

لەمانەش هەموو ازبێنین و لەگەل نەفسى خۆماندا هەلۆدەستى شەرم و حەیا بکەین دەبئ دەستى

سته م و نارہوایی مرؤفی بیڑہمی ئەم سەر دەمە لە مردوہ بە شەرەفە کانمان کۆتا کەین، لە حالئیکدا
هەمان دەست پەیکەری تەقدیس بۆ زیندووی درندە کوشندە ی دەوالپینی خۆسەپینی میللەت تۆقینی
میللەت فرۆشیش بەرپا دەکات و دیتە ناو چاویشتەوہ و دەمکویشت دەکات. کە دەوری درندە
دەوالپییە کەش بە سەرچوو هەمان دەست کە پەیکەری بۆ دروست دەکرد چەپلەرێزان دادەنیتەوہ بۆ
یەکیکی تر، بەلام بە درێژایی کات هەر لە بیربەتی دژی مردوہ بیتاوانە کانمان بیت و بە گوناھباریان لە
قەلەم بدات. بە دەنگ هاتنی ئەم نووسینە لەم هەلکەوتە سەرەوینە «فرض الکفایە» ییکە وەک نوێژی سەر
مردوہ کە ئەگەر کەس نەیکات هەموو کەسی زیندوو تاوانبار دەبیت.

پاش ئەمە کە بە چاکی لیمان روون بیتەوہ نالی و ئەمسالی نالی خزمەتکاری دەرەبەگ و سته م و
ئەفسانە نەبوون، بەلکو خزمەتکاری دەرروون و ویژدانی خۆیان بوون ئەو شمان زانی کە خزمەتکار
نەبوونیان ئەنجامیکی ئاسایی ئەو سەر دەمە و ئەو ژیانە یە کە تیندا بەرپوہ دەچوون. دەتوانین چەند
شادەماری ناوەرۆک لە رشتە ی دیوانەکانیان هەلاوێرین و بیان کەین بە شەقل و دروشمی هەر یەکیکی لەو
شاعیرانە. لێرەدا رینگەمان نیە بەراوردیکی ئەو دیوانانە بکەین بۆ پەیدا کردنی کیشانە و پینوانە ییک کە
شەقل و دروشمی یەکیکیان لەوانی تر جودا دەکاتەوہ چونکە لیکۆلینەوہ ی ئەم نووسینە مەیدانی وەها
فرەوانی نەگرتۆتە بەر خۆی، قسە کەش بۆیە بوو تا کوو شتیکی گرنگی تیندا بەیان کەم. کە بلیم لەو
دیوانانەدا چەند شادەماریکی ناوەرۆک بەدی دەکری، پێ دەچی گوتبیت شیعری ناو ئەو دیوانانە وەها
لە یەکتەر دەچن خاوەنیان نەناسریتەوہ لەو رووہ کە دەزانین ناوەرۆکەکانی بابەتی شیعری لە شاعیری کەوہ
بۆ یەکیکی تر گۆرانیکی بنجی بەسەردا نەدەهات، زۆر بەیان یاخود هەموویان چەند مەیدانیکیان
داکو تاوہ کە ئەمە بە زاھیر وا دەکا بەرھەمەکان لە یەکتەر بچن و بۆ هەموان دەست بدات. ئەم تیبینیە بە
روالەت راستە، بنجی مادبی راست و دروستیشی هە یە چونکە دیارە خەریک بوونی چەند کەس بە یەک
بابەتەوہ وا دەکا ئاکامی خەریک بوونەکیان لە یەکتەر نزیک بی، تەنانەت زۆر جارن وا بوہ تاکە غەزەلیک
بە ناوی دوو شاعیر بلابووتەوہ کە ئەمە رووی نەدەدا ئەگەر ناوەرۆکی ئەدەبەکیان لە یەکتەر جودا بایە
وەک ئەوہ ی کە مومکین نیە شیعریکی ناظم حکمت بدیریتە سلیمان نظیف.

بەلێ دەزانم قسە کەم ئەم ئاکامانە ی بەبەرەوہ هە یە، وەک دیتت لە واقعیشدا رووی داوہ، بەلام چەند
ھۆیک هە یە نەھیلێ تیکە لاو بوونی شیعری شاعیران ببیتە خەتەری بی سەر و شوونی و
نەناسرانە وەیان. وا لێرەدا بەو پەری کورتبیزییەوہ لێیان دەبمەوہ.

یەک لەو ھۆیانە ی پاراستنی شیعری شاعیر ئەوہ یە کە زۆر بە ی شاعیرەکان لە کاتی دانانیانەوہ بە
ناوی خاوەنەکیەوہ تومار کراوہ و لە نیوان خەلقدا بۆ ئەو ساغ بوونەوہ کە ئەمە شتیکی وەک قەلغان وایە
بۆ پاراستنی مولکیەتی شیعەرە کە. ھۆیکی تر ئەوہ یە بە عادت نازناویک لە کۆتایی شیعردا، وەک تاپۆی
خانوو، شیعەرە کە بۆ دانەرەکی دەپاریزی. ھەندێ جار وا دەبی نازناوہ کە بە یەکیکی تری وەک خۆی
دەگۆردریتەوہ کە کیشی شیعەرە کە تیک نادات و گرفت پەیدا ناکات.

نالی، سالم، کوردی، حاجی، راجی، صافی و گەلیک نازناوی تر هەموویان یە ک کیشن و دینە جیگە ی
یەکتەر، بەلام بایەخی ئەم ئیحتیمالە لە زۆر رینگەوہ کەم دەبیتەوہ یەکیکیان ئەوہ بوو کە گوتم شیعەرەکان
لە دەمی بەوہ لەد بوونیانەوہ خاوەنەکیان ناسراوہ.

دوہ میان ئەوہ یە کە دەشی لە ناو ھەلبەستە کەدا نیشانە ییک ھەبی خاوەنەکیە ی بە دەستەوہ بدات وەک

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا حه‌بیه نالی پی دناسریتته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی پروداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئه‌و شاعیره درێژ ده‌کا که پروداوه‌که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سییه‌م ئه‌وه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به‌نموونه ده‌لیم ئه‌م مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به‌قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیینم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بیت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدوولایی کۆیه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئه‌و خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و راویژه‌یه لینی ده‌بی به‌شه‌قل که‌وا که‌لینک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو راست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی به‌مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئه‌ویشی پیوه‌ بیت و له‌نووسینانیشدا به‌و جوړه‌ رویشته‌بیت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له‌ دوو شاعیری هاو‌ریکار «مستوی» بوه‌شیتته‌وه و بۆ هه‌ردوکانش حساب کرابیت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئه‌وه‌ رویم له‌ لاتان» که شۆره‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له‌ چه‌ند به‌یازی موعته‌به‌ردا بۆ نالی حساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌گه‌لینک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره‌ بۆی ده‌ست نادات خۆی پیوه‌ خه‌ریک کات. به‌هه‌مه‌ حال ئه‌م باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌رۆک له‌ شیعری بو‌یژانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعر نالی دا بترین، ده‌توانین له‌ ری‌بازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه‌ گه‌شتی سرنج‌گرتن و توژینه‌وه‌ی تیندا به‌ینه‌ سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پی‌گران می‌ردان، له‌هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌رۆکیکی هه‌لبه‌ستدا تو‌رپه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لینی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌و‌یت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئه‌و چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لیره‌دا په‌نجه‌یان بۆ را‌ده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه‌ و روون کردنه‌وه‌ و شهرح دانی سه‌ره‌خۆی ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی به‌چاکی ساغ بیته‌وه‌ ئایا بۆچی نالی به‌زۆری خه‌ریکی ئه‌م ته‌رزه‌ واتا و مه‌به‌ستانه‌ بوه! ئایا پی‌تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیندا بوو به‌ واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه‌ خه‌ریک بیت؟ رۆژگاری ئه‌و چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته‌ به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی به‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه؟

له‌ به‌رگی «دوهمی حاجی قادری کۆبی» دا به‌ پی‌لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعر کوردی له‌ سه‌رده‌می حو‌کمی عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشای بابان به‌ دوا‌ی شۆرش‌ی فه‌ره‌نسه‌دا روون کراوه‌ته‌وه‌ که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له‌ مه‌لبه‌ندی سلیمانیدا، به‌ دوا‌ی ئه‌واندا و شان به‌ شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆبی له‌ مه‌لبه‌ندی نیوان دوو زا‌بدا که‌وتنه‌ سه‌ر هه‌مان ری‌بازی ئه‌ده‌به‌وه‌. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعر کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه‌. دیاره‌ لیره‌دا که باسی ناوه‌رۆکی شیعر نالی بکه‌ین و ئه‌م لا‌باسه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعره‌کانی بخه‌ینه‌ به‌ر لیک‌دانه‌وه‌ ده‌بی هه‌مان بۆچوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوهمی حاجی قادری کۆبی دوو‌باره‌ بکه‌ینه‌وه‌ چونکه، تا ئه‌من بیرم بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی ئه‌م دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به‌ شیعر کوردی چووبی، هه‌ر ئه‌و هۆیانه‌مان دینه‌ پی‌شه‌وه‌ که له‌و کتیبه‌دا لی‌یان کۆل‌راوه‌ته‌وه‌. که‌واته‌ کوتانه‌وه‌ی ئه‌و باسه‌ به‌لاوه‌ ده‌نیم و

خوینەر دهگێرمهوه بۆ لای نووسینی ناو کتێبهکه چونکه چی لهوان نویترم به چهنگ نهکهوتوه لێرهدا بیکهه به تهواوکهری ناتهواویی ئهوی.

کوردیی بوونی شیعری نالی له لایه زانینی هۆی پهیدا بوون و زهرفی پهیدا بوونیهوه گه لیک پروونتر و ئاشکراتره له هۆی خهریک بوونی نالی بهو شادهمارانهی که گوتم رشتهی ناوهڕۆکی شیعری پیک دینن. ئیمه نازانین به وردی و به روونی بۆچی نالی پتر له شاعیرهکانی سهردهمی خۆی عاشق بوه، پتر پهندیار بوه، پتر له پاشاکانی بابان نیزیک بوه، پتر مهلا بوه، پتر دژی صۆفی بوه، پتریش ئاماده بوه بۆ ئاواره بوون که ئهمانه ههموو دیاردهی ئهوتۆن له شیعرهکانی دهنگیان داوتهوه و کاریان کردۆته سهه ژيانی. بهلێ دهتوانین رووکهشینی ئهم دیاردانه باس لێ بکهین و به فهندی رستهسازی و مههارهتی شت تیکهستهن بایی ئیقناع کردنی خوینهریکی به پهلهش بیانخهینه ناو نووسینمانهوه بهلام چ فایده که نووسهه خۆی بهو شتانه ئیقناع نه بێت و باوهڕی تهواویان پێ نهکات. حهیفه من یا پهکیکی تر له سهه سهکۆی نمایشت و خۆهلهدانهوه پهڕی ساختهی رهنگاوپهنگی هۆی ههلهبهستراو به خۆمانهوه بنیین و وهک تاووس چهتری فیزوناز له بهرانبهه فکهره سافیلکهکهی تهماشاکههه لێ بدهین... به راستی مومکین نیه له دیراسهیی به پهلهدا ههموو شادهماری ناوهڕۆکهکانی شیعری نالی بدهینهوه به هۆی پهیدا بوون وهیا بیگێرینهوه بۆ سههراوهی لێههلقولین. وهنیه ئهم کارهش کهم بایهه بێ وهیا ئههجام دانی لهو دیو سنووری دهسهلاتی مرۆقهوه بێ. لایهنی بایهخدار بوون لهوهوه دیت که به رادهی گرنه بوونی دیراسهیی شیعری شاعیر، دۆزینهوهی ئهه کاریگههه و ئهه زهرفهی شیعرهکهی لێ پهیدا بوه ئهه ویش گرنهه چونکه بهم دۆزینهوهیه پێوهندی شاعیر به واقعهوه دهزانریت و واتا و هیمای شیعرهکانی بهچاکی ئاشکرا ده بێت، که ئهمه شتیکه گوتراوه و له هههندی شوینی ئهم نووسینهه باسی کراوه. لایهنی ئیمکان ههه بوونی دۆزینهوهی هۆی پهیدا بوون و زهرفی لێههلقولینی شیعرهکانیش به وهدا مههلووم دهکری که خهریک بوونی بهردهوام و ههناسه درێژ دهتوانی ئهه رووداوانهیی سهدهی بیستهه که پێوهندی دور وهیا نزیکیان به نالییهوه له سههراوهی نووسراو و دهماوهمهوه وهرگێریتهوه و لهگهه به سهه بردهه عادهتییهکهی نالییان بهراورد بکات و تین و تاوی ههردووکیان بخاته بهرانبهه ئاوینهی ههلهبهستهکانیهوه و لێیان ههلهنجی، له ههه مان کاتیشدا حیسابی تهواو بۆ زات و قابیلیهتی نالی بکا که چون تهفاعول لهگهه ئهه رووداوانه دهکات.

سههه رای ئهمانه، ههموو ئهه راستییانهه تیبخوینیتهوه که له نالییهوه پیمان گهیشتهه و راگه یاندنی تایبهتیان ههیه وهک ئهوهی که هینده شهه بهخوبو نهیویست بێ نه بز گرتنی وههعی سلیمانی و دلنیا بوون له پاراستنی ئابروو رووی تیکاتهوه، ئیتر ئهوه بوو کاغهزی بۆ سالم نووسی لێی داوا کرد که لهم رووهه خه بهرداری بکاتهوه.

بهلێ ئهم کاره مومکین نیه بهلام نهک لهم نووسینهدا که دهستهملانی دیوانی نالی و چههه بنگهیهکی لیکدانهوه بووه له ناو چوار دیواری ژووریکی کۆری زانیاری کوردا، ههه جارهه که ئالقه بیککی لێره به پێشهوه نهختیک درێژهی کیشا بێ، خیرا به خیرا ترسی وهتهنگ هاتنی گۆفارهکهی کۆر له درێژه کیشانی گوتار نهفسی بری بێ. ئهم جارههشیان پهچاوکردنی یهک قهوارهی له نیوان سهههله بهری ئالقهکان وا بکا نهتوانم مهیدانیکی وههه فرههوان بگرمه بهر نووسین که له دیراسهیی دور و درێژی سههههه خۆ بوهشیتهوه و نههینی نادیار ئاشکرا بکا.

کهواته هرچهند دوزانم توژینه ودهی سهرله بهر و بئ کهم و کهسر ههم بايخداريشه و ههم مومکينيشه، به ناچاری وازی لئ دینم و دهلکیم به باسی ئەو شادهمارانهی ناوهرۆک که نهخشه و رښتهی زوربهی ههلبهستهکانی پیک دین وەک که تا ئیستا له بهر تیشکی ئەواندا هاتوچۆم به فکر و خامهی خۆم کردوه. ئەوهی بۆ ههموو نیگاییکي روون دهردهکه ویت له ههلبهستهکانی نالی، زیده بهرچاو بوونی دوو شادهماری یه کجار بنجی و رهگ داکوتای عیشق و ئایینه کهوا بینگومان له بهرایي ههموو به شهکانی تری ناوهرۆکی دیوانه که یه وه دین.

به راستی «عیشق و ئایین» که خویان دوو شادهماری گهورهن، له ههمان کاتدا سه رچاوهشن بۆ ورده دهماری تر که ئەوانیش به شدار دهبنه وه له تیکرایي ناوهرۆکی ههلبهستهکان.

شادهماری عیشق له شیعری «نالی» دا به پنی گوتهی دهماوادم که به شیکي بهرچاوی شیعرهکانیش پشتگیری لئ دهکن، له سهردهمی خویندنی فهقیانه یه وه تیکه ل به ههلبهستی نالی بووه رهنگه ههر خویشی پالپونه ریکي گهوره بووبیت بۆ بهردهوام بوونی له سه رارهوی شاعیری، چونکه وهک دوزانین گه لئ شاعیری خاوهن هونه ر و خاسیه تی شاعیریه ت وازیان له شیعر هیناوه له بهر نه بوونی ناگری عیشق له دلایندا به تایبه تی که شاعیرهکان وهک نالی خه ریکي خویندنی مه لایانه و قورئان و حه دیس بووین.

دیاره له باری وه هادا «مه لا» خه ریکي شیعران نابیت ئەگه ر سۆزیک له هه ناوی خویدا شک نه با. یه کیکي وهک حاجی قادر سۆزی کوردایه تی لئی بوو به و جیگره ی عیشق که تا کۆتای ژیا نی شیعری کورد په رستانه ی پئ هۆنیه وه، ده شزانین چ مزگه وت و مه درسه و دهرسدانی فه قیانی نه ده بوون به له مپه ر له پینش گوزه ری شاعیریه ته که ی. شیخ رهزا که شاعیریکي بهردهوام بوو له سه ر شیعر بئ ئەوه عیشق ناگری له دلی بهردا بیت، دهرس و مزگه وتی نه بوو له شیعری مه نع کات وه یاخود راویژی به ره و ههلبهستی ئایینی بیات. که مزگه وتی نه بوو، مه بهستی تری هه بوون شیعریان پئوه ههلبهستی. به هه مه حال وا پئ ده چئ عیشق نه خشه کیشیکي ده ست رۆیشتوو بووبیت له ژیا نی نالی.

نه خشه کیشانه که شی ههر له وهنده نه وه ستاوه که شیعری عاشقانه ی پئ ههلبهستوه تا سهردهمی مه رگی. من وا دوزانم «عشق و نامرادی» ئەو فرته نه یه بووه که نه یه هشت نالی به سه ر شتیکه وه بوه ستیته وه وه یا به شوینیکه وه بگیریسته وه که مال و حالیکي تیدا به یه که وه بنیت وه یا گوزه رانیک ته ئمین کات. هه رچهند نازانین ئایا غهیری عیشق چ کاریگه ریه کی تایبه تی هه بووه واکات نالی زیده له خه لقی ولاتی خوی ئەو ئاواره و ئوقره نه گرتوه بیت، به لام دیاره ئەگه ر شتیکي واهه بووبئ له و سالانه ی بهر له ئاواره بوونیدا هه ر بایي ئەوه ته فسیر به دهسته وه ده دات که بیئوقره یی ژیا نه که ی مه لبه ندی بابانی روون کاته وه، مومکین نیه ئەو شته تیمان بگه یه نی بۆچی نالی هه روا بئ ئوقره و مال و حال مایه وه تا کۆتایي ژیا نی! بیجگه له عیشق شتیکي تر به بیردا نایه ت له بابان رووی دابیت و له گه ل «نالی» گو یزابیتیه وه بۆ ولاتان و هه نهران که له و دووره شه وه نه هیلی رهگ به زه ویه وه داکوتیت.

له م تاریکستانه ی روانگه مانه وه ههر ئەوه مان پئ ده کری حیساب بۆ ئەو تروسکانه ی روودای کاریگه ر بکه ین که له مه شقه لی ههلبهستهکانیه وه پرشنگ داویژن. به داخه وه له وهنده گوته ی دهماوادم که پیمان گه ییشتوو هیچی ئەوتۆ له بنی بیژهنگی ته حقیقدا نامینیته وه دوو راستیا ن ساغ کاته وه وه یا چه ند درۆیه کان سپی کاته وه. زۆر جار ان گوته دهماوادمه که خوی له ته حقیقدا درۆی لئ سپی ده بیته وه و ده بوو چیته وه وهک ئەو خه به ره ی که ده لی نالی له قه رداغ «حه بیبه ی مالیاوا» ی خۆشویست که چی له

هه موو قه رهداгда «مالی ئاوا - مالیاوا» و مالکاولیکیش پهیدا نیه، ده بینیت چهند دست به تالین له به سه رهاتی نالی!

هه رچهند پیمان ناکرئ بریار بدهین له چ ته مه نیکدا نالی دوو چاری عیشقی ئاگرینی «حبه بیبه» بووه به لام وا دیته عه قله وه ئه م عیشقه ی له سالانی خویندنی دهره وه ی سلیمانی دوو چار بووبی که سه ره تاکانی ته مه نی جحیلی و هه نگامه ی دهرس و خویندنی گوندا و گوندی ده گرنه وه. دیاره نالی ئومیدیکه گه وره ی به «حبه بیبه» وه هه ر ماوه له گه ل به ره له ستیکردنی باوکی حبه بیبه ش له وه ی به یه کتر بیرین، ئه م راستیه ش له وه وه به ئیسیات ده گات که نالی خو ی دانی پیدا هیئاوه له قه صیده که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه...» دا:

به س گریه بکه بو پدر و بابی حیجابت
بی بابی بی تو موریه بو وه صل و مولاقت
بی بابی بی تو بو من و تو بابی فتوحه
بی بابی بی تو خواسته یی من بوو به ئاوات
بیبابی مرادی من و تو بوو به ته مه نا
بی بابی دو عایی من و تو بوو به مونا جات
ئه و بابه که فه تح و زه فه ری قه لعه یه قه معی
با قه لعی بکا زه لزه یی هادی می له ذذات

دیاره حبه بیبه ش وه ک نالی دوو چاری عیشقه که بووه، ته نانه ت له راز و نیازی نه یینی عاشقانه دا به زاریشیدا هاتووه که خوا ئه و بابه بیاته وه و به یه کتریان شاد بکات... به لام بیگومان دوا ی مردنی باوکه ش به ره له ستی ئه و تو هه بووه نه هیلی به یه کتر بگه ن که ئیره جیی لیکۆلینه وه ی دهرخستن وه یا ته رجیحی هوی ئه و به یه کتر نه گه یشتنه نیه. ئه وه ی مه به سته مه لیره دا دۆزینه وه ی لایه نی زوتر دامه زران و چه سپانی عیشق و ئایینه له ویزدانی نالیدا. ئایا کامیان بهر له وی تر چنگالی خو ی روو چواندوه؟
ئه م چهند دیره ی لیره به پیشه وه لایه نی زوتر رسکانی عیشق ته رجیح ده کات، له و ته رجیحه شدا شتیکی چاوه پروان کراو و عاده تی به بهر خو یه وه گرتوه چونکه دیاره عیشق به چکه ی گه نجایه تیه و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه وه که شم بو یه بوو نووسینه که ته سلیم به تاکه بنگه ی چاوه پروان کردن و حوکمی عاده ت نه که م که زور جارن وا ده بی به پنجه وانه کار ده که ن.
به راستی عیشق که قوولترین و کونترین هه سته گه وره و کاریگه رهکانی گیان و هه ناوی نالییه، شوین په نجی له هه موو ئاکار و ره فتار و گوتاری نالیدا به رچاو و به ره هه سته، ته نانه ت به شی زوری هه نیسکی عاتیفه ی دینیشی له قولپ و جو شکی کونه عیشقه زامداره که یه وه گر ده به ستن. ئه و دیاردانه وه ی عیشقی نالی له هه لبه ستهکانی سه ر به ئایینیدا ناو ناوه وه ها غه لب ده ستینی هه ر ده لئی له و شوینانه دا عیشق به هانه ی ئایینی کردوه به ته قینه وه ی خو ی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی طهمع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لیردها هرچهند ئەم ههلبهسته له زیمینی قهصیدهکهی «ئهوولی تهرهقه نه زهر» دا خهریکی
شکاندنهودی دنیاخوازانه، به لام بهجۆریک بوته پیشانگی عیشق به حال تارمایی ئاین لهو دیو پهردهی
عیشقهوه خوئی دهنوینی.

واتای بهیتهکه یه کجار نازداره، بایی ئه ونددی تیی دهگم پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سهرهتاوه ئه و کهسانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرتهی خوادا بایه خ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش دهن. نالی پرووی قسهی له «ئهوولی تهرهقه نهظر - خیلی چاوشهش و بیس» ه، پیی
دهلی تووتیه کهت بهندی تهمعی له ملی خوئی کردهوه له بهر خاتری دلنه دنیاخوازه کهت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، کهواته مه بهست لهو تووتیه زمانه. بهند که کهوته مل دهبیته هوئی خنکان، بویه ئه و تووتیه به
پهتی تهماع خنکاوه و قسهی ههق ناکات که بللی هر خودا کاریگه ره نه وهک ئەم برپایه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دوری ملیه وه خهت و خال ههیه وهک ئالقه تیی ئالاه و جیی خوویهتی به بهند
تەشبیه بکری - له هندی نوسخه دا «تهوقی تهمع» نووسراوه که زیاتریش له گه ل واتای بهیته که دا
دهگونجی - ئەمه حالی کابرای «ئهوولی تهرهقه نه زهر» هکهیه، با بزانی نالی چونه. نالی دهلی بولبولی
من که عاشقی گوله زمانی کراوه تهوه و شادی دهکات و گۆرانی دهلیت. دیاره مه بهست لهو بولبوله دلی
خوویهتی عیشقه کهش عیشقی خودایه کهوا خواپه رست و «عارفی وه حدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عبادهتی ئهون وهک بولبول که چه هچه هه بو گول دهکات. بولبوله کهی عیشقی نالی له چه هچه هه کردندا
زمانی کراوه تهوه چونهک وهک تووتیه که بهندی تهمع له ملی نه ئالاه...

نالی له سهراوهی عیشق، ناوناوه، گه وهری پهندی دهرهیناوه وهک که لهم بهیته دا دهلی:

گول بهدم بادی سهباوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دور بی له یاری بیوه فا!

وهیا خود لهم بهیته دا:

تا پینه که نی گول به دمی بادی سهباوه
نه زمانی شهوی بولبولی بیچاره حقی بوو

هر له سهراوهی عیشقه وه ئەم دیمه نه تهنروس تی هشی هه لئینجاوه:

دهستم که له صه جیگه به صه ودهده شکاوه
جهبری نیه ئەم که سره هه تا نه یخه مه ئهستو

له هه‌ندی ئالقەى لێره به پێشه‌وهى ئەم نووسینەدا لایەنى دەرکەوتنى کۆمه‌لايه‌تى له هه‌لبه‌سته‌کانى نالى پوون کراوته‌وه که ئەویش دەبێ لێره‌دا تى بخویندریته‌وه هه‌رچه‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وشى نه‌بێ.

کورتەى قسه له بارەى عیشقى نالى ئەوه‌یه که ئەم عیشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئەدبى نالیدا بلاوبۆته‌وه وهک رڤشته‌ى دهماران که به به‌دهندا بلاوده‌بیته‌وه.

به دوا عیشقدا ئایین پووینویکی به‌رینى له ناوه‌پۆکی شیعری نالیدا گرتوه، به گه‌لیک شیوه‌ش جلوه‌ى کردوه. ئەم هه‌لبه‌ستانه سه‌رله‌به‌ریان به ئایینه‌وه خه‌ریکن به‌شیکى زۆریشیان له هه‌لبه‌سته هه‌ره درێژه‌کانى نالى ده‌ژمیرین:

۱- ئەى جاوه ده‌رسی حوسن.

۲- ئەحوه‌لى ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.

۳- مووى سپى کردم به شووشتن.

۴- هه‌لقه‌ده‌ر گۆشى که‌فى ره‌نگینى تۆیه.

۵- ئەى ساکینى ریاضى مه‌دینه‌ى منه‌وه‌ره.

۶- ئە لا ئەى نه‌فسى بووم ئاسا.

۷- شتر بانه.

۸- له جومله‌ى موعجیز ئەنده‌ر موعجیز.

۹- له چاوى پووتبارم.

۱۰- ساقى وه‌ره مه‌یخانه.

۱۱- نه‌فه‌س بگره.

۱۲- ئەى تازه جه‌وان.

۱۳- وهى که پووزه‌ردى مه‌دینه و...

جگه له‌م قه‌صیدانه زۆر جیگه‌ى هه‌لبه‌سته‌ى عاده‌تى په‌ند وه‌یا عیشقیشتدا نالى سه‌رى له ئایین خوار کردۆته‌وه و خه‌یاله‌که‌ى به ده‌ورى چرای ئەودا، وهک په‌روانه، خول خواردوو کردوه:

دونیا به فیدای قه‌دى بکه و دامه‌نى بگره

طوبى لمن اختار على المال مالا

جۆشش و تاوه له نێو دیده‌ى گریاندا

چ ته‌نووریکه له ته‌ندووره‌ی توفاندا

تۆ که حورى وه‌ره نێو جه‌نه‌تى دیدهم چ ده‌که‌ى

له‌م دلّه‌ى پڕ شه‌ره‌ پو سینه‌ی سۆزاندا

هوده‌ودى دلّ حه‌بسى به‌لقیسى سه‌بای دیوه یه‌قین

خۆى که دامه‌نگیری شاهى ئاصه‌فى ثانى ده‌کا

ئهو که‌سه ته‌حدیثى نیعمه‌ت بێ مراد و مه‌طه‌به‌ی

ميسلى نالى ئىمتتالى ئەمرى يەزدانى دەكا
بەم كاسە لەسەر پەنجە دەلەين نوری علی نور
رەخشانە لەمیشکاتی قەدەح دا وەکو مصباح
بنیانی کیپر و سەرکەشیا تاقي کیسرەووی
دانانی زولم و روورەشییه تەختی ئابنوس

سەرلەبەری بەیتەکانی: «لەکن ئەم جەوھەرە فەردە»، زاتەى ئایین.

بۆ تۆ که بیکر و تازە وەکو حوری جەنەتی
قەیدی چیه عەجووزەى دونیا بەم تەلاق
بیسونەتی تەقبیلی دەمت عاطیلە پۆژووم
بى حەضرەتی میحرابی برۆت باطیلە نوژم

ئەمانە نموونەى بەیتی دیننامیزن لە سنیەکی پێشەوہی دیوانەکەى وەرگیراون، که بێن بە دوا
هەموو شوین پەنجەییکی دیندا بگەڕین لە هەلبەستەکانیدا، خەرمانیکی مناسبی لى دەدۆزینەوہ ئەم
شەقلەى دینی پێوہ بیت. دیارە ئەو شیعرانەى که ئاراییشتی خویان لە زاراوہ و مەوزوعاتی خویندنی
مزگەوت وەرگرتوہ ئەویش دەخرینەوہ سەر خەرمانی شیعی سەر بە ئایین. گەلیک پەند و قسەى
نەستەقیشى راستەوخۆ لە ئەدەبیاتی دینەوہ هەلکولییون:

خالی نیە نالی دلەکەت ساتى لە هیجران
تاتاری وجود نەپسینى «ملک الموت»

ئەم «ملک الموت»، بە زمان با هەلدان دەکریتە «ملی کەلموت - بە واتای ملی وەک مووت - ئەو ملەت که
وەک موو وایە» هەر خۆی «ملک الموت» دەشى «ملک الموت وەیا ملک الموت» بیت. لە «ملک الموت» وە
تیکەلکیشەکەى «ملی کەلموت» دەردەچیت.
هەر لە سەرچاوەى دینەوہ نالی پەندیشی هەلینجاوہ:

سەم و نەصیبی ئەصلییه بەختی گیا هو گل نیە
تووتنە خەرچی سووتنە مؤدنه ماچی لەب دەکا
لەومی زەمان دەکەى که بۆچ خواری و راستی دەوی
غافلە دەستی راستی خۆت خزمەتی دەستی چەپ دەکا

وہیاخود که دەلى:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و بروى عەبووس

وہيا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىكە

پىكەوتىكى سەير لەوہدايە كە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەككى تىرى سەر بە ئايىندا دەسكارىيەكى
يەكجار شاعىرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەكانى كردوہ دەشى بوى حىساب بكرى بە
نیشانەى پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنىكە ئەمەيە:
زەرپە لە چاوى بۆتەيى سەرپرافى كەففەدا
مەخفى نىہ ديارە وەكو رۆژى نىمەرە

وشەى «نىمەرە» كورته و گۆراوى وشەى «نىوہرۆ» يە كە ئەویش كورته وشەى نىوہرۆژە. بەيتە سەر بە
ئايىنىكەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەى ھەولى فىراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قيا

وشەى «قيا» كورتهى وشەى «قيام وەيا قيامەت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست رۆيشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زانئىيە. حاجى
قادريش لەم نىوہ بەيتەدا ماملەتتىكى وەھاي كردوہ:
تەماعى گۆرەيى بى چەك نەكەن نەك

لە كتيبى «ابن الرومى: حەياتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبىنى «ابن الرومى»ش بەھوى
لەخۆرازيبەونەوہ دەستوورىكى رىزمانى عەرەبى ملكە چ كردوہ بۆ ئىجتىھادى خوى لەوہى كە دەلى:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچىتە سەر راناوى لكاو «ضمير متصل» نەك ناو وەك لىرەدا شاعىر بە
ئارەزووى خوى بەكارىھيئاوہ: نمونەى تىرىش لەم بابەتە لە شىعرى شاعىرى دەستەلاتداردا ھەيە، چەند
دانەيىكيان لە كتيبەكەى «مع المتنبي»ى دانانى «طە حسين» دەخوينتەوہ.
باسى ئايىن لە ناوہرۆكى شىعرى ناليدا درىژەى زۆرە كە ديارە لىرەدا جى نابتەوہ، ئەوہندە بەسە
بلىم چى لىرە بە پىشەوہ - لە بەشەكانى پىشوو تردا - دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ دىتەوہ ناو حىسابى ئىرەكانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە كردنەوہشى نەبىت.
بە دوا عىشق و ئايىندا دەمارى تىرى ناوہرۆك لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى كۆمەلايەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرى به‌ رۆاله‌ت كوردۆست، ئەمانه‌ هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێكه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌رۆك له‌ شیعرى نالیدا كه‌ ئەگه‌ر تاكه‌تاكه‌یان به‌ درێژی باس بكه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هه‌ینانه‌وه‌یان روویۆتیکی فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئەم نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی روون كرده‌وه‌، ئەو نمونه‌نانه‌شی كراونه‌ته‌وه‌، ه‌ی تریش وه‌ك ئەوان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو كه‌سێك تێیان ده‌گات كه‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیتر پێیان‌وه‌ خه‌ریك به‌م.

وێرای ئەم شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ باس‌م كردن، یه‌كێکی تر هه‌یه‌ ده‌شی ئەویش به‌ شاده‌مار حیساب بكرێ. له‌ گه‌لێك جێگه‌ و مونا‌سه‌به‌دا هه‌ستێکی زۆر به‌هێزی «خۆ به‌ كورد زانین» له‌ شیعرى نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ كه‌ ئەگه‌ر بخه‌رته‌وه‌ سه‌ر كوردی بوونی زمانی شیعره‌كانی، ئەم هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌كێك له‌ كه‌رته‌ بنجیه‌كانی «ناوه‌رۆك» نه‌ك «روخسار - شیواز - رۆاله‌ت» شیعرى نالی به‌تایبه‌تی كه‌ بێن تێبینی داخوارییه‌ ئەده‌بیه‌ - سیاسیه‌ - كۆمه‌لایه‌تیه‌كانی ئەو سه‌رده‌مه‌ بكه‌ین كه‌ نالی شیعرى تێدا هه‌لبه‌ستوون به‌ درێژی عومری دوور كه‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانی. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلى به‌سه‌ر رۆاله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نېسه‌ت بوژی كوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تی كه‌ له‌ ده‌روه‌ی كوردستانی به‌سه‌ر بردبێ و نانێکی له‌و زمانه‌ كوردیه‌ وهرنه‌گرتبێ، دیاره‌ زمانه‌كه‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌رۆك و هه‌ست نه‌ك قه‌پێلك و ده‌فر. له‌گه‌لێك شوینی دیوانه‌كه‌یدا خۆ به‌ كورد زانین دیمه‌نێکی به‌رچاوی ناو هه‌لبه‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وهرگرتنیانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریك بوونی خوینه‌ران، به‌لام تاكه‌ مصره‌عی كۆتایی محاوهره‌كه‌ی نیوان خاکی و نالی تام و بۆنێکی به‌هێزی كوردایه‌تی لێ وهرده‌گیرێ كه‌وا ده‌شی حیسابێکی تایبه‌تی بۆ بكرێ، چ دووریش نابینم محاوهره‌كه‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبیت كه‌ قه‌صیده‌ی «تاقمی مومتازی شاه» و «تا فه‌له‌ك ده‌وری نه‌دا» ی تێدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ك بزانه‌م «خاکی» هه‌ر له‌ ده‌وروبه‌ری سلیمانی نالی دیوه‌ كه‌ ئەمه‌ پتر جێ و كاتی محاوهره‌كه‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی كوردستانی عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بی «نالی» له‌ شیعره‌ هه‌ر وه‌كو «خاکی»

خه‌یالی كوردیه‌ به‌یتی سه‌راپا زولفی دوو تایه

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصره‌عی دوهمی به‌یته‌كان ه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسكانه‌وه‌ی ئاكارى دارشنتی نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنی ناوی هه‌بیه‌ له‌ مصره‌عی دوهمی ئەم به‌یته‌دا:

له‌ دنیا جه‌ننه‌تی باقی ته‌لاری شاهیه‌ ساقی

«هه‌بیه‌» طورپه‌بی طه‌وقی ملی شیرین و عه‌زرایه

دیاره‌ خاكیش له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ ناوی نالی پیش ه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصره‌عه‌ی كه‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتی كۆتایی قه‌صیده‌كه‌ و ناوی هه‌ردوویانی تێدايه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنینهی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەد حەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکینرا، گەوھەر و نەھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکین
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەوھم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکەیی نالی، پڕ بە دل بلییم:

دەسکینک گول، دەسکینک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیاتی «بە سەر چووم» نووسراوە «لە دەست چووم».
- ۳- وشەیی ھونەرکار لەبارتەر بە واتای فنان من لێردا پەیرەوی غەلەتییکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراوە.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کہ لە دیوانەکەیی مەولەویی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیارەیی لە چاپ دراوە، لە خەلقى ترم بیستووە بە شیوہییکی جودا
دەخویننەو: لە جیاتی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کہ لە ۱۹۷۴ لە چاپخانەیی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراوە. دیتوووە بە جۆری تر نووسراوە بەلام پێی ناوی بە دواي کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراوەکەیی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراوە، لە چاپکراوەکانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراوە بەلام لە نوسخەیی تردا بەم شیوہییە کہ من
نووسیومە.

× × ×